

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΉΑ'

Πέμπτη 23 Φεβρουαρίου 2012

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 5944
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Σ. Κουβέλη, σελ. 5923
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 132ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας, το Ιδιωτικό Δημοτικό Σχολείο «Σχολή Αυγουλέα-Λιναρδάτου», το 4ο Δημοτικό Σχολείο Μελισσίων, το 3ο Γυμνάσιο Ηγουμενίτσας, το 2ο Γενικό Λύκειο Αμαλιάδας, το 3ο Δημοτικό Σχολείο Λάρισας και Ευρωβουλευτές από τη Συνομοσπονδία της Ενωμένης Αριστεράς και της Ενωμένης Βόρειας Πράσινης Αριστεράς, σελ. 5906, 5911, 5918, 5923, 5927, 5938, 5943
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 5903, 5904, 5906, 5932, 5933
5. Αναφορά στις δηλώσεις του Προέδρου της Εθνικής Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες κ. Π. Νικολούδη, σελ. 5906, 5915, 5932, 5934
6. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 5913, 5914, 5931

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 5885 - 5887
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 5887 - 5902
3. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 24 Φεβρουαρίου 2012, σελ. 5921

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Κανόνες τροποποίησης τίτλων, εκδόσεως ή εγγυήσεως του Ελληνικού Δημοσίου με συμφωνία των Ομολογιούχων", σελ. 5903, 5943
2. Κατάθεση προτάσεων νόμων:
 - α) Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Σ. Καλογιάννης κατέθεσε πρόταση νόμου με τίτλο: "Για την προστασία και αιεφόρο χρήση του εδάφους", σελ. 5938
 - β) Οι Βουλευτές κκ. Θ. Μπακογιάννη, Χ. Μακρογιαννάκης, Γ. Κοντογιάννης και Ε. Αυγενάκης κατέθεσαν πρόταση νόμου με τίτλο: "Μείωση του αριθμού των Βουλευτών σε 200", σελ. 5941

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β.,	σελ. 5929 - 5940
ΑΡΓΥΡΗΣ Ε.,	σελ. 5885 - 5914
ΖΗΣΗ Ρ.,	σελ. 5921 - 5929
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α.,	σελ. 5940 - 5945
ΝΙΩΤΗΣ Γ.,	σελ. 5914 - 5921

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β.,	σελ. 5933
ΑΡΓΥΡΗΣ Ε.,	σελ. 5903, 5904
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε.,	σελ. 5904
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ.,	σελ. 5903
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 5906, 5932, 5933

ΠΑΦΙΛΗΣ Α.,	σελ. 5903, 5904
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ.,	σελ. 5904, 5933
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α.,	σελ. 5903

Β. Επί της αναφοράς στις δηλώσεις του Προέδρου της Εθνικής Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες κ. Π. Νικολούδη:

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε.,	σελ. 5906
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ.,	σελ. 5932
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ.,	σελ. 5915
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 5906
ΠΑΦΙΛΗΣ Α.,	σελ. 5934
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ.,	σελ. 5933

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε.,	σελ. 5913
ΜΑΡΚΑΚΗΣ Π.,	σελ. 5913
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ.,	σελ. 5913
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ.,	σελ. 5931
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 5913
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α.,	σελ. 5913, 5914

Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε.,	σελ. 5904, 5924, 5925, 5928, 5930
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Α.,	σελ. 5904
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ.,	σελ. 5920
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν.,	σελ. 5909, 5911
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ.,	σελ. 5925
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π.,	σελ. 5940, 5941
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ. 5937
ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ Α.,	σελ. 5916
ΜΑΡΓΕΛΗΣ Σ.,	σελ. 5922
ΜΑΡΚΑΚΗΣ Π.,	σελ. 5911, 5912
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ.,	σελ. 5931
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ.,	σελ. 5923, 5924, 5925
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ.,	σελ. 5937
ΝΙΩΤΗΣ Γ.,	σελ. 5920
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ.,	σελ. 5903, 5904, 5914, 5915, 5916
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 5907, 5908, 5909, 5931
ΠΑΦΙΛΗΣ Α.,	σελ. 5904, 5934
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η.,	σελ. 5918, 5919, 5920
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ.,	σελ. 5904, 5931, 5933
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ.,	σελ. 5941
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ.,	σελ. 5917
ΤΣΙΠΡΑΣ Α.,	σελ. 5927
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν.,	σελ. 5938
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α.,	σελ. 5936

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΑ'

Πέμπτη 23 Φεβρουαρίου 2012

Αθήνα, σήμερα στις 23 Φεβρουαρίου 2012, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.16' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡΓΥΡΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Λεωνίδα Γρηγόρακο, Βουλευτή Λακωνίας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις συνεχείς ανατροπές της μεταφοράς του εργοστασίου της ΔΕΗ των Λινοπεραμάτων.

2) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις ενέργειες της ηγεσίας του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής των ρυθμιστικών αρχών ενέργειας, της ΔΕΗ και του ΔΕΣΦΑ ώστε να αποτραπούν προβλήματα στην ηλεκτροδότηση και την παροχή φυσικού αερίου στη χώρα.

3) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στη ρύθμιση του πολυνομοσχεδίου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, η οποία υποχρεώνει τους φαρμακοποιούς να αντικαθίστουν τα φάρμακα που γράφουν οι γιατροί με φθηνότερα γενόσημα που περιέχουν την ίδια δραστική ουσία αλλά παράγονται σε τρίτες χώρες.

4) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σκοπέλου Νομού Μαγνησίας καταθέτει ψήφισμα-διαμαρτυρία του δημοτικού συμβουλίου εξαιτίας της κατάργησης του Υποκαταστήματος ΙΚΑ Σκοπέλου.

5) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δίκτυο Κοινοτήτων Λέσβου αιτείται την ανάγκη αλλαγών στο ν.3852/2010, που αφορά τους καλλικρατικούς δήμους με τη δημιουργία νέων δήμων στη Λέσβο και την εκλογή δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων.

6) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Χερσονήσου Νομού Ηρα-

κλείου αιτείται την αναβάθμιση και λειτουργία των αστυνομικών τμημάτων του δήμου για την αντιμετώπιση της παραβατικότητας και εγκληματικότητας.

7) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται την επίλυση θέματος που αφορά την εξασφάλιση ισονομίας στη χορήγηση εφάπαξ βοηθήματος του Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού της ΔΕΗ.

8) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται τη διερεύνηση ευθυνών του ΕΟΤ για τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν στη Διεθνή Έκθεση του Τελ Αβίβ το διήμερο 14-15 Φεβρουαρίου εξαιτίας της πενήτηρης απεργίας των τελωνειακών υπαλλήλων του Ισραήλ.

9) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στον κίνδυνο κατάρρευσης της ιστορικής οικίας του στρατηγού Μακρυγιάννη στο Άργος.

10) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος τ. Γενικών Διευθυντών και Αναπληρωτών Γενικών Διευθυντών εκφράζουν τη διαμαρτυρία τους για τις απώλειες στα εισοδήματά τους.

11) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Δυτικής Αχαΐας αιτείται την επίλυση του προβλήματος στέγασης των κεντρικών δημοτικών υπηρεσιών.

12) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αρχανών-Αστερουσίων αιτείται την εκ νέου υπογραφή προγραμματικής σύμβασης μεταξύ ΟΣΚ και Δήμου Αρχανών-Αστερουσίων, αντικαθιστώντας την από 28/09/2010 υπογραφείσα σύμβαση μεταξύ ΟΣΚ και Ν.Α. Ηρακλείου.

13) Η Βουλευτής Πιερίας κ. **ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΟΥ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πιερική Ομοσπονδία Ενοικιαζομένων Δωματίων και Διαμερισμάτων εκφράζει τη δυσανεμία της για την κατάργηση των Προγραμμάτων Κοινωνικού Τουρισμού του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας.

14) Ο Βουλευτής Χανίων κ. **ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία οι εργαζόμενοι στο Περιφερειακό Γρα-

φείο Χανίων του Οργανισμού Εργατικής Εστίας εκφράζουν την αντίθεσή τους στην επικείμενη κατάργηση του Οργανισμού Εργατικής Εστίας.

15) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην παράσταση διαμαρτυρίας που πραγματοποιήσαν εργαζόμενοι στο ΠΑΓΝΗ και το Βενιζέλειο Νοσοκομείο στα γραφεία της ΔΥΠΕ Κρήτης.

16) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αρχανών-Αστερουσίων αιτείται την εκ νέου υπογραφή προγραμματικής σύμβασης μεταξύ ΟΣΚ και Δήμου Αρχανών-Αστερουσίων, αντικαθιστώντας την από 28/09/2010 υπογραφείσα σύμβαση μεταξύ ΟΣΚ και Ν.Α. Ηρακλείου.

17) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Λύκειο Ελληνίδων, Παράρτημα Ρεθύμνης εκφράζει τη δυσaréσκειά του για τη μεταφορά των δι-οικητικών και τεχνικών υπηρεσιών του Πανεπιστημίου Κρήτης από το Ρέθυμνο στο Ηράκλειο.

18) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σητείας αιτείται τη μείωση των υπερβολικά υψηλών τιμών εκκίνησης ζώνης στις τοπικές κοινό-τητες και στους οικισμούς του δήμου.

19) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε τοξικά απόβλητα που βρέθηκαν κατόπιν επιτόπιας αυτοψίας σε οικοπέδα στον Ωρωπό, προερχόμενα από τις βιομηχανίες της περιοχής.

20) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σητείας αιτείται την επίλυση θέ-ματος που αφορά την άμεση ολοκλήρωση του συγκροτήματος «Σητεία III» και την απόδοση των εργατικών κατοικιών στους δι-καιούχους.

21) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γεώργιος Πανουργιάς εκφρά-ζει την αντίθεσή του στη μη ολοκλήρωση των διαδικασιών εθελοντικής μετάταξης εργαζομένων στα Ελληνικά Αμυντικά Συ-στήματα ΑΒΕΕ στο ΙΚΑ - ΕΤΑΜ.

22) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Τραπεζοϋπαλλη-κών Οργανώσεων Ελλάδος αιτείται την εξαίρεση του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Τραπεζοϋπαλλήλων από τις σχεδιαζόμενες αλλαγές στην επικουρική ασφάλιση, καθώς και τη δρομολόγηση της διαδικασίας δημιουργίας Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Τραπεζοϋπαλλήλων.

23) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σαρωνικού αιτείται την επίλυση θέματος που αφορά το πρόγραμμα της αποχέτευσης του δήμου και τη μεταφορά των λυμάτων στην Ψυτάλεια.

24) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Λευκάδας αιτεί-ται τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών των ιδιωτικών επιχειρήσεων μέσω της κατάργησης των δώρων και του επιδό-ματος αδείας και τη μετατροπή τους σε επίδομα καταβαλλόμενο ανά τρίμηνο.

25) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται την ανέγερση νέου δη-μοτικού σχολείου στις Βασιλείες του Δήμου Ηρακλείου.

26) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ και Β' Πειραιώς κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΤΟΛΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με

την οποία Ενώσεις και Ομοσπονδίες Προσωπικού των Σωμάτων Ασφαλείας εκφράζουν την αντίθεσή τους στις νέες περικοπές στο μισθολόγιο των Σωμάτων Ασφαλείας.

27) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αργύρης Βίλλιας εκφράζει την αντίθεσή του στην ψήφιση της νέας δανειακής σύμβασης.

28) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελ-λάδας επισημαίνει τα προβλήματα και αιτείται τη λήψη μέτρων υπέρ των γεωπόνων δημοσίων υπαλλήλων, την ανάπτυξη της πρωτογενούς παραγωγής και την ορθολογική διαχείριση των φυ-σικών πόρων.

29) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στις δηλώσεις του Προέδρου της Ανώτατης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Ελ-λάδος κ. Βασίλη Θεοτοκάτου, για τις μετεγγραφές των τέκνων των πολυτέκνων.

30) Η Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία παραγωγικοί πεπτείες του Νομού Καρδί-τσας εκφράζουν την αντίθεσή τους στον τρόπο υπολογισμού της ασφαλιστικής εισφοράς για τα προϊόντα τους.

31) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Άγγελος Παπουτσής, Γενικός Διευθυντής Υποστηρικτών Υπηρεσιών ΟΠΑΠ Α.Ε εκφράζει την αντίθεσή του στην αποκρατικοποίηση της ΟΠΑΠ Α.Ε και τις θέ-σεις του σχετικά με τη διατήρηση του κρατικού ελέγχου.

32) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Ιατρικός Σύλλογος Πειραιά εκ-φράζει τη διαμαρτυρία του για τις συνέπειες της ρύθμισης για τα φθηνά γενόσημα φάρμακα.

33) Η Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Θεσσαλικών Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών αιτείται τη λήψη μέτρων προκειμένου να περιο-ριστεί το φαινόμενο της έκδοσης ακάλυπτων επιταγών που προ-καλεί προβλήματα σε επιχειρήσεις της Θεσσαλίας.

34) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Συντα-ξιούχων ΟΤΕ αιτείται την εξακολούθηση της παρακράτησης των εισφορών από τις συντάξεις των συνταξιούχων του ΤΑΠ - ΟΤΕ υπέρ του Λογαριασμού Νεότητας ΟΤΕ, του Προμηθευτικού και Καταναλωτικού Συνεταιρισμού Προσωπικού ΟΤΕ και των Πολιτι-στικών Κέντρων ΟΤΕ με την έκδοση υπουργικής απόφασης ή απόφασης της Διοίκησης του ΙΚΑ.

35) Η Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Καρδίτσας αιτείται την οικονο-μική ενίσχυση του δήμου προκειμένου να αντιμετωπιστούν ζη-μιές και καταστροφές που προκλήθηκαν από θεομηνίες στην περιοχή.

36) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Παμποντιακή Ομοσπονδία Ελ-λάδος, ο Δήμαρχος Ασπροπύργου και η Πανελλαδική Επιτροπή Ποντίων αιτούνται να συμπεριληφθεί στο σχέδιο νόμου «Ποινική προστασία του περιβάλλοντος» διάταξη που αφορά στη στεγα-στική αποκατάσταση των νεοπροσφύγων/παλλινοστούντων πον-τιακής καταγωγής από την πρώην Σοβιετική Ένωση.

37) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αθανάσιος Γιουσμάρς εκφρά-ζει τη δυσaréσκειά του, καθώς παραμένει απλήρωτος από τον Δεκέμβριο ως ιερεύς και από τον Αύγουστο ως συνταξιούχος εκπαιδευτικός από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

38) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε επισήμανση επίσημης ιστοσελίδας του αεροδρομίου Μακεδονία της Θεσσαλονίκης για κρατήσεις με τη χρήση της λέξης macedonian.

39) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κωνσταντίνος Γρίνος αιτείται να του δοθούν ένσημα «υπέρ αγνώστων» για να συνταξιοδοτηθεί.

40) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία αναφέρεται στα προβλήματα εφαρμογής του συστήματος ηλεκτρονικής συνταγογράφησης.

41) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Γονέων και Κηδεμόνων Ατόμων με Αναπηρία (Π.Ο.Σ.Γ.Κ.Α. μεΑ.) αιτούνται την άμεση συνάντηση με τον Πρόεδρο και το Δ.Σ. του ΕΟΠΥΥ προκειμένου να δοθούν λύσεις σε βασικά αιτήματά τους.

42) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε κινητοποιήσεις μέσω διαδικτύου για τη μη επικύρωση από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Συνθήκης για την επιβολή νόμου για τα πνευματικά δικαιώματα στο ίντερνετ.

43) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Φαρμακευτικοί Σύλλογοι Αχαΐας, Αττικής και Πειραιά εκφράζουν τη διαμαρτυρία τους σχετικά με τα ανεξόφλητα χρέη του ΟΠΑΔ από τον Μάιο του 2011 και τη μη αποστολή εντάλματος στους διανεμητικούς λογαριασμούς των φαρμακευτικών συλλόγων.

44) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε δήλωση του Υπουργού Οικονομικών στην ημερίδα της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για το ΕΣΠΑ και τα μεγάλα έργα.

45) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στο πρόβλημα κάλυψης των χαμένων διδακτικών ωρών λόγω καταλήψεων στα σχολεία της Αχαΐας.

46) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα ερωτηματικά που προκαλεί το σχέδιο προεδρικού διατάγματος για τις χρήσεις γης.

47) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Οικολογική Κίνηση Πάτρας καταγγέλλουν την ύπαρξη λαθροϋλοτόμων στο δάσος της Στροφυλιάς και αιτούνται για την κατ'εξαίρεση φύλαξη του πρωί, απόγευμα και Σαββατοκύριακα.

48) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γεώργιος Φλωράς εκφράζει τις θέσεις και τις προτάσεις του σχετικά με τον υπό ψήφιση νόμο για την παραγραφή αδικημάτων και την αποσυμφόρηση των δικαστηρίων.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1842/23-11-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κολοκοτρώνη 'Αγγελου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ14Α 1014955 ΕΞ 2012/24-01-2012 έγγραφο από τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΞ. ΕΠΕΙΓΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ & ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
14^η Δ/ΝΣΗ ΦΠΑ
ΤΜΗΜΑ Α΄

Αθήνα, 24.1.2012

Αρ. Πρωτ: Δ14Α 1014955 ΕΞ 2012

Αρ. πρωτ. εισερχ.: ΓΚΕ 1175989 ΕΞ 2011/1170/28.12.2011

Σχετ.: ΓΚΕ 1175989 ΕΞ 2011/1170/28.12.2011

Ταχ. Δ/ση : Σίνα 2-4
Ταχ. Κώδικας : 106 72 ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες : Ν. Σαϊτάνης
Τηλέφωνο : 210 - 3647202-5
Fax : 210 - 3645413
E-Mail : dfpa.a1@1992.syzefxis.gov.gr

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
✓ Δ/ΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

ΚΟΙΝ.: Βουλευτή κ. Α. Κολοκοτρώνη
Δια της Βουλής των Ελλήνων

ΘΕΜΑ : «Φ.Π.Α. ενδοκοινοτικών συναλλαγών.»

ΣΧΕΤ.: Η με αριθ. πρωτ. 1842/23.11.2011 Ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Α. Κολοκοτρώνης.

Σε απάντηση στην προαναφερόμενη Ερώτηση και σε ότι μας αφορά λόγω αρμοδιότητας, σχετικά με την επιβάρυνση ή μη με ΦΠΑ των παραδόσεων αγαθών που διενεργήθηκαν από εμπόρους της Κεντρικής Αγοράς Θεσσαλονίκης προς βουλγαρικές επιχειρήσεις, οι οποίες όμως δεν δήλωσαν αντίστοιχες ενδοκοινοτικές αποκτήσεις, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 28 του Κώδικα ΦΠΑ (κυρ. ν.2859/00), (αντίστοιχες διατάξεις του άρθρου 138 της Οδηγίας 2006/112/ Ε.Κ), η παράδοση αγαθών που αποστέλλονται προς άλλο κράτος μέλος απαλλάσσεται από το ΦΠΑ στην περίπτωση που ισχύουν σωρευτικά οι προϋποθέσεις:

- η παράδοση αγαθών γίνεται προς υποκείμενο στο φόρο εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος. Η ιδιότητα του αγοραστή ως υποκείμενου στο φόρο διαπιστώνεται μέσω του ηλεκτρονικού συστήματος VIES και σε περίπτωση που ο αγοραστής δεν εμφανίζεται στο σύστημα αυτό ο έλληνας προμηθευτής δεν μπορεί να απαλλάξει την παράδοσή του.
- αποδεικνύεται η φυσική μεταφορά του αγαθού από ένα Κράτος-Μέλος.

2. Με την εγκύκλιό μας με αριθ. 1100874/491/719/Α0014/29.10.1999, ΠΟΛ. 1201, δόθηκαν αναλυτικές οδηγίες για τις προϋποθέσεις που πρέπει να τηρούνται για την νομότυπη απαλλαγή των ενδοκοινοτικών παραδόσεων και ειδικά για την απόδειξη της μεταφοράς των αγαθών στο άλλο κράτος μέλος στην περίπτωση που η μεταφορά πραγματοποιείται με μεταφορικά μέσα του αγοραστή.

3. Για τον έλεγχο των συναλλαγών μεταξύ Ελλάδος και Βουλγαρίας καθιερώθηκε συνεργασία με την οποία ενημερώνεται κάθε χώρα για τις δηλώσεις που υποβάλλονται σχετικά με τις αγορές που πραγματοποιούν υποκείμενοι στο φόρο εγκατεστημένοι στο έδαφός τους.

4. Στην περίπτωση που από την ανωτέρω συνεργασία προκύπτει ότι οι πωλήσεις των ελληνικών επιχειρήσεων δεν έχουν δηλωθεί ως αποκτήσεις από τις βουλγαρικές επιχειρήσεις, διενεργείται έλεγχος από την αρμόδια Δ.Ο.Υ., προκειμένου να διαπιστωθεί εάν πράγματι οι ελληνικές επιχειρήσεις έχουν πραγματοποιήσει τις συγκεκριμένες συναλλαγές. Από το αποτέλεσμα του ελέγχου αυτού εξαρτάται εάν η ελληνικές επιχειρήσεις έχουν υποχρέωση καταβολής φόρου ή επιστροφής του φόρου που έχει καταβληθεί για τις εισροές τους.

5. Λαμβάνοντας υπόψη σοβαρές παρατυπίες που έχουν διαπιστωθεί στις συναλλαγές μεταξύ επιτηδευματιών Ελλάδος και Βουλγαρίας, με την κοινή Διακήρυξη των Υπουργών Οικονομικών της Ελλάδας και της Βουλγαρίας (Σόφια, 27.7.1010) για την Τελωνειακή και Φορολογική συνεργασία και την αμοιβαία συνδρομή, προωθείται η ενίσχυση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των δύο χωρών για την από κοινού αντιμετώπιση του φαινομένου. Στα πλαίσια αυτά προωθούμε τη συνεργασία της βουλγαρικής διοίκησης, όσον αφορά τη διαπίστωση παραβάσεων που πραγματοποιούν βουλγαρικές επιχειρήσεις, για τις οποίες δεν ευθύνονται οι ελληνικές επιχειρήσεις και για τις οποίες δεν πρέπει να

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Εσωτερική Διανομή:

1. Γραφείο Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών κ. Π. Οικονόμου.
2. Γραφείο Γενικού Γραμματέα Υπουργείου Οικονομικών.
3. Γραφείο Γεν. Δ/ντή Φορολογίας κ. Δημ. Σταματόπουλου, (2)
4. Αυτοτελές Γραφείο Κοιν/κού Ελέγχου
5. Δ/νση 14η Φ.Π.Α. - Γραφείο Προϊσταμένου της Δ/νσης
- Τμήμα Α' (5), Τμήμα Β' (5).

2. Στην με αριθμό 2524/08-12-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρουλόπουλου Παναγιώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1014598

/5803/B0010/24-01-2012 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

1

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ.
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ ΔΗΜ. ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ
& ΕΘΝ. ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΔΗΜ. ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ Β'
Ταχ. Δ/ση: Κολωνού 2
Ταχ. Κώδικας: 104 37 Αθήνα
Πληροφορίες: Κ. Απέργης.
Τηλέφωνο : 210 5231443
FAX: 210 5237417

Αθήνα, 24 Ιανουαρίου 2012
Αρ. Πρωτ.: 1014598 /5803/B0010

ΠΡΟΣ:

Βουλή των Ελλήνων

Τμήμα Ερωτήσεων.

ΚΟΙΝ:

1. Βουλευτή κ. Τάκη Δημητρουλόπουλο
(Δια της Βουλής των Ελλήνων).
2. Γραφείο Υπουργού Εσωτερικών
Σταδίου 27, 101 83 Αθήνα.

ΘΕΜΑ : Σχετικά με το ζήτημα της παράτασης ισχύος της υπ' αριθ. 1038460/2439/B0010/15-4-2009 (ΦΕΚ 792/29-4-2009 τ. Β') Κοινής Υπουργικής Απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Εσωτερικών.

ΣΧΕΤ: Η με α.π. 2524/8-12-2011 Ερώτηση Βουλής.

Απαντώντας στην ανωτέρω σχετική Ερώτηση του Βουλευτή κ. Τάκη Δημητρουλόπουλου σχετικά με το θέμα της παράτασης ισχύος της υπ' αριθ.

✓✓

2

1038460/2439/B0010/15-4-2009 Κοινής Υπουργικής Απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Εσωτερικών για την παραχώρηση του δικαιώματος της απλής χρήσης των κοινοχρήστων χώρων αιγιαλού και παραλίας προς τους Ο.Τ.Α., σας γνωρίζουμε ότι με δεδομένο ότι η ανωτέρω Κοινή Υπουργική Απόφαση ισχύει έως τις 31-12-2012 θεωρούμε ιδιαίτέρως πρόωπη τη συζήτηση για την παράταση ή μη της ισχύος αυτής.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΡΜΟΥΡΑΣ

Ακριβές Αντίγραφο.

Η Προϊσταμένη της Γραμματείας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

1. Γραφείο Υφυπουργού κ. Ι. Μουρμούρα (για ενημέρωση)
2. Γραφείο κας Γεν. Δ/ντριας Δημόσιας Περιουσίας & Εθν. Κληροδοτημάτων
3. Αυτοτελές Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (στο υπ' αριθ. 912/14-12-2011 έγγραφο)
4. Δ/νση Δημ. Περιουσίας – Τμήμα Β' (2 αντ.)

3. Στην με αριθμό 2689/12-12-2011 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Μανωλάκου Διαμάντως, Καλαντίδου Σοφίας, Καραθανασόπουλου Νικολάου, Μωραΐτη Νικολάου, Νάνου Απόστολου,

Σκυλλάκου Αντώνιου, Σκοπελίτη Σταύρου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΚΕ 1013198 ΕΞ 2012 958/24-01-2012 έγγραφο από τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Λεωχάρους 2
Ταχ. Κωδ. : 105 62 ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες : Α. Χατζαλή
Τηλέφωνο : 210.33.75.066
210.32.24.878
FAX : 210.32.35.135

24 Ιαν. 2012
Αθήν 24/01/2012 - 08:50α Ιαν. 2012
Αριθ.Πρωτ:ΓΚΕ 1013198 ΕΞ 2012 958

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμμα Ερωτήσεων

1. Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης
και Τροφίμων Γραφείο κ.
Υπουργού Αχαρνών 2 10176
ΑΘΗΝΑ

ΚΟΙΝ : 2.Βουλευτές κ. κ. Δ. Μανωλάκου,Σ.
Καλαντίδου,Ν.Καραθανασόπουλο
Ν.Μωραΐτη,Α.Νάνο ,Α.Σκυλλάκο,Σ.
Σκοπελίτη
Δια της Βουλής των Ελλήνων

ΘΕΜΑ: Σχετικά με την πτηνοτροφία

Σε απάντηση της με αριθ. πρωτ. **2689/12-12-2011** ερώτησης που κατέθεσαν οι παραπάνω βουλευτές , σας γνωρίζουμε ότι:

Το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.), προκειμένου να περιορισθούν φαινόμενα νοθείας, εισαγωγής και διάθεσης προϊόντων στην αγορά ως ελληνικών, διενεργεί προληπτικούς και προσωρινούς ελέγχους σε κάθε μορφή επιχειρηματικής και επαγγελματικής δραστηριότητας για τη διαπίστωση εφαρμογής της φορολογικής και τελωνειακής νομοθεσίας.

Επιπρόσθετα, τις περιόδους που υπάρχει αυξημένη ζήτηση των παραπάνω προϊόντων, δίνονται οδηγίες στις Περιφερειακές Διευθύνσεις του Σ.Δ.Ο.Ε. να διενεργούν συστηματικούς ελέγχους τόσο σε εισαγωγείς κρεάτων και πουλερικών, χονδρεμπόρους, σφαγείς και κρεοπώλες, όσο και κατά το στάδιο της διακίνησης, προκειμένου να αποτραπεί ή να περιορισθεί το φαινόμενο της ελληνοποίησης τους.

ΚΥ

Η Δνση μας συνεργάζεται με τις συναρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και του Υπουργείου Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, για τον αποτελεσματικότερο έλεγχο προϊόντων που παρουσιάζουν, εκτός από οικονομικό και υγειονομικό ενδιαφέρον, όπως είναι τα κρέατα, πτηνοτροφικά, γαλακτοκομικά, τυροκομικά προϊόντα κλπ., προς διαπίστωση παραβάσεων σχετικά με τη νοθεία, προέλευση, ποιότητα και επισήμανσή τους.

Στις περιπτώσεις διαπίστωσης παραβάσεων του Αγορανομικού Κώδικα και του Κώδικα Τροφίμων - Ποτών (μη αναγραφή επί των φορολογικών στοιχείων της προέλευσης, διακίνηση χωρίς πιστοποιητικά, σφαγή εκτός σφαγείων κλπ.), ενημερώνονται σχετικά οι αρμόδιες κτηνιατρικές υπηρεσίες και Διευθύνσεις Εμπορίου των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων για την επιβολή των ποινικών και διοικητικών κυρώσεων.

Τέλος, σας γνωρίζουμε ότι οι παραπάνω έλεγχοι θα συνεχίσουν να αποτελούν για το Σ.Δ.Ο.Ε. στόχο υψηλής προτεραιότητας, με σκοπό την προστασία των εγχώριων παραγωγών, των καταναλωτών και του υγιούς ανταγωνισμού.

Β. Ο πίνακας αγαθών και υπηρεσιών για τα οποία τα κράτη – μέλη δύνανται να εφαρμόζουν μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ είναι καθορισμένος από τις διατάξεις της Οδηγίας 2006/112/ΕΚ και έχει ενσωματωθεί στο εσωτερικό δίκαιο της χώρας στο Παράρτημα ΙΙΙ του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000), όπως ισχύει.

Στο Παράρτημα αυτό και συνεπώς στο μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ 13% μεταξύ άλλων περιλαμβάνονται και ζωοτροφές όπως σιτάρι, κριθάρι, καλαμπόκι, αλεύρια, κλπ.

Περαιτέρω, η κατάργηση του ΦΠΑ στις ζωοτροφές δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστεί, δεδομένου ότι οι διατάξεις του Κώδικα ΦΠΑ, όπως ισχύουν, αποτελούν ενσωμάτωση διατάξεων της ανωτέρω Κοινοτικής Οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο και οποιαδήποτε παρέκκλιση θα αποτελούσε κοινοτική παράβαση.

Γ. Με την αριθ.59846/Β.2461/24-12-2010 (ΦΕΚ 2015/τ.Β/27-12-2010) απόφαση του Υπουργείου Οικονομικών δόθηκε η δυνατότητα σε κτηνο-πτηνοτρόφους, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, να ρυθμίσουν τα δάνεια που είχαν λάβει κατ' εφαρμογή της αριθ.50824/Β.2362/21-11-2007 (ΦΕΚ 2310/τ.Β/5-12-2007) Απόφασης, σε νέα δάνεια διάρκειας έξι ετών, με πρώτη καταβλητέα δόση την 31-12-2011 και τελευταία την 31-12-2016, με επιδότηση επιτοκίου κατά 50% και με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου.

Δ. Με την αριθ. 2/4242/0025/1.3.2006 (ΦΕΚ Β' 300) απόφαση του Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, όπως τροποποιήθηκε με τις αριθ. οικ. 2/45731/0025/8.8.2006 (ΦΕΚ Β' 1202), 2/47985/0025/22.12.2008 (ΦΕΚ Β' 2629) και 2/5016/0025/4.5.2010 (ΦΕΚ Β' 691) όμοιες, παρασχέθηκε η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου στα δάνεια για κεφάλαια κίνησης που χορηγήθηκαν σε πτηνοτροφικές επιχειρήσεις-εκμεταλλεύσεις της χώρας προς επανόρθωση των ζημιών που προκλήθηκαν από το έκτακτο γεγονός της νόσου των πτηνών. Μετά τις

προαναφερόμενες τροποποιήσεις η διάρκεια εκάστου δανείου ορίστηκε δωδεκαετής με περίοδο χάριτος πέντε ετών η οποία λήγει την 31.12.2011.

Με την **αριθ. 2/22213/0025/9.5.2006 (ΦΕΚ Β' 579)** απόφαση του Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, όπως τροποποιήθηκε με τις **αριθ. 2/44411/0025/8.8.2006 (ΦΕΚ Β' 1320), 2/47987/0025/1.9.2008 (ΦΕΚ Β' 1806)** και **2/ 9635/0025/4.5.2010 (ΦΕΚ Β' 691)** όμοιες, παρασχέθηκε η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου στα δάνεια για κεφάλαια κίνησης που χορηγήθηκαν στις πτηνοτροφικές επιχειρήσεις-εκμεταλλεύσεις με κύκλο εργασιών κάτω του €1.000.000,00 προς επανόρθωση των ζημιών που προκλήθηκαν από το έκτακτο γεγονός της νόσου των πτηνών. Μετά τις ως άνω γενόμενες τροποποιήσεις η διάρκεια εκάστου δανείου ορίστηκε δεκαετής, με περίοδο χάριτος πέντε ετών η οποία λήγει την 31.12.2011.

Περαιτέρω, με την **αριθ. 2/73821/0025/14.12.2007 (ΦΕΚ Β' 2375)** απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, όπως αυτή τροποποιήθηκε με τις **αριθ. 2/18416/0025/23.4.2008 (ΦΕΚ Β' 710), 2/66209/0025/22.12.2008 (ΦΕΚ Β' 2682), 2/64950/0025/2.10.2009 (ΦΕΚ Β' 2155)** όμοιες, παρασχέθηκε η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου στα δάνεια πενταετούς διάρκειας τα οποία χορηγήθηκαν άπαξ σε αιγοπροβατοτρόφους, βοοτρόφους, χοιροτρόφους, και πτηνοτρόφους, φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή ομάδες φυσικών ή νομικών προσώπων των οποίων η εκμετάλλευση βρίσκεται στην ελληνική επικράτεια με επιδότηση επιτοκίου σε ποσοστό 100% από το λογαριασμό του Ν. 128/75, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην αριθ. 50824/Β.2362/5.12.2007 (ΦΕΚ Β' 2310) απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, όπως ισχύει.

Ήδη με την **αριθ. 2/3203/0025/28.3.2011 (ΦΕΚ Β' 820)** υπουργική απόφαση ρυθμίστηκαν οι εγγυημένες από το Ελληνικό Δημόσιο οφειλές δυνάμει της αριθ. 2/73821/0025/14.12.2007 απόφασης παροχής εγγύησης, σε ένα νέο δάνειο εξαετούς διάρκειας, με πρώτη καταβλητέα δόση την 31.12.2011 και τελευταία την 31.12.2016.

Κατόπιν των ανωτέρω, και λαμβανομένου υπόψη ότι εντός του τρέχοντος έτους πραγματοποιήθηκε η τροποποίηση της αριθ. 2/73821/0025/14.12.2007 υπουργικής απόφασης με την αριθ. 2/3203/0025/28.3.2011 όμοια, έχει ήδη ξεκινήσει η διαδικασία τροποποίησης των αριθ. 2/4242/0025/1.3.2006 και 2/22213/0025/19.4.2006 υπουργικών αποφάσεων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του Ν. 2322/1995.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Φ. ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ

Ακριβές Αντίγραφο

Η Προϊσταμένη της Γραμματείας

α/α
ΚΩΝ/ΝΟΣ Φ. ΡΑΜΦΟΣ
ΠΕ/Α'

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

1. Γραφείο κ. Υπουργού
3. Γραφείο κ. Αναπλ. Υπουργού
3. Γραφείο κ. κ. Γεν. Γραμ/τέων Φορολ. Και Τελ/κών Θεμάτων και Δημοσ. Πολιτικής
4. ΓΔΟΠ- ΚΥ ΣΔΟΕ- Δ14-Δ25
5. Γραφείο Κοιν/κού Ελέγχου

4. Στην με αριθμό 3070/19-12-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αυγενάκη Ελευθέριου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 5622/24-1-2012

έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης η ακόλουθη απάντηση:

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ Δ/ΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ &
ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ**

**Αθήνα, 24 Ιανουαρίου 2012
Αριθ. Πρωτ.: 5622**

**ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/νση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
Αθήνα**

Ταχ. Δ/ση: Πειραιώς 40
Ταχ. Κώδικας: 101 82 - Αθήνα
TELEFAX: 2105203872
Πληροφορίες: Π. Παναγιωτακοπούλου
Τηλέφωνο: 2131513472, -475, -118
e-mail: ypertns@ypakp.gr

ΘΕΜΑ: Προβλήματα εργαζομένων σε παιδικούς σταθμούς στο Ρεθύμνο.
ΣΧΕΤ: Η με αρ. πρωτ. 3070/19-12-2011 ΕΡΩΤΗΣΗ ✓

Σε απάντηση της με αρ. πρωτ. 3070/19-12-2011 Ερώτησης, που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Λ. Αυγενάκη, σχετικά με το ανωτέρω θέμα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η αρμόδια Υπηρεσία του Δήμου Ρεθύμνου (Κοινωνική Πολιτική και Μουσική Παιδεία) σε έγγραφο ερώτημα του Τμήματος Εργασιακών Σχέσεων Ρεθύμνου αναφορικά με το θέμα δήλωσε ότι δεν εκκρεμεί καταβολή δεδουλευμένων αποδοχών των εργαζομένων της πλην της οφειλής δεδουλευμένων αποδοχών στις εργαζόμενες Καλλιγρη Χρυσούλα, Νικολουδάκη Ειρήνη και Κατσιπουλάκη Ειρήνη, ο οποίες απασχολούνται με σύμβαση Έργου στους παιδικούς σταθμούς και αμείβονται με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών. Ο λόγος της οφειλής των δεδουλευμένων αποδοχών έγκειται στη μη έγκριση και επιστροφή των χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής των αναφερόμενων εργαζομένων από την Υπηρεσία Επιτρόπου Ελεγκτικού Συνεδρίου Ρεθύμνου. Από 7-9-11 έχουν επανυποβληθεί τα χρηματικά εντάλματα και εκκρεμεί η απάντηση από την Υπηρεσία Επιτρόπου Ελεγκτικού Συνεδρίου Ρεθύμνου.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ι. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ

5. Στην με αριθμό 3169/20-12-2011 ερώτηση της Βουλευτού κ. Κόλλια - Τσαρουχά Μαρίας δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΚΕ

1015028 ΕΞ 2012/1034/24-01-2012 έγγραφο από τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αθήνα 13:49 24 Ιανουαρίου 2012
Αριθ. Πρωτ.: ΓΚΕ 1015028 ΕΞ 2012 1093

Ταχ. Δ/ση : Λεωχάρους 2
Ταχ. Κωδ. : 105 62 ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες: Π. Σακαρέλου
Τηλέφωνο : 210.33.75.066
210.32 34 735
FAX : 210.32.35.135

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων.

ΚΟΙΝ 1. Βουλευτή κ. Μ. Κόλλια-
Τσαρουχά.
Δια της Βουλής των Ελλήνων

ΘΕΜΑ: Σχετικά με την επιστολή του Εμπορικού Συλλόγου Σερρών .

Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτ. 3169/20.12.11 ερώτησης, που κατέθεσε η Βουλευτής κ. Μ. Κόλλια-Τσαρουχά σχετικά με το ανωτέρω θέμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Αναφορικά με το σημερινό υφιστάμενο καθεστώς διακανονισμού βεβαιωμένων χρεών προς το δημόσιο, βεβαιωμένα χρέη, ληξιπρόθεσμα ή μη, προς το Δημόσιο μέχρι τις 30/09/2010, κατά τις διατάξεις του άρθρου 14 Ν. 3888/10 (ΦΕΚ 175^Α/30-9-10), ρυθμίζονται σε πολλές μηνιαίες δόσεις με απαλλαγή από τις αναλογούσες σ' αυτά προσαυξήσεις εκπροθέσμου καταβολής, αναλόγως του αριθμού των δόσεων που θα επιλέξει ο οφειλέτης. Στα πλαίσια της ανωτέρω νομοθετικής ρύθμισης έχει συνταχθεί σχέδιο διάταξης για μείωση του ελάχιστου ποσού των δόσεων αυτής. Επιπλέον, με τις διατάξεις των άρθρων 13-21 Ν. 2648/98 (ΦΕΚ 238 Α), όπως ισχύουν, και για γρή τα οποία έχουν βεβαιωθεί μετά τις 30/09/2010 παρέχεται η δυνατότητα στους οικονομικά αδύναμους οφειλέτες του Δημοσίου, να ζητήσουν προς την αρμόδια Δ.Ο.Υ.,

διευκόλυνση τμηματικής καταβολής των ληξιπρόθεσμων οφειλών τους, η οποία μπορεί να χορηγηθεί σε μηνιαίες δόσεις ύστερα από έκδοση απόφασης του αρμόδιου οργάνου. Περαιτέρω, στο ήδη κατατεθέν σχέδιο νόμου «Επείγουσες ρυθμίσεις που αφορούν την εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015 περιλαμβάνεται διάταξη για τη ρύθμιση βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων οφειλών, ή οποία είναι ευνοϊκότερη και πιο ευέλικτη της ισχύουσας.

Ακριβές αντίγραφο.

Η Προϊσταμένη της γραμματείας.

Ο ΑΝ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

α / α
ΕΩΝ/ΝΟΣ Φ. ΡΑΜΦΟΣ
ΠΕ/Α'

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Αν. Υπουργού
3. Γραφείο κ. Γεν. Γραμ. Φορογ. κ' Τελων. Θεμάτων.
4. Γρ. Γεν. Δ/ντή Φορ. Ελέγχων κ' Είσπρ. Δημοσίων Εσόδων.
5. Γραφείο Κοιν. Ελέγχου

6. Στην με αριθμό 3406/22-12-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μάντατζη Τσετίν δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΚΕ 1015139 ΕΞ 2012

1161/24-01-2012 έγγραφο από τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αθήνα, 24 Ιανουαρίου 2012 - 14:41
Αριθ. Πρωτ.: ΓΚΕ 1015139 ΕΞ 20121161

Ταχ. Δ/ση : Λεωχάρους 2
Ταχ. Κωδ. : 105 62 ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες: Π. Σακαρέλου
Τηλέφωνο : 210.33.75.066
210.32 34 735
FAX : 210.32.35.135

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων.

ΚΟΙΝ 1. Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης
κ' Τροφίμων.
Αχαρνών 2 101.76 Αθήνα.
Γρ. κ. Υπουργού.
2. Βουλευτή κ. Μ. Τσετίν.
Δια της Βουλής των Ελλήνων

ΘΕΜΑ: Σχετικά με τα προβλήματα των αγροτικών οικογενειών της Ξάνθης.

Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτ. 3406/22.12.11 ερώτησης, που κατέθεσαν ο Βουλευτής κ. Μ. Τσετίν σχετικά με το ανωτέρω θέμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Α. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000), η επιστροφή του ΦΠΑ από το Δημόσιο στους αγρότες του ειδικού καθεστώτος πραγματοποιείται με την εφαρμογή κατ' αποκοπή συντελεστών στην αξία των παραδιδόμενων αγροτικών προϊόντων και των παρεχομένων αγροτικών υπηρεσιών. Ως αξία λαμβάνεται αυτή που προκύπτει από τα οικεία νόμιμα παραστατικά. Στην περίπτωση που αγρότες του ειδικού καθεστώτος έλαβαν επιστροφή φόρου χωρίς να έχουν δικαίωμα, γίνεται καταλογισμός του φόρου με πράξη προσδιορισμού του φόρου του άρθρου 49 του Κώδικα ΦΠΑ, στην οποία υπολογίζεται πρόσθετος φόρος με το συντελεστή που ισχύει για την ανακριβή δήλωση, ο οποίος περιορίζεται στα τρία πέμπτα (3/5) στην περίπτωση διοικητικής επίλυσης της διαφοράς (παρ. 2 άρθρου 1, και παρ. 8 άρθρου 2 ν. 2523/97, αντιστοίχως).

Όταν η επιστροφή ΦΠΑ έγινε με δικαιολογητικό εικονικό φορολογικό στοιχείο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 2523/97 επιβάλλεται και ειδικό πρόστιμο ισόποσο με το τριπλάσιο του φόρου που επιστράφηκε. Κατά την διοικητική επίλυση της διαφοράς το πρόστιμο αυτό περιορίζεται στο ένα τρίτο, 1/3 (άρθρο 9 ν. 2523/97) .

Β. Αναφορικά με το υφιστάμενο καθεστώς διακανονισμού βεβαιωμένων χρεών προς το Δημόσιο, βεβαιωμένα χρέη, ληξιπρόθεσμα ή μη μέχρι τις 30/09/2010, ρυθμίζονται κατά τις διατάξεις του άρθρου 14 Ν. 3888/10 (ΦΕΚ 175^{Α'}/30-9-10) σε πολλές μηνιαίες δόσεις με απαλλαγή από τις αναλογούσες σ' αυτά προσαυξήσεις εκπροθέσμου καταβολής, αναλόγως του αριθμού των δόσεων που θα επιλέξει ο οφειλέτης.

Επιπλέον, με τις διατάξεις των άρθρων 13-21 Ν. 2648/98 (ΦΕΚ 238 Α), όπως ισχύουν, και για χρέη τα οποία έχουν βεβαιωθεί μετά τις 30/09/2010 παρέχεται η δυνατότητα στους οικονομικά αδύναμους οφειλέτες του Δημοσίου, να ζητήσουν προς την αρμόδια Δ.Ο.Υ., διευκόλυνση τμηματικής καταβολής των ληξιπρόθεσμων οφειλών τους, η οποία μπορεί να χορηγηθεί σε μηνιαίες δόσεις ύστερα από έκδοση απόφασης του αρμόδιου οργάνου. Περαιτέρω στο κατατεθέν σχέδιο νόμου «επείγουσες ρυθμίσεις που αφορούν την εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015 περιλαμβάνεται διάταξη για τη ρύθμιση βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων οφειλών, ή οποία είναι ευνοϊκότερη της ισχύουσας.

Ακριβές αντίγραφο.

Η Προϊσταμένη της γραμματείας.

Ο ΑΝ.ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Π.ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

α / α
ΚΑΝ/ΝΟΣ Φ. ΡΑΜΦΟΣ
ΠΕ/Α'

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

- 1.Γραφείο κ. Υπουργού
- 2.Γραφείο κ. Αν.Υπουργού
- 3.Γραφείο κ. Γεν.Γραμ.Φορ.κ'Τελ.Θεμάτων.
- 4.Γρ.Γεν.Δ/ντή Φορολογίας κ'Φορ.Ελέγχων κ'Είσπρ. Δημοσ.Εσόδων.
- 5.Δ14
- 6.Γραφείο Κοιν. Ελέγχου

7. Στην με αριθμό 4292/11-01-2012 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αϊβαλιώτη Κωνσταντίνο δόθηκε με το υπ' αριθμ. 21/9/ΑΣ 1363

δης/24-01-2012 έγγραφο από τον Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
Τμήμα Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

01 452 2012

Αθήνα, 24 Ιανουαρίου 2012
Α.Π.: 21/9/ΑΣ 1363δς

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.:- Βουλευτή κ. Κωστή Αϊβαλιώτη

Ε.Δ.: - Διπλ. Γραφείο κ. Πρωθυπουργού
- Διπλ. Γραφείο κας Αναπληρωτή Υπουργού
- Διπλ. Γραφείο Υφυπουργού κ. Δόλλη
- Γραφείο κ. Γενικού Γραμματέως
- Γραφείο κ. Α' Γενικού Διευθυντή
- Α1 Διεύθυνση
- Υπηρεσία Ενημέρωσης και Δημόσιας Διπλωματίας

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην υπ' αριθμ. **4292** από **11/1/2012** Ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωστή Αϊβαλιώτη

Στην υπ' αριθμ. 1870 από 24.11.2011 Ερώτηση του, την οποία μνημονεύει ο κ. Βουλευτής, αναφέρεται μεν συγκεκριμένη εταιρεία, όχι όμως συγκεκριμένη ημέρα και ώρα πτήσης.

Παρά ταύτα, ανταποκρινόμενοι ζητήσαμε, ως απαντήσαμε και στην ανωτέρω αναφερομένη Ερώτηση, από την Πρεσβεία μας στην Ο.Δ. Γερμανίας όπως επισημάνει προς τους ιθύνοντες της εν λόγω αεροπορικής εταιρείας ότι έχουν διατυπωθεί σχετικά παράπονα εκ μέρους επιβατών.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ

Ευάγγελος Κ. Σέκερης
Σύμβουλος Πρεσβείας Α'

8. Στην με αριθμό 4345/11-01-2012 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βελόπουλου Κυριάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 21/13/ΑΣ/1368

δης /24-01-2012 έγγραφο από τον Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
Τμήμα Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

01 ΙΑΝ. 2012

Αθήνα, 24 Ιανουαρίου 2012
Α.Π.: 21/13/ΑΣ 1368δς

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.:- Βουλευτή κ. Κυριάκο Βελόπουλο

Ε.Δ.: - Διπλ. Γραφείο κ. Πρωθυπουργού
- Διπλ. Γραφείο κας Αναπληρωτή Υπουργού
- Διπλ. Γραφείο Υφυπουργού κ. Δόλλη
- Γραφείο κ. Γενικού Γραμματέως
- Γραφείο κ. Α' Γενικού Διευθυντή
- Α3 Διεύθυνση
- Υπηρεσία Ενημέρωσης και Δημόσιας Διπλωματίας

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην υπ' αριθμ. 4345 από 11/1/2012 Ερώτηση του Βουλευτή κ. Κυριάκου Βελόπουλου

Η πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας έχει αναλάβει την υποχρέωση, στο πλαίσιο της Ενδιάμεσης Συμφωνίας που υπέγραψε με τη χώρα μας το 1995, να μη χρησιμοποιεί με κανέναν τρόπο το σύμβολο το οποίο απεικονιζόταν μέχρι τότε στη σημαία της, δηλαδή τον Ήλιο της Βεργίνας.

Το Υπουργείο Εξωτερικών έχει στη διάθεσή του υλικό με ενδείξεις για δραστηριότητα του Γενικού Προξένου της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας στο Τορόντο που στοιχειοθετεί παραβάσεις των συμβατικών υποχρεώσεων της χώρας του και βάσει αυτού, έχει δώσει οδηγίες για τις κατάλληλες ενέργειες έναντι των αρμοδίων Αρχών της πΓΔΜ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Αθήνα 24-1-2012
Ευάγγελος Κ. Σέκερης
Σύμβουλος Πρεσβείας Α'

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κανόνες τροποποίησης τίτλων, εκδόσεως ή εγγυήσεως του Ελληνικού Δημοσίου με συμφωνία των Ομολογιούχων».

Το παραπάνω νομοσχέδιο σύμφωνα με την απόφαση που έλαβε η Διαρκής Επιτροπή, ύστερα από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού συζητείται με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, σύμφωνα με το άρθρο 76, παράγραφος 4, του Συντάγματος και το άρθρο 109 του Κανονισμού της Βουλής.

Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι, σύμφωνα με τη διαδικασία αυτή, η συζήτηση ολοκληρώνεται επί της αρχής και επί των άρθρων σε μία συνεδρίαση, η οποία διαρκεί κατά ανώτατο όριο δέκα ώρες. Στη συζήτηση συμμετέχουν οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές, ο Πρωθυπουργός, ο αρμόδιος Υπουργός, οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και από ένας εκπρόσωπος τους. Η ομιλία τους περιορίζεται στο 1/2 του χρόνου που προβλέπεται από το άρθρο 97 και 103 του Κανονισμού της Βουλής.

Επίσης προτείνω να λάβουν το λόγο δύο ομιλητές ορισμένοι από το ΠΑΣΟΚ, δύο ομιλητές ορισμένοι από τη Νέα Δημοκρατία, ένας ομιλητής ορισμένος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ένας ομιλητής ορισμένος από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, ένας ομιλητής από το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς, καθώς και τέσσερις ομιλητές υποδεικνυόμενοι από τους Ανεξαρτήτους.

Θα ήθελα να ανακοινώσω στο σημείο αυτό ότι θα ανοίξει το σύστημα και οι Ανεξάρτητοι Βουλευτές θα εγγραφούν στον κατάλογο. Οι τέσσερις πρώτοι του καταλόγου θα είναι οι ομιλητές των Ανεξαρτήτων, γιατί δεν υπάρχει εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων μετά την παραίτηση του κ. Φώτη Κουβέλη, ο οποίος μέχρι πρότινος εκπροσωπούσε τους Ανεξάρτητους.

Επομένως, στη συζήτηση επί της αρχής οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές έχουν χρόνο ομιλίας οκτώ λεπτά, οι Υπουργοί εννέα λεπτά, ο Πρωθυπουργός και οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας δέκα λεπτά, η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς οκτώ λεπτά, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι των κομμάτων έξι λεπτά και οι ορισθέντες από τα κόμματα ομιλητές τέσσερα λεπτά.

Η δευτερολογία περιορίζεται στο μισό του χρόνου της.

Στη συζήτηση επί των άρθρων, όπως ορίζεται στα άρθρα 109, παράγραφος 7 και 103 του Κανονισμού της Βουλής, οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές έχουν χρόνο ομιλίας δύο λεπτά, οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και οι Υπουργοί δύο λεπτά την πρώτη φορά και από δύο κάθε επόμενη φορά, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δύο λεπτά την πρώτη φορά και δύο λεπτά μέχρι δύο φορές ακόμη. Η διάρκεια ομιλίας των ορισθέντων ομιλητών είναι δύο λεπτά. Εφόσον τα άρθρα συζητηθούν σε ενότητες, οι χρόνοι αυτοί διπλασιάζονται. Θέλω να σας ενημερώσω ότι το νομοσχέδιο έχει τρία άρθρα.

Τέλος σύμφωνα με το άρθρο 109, η Βουλή μπορεί μετά από πρόταση του Προέδρου της, να καθορίσει το χρόνο που θα διατεθεί για την κατ' αρχήν και την κατ' άρθρον συζήτηση. Αν δεν ληφθεί αυτή η απόφαση, διατίθενται τέσσερις ώρες για την κατ' αρχήν και έξι ώρες για την κατ' άρθρον συζήτηση.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Παπαδημούλη, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Θέλω να επαναλάβω την έντονη αντίθεση που εκφράσαμε και χθες στην αρμόδια επιτροπή

της Βουλής γι' αυτήν την κατάχρηση από την Κυβέρνηση της διαδικασίας του κατεπείγοντος, για αποφάσεις που δεσμεύουν την τύχη της χώρας για δεκαετίες και επηρεάζουν προς το χειρότερο τη ζωή εκατομμυρίων Ελλήνων, το εισόδημά τους, το δικαίωμά τους στη δουλειά, τις προοπτικές τους.

Η Κυβέρνηση έδωσε στον εαυτό της πάνω από τέσσερις μήνες, από τις 26 Οκτωβρίου και δίνει στη Βουλή λίγες ώρες. Δεν πρόκειται μόνο για το κατεπείγον σε σχέση με το «κούρεμα». Και το οικονομικό πρόγραμμα που το συνοδεύει πέρασε με τη διαδικασία του κατεπείγοντος και οι εφαρμοστικοί νόμοι με τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Έχουμε μία Κυβέρνηση, που χέρι-χέρι με την τρόικα, έχει μετατρέψει το Κοινοβούλιο σε πρωτοκολλητή αποφάσεων που παίρνονται πριν από εμάς για εμάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, μιλήστε για τη διαδικασία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Επομένως –επαναλαμβάνω– εν πλήρει επιγνώσει του τι προβλέπει το Σύνταγμα και οι κανονισμοί, την κατηγορηματική μας αντίθεση σ' αυτήν την κατάχρηση του κατεπείγοντος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα μπορούσα να έχω κι εγώ το λόγο, κύριε Πρόεδρε;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα κι εγώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχω την εντύπωση ότι αυτά λύθηκαν χθες στη Διαρκή Επιτροπή. Τέθηκε το θέμα στη Διαρκή Επιτροπή και η Διαρκής Επιτροπή απέρριψε αυτό το αίτημα και έρχεται εδώ με τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Δεν συζητείται στην Ολομέλεια αυτό το αίτημα.

Θέλετε το λόγο, κύριε Υπουργέ, ή να προηγηθεί ο κ. Παφίλης;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Θα μιλήσω στο τέλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Παρ' ότι η πολιτική ουσία όλων αυτών των νομοσχεδίων έχει μεγάλη σημασία, θέλουμε κι εμείς να επισημάνουμε ότι όχι απλά έχει γίνει κατάχρηση, αλλά έχει παραγίνει. Όλα περνούν με το κατεπείγον και με το κατεπείγον. Η Κυβέρνηση έχει τους δικούς της στόχους. Ωστόσο, όμως, έχει αυτό το δικαίωμα, βέβαια, με βάση το Σύνταγμα και τον Κανονισμό και το ασκεί όποτε θέλει. Όμως, υπάρχει ένα πολιτικό ζήτημα «ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσαμε» συνεχώς, με ένα τέτοιο μπαράζ.

Από αυτήν την άποψη, το θεωρούμε απαράδεκτο. Δεν είναι σωστό. Φυσικά, δεν θέλουμε και να αποπροσανατολίσουμε γενικότερα με τα θέματα της διαδικασίας. Έχουν μία σημασία, μεγαλύτερη σημασία, όμως, έχουν αυτά τα τερατουργήματα που έρχονται και που ουσιαστικά τσακίζουν το λαό για τώρα, αλλά και για πολλά χρόνια μετά, αν δεν ανατρέψει αυτήν την πολιτική.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οι συνέπειες του κατεπείγοντος δεν είναι στην επιτροπή, όπου, βέβαια, γίνεται μία συζήτηση και κλείνει αμέσως, αλλά είναι στην Ολομέλεια, όπου πραγματικά φιμώνονται οι Βουλευτές και δεν έχουν τη δυνατότητα να συζητήσουν επί μακρόν ουσιαστικά, καίρια ζητήματα μεγάλης εθνικής και οικονομικής σημασίας.

Άρα, η πίεση της επιτάχυνσης, η οποία ασκείται και οι κινήσεις της τελευταίας στιγμής είναι αυτές οι οποίες δημιουργούν αυτήν την ανωμαλία.

Ως εκ τούτου, πρέπει να δούμε ότι η Αίθουσα δεν γεμίζει διότι οι Βουλευτές δεν έχουν το λόγο. Κι έτσι απαντούμε και στον ελληνικό λαό στο μεγάλο του ερώτημα: «Τελικά οι Βουλευτές τι κάνουν;»

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Για να απαντήσω, θα πω ότι το θέμα του κατεπείγοντος εκρίθη στην επιτροπή και η επιτροπή είναι αρμόδια γι' αυτό. Αποφάσισε τη συζήτηση με τη

διαδικασία του κατεπείγοντος.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, δεν θέλω να επαναλάβω αυτά που είπα χθες στην επιτροπή. Δεν αντιλαμβάνομαι την επιμονή στην άρνηση και το χαρακτηρισμό αυτού του νομοσχεδίου ως κατεπείγοντος.

Προφανώς, οι συνάδελφοι και τα κόμματα που υποστηρίζουν ότι το παρόν νομοσχέδιο δεν είναι κατεπείγον, δεν αντιλαμβάνονται ή δεν έχουν συνείδηση του πού ακριβώς βρισκόμαστε και τι ακριβώς κάνει το νομοσχέδιο αυτό. Εξήγησα χθες και για ποιο λόγο δεν έπρεπε να έρθει νωρίτερα το νομοσχέδιο αυτό προς ψήφιση, γιατί πρέπει να ψηφιστεί μία ακριβώς μέρα πριν την έναρξη εφαρμογής του και την επίσημη ανακοίνωση του PSI.

Εάν κάποιος δεν θέλουν να επιτρέψουν στον ελληνικό λαό να απαλλαγεί από 110 δισεκατομμύρια χρέους, από πενήντα ποσοστιαίες μονάδες χρέους και δεν θέλουν να σωθεί η χώρα από την κατάρρευση και την χρεοκοπία, ας το πουν ευθέως. Δεν χρειάζεται να μας το λένε εκ του πλαγίου, διαδικαστικά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Και εγώ, κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ κ. Παφίλης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, σταματήστε να κοροϊδεύετε τον ελληνικό λαό, να τον εκβιάζετε και να του βάζετε τρομοκρατικά διλήμματα και να ακολουθείτε την ίδια τακτική. Όταν συζητάμε διαδικαστικά, να βάζετε θέματα ουσίας.

Λέτε ψέματα στον ελληνικό λαό. Τον κοροϊδεύετε ωμά και κυνικά ότι θα γλιτώσει 130 δισεκατομμύρια. Θα τα πούμε και μετά.

Πείτε μας, λοιπόν, τι θα κερδίσει ο εργαζόμενος από το PSI και από όλη αυτήν τη δανειακή συμφωνία. Τι θα κερδίσει; Οι τράπεζες, τα μονοπώλια -τα ελληνικά και τα ξένα- αυτοί θα κερδίσουν. Σταματήστε αυτή την άθλια προπαγάνδα από το πρωί μέχρι το βράδυ, όπως και αυτοί που έχουν όλη τη διατεταγμένη υπηρεσία. Πείτε μας: Θα πάρει τίποτα ο ελληνικός λαός ή θα κληθεί να πληρώσει 130 δισεκατομμύρια ακόμη για τόσες γενιές;

Γι' αυτό σταματήστε -και το λέω για τελευταία φορά- όταν συζητάμε διαδικαστικά θέματα, να μπαίνετε στην ουσία της συζήτησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Στο διαδικαστικό είμαστε.

Κύριε Παπαδημούλη, δεν έχετε το λόγο. Είστε ειδικός αγορητής. Κάνετε κατάχρηση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Για ένα λεπτό έχει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

Τέλος πάντων, έχετε ένα λεπτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, κύριε Αντιπρόεδρε, πάψτε επιτέλους να κινδυνολογείτε και να εκβιάζετε. Αρκετά μας έχετε σώσει! Πανηγυρίζατε και το Μάιο του 2010 και το Μάρτιο του 2011 και τον Ιούλιο του 2011 και τον Οκτώβριο του 2011.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Παπαδημούλη, αυτό είναι τοποθέτηση. Για το διαδικαστικό συζητάμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Έχετε κόψει μισθούς, συντάξεις, επιδόματα ανεργίας και μας λέτε; «ή αυτό που εσείς κάνατε ή το χάος».

Ε, δεν είναι έτσι. Και δεν σας πιστεύουν πια και πολλοί δικοί σας οπαδοί. Όταν το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία δεν μπορείτε να πείσετε ακόμη και τους Βουλευτές σας και αναγκάζετε να διαγράφετε το ένα τέταρτο της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας, σκεφθείτε τι γίνεται με τους ψηφοφόρους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Πρωτόπαπας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο λαός μας λέει «απορία ψάλτου βηξ». Υπάρχει κανένας που να πιστεύει πραγματικά ότι το θέμα του PSI δεν είναι κατεπείγον; Οποιοσδήποτε σώφρων Έλληνας κατανοεί κατά τον πιο καθαρό τρόπο ότι είναι ένα θέμα όχι μόνο κατεπείγον, αλλά κάτι το οποίο ίσως θα έπρε-

πε να είχε γίνει και νωρίτερα, αλλά εκ των πραγμάτων, λόγω των δυσκολιών που παρουσιάστηκαν από το Eurogroup και τους εταίρους μας, φτάσαμε στο σημείο να το συζητάμε σήμερα.

Σαφώς είναι κατεπείγον. Το πράγμα μιλάει από μόνο του και θα έλεγα ότι είναι θέμα εθνικού καθήκοντος και εθνικής ευθύνης να μπορέσουμε να το ολοκληρώσουμε σήμερα στη σημερινή συζήτηση στη Βουλή. Τα υπόλοιπα είναι για λαϊκή κατανάλωση, είναι ο γνωστός λαϊκισμός ορισμένων που τον βλέπουμε να εξελίσσεται αυτές τις μέρες και δε νομίζω ότι αξίζει και τον κόπο να το σχολιάσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θέλω, λοιπόν, να κάνω την εξής πρόταση: Καθώς στη Διαρκή Επιτροπή συζητήθηκαν η αρχή και τα άρθρα μαζί σαν μια ενότητα, εάν συμφωνεί το Σώμα να τα συζητήσουμε και στην Ολομέλεια σε μια ενότητα. Υπάρχει αντίρρηση;

Από ό,τι βλέπω, δεν υπάρχει αντίρρηση από τους κυρίους συναδέλφους. Θα έχουμε, λοιπόν, μια διεύρυνση του χρόνου, αφού θα συζητηθούν σαν μια ενότητα.

Ο χρόνος των εισηγητών θα είναι δώδεκα λεπτά.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Λεωνίδας Γρηγοράκος.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε στη Βουλή ένα μικρό νομοσχέδιο με μεγάλη αξία. Συζητάμε ένα νομοσχέδιο ιστορικής σημασίας για την Ελλάδα. Συζητάμε ένα νομοσχέδιο που το παλέψαμε πάρα πολύ καιρό όχι μόνο το ΠΑΣΟΚ, όχι μόνο η Κυβέρνηση Παπαδήμου, αλλά πιστεύω ότι και όλη η ελληνική κοινωνία το τελευταίο διάστημα συντάχθηκε γι' αυτό το νομοσχέδιο, ούτως ώστε να μπορέσουμε να δούμε ένα φως στο τούνελ.

Δεν πανηγυρίζουμε καθόλου. Ξέρουμε ότι ο ελληνικός λαός περνάει δύσκολες στιγμές. Ξέρουμε ότι πρέπει να γίνουν και άλλα και θα γίνουν και άλλα. Το έχει αντιληφθεί η διεθνής κοινότητα ότι πρέπει να γίνουν και άλλα για το δημόσιο χρέος της Ελλάδας.

Και με χαρά μου άκουσα τον κ. Χόγιερ να λέει ότι η Ελλάδα χρειάζεται περαιτέρω στήριξη. Χρειάζεται ένα πρόγραμμα «μίνι Μάρσαλ», για να μπορέσουμε να βάλουμε την Ελλάδα σε τροχιά ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής. Όσο και να είναι κάποιος αντίθετος μ' αυτό, τη δεκαετία του 1950 και του 1960 ήταν η αιμομηχανή της χώρας για την ανάπτυξη. Άρα, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο μας δίνει μία πολύ μεγάλη ανάσα, για να προχωρήσουμε μπροστά.

Όπως είπε και ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Βενιζέλος, αυτό το νομοσχέδιο κάνει «κούρεμα» ονομαστικής αξίας στο 53,5%. Δηλαδή, μιλάμε για 107 δισεκατομμύρια ευρώ σε ομόλογα των 206 δισεκατομμυρίων ευρώ. Αυτά τα νέα ομόλογα θα έχουν τριακονταετή διάρκεια, θα διέπονται από το αγγλικό δίκαιο και το μεσοσταθμικό επιτόκιο θα είναι 3,65% έως το 2042 ή 2,63% έως το 2020.

Κύριε Πρόεδρε, από το Βήμα της Βουλής μου δίνεται σήμερα η δυνατότητα -και δεν θα καταχραστώ αυτήν την ευκαιρία που μου έδωσε η Κυβέρνηση να εισηγηθώ αυτό το νομοσχέδιο- να παρακαλέσω το συνάδελφο Βουλευτή -ή τη συνάδελφο Βουλευτή- ο οποίος έβγαλε τα χρήματά του στο εξωτερικό με νόμιμο τρόπο, να βγει και να αποκαθάρει το πολιτικό σύστημα της χώρας όσο το δυνατόν ταχύτερα, δίνοντας εξηγήσεις για το ένα εκατομμύριο ευρώ που έβγαλε σε ξένες τράπεζες.

Κύριε Πρόεδρε, σαν αρμόδιος της επιτροπής θα σας παρακαλούσα τάχιστα, ως το μεσημέρι, εάν ο συνάδελφος -ή η συνάδελφος- δεν βγει εθελοντικά να πει «μ' αυτές τις διαδικασίες έβγαλα τα χρήματα στο εξωτερικό», τότε να ανακοινωθεί το όνομά του και να γίνουν όλες οι διαδικασίες. Δεν θα πέσουμε, βέβαια, στην παγίδα να κατηγορήσουμε όλοι συλλήβδην το πολιτικό σύστημα της χώρας. Είμαστε, όμως, υποχρεωμένοι μ' αυτήν την αναστάτωση που έχει δημιουργηθεί, να αυτοπροστατευτούμε. Και το σύστημα πρέπει να προστατευθεί. Αν υπάρχουν και άλλοι συνάδελφοι Βουλευτές που έχουν δράσει κατά τον ίδιο τρόπο να αποκαλυφθούν και αυτοί!

Σας παρακαλώ πολύ, σαν αρμόδιος Αντιπρόεδρος της Βουλής που είστε, το ταχύτερο δυνατόν σήμερα, αυτή η υπόθεση να τε-

λειώσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισέρχομαι στο νομοσχέδιο. Η ομόφωνη έγκριση από το Eurogroup του οικονομικού προγράμματος της Ελλάδας και των βασικών όρων του PSI, δηλαδή της συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα, αποτελεί σημαντικό γεγονός ιστορικής σημασίας για την ελληνική οικονομία. Συμφωνήθηκε ότι τα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης θα προωθήσουν όλες τις απαραίτητες διαδικασίες, προκειμένου το EFSF να χρηματοδοτήσει τη δική του συμβολή στο PSI, τη συμβολή του επίσημου τομέα στο PSI, καθώς και την ανακεφαλαίωση των ελληνικών τραπεζών.

Με τις συμφωνίες γίνεται ένα μεγάλο βήμα προς την κατεύθυνση της διασφάλισης της χρηματοδότησης της ελληνικής οικονομίας με 130 δισεκατομμύρια ευρώ για τα επόμενα τρία έτη, καθώς και για τη μείωση του δημόσιου χρέους κατά περίπου 100 δισεκατομμύρια ευρώ.

Η τελική συμφωνία για το PSI, καθώς και η συμβολή των θεσμικών εταίρων μας έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση του δημόσιου χρέους σε σχέση με το ΑΕΠ στο 120,5% έως το 2020. Μ' αυτές τις αποφάσεις δίνεται η δυνατότητα να κινηθούμε σε συνθήκες σταθερότητας, να περιοριστεί η αβεβαιότητα, η οποία έχει επηρεάσει ανασταλτικά την οικονομική δραστηριότητα, καθώς και να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη στην ελληνική οικονομία.

Μ' αυτόν τον τρόπο, ψιφίζοντας σήμερα το PSI, δίνεται η δυνατότητα να διευκολυνθεί η διαδικασία προσαρμογής της οικονομίας και, παράλληλα, να διαμορφωθούν καλύτερες συνθήκες για την ανάκαμψή της και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, η ανεργία μαστίζει τη νέα γενιά, καθώς έχει φθάσει στο 20%. Κάτι πρέπει να κάνουμε γι' αυτό πολύ γρήγορα.

Η ουσιαστική αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους, προκειμένου αυτό να καταστεί βιώσιμο, τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα, είναι επιβεβλημένη και γίνεται μ' αυτό το σχέδιο νόμου των δύο άρθρων.

Η έλλειψη μιας τέτοιας αναδιάρθρωσης θα είχε απρόβλεπτες συνέπειες για την ελληνική οικονομία και το λαό. Στην περίπτωση που η Ελλάδα αδυνατούσε να συνεχίσει τις πληρωμές, θα είχαμε επιδείνωση της κρίσης χρέους και απρόβλεπτες δυσμενείς συνέπειες για την ευρωπαϊκή και την παγκόσμια οικονομία.

Οι ρυθμίσεις που προτείνονται με το σχέδιο νόμου αποσκοπούν στη διασφάλιση μιας ομοιόμορφης και αποτελεσματικής αναδιάρθρωσης του ελληνικού χρέους σε βιώσιμα επίπεδα με τη συμμετοχή των ιδιωτών, σύμφωνα βέβαια με την απόφαση της Συνόδου των κρατών-μελών της ευρωζώνης της 26ης Οκτωβρίου.

Ειδικότερα, με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις που αντλούν από τη διεθνή πρακτική θεσμοθετούνται οργανωμένες και αποτελεσματικές διαδικασίες, κανόνες δηλαδή συλλογικής δράσης, με την εφαρμογή των οποίων ομολογιούχοι μπορούν να αποφασίζουν την αναπροσαρμογή του δημόσιου χρέους, συμφωνώντας βέβαια στην τροποποίηση τίτλων που κατέχουν.

Ανάλογες διαδικασίες προβλέπονται σε αντίστοιχες ρήτρες που συνομολογούνται σε τίτλους δανεισμού από τα τέλη του 19ου αιώνα ως μηχανισμός διασφάλισης της οργανωμένης και αποτελεσματικότερης προστασίας των συλλογικών συμφερόντων των δανειστών και της βιωσιμότητας του χρέους του οφειλέτη.

Σήμερα, τέτοιες διαδικασίες χρησιμοποιούνται ευρέως στην παγκόσμια οικονομία σε κρατικούς και εταιρικούς τίτλους δανεισμού και έχουν αναγνωριστεί ως ένας από τους πιο ενδεδειγμένους τρόπους διαχείρισης κρίσεων χρέους οφειλετών.

Το Νοέμβριο του 2010 οι Υπουργοί Οικονομικών της ευρωζώνης αποφάσισαν την υποχρεωτική θεσμοθέτηση αντίστοιχων διαδικασιών συλλογικής δράσης στη νομοθεσία των κρατών-μελών ως μέσο διασφάλισης της χρηματοοικονομικής σταθερότητας στην Ευρωζώνη. Η δέσμευση αυτή επιβεβαιώθηκε με την απόφαση των Αρχηγών κρατών-μελών της Ευρωζώνης στη συνάντησή τους κατά την 11η Μαρτίου του 2011 και με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου κατά τη Σύνοδο της 24ης και 25ης Μαρτίου του 2011.

Η εισαγωγή διαδικασιών συλλογικής δράσης έχει προγραμμα-

τιστεί να ισχύει υποχρεωτικά από τους τίτλους που εκδίδονται από όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης εντός του 2013.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι σήμερα δεν έχουν θεσμοθετηθεί ομοιόμορφοι κανόνες συλλογικής δράσης για τίτλους εκδοθέντες ή εγγυημένους από το ελληνικό δημόσιο που διέπονται από το Ελληνικό Δίκαιο. Ήταν κάτι που συζητήθηκε ευρέως στην επιτροπή. Ο κύριος Αντιπρόεδρος έδωσε σαφείς απαντήσεις για το θέμα του δικαίου.

Λόγω, λοιπόν, της επιτακτικής και άμεσης ανάγκης για την αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους, οι προτεινόμενες διατάξεις προσφέρουν στους κατόχους τίτλων τη δυνατότητα να αποφασίζουν με συλλογικές διαδικασίες την τροποποίηση αυτών των τίτλων.

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις προβλέπουν ότι οι αποφάσεις ενισχυμένης πλειοψηφίας, συνολικού ανεξόφλητου κεφαλαίου όλων των επιλέξιμων τίτλων δεσμεύουν το σύνολο των κατόχων των επιλέξιμων τίτλων και εφαρμόζονται σε όλους τους επιλέξιμους τίτλους.

Η καθολική και ομοιόμορφη δέσμευση της απόφασης ως προς τους κατόχους και ως προς τους όρους των επιλέξιμων τίτλων με έρεσμα την αρχή της πλειοψηφίας διασφαλίζει ότι τυχόν μειοψηφία ομολογιούχων δεν θα καρπωθεί δυσανάλογα οφέλη εις βάρος της ενισχυμένης πλειοψηφίας. Πρόκειται για ένα ισορροπημένο άρθρο.

Τέλος, τονίζεται ότι οι προτεινόμενες διαδικασίες σκοπούν στην εδραίωση της κοινωνικής ειρήνης και στην προστασία του γενικού συμφέροντος, ήτοι στη διάσωση του κοινωνικού και οικονομικού ιστού της χώρας και αποτελούν κανόνες αναγκαστικού δικαίου και κανόνες άμεσης εφαρμογής κατά την έννοια του άρθρου 9 του Κανονισμού 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου του 2008.

Ειδικότερα, σ' αυτό το μικρό σχέδιο νόμου με τη μεγάλη αξία προβλέπονται οι σχετικές προκλήσεις για την ανταλλαγή των ομολόγων και άμεσα μετά την ψήφιση αυτού του σχεδίου νόμου, ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Χρήματος θα τη δημοσιεύσει, ενώ οι ιδιώτες θα έχουν περίοδο όχι μικρότερη από δέκα μέρες, ώστε να αποφασίσουν αν θα συμμετάσχουν ή όχι στη συναλλαγή. Τα περιθώρια είναι μικρά. Γι' αυτό και ο Αντιπρόεδρος εξήγησε την έννοια του κατεπείγοντος.

Δεύτερον, για να ενεργοποιηθούν οι ρήτρες θα πρέπει να συμμετάσχει στη γενική συνέλευση τουλάχιστον το 50% των ιδιωτών ομολογιούχων και το 66% των συμμετεχόντων που αποδέχονται την πρόταση.

Τρίτον, σύμφωνα με το νομοσχέδιο θα εξαιρεθούν τα ομόλογα που έχουν εκδοθεί από το 2011.

Συγκεκριμένα, απ' αυτό το νομοσχέδιο δίνεται η έννοια των όρων «τίτλος», «επιλέξιμος τίτλος», «ανεξόφλητο κεφάλαιο», «συνολικό ανεξόφλητο κεφάλαιο», «τροποποίηση», «νέος τίτλος», «ομολογιούχος», «διαχειριστής της διαδικασίας», «επενδυτής», «συμμετοχή» και μεταξύ άλλων προβλέπεται ότι ως επιλέξιμος τίτλος νοείται κάθε τίτλος που ορίζεται με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και περιλαμβάνεται στην πρόσκληση του ελληνικού δημοσίου προς τους ομολογιούχους. Ως διαχειριστής της διαδικασίας αυτής, για να μην υπάρχουν παρεκτροπές, νοείται η Τράπεζα της Ελλάδος.

Το Υπουργικό Συμβούλιο, μετά από εισήγηση του Υπουργού Οικονομικών, αποφασίζει την έναρξη της διαδικασίας τροποποίησης επιλέξιμων τίτλων από τους ομολογιούχους, προσδιορίζει τους επιλέξιμους τίτλους και επί ανταλλαγής ορίζει το κεφάλαιο ή το ονομαστικό ποσό, το επιτόκιο ή την απόδοση, τη διάρκεια, το αγγλικό ή άλλο δίκαιο που θα διέπει τους νέους τίτλους που θα εκδοθούν από το ελληνικό δημόσιο και εξουσιοδοτεί τον ΟΔΔΗΧ να εκδώσει μία ή περισσότερες προσκλήσεις εκ μέρους του ελληνικού δημοσίου.

Με την πρόσκληση καλούνται οι ομολογιούχοι των επιλέξιμων τίτλων που ορίζονται σε αυτήν, να αποφασίσουν μέσα σε συγκεκριμένη προθεσμία, αν δέχονται την τροποποίηση των επιλέξιμων τίτλων, όπως προτείνεται από το ελληνικό δημόσιο.

Στην πρόσκληση μεταξύ άλλων ορίζονται: Πρώτον, οι επιλέξιμοι τίτλοι. Δεύτερον, οι όροι των οποίων προτείνεται η τροποποίηση. Τρίτον, το νέο περιεχόμενο των όρων. Τέταρτον, τυχόν νέοι

όροι. Πέμπτον, επί ανταλλαγής των επιλέξιμων τίτλων οι όροι των νέων τίτλων, όπως ορίστηκαν με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και επιπλέον όροι τους, όπως οι υποδιαφύσεις του τίτλου, η περίοδος χάριτος, το νόμισμα, οι όροι και τρόποι πληρωμής, αποπληρωμής και επαναγοράς, οι λόγοι καταγγελίας και ό,τι άλλο τεθεί στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Έκτον, η προθεσμία μέσα στην οποία καλούνται οι ομολογιούχοι των επιλέξιμων τίτλων να αποφασίσουν. Και έβδομον, οι ειδικότεροι όροι και ο τρόπος συμμετοχής στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων.

Η συμμετοχή ομολογιούχου στη διαδικασία διενεργείται με όλο ή μέρος του ανεξόφλητου κεφαλαίου των επιλέξιμων τίτλων που κατέχει, όπως ορίζεται στην πρόσκληση. Για την τροποποίηση των επιλέξιμων τίτλων απαιτείται συμμετοχή στη διαδικασία, δηλαδή να υπάρχει απαρτία τουλάχιστον του ενός δευτέρου του συνολικού ανεξόφλητου κεφαλαίου όλων των επιλέξιμων τίτλων που ορίζονται στη σχετική πρόσκληση –δηλαδή το «συμμετέχον κεφάλαιο»– και ενισχυμένη πλειοψηφία υπέρ της τροποποίησης τουλάχιστον των δύο τρίτων του συμμετέχοντος κεφαλαίου.

Η απόφαση των ομολογιούχων βεβαιώνεται με πράξη του διαχειριστή της διαδικασίας, δηλαδή της Τράπεζας της Ελλάδος, όπως ορίζεται από το νομοσχέδιο, η οποία δημοσιοποιείται όπως η πρόσκληση και εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Από τη δημοσίευση της ανωτέρω απόφασης, η απόφαση των ομολογιούχων, όπως βεβαιώθηκε από το διαχειριστή της διαδικασίας ισχύει έναντι πάντων, δεσμεύει το σύνολο των ομολογιούχων και των επενδυτών των επιλέξιμων τίτλων και υπερισχύει οποιασδήποτε τυχόν αντίθετης, γενικής ή ειδικής, διάταξης νόμου ή κανονιστικής πράξης ή συμφωνίας. Σε περίπτωση ανταλλαγής των επιλέξιμων τίτλων, με την καταχώρηση στο σύστημα των νέων τίτλων επέρχεται αυτοδικαίως με νέους τίτλους και κάθε δικαίωμα ή υποχρέωση που απορρέει από αυτούς, αποσβήνεται.

Η έκδοση των νέων τίτλων διενεργείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με όμοια απόφαση μπορεί να ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο τεχνικό θέμα αναγκαίο για την εφαρμογή των διατάξεων.

Στο ν. 3156/2003 προστίθεται διάταξη σύμφωνα με την οποία όροι ομολογιακών δανείων υπαγομένων στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου και εγγυημένων από το ελληνικό δημόσιο, οι οποίοι απαγορεύουν ή περιορίζουν την εκχώρηση ή τη μεταβίβαση του τίτλου, δεν ισχύουν προκειμένου για την εκχώρηση ή τη μεταβίβαση του τίτλου προς το ελληνικό δημόσιο, κατ'εφαρμογή του προγράμματος για την αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους.

Σύμφωνα με την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους από τις προτεινόμενες διατάξεις ενδέχεται να προκληθεί στον πρόπολογισμό των ασφαλιστικών φορέων, μείωση της περιουσίας τους από την απομείωση τίτλων του ελληνικού δημοσίου που κατέχουν, εφόσον βέβαια υπαχθούν στη διαδικασία αναδιάρθρωσης του δημοσίου χρέους.

Το ύψος της μείωσης εξαρτάται από την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου για τους επιλέξιμους τίτλους, τους όρους τροποποίησης αυτών ή επ' ανταλλαγής των όρων των νέων τίτλων.

Η ανωτέρω μείωση αναμένεται να αναπληρωθεί από την αξιοποίηση περιουσιακών στοιχείων του δημοσίου, τα οποία θα περιέλθουν στο συνιστώμενο ταμείο στήριξης του ασφαλιστικού συστήματος για την οικονομική στήριξη του ασφαλιστικού συστήματος σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 4046/2012.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας την εισήγησή μου για το PSI, θα ήθελα να σας πω ότι είναι ιστορική αναγκαιότητα η ψήφισή του. Δεύτερον ότι το νομοσχέδιο αυτό δε λύνει όλα τα προβλήματα του δημόσιου χρέους της Ελλάδας. Το νομοσχέδιο αυτό είναι μία ατμομηχανή για να μπορέσει η Ελλάδα να ξεπεράσει τα μεγάλα εμπόδια που τα βρίσκει μπροστά της από το τεράστιο χρέος, που τα προηγούμενα χρόνια, ειδικά εμείς οι τελευταίοι, κληρονομήσαμε.

Θα ήθελα να σας παρακαλέσω όλους, να στηρίξουμε σήμερα αυτήν την προσπάθεια της Κυβέρνησης Παπαδήμου, ούτως

ώστε να μπορέσουμε να δώσουμε μία ελπίδα στα παιδιά μας για τα επόμενα χρόνια και όλοι μαζί να προσπαθήσουμε να βγάλουμε την Ελλάδα από τα αδιέξοδά της.

Η Ελλάδα περνάει κρίσιμες στιγμές, ιστορικές στιγμές και πρέπει να είμαστε ενωμένοι. Όχι ότι οι αντίθετες φωνές δεν κάνουν καλό στη Δημοκρατία. Όλοι όμως θα πρέπει να κοιτάξουμε το κοινό καλό για το συμφέρον της Ελλάδας και του έθνους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαοκτώ μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το 132ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα πρώτα απευθυνόμενος στον Προεδρεύοντα και με την ιδιότητά του τη θεσμική στο πλαίσιο της επιτροπής για το πόθεν έσχες, να τον παρακαλέσω, όπως έκανε και ο κ. Γρηγοράκος προηγουμένως, να αναλάβει τάχιστα πρωτοβουλία για να πάψει να υπάρχει αυτού του είδους η ομαδική σπύλωση όλου του πολιτικού κόσμου, επ' αφορμή του συναδέλφου εκείνου, ο οποίος έχει εξαγάγει χρήματα στο εξωτερικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Παυλόπουλε, με συγχωρείτε, επειδή επαναλαμβάνεται αυτό και απευθύνεστε σε εμένα, θα πρέπει να πω ότι σαν Πρόεδρος της Επιτροπής ήδη έχω δώσει κατευθυντήριες εντολές οι ορκωτοί ελεγκτές να ελέγξουν τα «πόθεν έσχες» αυτής της περιόδου που ανέφερε ο κύριος εισαγγελέας. Έχω ζητήσει από το Υπουργείο Οικονομικών να μου μεταβιβάσει τις καταστάσεις από τα εμβάσματα στο εξωτερικό και όταν βρεθεί ο Βουλευτής εν ενεργεία ή πρώην, θα ανακοινωθεί αυτό με μία διαδικασία. Να το πω από πριν για να μην υπάρχει παραβίαση.

Θα συνεδριάσει η επιτροπή, θα βγει πόρισμα από τους ορκωτούς ελεγκτές για να είναι προς δημοσιοποίηση το πόρισμα. Εσείς είστε έγκριτος νομικός και ξέρετε πολύ καλά ότι και νόμιμο να είναι, εκτιμώ ότι έτσι όπως έχει δημιουργηθεί το θέμα, το ηθικό υπερβαίνει και το νόμιμο. Είναι αδιανόητο συλλήβδην να κατηγορείται το πολιτικό σύστημα. Θα το κάνουμε, όπως το κάναμε και σε άλλες περιπτώσεις.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το είπα ακριβώς για να δώσετε αυτήν τη διευκρίνιση. Γιατί βλέπετε πόσοι καλοθελητές υπάρχουν αυτήν τη στιγμή. Όταν συμβαίνουν αυτά που συμβαίνουν στον τόπο και υπάρχουν τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζουμε καθώς και το βάρος το οποίο φέρει το σύνολο του πολιτικού κόσμου σε αυτήν την κρίση, οι μερικούς το μόνο που είναι γεγονός είναι αυτό το συγκεκριμένο. Και μόνο από αυτό το γεγονός βγαίνουν συμπεράσματα για όλον τον πολιτικό κόσμο.

Αυτή η γενίκευση είναι καταστροφική και πρέπει το συντομότερο δυνατόν να διαλευκανθεί όλο αυτό το ζήτημα για τους λόγους που είπα προηγουμένως κι ευχαριστώ για την πρωτοβουλία που αναλάβατε.

Το δεύτερο που θα ήθελα να τονίσω είναι ότι πραγματικά με θλίβει ακόμα και ο τρόπος που γίνεται η συζήτηση σήμερα. Με θλίβει, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ. Χθες είχαμε μία κοινοβουλευτική διαδικασία όπου κανονικά η Κυβέρνηση θα έπρεπε να είναι απύσχα από αυτά τα έδρανα. Γιατί ήταν αμιγώς κοινοβουλευτική διαδικασία.

Έσπευσε το μισό Υπουργικό Συμβούλιο –όχι της Κυβέρνησης Παπαδήμου, αλλά της κυβέρνησης Παπανδρέου που «αναβίωσε», να είναι παρόν και να υπερασπισθεί σε κομματικό επί-

πεδο, αλλά από τα κυβερνητικά έδρανα, κομματικές θέσεις. Σήμερα που συζητάμε ένα κορυφαίο νομοσχέδιο σε επίπεδο δικαίου ανάγκης ιδού η παρουσία της Κυβέρνησης! Έτσι αντιλαμβάνονται ορισμένοι την ευθύνη τους. Όταν είναι να υπερασπιστούν τα «ερά και όσα κομματικά» είναι παρόντες με υπουργικές και άλλες ιδιότητες. Και όταν πρέπει να μιλήσουμε για το πώς φτάσαμε ως εδώ και τι ψηφίζουμε σήμερα, δυο καθ' όλα συμπαθείς και αξιόλογοι συνάδελφοι, αλλά παντελώς αναρμόδιοι με το αντικείμενο για το οποίο σήμερα συζητάμε, εκπροσωπούν την Κυβέρνηση. Αυτό κάτι σημαίνει. Κάτι σημαίνει και αυτό δεν αφορά μόνο τους Υπουργούς αλλά και τον Πρωθυπουργό ο οποίος γνωρίζει ότι η κυβέρνησή του στηρίζεται από μια μεγάλη πλειοψηφία αλλά υπό συγκεκριμένους όρους.

Έρχομαι στην ουσία. Ακριβώς μιλώντας για τους όρους υπό τους οποίους στηρίζουμε την Κυβέρνηση Παπαδήμου, αυτό το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε, που αφορά το «κούρεμα» του ελληνικού χρέους, είναι ακριβώς ένα από τα νομοσχέδια για τα οποία δεσμευθήκαμε να στηρίξουμε την Κυβέρνηση Παπαδήμου, αφού εκεί που είχαν φθάσει τα πράγματα δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά. Ήταν ανάγκη να ψηφισθεί ένα τέτοιο νομοσχέδιο. Έπρεπε να προηγηθεί βεβαίως η απόφαση του Eurogroup και να φτάσουμε σήμερα εδώ. Γι' αυτό δικαιολογείται το κατεπείγον.

Το τονίζω προς όλους εκείνους που μπορεί να λένε: «πώς διαφοροποιείται η θέση της Νέας Δημοκρατίας;». Δε διαφοροποιήθηκε διόλου, άλλοι διαφοροποιούνται. Άλλα έλεγαν όταν σχηματιζόταν η Κυβέρνηση Παπαδήμου και ξεκαθαριζόταν ποιος ήταν ο προορισμός της και η αποστολή της και σήμερα, υπό το κράτος του φόβου των δημοσκοπήσεων και του πολιτικού κόστους, κάνουν πίσω. Εμείς πιστοί σε αυτό που είπαμε, δηλαδή στην ειδική και περιορισμένη χρονικώς αποστολή της Κυβέρνησης Παπαδήμου, ψηφίζουμε το σημερινό νομοσχέδιο σε ό,τι αφορά στο «κούρεμα» του χρέους.

Πρέπει να τονίσω -επειδή υπάρχουν εντυπώσεις- ότι δεν είναι το νομοσχέδιο αυτό που κάνει το «κούρεμα». Το νομοσχέδιο αυτό επιτρέπει να ξεκινήσει η διαδικασία για το «κούρεμα» του ελληνικού χρέους. Ίσως είναι ανάγκη να τονίσουμε ότι επειδή θα ενεργοποιηθεί η ρήτρα της συλλογικής δράσης, η collective action clause, την οποία δεν περιέχουν τα ομόλογα που υπάγονται στο Ελληνικό Δίκαιο, ψηφίζεται αυτό το νομοσχέδιο για να ξεκινήσει αυτή η διαδικασία. Αλλά δεν επέρχεται το «κούρεμα» με το νομοσχέδιο, όπως κάποιοι πιστεύουν. Ανοίγουμε τις διαδικασίες εξαιτίας του ότι δεν υπάρχει, σύμφωνα με το Ελληνικό Δίκαιο, τέτοια δυνατότητα. Η δυνατότητα αυτή προβλέπεται από άλλα δίκαια, όπως, για παράδειγμα, προβλέπεται από το αγγλικό.

Το δεύτερο που θέλω να τονίσω είναι ότι όχι μόνο δεν δικαιολογείται θριαμβολογία αλλά χρειάζονται και απολογίες για το ότι φτάσαμε εδώ. Καμμία θριαμβολογία. Και εκεί θα συμφωνήσω και με τις θέσεις της Αριστεράς, σε σχέση με αυτά που λέει στον κύριο Υπουργό. Περύπου ο κ. Βενιζέλος ήρθε να μας παραστήσει ότι προσφέρει τεράστια υπηρεσία η Κυβέρνηση Παπανδρέου και Παπαδήμου στην ελληνική λαό γιατί φτάσαμε στο «κούρεμα» του χρέους. Περίπου μας λένε ότι είναι οι ευεργέτες του ελληνικού λαού διότι μειώνεται το δημόσιο χρέος, διότι επέρχεται αυτή η αναδιάρθρωση.

Όχι, κύριοι συνάδελφοι. Εμείς που ψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο πρέπει να αναδείξουμε στον ελληνικό λαό ποια είναι η πραγματικότητα. Φτάσαμε εδώ που φτάσαμε. Και θα επαναλάβω αυτά που έλεγε ο κ. Παπακωνσταντίνου, που χθες έσπευσε να έρθει εδώ και σήμερα είναι και εκείνος απών όταν συζητάμε νομοσχέδια που αφορούν γενικότερα το οικονομικό επιτελείο. «Η αναδιάρθρωση ήταν απευκταία περίπτωση. Έπρεπε να την είχαμε αποφύγει. Δεν είναι διόλου ευχάριστο το ότι φθάσαμε εδώ». Τα έλεγε ο κ. Παπακωνσταντίνου αρμόδιος Υπουργός Οικονομικών στις 3 Μαΐου 2011 στην κρατική τηλεόραση. Ιδού τι έλεγε:

«Κι επειδή ακούγονται διάφορα περί αναδιάρθρωσης, θα είχε πάρα πολύ μεγάλο κόστος και δεν θα είχαμε όφελος. Θα μέναμε εκτός αγορών για δέκα, δεκαπέντε χρόνια. Θα απομειωνόταν η περιουσία των ελληνικών ασφαλιστικών ταμείων. Θα είχαμε προβλήματα στο τραπεζικό σύστημα, άρα στην πραγματική οικονομία». Στις 3 Μαΐου τα έλεγε! Τότε δεν ήθελε να «ευεργετήσει»

τον ελληνικό λαό; Να είμαστε εξηγημένοι.

Η πολιτική της κυβέρνησης Παπανδρέου κατέστρεψε την ελληνική οικονομία και τον ελληνικό λαό. Φθάσαμε στα πρόθυρα της χρεοκοπίας. Ψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο για να μην έχουμε άτακτη χρεοκοπία, επειδή πλέον το ελληνικό χρέος δεν είναι βιώσιμο, δεν είναι διαχειρίσιμο λόγω της τακτικής της κυβέρνησης Παπανδρέου. Και το ψηφίζουμε -το τονίζω- εν γνώσει όλων αυτών.

Η Νέα Δημοκρατία και ο Αντώνης Σαμαράς είχαν προβλέψει όλη αυτήν την καταστροφική πορεία. Δεν φέρουμε καμμία ευθύνη για το ότι φτάσαμε εδώ. Παρ' όλα αυτά παίρνουμε το κόστος. Και αυτή είναι η διαφορά.

Λέω στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ: Έχετε την εντύπωση ότι εάν κάποια κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε οδηγήσει τον τόπο εδώ που τον οδηγήσατε, θα είχατε δώσει χέρι βοήθειας εσείς πουθενά; Σε πολύ ευκολότερες συνθήκες όχι δεν δώσατε χέρι, αλλά τορπιλίσατε κάθε συναίνεση. Διασύρατε διεθνώς την Ελλάδα με τον Αρχηγό σας -για πόσο ακόμα, εσείς θα αποφασίσετε- τον κ. Παπανδρέου. Να είμαστε εξηγημένοι, λοιπόν.

Σε αυτήν τη συγκυβέρνηση, που έχει συγκεκριμένους όρους, δεν θα φορτωθεί η όλη ευθύνη. Το τονίζω, για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις. Ούτε, βεβαίως, θα αποτελέσει αυτή η Κυβέρνηση -το διευκρινίζω λόγω της χθεσινής συζήτησης- πλυντήριο ανομιμάτων ή πλυντήριο ευθυνών πολιτικών για τα όσα έχουν συμβεί μέχρι σήμερα. Ξεκάθαρα πράγματα.

Κι αν νομίζουν κάποιοι -αυτό ονειρεύονται- ότι κερδίζουν πολιτικό χρόνο, κάνουν μεγάλο λάθος. Εκλογές θα γίνουν το συντομότερο δυνατό, επειδή οι εκλογές είναι θέμα δημοκρατίας για τον τόπο. Διότι εάν στην τραγική οικονομική κρίση προσθέσουμε και μία κρίση δημοκρατίας -που και αυτό είναι επί θύραις- μαζί με την κοινωνική έκρηξη, τότε τελειώσει ο τόπος.

Ξεκαθαρίζουμε, λοιπόν, υπό ποιες συνθήκες ψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο σήμερα.

Κι εδώ, επίσης, πρέπει να πω ορισμένα πράγματα για το πώς φθάσαμε ως εδώ. Θα μου πείτε: Μα, κάνετε ανεξόδως εύκολη κριτική σαν αντιπολίτευση; Όχι. Κάνω συγκρίσεις. Όταν έφτασε η κρίση κι ενώ ο κ. Παπανδρέου είχε προειδοποιηθεί, δεν έκανε για έξι μήνες τίποτα, μετά δεν διαπραγματεύτηκε απολύτως τίποτα κατά δήλωση Χρυσοχοϊδή και ύστερα δεν έπραξε τίποτα στο πλαίσιο του μνημονίου. Απολύτως τίποτα! Και φθάσαμε ως εδώ.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έκανε το αντίστροφο. Έδρασε αστραπιαία όταν χρειάστηκε. Και αυτό συνέβη το Νοέμβριο του 2008. Το Νοέμβριο του 2008, όταν έφθασαν τα πρώτα σημαντικά μηνύματα της παγκόσμιας κρίσης μετά την κατάρρευση της LEHMAN BROTHERS, τότε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η κυβέρνηση Καραμανλή, ψήφισε μέσα σε είκοσι μέρες και με αντίδραση είκοσι τεσσάρων ωρών από τότε που ήρθε το μήνυμα, τρία νομοσχέδια. Είναι οι νόμοι 3714, 3723 και 3746 του 2008.

Τι έκανε με αυτά; Πρώτον, εγγυήθηκε τις καταθέσεις μέχρι 100.000 ευρώ. Δεύτερον, εξασφάλισε τη ρευστότητα στις τράπεζες και στο τραπεζικό σύστημα, για να μην καταρρεύσει το τραπεζικό σύστημα. Και τρίτον, δημιούργησε το ειδικό νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, το οποίο ήταν ο φορέας εγγύησης των καταθέσεων και των επενδύσεων. Κι έτσι δεν κατέρρευσε η ελληνική οικονομία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ μερικά λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Έτσι, και στις αγορές βγαίναμε και δανειζόμασταν με όρους όπως και προηγουμένως και η Ελλάδα άντεχε.

Έτσι αντιδρούσε εκείνη η Κυβέρνηση. Και, μάλιστα, με εσάς του ΠΑΣΟΚ, κύριοι συνάδελφοι, να απειλείτε -όταν ήρθαν και οι τρεις αυτό νόμοι- με ειδικά δικαστήρια. Ο κ. Παπανδρέου από αυτό εδώ το Βήμα τα έλεγε- στον τότε Υπουργό Οικονομικών και τον Πρωθυπουργό, διότι, «χάριζε» -όπως έλεγε- στις τράπεζες χρήματα! Αυτά κάνατε εσείς που έρχεστε σήμερα και λέτε ότι είστε οι «σωτήρες του τόπου». Και το λέτε σε εμάς, που χωρίς ίχνος ευθύνης για ό,τι έχει γίνει, βάζουμε πλάτη για να αντέξει ο τόπος, με ένα τεράστιο πολιτικό κόστος που ξέρω ότι ο ελληνι-

κός λαός θα το εκτιμήσει. Αυτή είναι η αλήθεια.

Τώρα, ορισμένες προϋποθέσεις, γιατί, όπως σας είπα, το νομοσχέδιο αυτό δεν σημαίνει «κούρεμα» του χρέους, είναι η διαδικασία του «κουρέματος». Άρα, η Κυβέρνηση, που παίρνει απ' όποια πλειοψηφία παίρνει εδώ την εξουσιοδότηση να προχωρήσει στο «κούρεμα», οφείλει να λάβει υπ' όψιν της τρία πράγματα, τα οποία είναι θέματα αρχής:

Πρώτον, είναι αδιανόητο να υποστούν τα ασφαλιστικά ταμεία τις συνέπειες του κουρέματος. Γιατί αυτό θα σημαίνει κατάρρευση των ασφαλιστικών ταμείων. Επιπλέον για τα ασφαλιστικά ταμεία υπάρχει και ένα ζήτημα αρχής σε ό,τι αφορά τη στάση της Κυβέρνησης. Μην ξεχνάμε, κύριοι συνάδελφοι, ότι με αποφάσεις του διοικητή της Τραπεζής Ελλάδος και χωρίς αποφάσεις των διοικητικών συμβουλίων, μέσα στην κρίση φορτώθηκαν ελληνικά ομόλογα τα ασφαλιστικά ταμεία: Ομόλογα τα οποία τα ξεφόρτωναν οι εταίροι μας από έξω όταν μπήκαμε στο μνημόνιο. Είναι αδιανόητο η περιουσία των εργαζομένων να υποστεί τις συνέπειες μιας τέτοιας τακτικής.

Δεύτερον, είναι αδιανόητο να υπάρξει «κούρεμα» των ομολόγων των φυσικών προσώπων, τα οποία φυσικά πρόσωπα -το τονίζω- εμπιστεύτηκαν το ελληνικό δημόσιο και αντί να βγάλουν τα λεφτά τους στο εξωτερικό, όπως τα έκαναν άλλοι, τα επένδυσαν σε ελληνικά ομόλογα. Αυτόν τον επενδυτή, ιδίως τον Έλληνα, που εμπιστεύτηκε το ελληνικό δημόσιο πρέπει να τον προστατεύσουμε. Αλλιώς το σύνθημα που δίνουμε είναι ότι προστατεύουμε εκείνους που βγάζουν τα λεφτά στο εξωτερικό και αφήνουμε στην τύχη τους εκείνους που εμπιστεύονται το κράτος.

Επίσης, είναι αδιανόητο να υποστούν τις συνέπειες του «κουρέματος», ποιοί; Εκείνους τους οποίους πλήρωσε το δημόσιο με ομόλογα. Το επαναλαμβάνω. Το δημόσιο είναι ο μεγαλύτερος και χειρότερος οφειλέτης σήμερα στον τόπο, δεν είναι οι ιδιώτες και οι εργαζόμενοι. Το δημόσιο χρωστάει 7 δισεκατομμύρια. Είναι ο χειρότερος «μπαταχτής», για να χρησιμοποιήσω τη γνωστή λαϊκή έκφραση. Ορισμένους από αυτούς ήρθε και τους πλήρωσε με άτοκα ομόλογα. Είναι αδιανόητο -και αυτό το έκανε με την Ολυμπιακή, το έκανε με φαρμακευτικές εταιρείες, να τους πληρώνεις με ομόλογα και μετά να τα «κουρεύεις». Αυτά δεν συμβαδίζουν με καμμία έννοια προστατευόμενης εμπιστοσύνης και συναλλακτικών ηθών.

Η τελευταία παρατήρηση την οποία θα ήθελα να κάνω, είναι μια νομική παρατήρηση. Επειδή πολλά έχουν ακουστεί σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο, ξεκαθαρίζουμε ένα πράγμα. Όταν είσαι στην ελεύθερη αγορά και εκδίδεις ομόλογα, τότε το δίκαιο το οποίο εφαρμόζεται στα ομόλογα αυτά είναι το Ελληνικό Δίκαιο, γιατί αφού είσαι στην αγορά και εσύ εκδίδεις ομόλογα, έχεις το δικαίωμα και τη δυνατότητα να επιβάλλεις το δίκαιο, το οποίο σου ταιριάζει. Έτσι επιβάλαμε το Ελληνικό Δίκαιο. Όταν όμως δεν μπορείς να βγεις πια στην αγορά, όταν δανείζεσαι υπό όρους ανάγκης, δεν έχεις αυτήν τη δύναμη να το κάνεις.

Εκεί ακριβώς μας οδήγησε η πολιτική της κυβέρνησης Παπανδρέου. Μέχρι το Φεβρουάριο του 2010, μπορούσαμε να δανειζόμαστε. Ύστερα, συνέβησαν αυτά που συνέβησαν: Αυτή η δρομολογημένη πολιτική στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Από εκεί και πέρα, ό,τι και να γίνει το δίκαιο το οποίο εφαρμόζεται, στο επιβάλλει ουσιαστικά ο δανειστής. Αυτό δεν έχει συμβεί μόνο με την Ελλάδα. Έχει συμβεί, παραδείγματος χάριν, με την Πορτογαλία, με την Ιρλανδία υπό τους ίδιους όρους για τους οποίους μιλάμε σήμερα.

Και δεν καταλαβαίνω -και εδώ είναι η μέγιστη υποκρισία- ορισμένους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι ήταν Υπουργοί της Κυβέρνησης Παπανδρέου, οι οποίοι αποδέχτηκαν την πρώτη δανειακή σύμβαση που έχει ακριβώς τους ίδιους όρους -γιατί εκεί είναι το αυγό του φιδιού, εκεί είναι η μήτρα του κακού- και έρχονται τώρα και κάνουν ολόκληρη ανάλυση για το δίκαιο! Δεν το είδαν ή μήπως είναι και αυτοί από εκείνους που δεν το διάβασαν σαν τον κ. Χρυσοχοϊδης; Δεν το είδαν ότι τότε συνέβη η μεγάλη μεταβολή, όταν δεν μπορούσαμε πια να δανειστούμε και ήρθε η πρώτη δανειακή σύμβαση και οι δανειστές πλέον επέβαλαν το Αγγλικό Δίκαιο; Και μην ακούω αυτά περί βρετανικού δικαίου. Δεν είναι βρετανικό το δίκαιο, Αγγλικό είναι το Δίκαιο.

Εδώ, όμως, χρειάζεται μια διευκρίνιση, κύριοι συνάδελφοι. Τι αφορά αυτό το Αγγλικό Δίκαιο; Αφορά το σύνολο της έννομης δανειακής σχέσης; Όχι βέβαια. Αφορά μόνο το ενοχικό συνάλλαγμα, μόνο την ενοχική σχέση: Δηλαδή, μόνο το τι είναι εκείνο που χρωστάμε κάθε φορά και ποιο είναι το ύψος του επιτοκίου. Θα μου πείτε: «Λίγο είναι αυτό;». Όχι. Μακάρι, να εφαρμόζόταν και να είχαμε τη δυνατότητα να εφαρμόσουμε και εδώ το Ελληνικό Δίκαιο. Γιατί; Γιατί το Αγγλικό Δίκαιο είναι πολύ αυστηρό. Το Αγγλικό Δίκαιο δεν περιέχει, δυστυχώς, ρήτρες ευθυδικίας, όπως περιέχει το λεγόμενο ρωμαιογενές δίκαιο, όπως είναι το δικό μας, το Ιταλικό ή το Γαλλικό: Δηλαδή, ρήτρες ευθυδικίας, όπως είναι η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη, η κατάχρηση δικαιώματος. Είναι αυστηρό δίκαιο. Είναι το δίκαιο του λεγόμενου αυστηρού «*pacta sunt servanda*».

Άρα, δεν είναι κανείς ευτυχής που εφαρμόζεται το Αγγλικό Δίκαιο. Από εδώ και πέρα, όμως, να εξηγηθούμε: Εφαρμόζεται σε ό,τι αφορά την εκτέλεση της σύμβασης, όχι την ενδεχόμενη αναγκαστική εκτέλεση.

Διευκρινίζω, λοιπόν: Στο τι χρωστάμε στο πλαίσιο αυτής της δανειακής σύμβασης, της πρώτης και της δεύτερης με τι επιτόκιο κτλ, ισχύει το Αγγλικό Δίκαιο. Αν παρ' ελπίδα -απευκατὰ περίπτωση- τεθεί θέμα αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του ελληνικού δημοσίου, πρώτον, το δίκαιο είναι ελληνικό, δεύτερον, τα δικαστήρια τα ελληνικά είναι εκείνα που τη σχετική διαδικασία την εκδικάζουν και τρίτον, μόνο τα αντικείμενα τα οποία προσδιορίζει το Ελληνικό Δίκαιο ως δεκτικά κατάσχεσης μπορούν να κατασχεθούν. Και αυτά τα αντικείμενα είναι μόνο ιδιωτική περιουσία, όχι η δημόσια κτήση που είναι εντεταγμένη στην εξυπηρέτηση δημόσιου σκοπού. Άρα, εξαιρείται οτιδήποτε από την περιουσία του δημοσίου έχει ταχθεί στην εξυπηρέτηση δημόσιου σκοπού, είτε παραδείγματος χάριν είναι ιδιόχρηστοι και κοινόχρηστοι χώροι, είτε είναι αρχαιολογικοί χώροι, είτε είναι τα αντικείμενα που αφορούν την εθνική άμυνα, είτε είναι τα κτήρια ακόμη στα οποία στεγάζονται οι δημόσιες υπηρεσίες, ο εξοπλισμός των δημόσιων υπηρεσιών.

Τι είναι απ' έξω; Αυτό που λέμε ιδιωτική περιουσία. Ένα ακίνητο, παραδείγματος χάριν, το οποίο το δημόσιο το έχει για να το νοικιάζει ή το έχει για να το πουλήσει. Αυτό είναι εκείνο το οποίο υπόκειται σε αναγκαστική εκτέλεση. Όπως θα υπέκειτο αν ο Έλληνας πολίτης κάνει αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος του δημοσίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Παυλόπουλε, ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Οι δανειστές είναι στην ίδια θέση από πλευράς αναγκαστικής εκτέλεσης με τον Έλληνα πολίτη που κάνει αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος του δημοσίου.

Τα λέω αυτά, γιατί όλοι εκείνοι, οι οποίοι γυρίζουν από εδώ και από εκεί και λένε ότι θα μας πάρουν τον Παρθενώνα, δεν είναι μόνο το παιχνίδι του λαϊκισμού που παίζουν, είναι και το εξής: Ουδέποτε ετέθη από κανέναν θέμα αμφισβήτησης, το ποιο δίκαιο εφαρμόζεται σε επίπεδο αναγκαστικής εκτέλεσης. Αν εμείς οι ίδιοι αμφισβητούμε ότι ισχύει το Ελληνικό Δίκαιο, αντιλαμβάνετε ότι εμείς οι ίδιοι δείχνουμε έλλειψη σοβαρότητας και αμφισβητούμε τα κεκτημένα ιερά και όσια του ελληνικού κράτους και του ελληνικού λαού. Αυτή είναι η αλήθεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Παυλόπουλε, ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Να το διευκρινίσουμε αυτό μέσα σε αυτήν την Αίθουσα όσες φορές και αν χρειασθεί.

Ξαναλέω λοιπόν, ότι ο εύκολος λαϊκισμός το ότι δήθεν οι ρήτρες της δανειακής σύμβασης αφορούν την αναγκαστική εκτέλεση, δεν είναι μόνο -το είπα και πάλι- ότι ρίχνει νερό στο μύλο της όποιας αντίδρασης από πλευράς όλων των δυνάμεων του λαϊκισμού, αλλά δείχνει προς τα έξω, προς τους δανειστές μας ακόμα ότι εδώ οι ίδιοι οι Έλληνες αμφισβητούν κάτι που ούτε οι δανειστές δεν τόλμησαν να το αμφισβητήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Παυλόπουλε,

ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όποιος νομίζει ότι προσφέρει υπηρεσία με αυτόν τον τρόπο, είναι δικό του ζήτημα.

Θεώρησα, κύριοι συνάδελφοι, επιβεβλημένο να γίνουν αυτές οι διευκρινήσεις όχι –επαναλαμβάνω– γιατί είμαι ευτυχής που εφαρμόζεται το Αγγλικό Δίκαιο στην ενοχική σχέση –εξηγήσα ποια είναι τα προβλήματα– αλλά για να προστατεύσουμε αυτό που μπορούμε να προστατεύσουμε. Έχουμε χρέος και απέναντι στην αποστολή μας και απέναντι στον ίδιο τον ελληνικό λαό, τον οποίο εκπροσωπούμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η κυβέρνηση του μαύρου μετώπου, αλλά και οι απολογητές του συστήματος με περίσσιο θράσος εξακολουθούν τη γνώριμη τακτική του εκβιασμού του ελληνικού λαού, εξακολουθούν τη γνώριμη τακτική της κοροϊδίας και της εξαπάτησης παρουσιάζοντας το μαύρο ως άσπρο, λέγοντας ότι σήμερα συζητάμε μια πολύ σημαντική διαδικασία: τη διαδικασία που θα ενεργοποιήσει το PSI που θα απαλλάξει από ένα σημαντικό τμήμα του δημόσιου χρέους τον ελληνικό λαό. Ξεχνούν όμως, να πουν βασικά ζητήματα.

Πρώτον, ότι για να γίνει αυτό υπήρξαν κάποια προαπαιτούμενα: Το νέο μνημόνιο, το οποίο σφίγγει τη θηλιά στο λαιμό του λαού και κλιμακώνει τη βάρβαρη και αντιλαϊκή επίθεση. Άρα, και η διαδικασία του PSI και του κουρέματος δεν αποτελεί τίποτε άλλο παρά τον κρίκο στην αλυσίδα την ακόμη πιο βαριά που θέλετε να φορέσετε στον ελληνικό λαό.

Απ' αυτήν την άποψη, ο προπαγανδιστικός πόλεμος είναι πρωτοφανής. Με ιδιαίτερο θράσος ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και δήμιος του βιοτικού επιπέδου του λαού, των εργασιακών και ασφαλιστικών του δικαιωμάτων, τολμά να αναφέρει και να υποδεικνύει στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας εάν θέλει ή δεν θέλει την απαλλαγή των 100 δισεκατομμυρίων από τις πλάτες του λαού.

Αλήθεια, είναι χρέος του ελληνικού λαού αυτό; Ευθύνεται ο ελληνικός λαός, η εργατική τάξη, για το δημόσιο χρέος; Αυτά να τα πείτε και να τα κουβεντιάσετε με αυτούς που μέχρι τώρα εξακολουθούν να μιλούν για νόμιμο και παράνομο χρέος, για επαχθές και μη επαχθές χρέος και για αναδιάρθρωση του χρέους. Με αυτούς να τα συζητήσετε και όχι με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Εμείς από την πρώτη στιγμή έχουμε πει ότι αυτό το χρέος είναι παράνομο συνολικά για το λαό, γιατί η μήτρα δημιουργίας του ήταν η εξυπηρέτηση, η στήριξη των αναγκών της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων. Άρα, ο λαός δεν οφείλει να αποπληρώσει ούτε δεκάρα τσακιστή.

Δεύτερο ζήτημα πάνω σε αυτό το οποίο λέτε, πέρα από το γενικό. Αλήθεια, λέτε στα σοβαρά ότι απαλλάξατε κάθε άτομο από 10.000 ευρώ, λόγω του «κουρέματος» των 107 δισεκατομμυρίων ευρώ; Τολμάτε να το ισχυρίζεστε, τη στιγμή που του μειώνετε τους μισθούς, τις συντάξεις, που εμπορευματοποιείτε την υγεία, την παιδεία, την πρόνοια, που διαμορφώνετε ένα νέο φορολογικό σύστημα με το οποίο θα του πάρετε και ό,τι του έχει απομείνει, όταν τον οδηγείτε στη φτώχεια και στην εξαθλίωση;

Αλήθεια, αυτά τα 107 δισεκατομμύρια είναι πραγματικό μέγεθος; Εδώ σας διαψεύδουν τα δικά σας στοιχεία. Τι λέει η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους; Λέει ότι μετά από όλη αυτήν τη διαδικασία το δημόσιο χρέος θα αυξηθεί κατά 71 δισεκατομμύρια. Άρα, λοιπόν, και μόνο αυτή τη μικρή αφαίρεση να κάνουν φαίνεται ότι η διαφορά είναι πολύ λιγότερη.

Επίσης, υπάρχει και η ουσία του ζητήματος. Ποια είναι η ουσία; Ότι εδώ θα κάνετε νέα δανειακή σύμβαση ύψους 130 δισεκατομμυρίων ευρώ. Ποιος θα κληθεί να πληρώσει αυτά τα 130 δισεκατομμύρια ή όσο φθάσει η νέα δανειακή σύμβαση; Δεν μας τα χαρίζουν αυτά τα χρήματα οι εταίροι μας, δεν υπάρχει καμμία κοινοτική αλληλεγγύη. Θα τα πληρώσει ο ελληνικός λαός. Άρα,

λοιπόν, θα υπάρχει ακόμη μεγαλύτερη επιβάρυνση στις πλάτες του ελληνικού λαού.

Όλα αυτά θα πάνε για να εξυπηρετήσουν κάποιες ανάγκες; Όχι. Είναι πασιφανές, πασίδηλο ότι τα 130 δισεκατομμύρια θα κατευθυνθούν στην ικανοποίηση των αναγκών, είτε για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών είτε συνολικά των πιστωτών της χώρας μας και γενικότερα της ρευστότητας στην αγορά, της ενίσχυσης της αγοράς. Δηλαδή, δανείζετε 130 δισεκατομμύρια για τα συμφέροντα των κεφαλαιοκρατών και λέτε στον ελληνικό λαό «σου κάνω και χάρη». Ποια χάρη του κάνεις, όταν τον καταδικάζεις, όταν παίρνεις μέτρα τα οποία έχουν διαχρονική επίπτωση στο επίπεδο της ζωής του; Μειώνετε τον κατώτερο μισθό, καταργείτε τις συλλογικές συμβάσεις, έχουμε απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, ξεκλήρισμα των ασφαλιστικών ταμείων.

Βεβαίως, το ταξικό στοιχείο αυτής της υπόθεσης, που δεν αποκρύπτεται με τίποτα, είναι η συμπεριφορά απέναντι στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, για το οποίο θα δανειστείτε από 30 έως 50 δισεκατομμύρια για να το στηρίξετε και τα ασφαλιστικά ταμεία από την άλλη, στα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων που θα «κουρευτούν». Καμμία απολύτως πρόνοια δεν υπάρχει, καμμία μέριμνα και θα έρχεστε εδώ να ισχυρίζεστε ότι επειδή τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων έχουν μειωθεί, επειδή δεν είναι βιώσιμα τα ασφαλιστικά ταμεία, πρέπει να κατακρουρηγίσουμε κι άλλο αυτές τις συντάξεις φτώχειας, για να τις κάνουμε προνοιακά επιδόματα προς τους συνταξιούχους. Πρέπει να αυξήσουμε κι άλλο τα όρια συνταξιοδότησης με το νέο ασφαλιστικό που προετοιμάζεται. Θα δουλεύουν, δηλαδή, μέχρι τα βαθιά γεράματα και δεν θα παίρνουν ποτέ σύνταξη. Ταυτόχρονα, θα βάσουν βαθεία το χέρι στην τσέπη για την ιατροφαρμακευτική τους περίθαλψη. Οδηγείτε, δηλαδή, την εμπορευματοποίηση της υγείας.

Συνεπώς, αυτά τα ζητήματα επιβεβαιώνουν το γεγονός ότι όλα αυτά τα οποία κάνετε έχουν έναν και μοναδικό αποδέκτη, την αγωνία σας για το πώς θα διασφαλιστούν τα συμφέροντα των κεφαλαιοκρατών και η πορεία της Ελλάδας στη λυκοσυμμαχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αποτελεί στρατηγική επιλογή του κεφαλαίου και της αστικής τάξης της χώρας μας και όχι του λαού.

Και το δεύτερο προκλητικό το οποίο βάζετε απ' αυτό το σύνολο των επιχειρημάτων είναι, ότι μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία διασφαλίζετε, λέει, τους μισθούς και τις συντάξεις. Αυτό ούτε ως το πιο σύντομο ανέκδοτο δεν μπορεί να ειπωθεί. Αυτό αποτελεί πολιτικό σαδισμό να το ισχυρίζεστε ότι δηλαδή, διασφαλίζετε μισθούς και συντάξεις. Σε ποιον τα λέτε αυτά τα πράγματα; Σε αυτόν που του κόβετε το μισθό και τη σύνταξη;

Επίσης, ενώ γνωρίζετε πολύ καλά ότι τα έσοδα του κράτους, ακόμα και με αυτήν τη λογική να το πάρουμε, υπερκαλύπτουν τις ανάγκες σε μισθούς και συντάξεις, ότι μπορούν δηλαδή, να πληρωθούν και δεν υπάρχει καμμία τέτοια ανάγκη να καταφύγουμε σε δανεισμό, ο οποίος γίνεται, για να εξασφαλιστούν οι πιστώσεις, έρχεστε την ίδια στιγμή και δημιουργείτε έναν ειδικό λογαριασμό –μετά θα το βάλετε και ως συνταγματική ρήτρα– και λέτε ότι τα χρήματα που θα έχουμε από έσοδα φορολογικά, από εκποίηση της δημόσιας περιουσίας, θα πηγαίνουν για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους. Και η συνταγματική ρήτρα την οποία θέλετε να βάλετε στη νέα αναθεώρηση του Συντάγματος, όπως προκύπτει από την απόφαση του ECOFIN και τη δέσμευση που πήρατε, είναι ότι πρώτιστο καθήκον είναι η εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους, δηλαδή των πιστωτών. Το λέτε κατάπυστα και στο Σύνταγμα, ότι πάνω απ' όλα είναι, τα συμφέροντα των κεφαλαιοκρατών και μετά όλα τα υπόλοιπα. Ας πάνε να κόψουν το σβέρκο τους οι εργαζόμενοι, οι επαγγελματίες, οι φτωχοί αγρότες, ο λαός γενικά.

Έρχεστε την ίδια στιγμή και λέτε ότι όλα αυτά τα κάνετε, για να διασφαλίσετε μισθούς και συντάξεις. Η εξαπάτηση, η κοροϊδία έχει ορισμένα όρια! Δεν γίνεται να συνεχιστεί αυτό το πράγμα. Απ' αυτήν την άποψη, αυτό το κούρεμα θα το πληρώσει πολύ ακριβά τις επόμενες δεκαετίες η εργατική τάξη και ο ελληνικός λαός.

Επί της ουσίας, λοιπόν, όλα αυτά τα μέτρα είναι, για να διασφαλιστούν οι πιστωτές, οι κεφαλαιοκράτες και σ' αυτήν την αγία

οικογένεια των πιστωτών και των κεφαλαιοκρατών ανήκουν και τα διάφορα funds. Δηλαδή, όλοι αυτοί ανήκουν στην αγία οικογένεια των κερδοσκόπων, αυτών που απομυζούν τον κοινωνικά παραγόμενο πλούτο, το αίμα και τον ιδρώτα της εργατικής τάξης και τα συμφέροντα αυτών θέλετε να υπερασπίσετε.

Ας αφήσετε λοιπόν τις κατηγορίες απέναντι στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ότι τυχόν μη αποδοχή είναι σαν να διασφαλίζονται, λέει, με έμμεσο τρόπο τα συμφέροντα των διαφόρων funds, τα οποία δεν θέλουν να μπουκνούν σ' αυτό το κούρεμα. Σε ποιον τολμάτε να λέτε αυτό το πράγμα, χωρίς ντροπή και χωρίς να αισχύνεστε, όταν εσείς υπηρετείτε τα συμφέροντα αυτών, συνολικά αυτής της οικογένειας ανεξάρτητα της επιμέρους διαμάχης, η οποία μπορεί να υπάρχει ανάμεσα στα διάφορα τμήματα; Άλλωστε αυτή η ανωνυμία των διαφόρων funds κρύβει συγκεκριμένα πρόσωπα, συγκεκριμένους θεσμούς του καπιταλιστικού συστήματος, το οποίο εσείς υπηρετείτε και έχετε ως υπέρτατο σκοπό.

Απ' αυτήν την άποψη λοιπόν αυτή η συζήτηση που έχει ανοίξει το τελευταίο διάστημα και με βάση τις ιστορικές αποφάσεις όπως τις χαρακτήρισε η Κυβέρνηση του Παπαδήμου, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και των άλλων περσώνων εδώ πέρα, του συστήματος, που μια μπαίνουν και τη στηρίζουν και μια κρατούν κριτική στάση απέναντί της, αυτή λοιπόν η ιστορική σημασία απόφαση δεν αποτελεί τίποτα άλλο, παρά ένα συμβιβασμό ανάμεσα στα διάφορα τμήματα του κεφαλαίου και τις διάφορες μερίδες της αστικής τάξης, στα διάφορα κράτη της λυκοσυμμαχίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διαχείριση του δημόσιου χρέους. Είναι ένας συμβιβασμός που έχει ως απώτερο στόχο να διασφαλίσει επί της ουσίας, τα συμφέροντα των πιστωτών και που δεν μπορεί να αναιρέσει ότι προανατιπούμενο του ήταν η κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης. Είναι ένας συμβιβασμός ελεγχόμενης χρεοκοπίας στο πλαίσιο της Ευρωζώνης, η οποία καθυστερεί τουλάχιστον, την άτακτη, την ανεξέλεγκτη χρεοκοπία.

Και γι' αυτόν το λόγο άλλωστε, υπάρχουν και διάφορα σενάρια, τα οποία η ίδια η τρόικα στην έκθεσή της για τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους, δείχνει ότι αυτά είναι μη αποτελεσματικά, δεν καθιστούν βιώσιμο το χρέος και ότι μπορεί να υπάρξει ανάγκη και για νέα μέτρα και για τρίτο πακέτο χρηματοδοτικής στήριξης μετά το 2015.

Αυτή λοιπόν η συμφωνία οδηγεί επί της ουσίας, σε ανεξέλεγκτη χρεοκοπία το λαό και από αυτήν την άποψη εμείς να το ξεκαθαρίσουμε μια και καλή ακόμη μία φορά: Στο ερώτημα το οποίο βάζετε, στο ερώτημα το απειλητικό, το οποίο θέτει απέναντι στο λαό η αστική τάξη και τα κόμματά της: «Πού θα ήμασταν αν δεν υπήρχε αυτή η Συμφωνία», εμείς λέμε καθαρά ότι η μορφή της χρεοκοπίας, το πώς δηλαδή θα εκφραστεί η χρεοκοπία, αφορά τη διαπάλη ανάμεσα στην αστική τάξη, ανάμεσα στα αιτήματα του κεφαλαίου. Δεν αφορά το λαό, γιατί είναι βέβαιο ότι, ανεξάρτητα της μορφής, ο λαός οδηγείται σε ανεξέλεγκτη χρεοκοπία. Αυτό είναι μη αμφισβητήσιμο, μη αναστρέψιμο ζήτημα.

Από αυτήν την άποψη λοιπόν επιβεβαιώνεται με την απόφαση αυτή ότι το σύνολο των βαρών της δημοσιονομικής προσαρμογής θα το αναλάβουν τα λαϊκά στρώματα, τα οποία βεβαίως δεν ευθύνονται για τη δημιουργία του δημόσιου χρέους και ταυτόχρονα δρομολογείτε μέσα από αυτήν τη διαδικασία, νέα μέτρα θωράκισης, στήριξης και ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας, δηλαδή της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων μέσα από μία σειρά κρίσιμων, στρατηγικής σημασίας, παρεμβάσεων για το ίδιο το κεφάλαιο, όπως για παράδειγμα η απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, η οποία οδηγεί σε ένα ακόμη πιο φθηνό, σε ένα πάμφθηνο εργατικό δυναμικό, χωρίς δικαιώματα εργασιακά και ασφαλιστικά.

Δρομολογείτε ζητήματα ενίσχυσης και γενίκευσης της διαδικασίας απελευθέρωσης των αγορών, άρα δηλαδή εκποίησης δημόσιας περιουσίας, ιδιωτικοποιήσεων, στην κατεύθυνση να διευκολύνετε το κεφάλαιο στις δυσκολίες που έχει στην αναπαραγωγή του και διαμορφώνετε νέα πεδία δράσης κερδοσκοπικής, κερδοφόρας δηλαδή, για το κεφάλαιο και φαλκίδευσης κοινωνικών δικαιωμάτων, όπως στον τομέα της παιδείας, της

υγείας, της πρόνοιας, ζητημάτων που αφορούν το επίπεδο διαβίωσής του, όπως για παράδειγμα της διαχείρισης απορριμμάτων. Ταυτόχρονα, ολοκληρώνετε όλη αυτήν τη διαδικασία με τα νέα pronómia, τα οποία θα προκύψουν για το μεγάλο κεφάλαιο από τη φορολογική μεταρρύθμιση, pronómia τα οποία στοιχίζονται στη λογική, ότι πρέπει η φορολογική μεταρρύθμιση να εξυπηρετήσει την ανάγκη βελτίωσης της επιχειρηματικότητας και να λάβει υπ' όψιν της το φορολογικό ανταγωνισμό. Δηλαδή αυτό στα απλά ελληνικά, σημαίνει πλήρη φοροαπαλλαγή επί της ουσίας, για το μεγάλο κεφάλαιο, για τη μεγάλη επιχειρηματική, καπιταλιστική δραστηριότητα και το σύνολο των φορολογικών βαρών να το αναλάβουν τα λαϊκά στρώματα, μέσα από την αύξηση της επιβάρυνσης της έμμεσης φορολογίας.

Όλα λοιπόν αυτά τα παραπάνω αποτελούν προϋποθέσεις, για να μπορέσετε να διαχειριστείτε ανεπιτυχώς την καπιταλιστική κρίση και ταυτόχρονα έχετε και μία πιο μεσοπρόθεσμη στόχευση, όχι απλά και μόνο τη διαχείριση της καπιταλιστικής κρίσης, αλλά και την επόμενη μέρα της καπιταλιστικής ανάπτυξης, η οποία στις καπιταλιστικές συνθήκες προϋποθέτει ακόμη μεγαλύτερο θυσιαστήριο των λαϊκών αναγκών, μιας ανάπτυξης καπιταλιστικής, η οποία βεβαίως δεν πρόκειται να θωρακίσει το καπιταλιστικό σύστημα, βεβαίως δεν πρόκειται να αντιμετωπίσει τη ραγδαία επιδείνωση της θέσης της εργατικής τάξης και των υπόλοιπων λαϊκών στρωμάτων, δεν πρόκειται να πάρουν τίποτα ή πολύ ελάχιστα από τη νέα πίτα που θα κάνουν, γι' αυτό ακριβώς θέλετε να εξασφαλίσετε φθηνό εργατικό δυναμικό και θα είναι μία ανάπτυξη αβέβαιη, προσωρινή, που θα διαμορφώσει τις συνθήκες για μία ακόμη πιο βαθιά, πιο οξυμμένη καπιταλιστική κρίση. Άρα λοιπόν λέτε στους εργαζόμενους: «Θυσιαστείτε, για να διασφαλιστεί η κερδοφορία, η μακροήμερευση και η σωτηρία των μονοπωλιακών ομίλων και για εσάς έχει ο Θεός στη Δεύτερα Παρουσία και στον παράδεισο».

Αυτό ουσιαστικά του λέτε. Απ' αυτήν την άποψη το συμπέρασμα που βγαίνει είναι ότι αυτή η συμφωνία αφ' ενός μεν, αποτυπώνει τα αδιέξοδα της αστικής διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης. Ακόμα και εάν το σύνολο των μέτρων εφαρμοστούν, το χρέος το 2020 θα είναι στο 120%, που ήταν το 2009.

Άρα λοιπόν όλες αυτές οι θυσίες του λαού δεν έχουν καμμία αποτύπωση, όσον αφορά το δημόσιο χρέος, γιατί ακριβώς προσαθείτε να αντιμετωπίσετε τα συμπτώματα και όχι την αιτία και η αιτία είναι το ίδιο, το απάνθρωπο, το βάρβαρο, το ιστορικά ξεπερασμένο καπιταλιστικό σύστημα.

Δεύτερο χαρακτηριστικό αυτής της ιστορικής συμφωνίας είναι ο αντιλαϊκός της χαρακτήρας, τα βάρβαρα μέτρα και τα νέα δεσμά που χαλκεύουν, για το λαό, για τις επόμενες δεκαετίες.

Απ' αυτήν την άποψη, λοιπόν, εμείς το λέμε καθαρά –και το επαναλαμβάνουμε– ότι δεν πρόκειται, ως Κομμουνιστικό Κόμμα, να εμπλακούμε στη διαπάλη ανάμεσα στα τμήματα του κεφαλαίου, διαπάλη η οποία εκφράζεται με τη λογική του κουρέματος.

Έτσι, δεν έχουμε καμμία απολύτως πρόθεση να στηρίξουμε, αντίθετα απορρίπτουμε τη λογική του PSI και γι' αυτό δεν την ψηφίζουμε, γιατί είμαστε συνεπείς ως προς τη στάση μας, την οποία από την πρώτη στιγμή εκφράσαμε ως ΚΚΕ. Γιατί δεν μιλήσαμε ποτέ για επαναδιαπραγμάτευση, δεν μιλήσαμε ποτέ για κούρεμα, για επαχθές ή μη επαχθές δημόσιο χρέος.

Όλο το θεωρούμε παράνομο, καπιταλιστικό, κεφαλαιοκρατικό χρέος. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο, επειδή δεν προσπαθήσαμε ποτέ να καλλιεργήσουμε φρούδες ελπίδες στο λαό, γι' αυτό λέμε ένα καθαίο όχι σε αυτήν τη διαδικασία, δεν εμπλεκόμαστε στη λογική της διαπάλης ανάμεσα στα διάφορα τμήματα του κεφαλαίου και θέτουμε για άλλη μια φορά το ερώτημα.

Τι θα γίνουν τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων, τι θα γίνουν οι μικροί αποταμιευτές που είχαν καταφύγει –για να διασφαλίσουν την αποταμίευσή τους– στα κρατικά ομόλογα, τι θα γίνουν οι εργαζόμενοι που πήραν κρατικά ομόλογα, αντί αποζημίωσης, αντί εφάπαξ;

Αυτές τις κατηγορίες η Κυβέρνηση πώς θα τις αντιμετωπίσει; Γιατί επί της ουσίας, μπορούν να αποδειχθούν οι μόνοι χαμένοι από το πάρτι που κάνουν τα πιστωτικά ιδρύματα, τα funds και όλοι οι υπόλοιποι στις πλάτες του ελληνικού λαού με την υπό-

θεση του δημοσίου χρέους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την κατανόησή σας.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, λέμε ότι ο λαός δεν πρέπει να πέσει στην παγίδα, δεν πρέπει να δειλιάσει, αλλά αντίθετα με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα να απαντήσει στην αποφασιστική παρέμβαση των πλουτοκρατών και των σπηριγμάτων τους, δηλαδή με την οργάνωση της πάλης να αξιοποιήσει τα ρήγματα που δημιουργήθηκαν στο αστικό πολιτικό σύστημα, με σκοπό να το τσακίσει, να το γκρεμίσει, να το ανατρέψει, ώστε να μπορέσει -το μόνο ρεαλιστικό που υπάρχει σήμερα- να ανοίξει το δρόμο σε ριζική αλλαγή, σε επίπεδο οικονομίας και κοινωνίας και εξουσίας.

Αυτό σημαίνει ότι ο πλούτος που θα δημιουργείται, θα πρέπει να κοινωνικοποιείται, με την κοινωνικοποίηση των μονοπωλίων, την έξοδο από τη λυκοσυμμαχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη μονομερή διαγραφή του συνόλου του χρέους. Αυτός είναι ο μόνος ελπιδοφόρος και ρεαλιστικός δρόμος για το λαό σήμερα και πρέπει ευρύτερα λαϊκά στρώματα να οικοδομήσουν αυτήν τη συμμαχία, που οδηγεί στη ρήξη, την ανατροπή, την αντεπίθεση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας», που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, δεκαέξι μαθητές και μαθήτριες και ένας εκπαιδευτικός, από το Ιδιωτικό Δημοτικό Σχολείο, «Σχολή Αυγουλέα-Λιναρδάτου».

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Παύλος Μαρκάκης.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να συμφωνήσω με μία ρήση του κ. Καραθανασόπουλου. Πραγματικά, ο ΛΑΟΣ δεν έπεσε στην παγίδα. Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ξέρει να αποφεύγει τις παγίδες και είναι πάλι μπροστάρης!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Λαγός είστε, όχι ΛΑΟΣ!

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, το είπαμε και χθες στην επιτροπή. Μερικοί όμως, όπως κι ο Υπουργός Οικονομικών, δεν λένε να το καταλάβουν. Παραδεχόμαστε ότι η ανταλλαγή των ομολόγων έχει μια διαδικασία. Έχει προθεσμίες. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι η συζήτηση στη Βουλή μπορεί να γίνει με τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Έχει διαφορά. Πώς να το κάνομε;

Όμως αλλού είναι το πρόβλημα. Τα καψώνια της γερμανικής Ευρώπης δεν έχουν τελειωμό. Συνεχίζονται. Δεν φθάνει που όλα τα νομοσχέδια έχουν γίνει επείγοντα και κατεπείγοντα, αλλά ο εξευτελισμός του Κοινοβουλίου συνεχίζεται. Οι Γερμανοί Ευρωπαίοι απαιτούν τώρα να ψηφίσουμε όλα τα νομοσχέδια μέσα σε επτά ημέρες. Και καλά που ο Φεβρουάριος έχει είκοσι εννιά μέρες και ο χρόνος είναι δίσεκτος! Ειδάλλως, δεν θα προλαβαίναμε.

Το σημεινόν νομοσχέδιο για το PSI είναι το πρώτο νομοσχέδιο. Είναι το «καρότο» αυτής της ιστορίας. Τα μαστίγια έρχονται αύριο και μεθαύριο. Τα μαστίγια είναι η περικοπή των συντάξεων, και των κύριων και των επικουρικών. Τα μαστίγια είναι τα πρόσθετα μέτρα του προϋπολογισμού, όπου γίνονται περικοπές πάνω από 3 δισεκατομμύρια. Στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας οι περικοπές είναι 400 εκατομμύρια. Τα επιδόματα των πολυτέκνων μειώνονται κατά 43 εκατομμύρια. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων μειώνεται κατά 400 εκατομμύρια. Και μετά απ' αυτά και άλλα πολλά, υπάρχουν άνθρωποι που έχουν το θράσος να αναρωτούνται, γιατί ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός δεν έχει πλέον εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ - Νέας Δημοκρατίας; Εδώ δεν της έχουν εμπιστοσύνη τριάντα ένας Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και είκοσι ένας Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, μετά τη μεγάλη «κωλοτούμπα» του κ. Σαμαρά.

Τώρα ακούω ότι οι διαγραφέντες θα κάνουν την «κωλοτούμπα» της επιστροφής. Τσίρκο Μεντράνο την κάνετε τη Νέα Δημοκρατία, αγαπητοί συνάδελφοι!

Προχθές άκουσα τον κ. Σαμαρά που είχε τα δύο μνημόνια και προσπαθούσε να δει ποιες είναι οι διαφορές του ενός από το άλλο. Βρήκε, λέει, επτά διαφορές. Μα αυτά γίνονται στα τεστ νοημοσύνης για μικρά παιδιά: «πού είναι η μαγική εικόνα;». Τα μνημόνια είναι ξεκάθαρα. Υπάρχουν οι διαφορές, αλλά και τα δύο στη συσκευασία του ενός τα ψήφισε πρόσφατα η Νέα Δημοκρατία.

Τι να περιμένεις όμως τώρα, από κόμματα που καθ' ολοκληρίαν είναι υπεύθυνα για το χρέος της χώρας; Ακούστε: Το 2009, τότε δηλαδή που έφυγε η Νέα Δημοκρατία από την κυβέρνηση, το χρέος ήταν 299 δισεκατομμύρια. Την επόμενη χρονιά αυξήθηκε στα 329 δισεκατομμύρια και το 2011 σκαρφάλωσε στα 368 δισεκατομμύρια. Αυτά τα γράφει μέσα η αιτιολογική έκθεση. Το ομολογούν και δεν ντρέπονται!

Έρχεται λοιπόν μετά η πρόταση της γερμανικής Ευρώπης. Εγώ, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα μπω σε λεπτομέρειες για τη διαδικασία του νέου δανείου, για τον τρόπο που θα ανταλλάγουν τα ομόλογα, για το ποιος είναι ο μηχανισμός. Οι τοκογλύφοι και τα golden boys των τραπεζών έχουν βγάλει τα κομπιουτεράκια τους, έχουν κάνει τα σενάρια και έχουν βγάλει το αποτέλεσμα. Είναι αυτό το οποίο μας έφεραν να ψηφίσουμε στη Βουλή.

Όμως την αλήθεια δεν τη φέρατε στη Βουλή. Δεν φέρατε την έκθεση της τρόικας και την έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, που δημοσιεύθηκαν σ' όλες τις εφημερίδες, ξεκινώντας από τους «FINANCIAL TIMES». Δεν κατατέθηκαν στην ελληνική Βουλή, ενώ όλες οι κυβερνήσεις της Ευρωζώνης τις έχουν.

Όλα τα σενάρια λένε ότι αυτή η δανειακή σύμβαση δεν «βγαίνει» και θα χρειαστεί και συμπληρωματικό δάνειο μετά από μερικά χρόνια. Το μεγάλο λοιπόν ερώτημα σήμερα στη Βουλή είναι το εξής: Είναι επαρκές το πακέτο των μέτρων που αποφασίστηκε στο Eurogroup, στις 21 Φεβρουαρίου; Μπορεί να το βεβαιώσει κανείς αυτό στη Βουλή; Βέβαια, δεν μπορεί να το βεβαιώσει.

Ο κ. Παυλόπουλος παραδέχθηκε ότι ψηφίζουν το μνημόνιο και τον τρόπο ανταλλαγής των ομολόγων, ακόμα κι αν δεν πετύχει. Δικαιολογήθηκε, γιατί τώρα, λέει, βάζουμε πλάτη υπέρ του μνημονίου, ενώ μέχρι τώρα έβαζαν τα στήθια τους εναντίον του μνημονίου. Δικαιολογήθηκε λοιπόν για τον τρόπο, με τον οποίο ψηφίζει σήμερα η Νέα Δημοκρατία. Και χρειάστηκε να πάρει είκοσι λεπτά, για να δικαιολογήσει τη στάση της Νέας Δημοκρατίας.

Η ουσία είναι ότι τα μνημόνια που έφεραν οι ανίκανες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, είναι αυτά τα οποία οδήγησαν τη χώρα κοντά στην πτώχευση και τον εξευτελισμό. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας είναι αυτές που δημιούργησαν και συντήρησαν ελλειμματικούς φορείς και ΔΕΚΟ. Αυτές οι κυβερνήσεις δημιούργησαν τον υπερβολικό δημόσιο τομέα. Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ προσέλαβαν και συντήρησαν κομματικούς στρατούς. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας δημιούργησαν και στηρίχθηκαν σε συνδικαλιστικά κατεστημένα. Μερικοί δε, Υπουργοί είναι ακόμα στην Κυβέρνηση και άλλοι είναι ακόμα μέσα στο Κοινοβούλιο, από αυτούς που φταίνε για το κατάντημα της χώρας μας. Και έχουν το θράσος να μιλούν ότι πρέπει να αλλάξουμε τώρα ρότα.

Και σας ρωτώ, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι δυνατόν να μας σώσει αυτός, που μας έφερε σε αυτήν την κατάσταση; Και τι σόι διαπραγμάτευση έγινε στο Eurogroup; Ότι εξαγγέλθηκε πριν από τη συνεδρίαση από Γερμανία, από τον κ. Σόιμπλε και τους δορυφόρους του, αυτό και αποφασίστηκε, δεν έγινε καμμία αλλαγή. Ούτε το ειδικό ταμείο, αυτόν τον δεσμευμένο λογαριασμό, δεν μπόρεσαν να αποτρέψουν και δημιουργήθηκε ούτε η επιτροπή της Ελλάδος αποφεύχθηκε.

Στο δεσμευμένο αυτό λογαριασμό θα εισρέουν όλα τα έσοδα, όλα τα δάνεια, θα εισρέουν τα έσοδα από τις αποκρατικοποιήσεις, τα φορολογικά έσοδα του κράτους. Και θα πληρώνονται κατά προτεραιότητα οι δανειστές και θα δούμε τι θα μένει μετά, για να μοιράσουν στους Έλληνες.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αν μένει.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Αν μένει.

Ο δε εξευτελισμός ξέρετε ποιος είναι, αγαπητοί συνάδελφοι; Ότι δεσμεύτηκαν στο Eurogroup ότι αυτή η προτεραιότητα θα μπει και στο Σύνταγμά μας, όταν θα ψηφίσουμε το Σύνταγμα.

Και ρωτάω, αυτοί που δεσμεύτηκαν νομίζουν ότι το 2013 θα είναι στην κυβέρνηση, για να ψηφίσουν Σύνταγμα; Θα τους έχει στείλει στα σπίτια τους ο ελληνικός λαός πιο μπροστά.

Για να καταλάβετε τώρα, έτσι λαϊκά, τι είναι αυτός ο δεσμευμένος λογαριασμός, θα σας φέρω ένα παράδειγμα. Πώς είναι αυτοί που παίζουν «Πάμε Στοιχήμα»; Έχουν έναν κουβά και ρίχνουν μέσα, οι παίκτες τον οβολό τους. Και παίρνουν αυτοί, οι γνώστες, τα χρηματάκια από τους φουκαράδες που παίζουν «ΠΑΜΕ ΣΤΟΙΧΗΜΑ» και περιμένουν να κερδίσουν οι συμβάλλοντες στον κουβά. Έναν τέτοιο κουβά δημιούργησαν στο Ευροgroup.

Σε αυτόν, λοιπόν, τον κουβά κάθε τρίμηνο, θα έρχονται οι ελεγκτές κι αν λείπουν χρήματα, θα επιβάλλουν περικοπές άμεσης απόδοσης. Δηλαδή ποια είναι η άμεση απόδοση; Οι μισθοί και οι συντάξεις. Αυτός ο φαύλος κύκλος της εσωτερικής υποτίμησης, αυτός είναι ο φαύλος κύκλος της ύφεσης που δημιουργείται.

Θυμάστε, όταν ψηφίζαμε τον προϋπολογισμό, που προέβλεπε πρωτογενές πλεόνασμα; Καμμία σχέση, ξεχάστε το. Θυμάστε που είχε ύφεση 2,5%;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: 5,5%.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ξεχάστε την κι αυτή. Πάμε επισήμως για 5%. Και θα φτάσουμε, κατά την ταπεινή μου γνώμη, στα σημερινά δεδομένα, στο 7%, χωρίς να είμαι οικονομολόγος.

Έχουμε λοιπόν και τον κ. Βενιζέλο, που προσπαθεί να πείσει τους Έλληνες να φέρουν πίσω τα χρήματά τους, στις τράπεζες.

Καλά, με συγχωρείτε, γιατί να φέρουν πίσω τα χρήματά τους, στις τράπεζες, ιδίως, να τα βάλουν και στην Αγροτική, για να δίνουν δάνεια στο ΠΑΣΟΚ και στη Νέα Δημοκρατία -250.000.000- και να βάζουν ως εγγύηση το μελλοντικό τους ποσοστό του 2023;

Γι' αυτό δεν τα βάζουν τα λεφτά τους στις τράπεζες. Δεν έχουν καμμία εμπιστοσύνη. Και όταν ο Πρόεδρός μας, ο Γιώργος Καρατζαφέρης, ζητούσε κίνητρα για την επιστροφή των χρημάτων, για να επενδυθούν, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ κορόιδευε, απειλούσε, έβαζε μεγαλύτερους φραγμούς και δημιουργούσε μεγαλύτερη ανασφάλεια σαν κι αυτή με την εξαγγελία του δημοψηφίσματος.

Και σήμερα έρχεστε με το νομοσχέδιο –για να δείτε τι άγρια συμπεριφορά δημιουργεί γι' αυτούς που έχουν ομόλογα, δηλαδή τα φυσικά πρόσωπα, τους μικροεπενδυτές, τους μικροκαταθέτες, που σας άκουσαν και αγόρασαν ελληνικά ομόλογα από την πρωτογενή αγορά, για να εξηγούμαστε, ώστε να στηρίξουν την ελληνική οικονομία- και οικονομικά αυτούς τους καταστρέφετε.

Τους βάλατε να αγοράσουν ομόλογα και τώρα τους τα κουρεύετε αγρίως, περισσότερο απ' ό,τι κουρεύετε τις τράπεζες. Ούτε αυτούς μπορείτε να προστατεύσετε. Δεν μπορείτε να εγγυηθείτε για τα ομόλογά τους, έστω μέχρι του ποσού που εγγυάται το κράτος για τις καταθέσεις; Κάντε το επιτέλους! Πώς περιμένετε, λοιπόν, να δημιουργηθεί κλίμα εμπιστοσύνης; Η εμπιστοσύνη, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν διατάσσεται. Η εμπιστοσύνη κατακτιέται. Και αν χαθεί, θέλει αρκετές γενιές για να ξαναγυρίσει πίσω.

Το άλλο προβληματικό σημείο της συμφωνίας είναι τα ασφαλιστικά ταμεία. Αυτά θα υποστούν ζημιές της τάξης των 15 δισεκατομμυρίων. Όλες οι εισφορές των εργαζομένων, τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων, εννοείται, ότι τα φυλούσε ο κ. Προβόπουλος στην Τράπεζα της Ελλάδος. Και πήγε λοιπόν και τα έκανε ομόλογα –παρανόμως, κατά τα ταμεία- και σήμερα κουρεύονται άγρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Τώρα λοιπόν βρήκατε την εύκολη αλλά αβέβαιη λύση να αναπληρώσουν αυτό το χάσιμο με την περιουσία τους. Σε λίγο, επιδεί και αυτές οι περιουσίες ακόμα και να ξεπουληθούν δεν θα φθάσουν, τα ασφαλιστικά ταμεία θα αδυνατούν να δίνουν συντάξεις και θα πάμε πάλι σε περικοπές συντάξεων και του εφάπαξ και μετά, τον Ιούνιο, στο άλλο αδιέξοδο που θα φθάσουν, θα φέρετε έναν καινούργιο ασφαλιστικό νόμο, για να ξανακόψετε ή να μεγαλώσετε το χρόνο της συνταξιοδότησης.

Σε όλα αυτά οι τράπεζες μένουν αλώβητες. Ξεκίνησαν την επα-

νακεφαλαιοποίηση για 30 δισεκατομμύρια. Σήμερα ζητούν από 40 έως 50 δισεκατομμύρια. Πού πήγαν και οι κόκκινες γραμμές που έβαζε ο κ. Παπανδρέου και τις έξεχασε –μεταξύ Σκιάθου και Πηλίου που πήγε προχθές- για τις κοινές μετοχές;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κάνετε και διαφήμιση στο Νομό Μαγνησίας!

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Μα ένας λόγος που ανεβαίνω στο Βήμα, είναι για προβάλλω τις φυσικές ομορφιές του Πηλίου και της Μαγνησίας. Μετά θα πάω στις κοινές μετοχές, οι οποίες να μην είναι κοινές, αλλά δεν έχουν δικαίωμα ψήφου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Αν πάμε σε ενδοεσ-
σαλικές αντιπαλοότητες εδώ, τότε...

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Εγώ έχω εκτίμηση στον κ. Σαχινίδη. Πραγματικά, αυτός είναι ο μόνος που δουλεύει στην Κυβέρνηση. Και οι πενήντα να παραιτηθούν, μόνο τον κ. Σαχινίδη να αφήσουν, θα τα καταφέρει και μόνος του και πολύ καλύτερα! Αλλά δεν τον αφήνουν κιόλας!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Γι' αυτό θα γίνει και μόνιμος Υφυπουργός!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχετε και τη συμπα-
ράσταση από τον κ. Ροντούλη, όπως βλέπετε.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Τη μόνη παράγραφο που επικροτώ, είναι να μείνει μόνιμος, μέχρι να αλλάξει η Κυβέρνηση, οπότε μόνιμος θα μπει ο κ. Πολατίδης!

Τώρα έρχεται και το τελικό εγγύμνωμα. Τα νέα ομόλογα εκδίδονται στο σύνολό τους και διέπονται από το Αγγλικό Δίκαιο. Υπάρχει μια απλοποιημένη λογική του κ. Βενιζέλου, που λέει «καλά και ποιος θα αγόραζε ομόλογα αν υπήγοντο στο Ελληνικό Δίκαιο;», αφού κατάλαβαν τι έγινε με το Ελληνικό Δίκαιο.

Όμως εδώ ομολογείτε ότι το Αγγλικό Δίκαιο είναι πιο αυστηρό και πιο δεσμευτικό και, σε περίπτωση μη αποπληρωμής, θέτει ζητήματα εμπραγμάτων εγγυήσεων, που πρακτικά, θα πρέπει να υλοποιηθούν για τα περιουσιακά στοιχεία, ιδίως στο εξωτερικό.

Το χειρότερο ξέρετε ποιο είναι, αγαπητοί συνάδελφοι; Αυτό δεν γίνεται για χρέη που θα έχουμε σε κράτη και θεσμούς, όπως είναι το ΔΝΤ, το ΕFSF ή η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, αλλά θα είναι και προς τους ιδιώτες, παρ' όλες τις διαβεβαιώσεις που είχε δώσει ο κ. Βενιζέλος για το αντίθετο και ότι θα έκανε διαπραγμάτευση γι' αυτό.

Τώρα θα αναρωτιέστε και πού είναι η δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Ιουλίου για ένα σχέδιο ανάπτυξης και γιατί δεν υπάρχει στη νέα πρόταση του Οκτωβρίου. Ποιος δεν αφήνει την Τράπεζα Επενδύσεων να προχωρήσει σε ένα σχέδιο Μάρσαλ για την Ελλάδα; Φυσικά η Γερμανία, αυτός ο κύριος –πώς τον λένε- Ρέσλερ που ήρθε εδώ προχτές. Αυτός δεν αφήνει.

Και θα αναρωτιέται πάλι, γιατί ήταν ανάγκη να φτιάξουμε ένα τέτοιο πολύπλοκο σύστημα εξασφάλισης του χρέους; Κανονικά από μία Ευρώπη αλληλεγγύης σε μία χώρα που έχει ήδη υποστεί τόσες θυσίες, θα έπρεπε η πρόταση να είναι απλή και ξεκάθαρη. Την πρότεινε ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, την έχει πει επανειλημμένα ο Γιώργος Καρατζαφέρης.

Εμείς δεν θέλουμε να πάρουμε άλλο δάνειο. Θέλουμε να ξεπληρώσουμε το χρέος μας τίμια και καλά, δεν θέλουμε να είμαστε μπαταξήδες. Δώστε μας, λοιπόν, μία περίοδο χάριτος πέντε ετών και εμείς θα σας δίνουμε κάθε χρόνο 10 δισεκατομμύρια, με το επιτόκιο που δανείζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, δηλαδή 1%, η οποία πρόσφατα με πολύ ευνοϊκούς όρους, μπορεί και κάτω από το 1%, δάνεισε πάνω από 400 δισεκατομμύρια.

Άρα δεν υπάρχει πρόβλημα χρημάτων στην Ευρωζώνη. Απλώς θέλουν να τιμωρήσουν την Ελλάδα. Βρήκαν λοιπόν αυτήν την ευκαιρία και δυνατότητα από την αναξιοπιστία του πολιτικού συστήματος, δηλαδή από τα κόμματα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ. Υπάρχει και η ηγεμονική κυριαρχία της Γερμανίας με τους δορυφόρους της και θέλουν να επιτύχουν τους στόχους τους. Έχουν την Ελλάδα για παραδειγματισμό, να εξευτελίσουν και να ταπεινώσουν μία χώρα και το λαό της, η οποία βρίσκεται στο περιθώριο της Ευρώπης, στην περιφέρεια.

Θέλουν όμως να πάρουν και τσάμπα την ενέργεια. Οι Γερμανοί θέλουν να μπουν στην Ελλάδα με το πρόγραμμα «Ήλιος» και να συνεχίσουν με άλλες μορφές ΑΠΕ. Μπορεί να μπουν και στο πρόγραμμα «Εύρηκα». Αυτοί το «Εύρηκα», αλλά τζάμπα. Γι' αυτό

βγήκε και το «Εύρηκα». Να νομίζουμε ότι το έχουμε καταλάβει πιο μπροστά από αυτούς.

Δεν θέλω να πιστέψω ότι θα τολμήσουν να μπουν στο χώρο του φυσικού αερίου και των πετρελαίων. Εκεί ο προνομιακός χώρος είναι των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Φαίνεται λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι ο στόχος είναι πολύ μεγαλύτερος από αυτόν που δείχνουν τα πράγματα. Η πτώχευση, η εξάρτηση, η ταπείνωση ενός ολόκληρου λαού είναι το μέσο, για να εκμεταλλευτούν χωρίς ανταλλάγματα και στο τέλος θα κατακτήσουμε να λέμε και ευχαριστώ.

Εμείς σε αυτήν τη μεθοδολογία δεν μπορούμε να συναινέσουμε. Τα πατριωτικά μας αντανakλαστικά επιβάλλουν να πούμε ένα ξεκάθαρο όχι στην οικονομική υποδούλωση της πατρίδας μας. Τώρα δε, είμαστε απαλλαγμένοι και από τα νεοφιλελεύθερα στοιχεία και αισθανόμαστε δυνατοί και θα επανέρθουμε σίγουρα. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Επί προσωπικού;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Θέλω να απαντήσω, στον κ. Μαρκάκη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Επειδή, είναι οργανωμένη συζήτηση...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν είπε κάτι. Δεν είπε επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Δεν κατάλαβα, γιατί εσάνίστασθε; Μαζί μου συνομιλεί. Εσείς τι κάνετε;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα δεν είπε επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ρώτησα τι ακριβώς θέλει. Για να πάρει το λόγο υπάρχει συγκεκριμένη διαδικασία ή επί προσωπικού ή σαν Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Γι' αυτό ρώτησα, λοιπόν.

Ορίστε, κύριε Μουσουρούλη, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Να ηρεμήσει παρακαλώ, ο κ. Ροντούλης. Απευθύνομαι στον εισηγητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και στο κόμμα των λωτοφάγων στο οποίο μετέχει και του υπενθυμίζω ότι ψήφισε το πρώτο μνημόνιο, ότι το κόμμα του μετείχε στην Κυβέρνηση Παπαδήμου, ότι συνυπέγραψε όλες τις αποφάσεις της. Κακώς απευθύνει στη Νέα Δημοκρατία αυτούς τους επαίσχυντους χαρακτηρισμούς.

Θέλω να σας πω, κύριε συνάδελφε, ότι στα τσίρκο υπάρχουν κλόουν, υπάρχουν και ακροβάτες. Ο ελληνικός λαός ας επιλέξει τι σας ταιριάζει καλύτερα. Δεν υπάρχουν πλέον θηριοδασαστές, γιατί τους κατήγγειλε ο κ. Ροντούλης, ως Υφυπουργός της Κυβέρνησης Παπαδήμου, με το νομοσχέδιο που προετοίμασε, με το οποίο απαγόρευσε και σωστά, όλα τα άγρια ζώα στα τσίρκο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Τώρα, εσείς ανοίξατε προσωπικό.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Θα ήθελα το λόγο, κύριε Πρόεδρε, επί προσωπικού.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Μισό λεπτό, κύριοι συνάδελφοι.

Πήρατε το λόγο επί προσωπικού, κύριε Μουσουρούλη, και ανοίξατε προσωπικό θέμα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Γι' αυτό σας έλεγα πριν να μη δώσετε το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Μα, είναι δυνατόν;

Παρακαλώ, κύριε Μαρκάκη, έχετε το λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν συνηθίζω να παίρνω το λόγο επί προσωπικού, αλλά δεν συνηθίζεται και σ' αυτήν τη Αίθουσα να γίνεται λογοκρισία στις πολιτικές τοποθετήσεις των Εισηγητών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Σχολιασμός έγινε.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Όμως ο κ. Μουσουρούλης είναι καινούργιος σαν Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος στη Νέα Δημοκρατία, μετά τη διαγραφή των άλλων συναδέλφων του. Ας κάνει λίγο υπομονή. Όταν γυρίσει ξανά ο κ. Μαρκόπουλος μαζί με τον κ. Κεφαλογιάννη, θα πάρει το πόστο του.

Όσον αφορά το τσίρκο Medrano, που χαρακτηρίσα τη Νέα Δημοκρατία, έχει ισορροπιστές, έχει μέσα κλόουν, έχει και αυτούς που κάνουν κωλοτούμπες. Τους δέχεται όλους. Τώρα έχουν πάρει και μερικούς, οι οποίοι ψήφισαν και το πρώτο μνημόνιο, έχουν ψηφίσει και το δεύτερο. Αυτό είπα και εγώ. Ο κ. Σαμαράς μετανιώσε που δεν ψήφισε το πρώτο. Περίμενε να γίνουν και τα δυο σε μια συσκευασία και τα ψηφίζει μαζί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θέλω να θυμίσω στον κ. Μουσουρούλη, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, το εξής: Στην Κυβέρνηση τώρα πλέον, όπως έχει διαμορφωθεί, δημιουργήθηκε και θέση ειδική μόνιμου εξωκοινοβουλευτικού Υπουργού, τον οποίο τόσο πολύ αγάπησε η Νέα Δημοκρατία και ενέταξε στις τάξεις της, στο κόμμα της, μολονότι, κατά τη ρήση του κ. Μουσουρούλη, είχε ψηφίσει το μνημόνιο 1, το οποίο είχε καταψηφίσει η Νέα Δημοκρατία, η οποία διέγραψε από τις τάξεις της την κ. Μπακογιάννη και τους Βουλευτές που την ακολούθησαν επειδή είχε υπερψηφίσει το μνημόνιο 1.

Αν αυτό δεν είναι τσίρκο, αν αυτό δεν είναι τρέλα, αν αυτό δεν είναι κοινοβουλευτική και πολιτική παράνοια, ποιο είναι, κύριε Μουσουρούλη;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Πρέπει να απαντήσω στον κ. Ροντούλη, κύριε Πρόεδρε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν έχετε μόνο θηριοδασαστές στο κόμμα σας, έχετε κλόουν, έχετε γελωτοποιούς...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα ήθελα να ξέρετε ότι με αυτά που κάνετε, θα πάρετε βραβείο Νόμπελ ασυνέπειας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Τα μαθήματα στον Πρόεδρό σας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας έχει μάθει ο ελληνικός λαός και είστε οι τελευταίοι που μπορείτε να θέτετε θέμα πολιτικής συνέπειας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Καθίστε κάτω, κύριε Μουσουρούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ντροπή και αίσχος!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Τα μαθήματα στον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Καθίστε κάτω, κύριε Μουσουρούλη. Θα σας δώσω το λόγο αν χρειαστεί.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Έχετε φτάσει σε αίσχιστο σημείο εξευτελισμού, κύριε Μουσουρούλη.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εσείς επί προσωπικού; Δεν καλυφθήκατε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Μια κουβέντα είπα. Όλοι θέλουν το λόγο επί προσωπικού;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Δεν ήταν μια κουβέντα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Τους πονάει φαίνεται. Μόλις είδατε τις δημοσκοπήσεις...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, το μόνο που μπορώ να υπενθυμίσω προς όλες τις πλευρές είναι, ότι ο ελληνικός λαός παρακολουθεί τη συζήτηση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Δεν μας ενδιαφέρει η πολυκατοικία!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το μόνο που μπορεί να πει το Προεδρείο είναι, ότι ο ελληνικός λαός παρακολουθεί τη συζήτηση. Ο καθένας, λοιπόν, για αυτά που λέει, να ξέρει ότι κρίνεται από τον ελληνικό λαό.

Ορίστε, κύριε Χρυσανθακόπουλε, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, εμείς ανοίξαμε ένα ανοιχτό μέτωπο απέναντι στο νεοφιλελευθερισμό και, μάλιστα, απέναντι στη θολή αντιμνημονιακή ρητορική άλλων είμαστε ξεκάθαροι. Μπορεί να υπάρξουν μνημόνια συνερ-

γασίας άλλου τύπου και η λέξη μνημόνιο από μόνη της δεν έχει κάτι ποινικό μέσα της. Μπορεί να υπάρξουν μνημόνια θετικά.

Ο νεοφιλελευθερισμός είναι το πρόβλημα. Η Νέα Δημοκρατία έχει χάσει την ταυτότητά της. Συγκρούστηκε με τους νεοφιλελεύθερους, ήταν έτοιμη να διαγράψει πέντε Βουλευτές της, δημιούργησε άλλους όρους και στη συνέχεια, όπως βλέπετε, μαζεύει νεοφιλελεύθερους.

Αυτή η στρατηγική επιλογή έγινε όχι για λόγους ιδεολογικής μετατόπισης, αλλά για ένα και μοναδικό σκοπό. Ζητάει να πάρει την εξουσία. Εξουσία νεοφιλελεύθερη σημαίνει κτύπημα του ελληνικού λαού και θανάτωση της πατρίδας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

Όλα όσα κάνει μέσα σε αυτήν την Αίθουσα και όσα λέει είναι χοροπηδήματα. Μάλιστα, θα μπορούσε να πει κανείς τριπλή στροφή στον αέρα και μετά ανώμαλη προσγείωση, γιατί αδυνατεί να είναι συνεπής απέναντι στην πατρίδα. Και οι ρητορικές οι οποίες αναπτύσσονται από αυτό το κόμμα απέναντί μας, είναι για ένα και μοναδικό λόγο. Παραμένουμε ο βασικός άξονας πατριωτικού προσανατολισμού και είμαστε οι μόνοι που κρατάμε τη γαλανόλευκη στο χέρι, όταν η Νέα Δημοκρατία για την εξουσία θα πει και ναι στα Σκόπια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κλείσαμε, κύριε Χρυσανθακόπουλε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αν ζητήσετε τώρα να σας απαντήσουν ποια είναι η θέση τους, θα σας πουν σύνθετη ονομασία με το παράγωγο Μακεδονία. Εκεί κατάντησαν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πολύ.

Ολοκληρώθηκε η διαδικασία επί του προσωπικού.

Ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Δημήτριος Παπαδημούλης έχει το λόγο, για δώδεκα λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πίσω από το κούρεμα του χρέους, που έρχεται με τους όρους και στο χρόνο που βολεύει τους δανειστές μας, δύο χρόνια αργότερα από τότε που το προτείναμε και το διεκδικούσαμε και μας απαγορεύατε και ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία ακόμη και να προφέρουμε τη λέξη αναδιαπραγμάτευση και κούρεμα του χρέους, προσπαθείτε να κρύψετε ένα άγριο «κούρεμα εν χρω», όπως λέγαμε στο στρατό, κούρεμα σε μισθούς, σε συντάξεις, σε επιδόματα ανεργίας, στο κοινωνικό κράτος, στην αξιοπρέπεια του Έλληνα, στις έννοιες της κυριαρχίας, της δημοκρατίας, της πολυφωνίας.

Χθες ο κύριος Αντιπρόεδρος σε μία συνέντευξή του σε ένα μεγάλο κανάλι, που διήρκεσε περισσότερο από όσο διαρκούν οι μαρκές αγορεύσεις του στη Βουλή, βρήκε ενοχλητική την πολυφωνία της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Μου θύμισε το Βενιζέλο προ μηνών, να μας καλεί όλους να ακολουθούμε με στρατιωτική πειθαρχία, τα εντάλματα της Κυβέρνησης.

Ε, λοιπόν, εμείς δεν έχουμε εμπιστοσύνη ούτε στο στρατηγό Παπαδήμο ούτε στον αντιστράτηγο Βενιζέλο ούτε στους επιθεωρητές στρατού, που λέγονται Παπανδρέου και Σαμαράς. Και ξέρετε, γιατί; Διότι στην πρώτη σελίδα της εισηγητικής έκθεσης του νομοσχεδίου που μας φέρνετε, υπάρχει η ακτινογραφία της αποτυχίας της πολιτικής σας.

Ξέρετε τι λέει η πρώτη σελίδα; Η πρώτη σελίδα λέει ότι το χρέος το 2009 ήταν 129% και δύο χρόνια μετά, το 2011, το χρέος είχε ανέβει στο 169%, γιατί η πολιτική του μνημονίου έχει φέρει τεράστια ύφεση, διπλάσια ανεργία, άγρια μονόπλευρη λιτότητα. Και όταν κόβεις μισθούς και συντάξεις σε μια οικονομία που στηρίζεται σε πολύ μεγάλο μέρος στην εσωτερική ζήτηση, φέρνεις λουκέτα και για εκατοντάδες χιλιάδες επιχειρήσεις.

Η πολιτική του μνημονίου είναι το σπιράλ του θανάτου. Η μονόπλευρη λιτότητα και οι άγριες περικοπές φέρνουν ύφεση, η ύφεση αυξάνει το χρέος. Όλα αυτά οδηγούν σε αστοχία τον προϋπολογισμό, σε πρόσθετα μέτρα και έτσι καταστρέφεται και η κοινωνία και η ραχοκοκαλιά της, με την έκρηξη των ανισοτήτων και το παραγωγικό δυναμικό της κοινωνίας, με τη μεγάλη ύφεση και την τεράστια ανεργία.

Χθες σκοτωνόσασταν ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία σε μια θλιβερή εικόνα, για το έλλειμμα του 2009 και πώς δημιουργήθηκε, όταν ο κόσμος ξέρεει ότι φταίει και οι δύο και για το έλλειμμα και

για τα μαγειρέματα, η Νέα Δημοκρατία για τους πρώτους εννιά μήνες και το ΠΑΣΟΚ για τους τελευταίους τρεις.

Και σήμερα λίγες ώρες μετά, μας φέρνετε ένα νομοσχέδιο – με τη διαδικασία του επείγοντος και πάλι – που θα ξεκινήσει να συζητείται σε δύο ώρες, με το οποίο ομολογείτε ότι έχει πέσει έξω ήδη ο προϋπολογισμός σας του 2012, τον οποίο ψηφίσατε μαζί ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία και Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός. Είμαστε στα μέσα του Φεβρουαρίου και μας φέρνετε διόρθωση του προϋπολογισμού του 2012, διότι έχει πέσει έξω και στην πρόβλεψη της ύφεσης που αντί για 2,8%, τη λογαριάζετε στο 5,2%!

Είμαστε η χώρα που έχει για πέμπτη συνεχόμενη χρονιά ύφεση, η μοναδική στην Ευρώπη! Αυτό δεν έχει γίνει ποτέ ξανά στην ιστορία της χώρας μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Με το νέο πακέτο, μάλιστα, προβλέπεται ύφεση και για το 2013! Έχουν πέσει έξω τα έσοδα και οι δαπάνες! Κυβερνώντας εναλλάξ για δεκαετίες το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, φέρατε τη χώρα και την κοινωνία στα βράχια και τώρα την πάτε ακόμα πιο βαθιά κυβερνώντας μαζί.

Τι είναι το κούρεμα; Είναι κομμάτι ενός πακέτου που έχει το μνημόνιο, τη δανειακή σύμβαση, τη σκληρή επιτροπεία. Το βάζετε μπροστά σαν τυράκι, για να κρύψετε τη φάκα και πιστεύετε ότι ο κόσμος θα το χάψει! Όλοι ξέρουν τι παθαίνει αυτός που βλέπει το τυρί και δεν βλέπει τη φάκα! Ποια είναι η φάκα; Η φάκα είναι υπερδεκαετής μονόπλευρη λιτότητα, ακόμα πιο ωμή επιτροπεία!

Λέτε ψέματα, κύριοι της Κυβέρνησης, όταν λέτε ότι δεν θα υπάρχει επιτροπεία και ότι αυτό που θα γίνει είναι ότι οι υπάρχοντες μηχανισμοί θα δουλεύουν καλύτερα, για παράδειγμα η Task Force, κ.λπ..

Να, η απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, με ημερομηνία την 21η Φεβρουαρίου 2012, που λέει –φωτογραφίζοντας την Ελλάδα– ότι για τις χώρες που έχουν αυξημένο δημοσιονομικό πρόβλημα και πρόβλημα χρέους, θα ληφθούν πρόσθετα μέτρα με τη βούλα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ε, όχι και με το ζόρι, κύριε συνάδελφε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, καταθέτω την απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Παπαδημούλης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα απόφαση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Φέρνετε συνταγματοποίηση του δόγματος «πρώτα οι δανειστές». Ό,τι περισσεύει –αν περισσεύει– θα πηγαίνει για την κάλυψη μισθών, συντάξεων, κοινωνικών αναγκών, κοινωνικού κράτους, κάτι που σημαίνει ότι με μία πολιτική που παράγει ύφεση μεγάλωνει ο κίνδυνος για εσωτερική στάση πληρωμών, μεγαλύτερη απ' αυτή που ήδη έχετε πετύχει. Το κυριότερο, μάλιστα, είναι ότι μ' αυτό το πακέτο σπρώχνετε ακόμα πιο βαθιά σ' αυτό το σπιράλ του θανάτου της ύφεσης, της ανεργίας, της φτώχειας και της έκρηξης των ανισοτήτων, την ελληνική οικονομία και κοινωνία.

Ας δούμε τώρα πού βρισκόμαστε. Το Μαΐο του 2010, όταν μας φέρατε το πρώτο μνημόνιο, τι μας λέγατε; Μας λέγατε ότι το 2012 θα έχουμε ήδη βγει σε ανάπτυξη και θα έχουμε επιστρέψει και σε κανονικές συνθήκες δανεισμού, με λογικά επιτόκια.

Τι μας λέτε τώρα; Μας λέτε ότι το 2012 η ύφεση θα είναι πάνω από 5% και ότι θα συνεχιστεί για έκτη συνεχόμενη χρονιά και το 2013. Με το μνημόνιο που ψηφίσατε, με οδυνηρές αλλαγές και διαγραφές –σαράντα πέντε Βουλευτές να διαγράφονται σε μία βραδιά είναι ρεκόρ στην παγκόσμια κοινοβουλευτική ιστορία– μας λέτε ότι η χώρα θα παραμείνει τουλάχιστον μέχρι το 2020 υπό σκληρή επιτροπεία.

Η Κυβέρνηση μας λέει πάντα ότι τα μέτρα που φέρνει είναι μονόδρομος. Δεν γίνεται αλλιώς. Ή θα δεχθείτε να σας γδέρνουμε μισθούς, συντάξεις, κοινωνικό κράτος, δικαιώματα ή αλλιώς θα υπάρχουν οι χρεοκοπία, το χάος, η δραχμή, σεισμοί, λιμοί και καταποντισμοί!

Δεν είναι έτσι! Δύο εβδομάδες έκαναν ο κ. Παπαδήμος, ο κ. Σαμαράς και ο κ. Παπανδρέου, για να καταλήξουν ότι τα 325 εκα-

τομύρια ευρώ επιπλέον, που έλειπαν από το πακέτο των 3,2 δισεκατομμυρίων πρόσθετων μέτρων για το 2012, θα τα πάρουν από περικοπές συντάξεων και κύριων και επικουρικών.

Οι κόκκινες γραμμές του κ. Σαμαρά για καμμία περικοπή συντάξεων, έγιναν κόκκινες κορδέλες συσκευασίας. Είναι μονόδρομος; Όχι. Σας προκαλώ να πάρετε θέση, κύριοι του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, αλλά κι εσάς του ΛΑΟΣ, που τις τελευταίες δέκα ημέρες είστε απέναντι στην Κυβέρνηση, που εσείς πρωτοστατήσατε να δημιουργηθεί, που στηρίζατε την πολιτική της, που ψηφίσατε τον προϋπολογισμό της, που έλεγε ο κ. Καρατζαφέρης μέχρι πριν δέκα μέρες, ότι μαζί με το Σαμαρά δίνει μάχες. Σας προκαλούμε να πάρετε θέση.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Παίρνουμε θέση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Να παγώσει εδώ και τώρα η προμήθεια δύο γερμανικών υποβρυχίων που κοστίζουν 1 δισεκατομμύριο στον ελληνικό λαό. Αν παγώσουν αυτές οι προμήθειες, θα κερδίσει το δημόσιο ταμείο τριπλάσια από όσα κερδίζει με την περικοπή των συντάξεων και θα γλιτώσουν αυτές τις περικοπές οι συνταξιούχοι. Τι λέτε γι' αυτό;

Η Ελλάδα σε καιρούς άγριας λιτότητας, μεγάλης ύφεσης, εκρηκτικού δημοσιονομικού προβλήματος αγοράζει το 15% των εξαγωγών σε όπλα της Γερμανίας και το 12% των εξαγωγών σε όπλα της Γαλλίας. Το φωνάζει η Ευρωπαϊκή Αριστερά, το φωνάζουν οι Πράσινοι στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Τι κάνει η Κυβέρνηση; Γιατί δεν υιοθετεί αυτήν την πρόταση; Γιατί δεν ζητάει από τους Γερμανούς, που μας έχουν βάλει το μαχαίρι στο λαιμό και ξέρουν ότι αυτή η προμήθεια έχει γίνει και με μίζες δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ –είναι απόφαση γερμανικού δικαστηρίου που λέει ότι η «FEROSTAAL» έδωσε μίζες για τα περίφημα υποβρύχια- να παγώσει αυτή η προμήθεια, όπως έχει παγώσει η υπόθεση των ρώσικων τεθωρακισμένων, όπως έχει παγώσει ελπίζω η υπόθεση των γαλλικών φρεγατών, να κόψει η Κυβέρνηση δραστηκότερα αυτό το κονδύλι, το οποίο δεν συνδέεται με το αξιόμαχο των Ενόπλων Δυνάμεων, αλλά με σκοπιμότητες και μίζες.

Λέει ο κ. Βενιζέλος ότι όποιος δεν συμφωνεί με την πολιτική της Κυβέρνησης, όποιος δεν συμφωνεί με το μνημόνιο, όποιος δεν συμφωνεί με τους «Μερκλίζ», όποιος δεν συμφωνεί με τον Σόμπλε, είναι με τη χρεοκοπία και τη δραχμή. Μέγιστο ψεύδος, χυδαία προπαγάνδα.

Εναντίον αυτής της πολιτικής είναι ο Λαφοντέν από την Ευρωπαϊκή Αριστερά, ο Ολάντ, ο Κον Μπεντίτ, ο νομπελίστας Κρούγκμαν, ο Στίγκλιτς, που ήταν και σύμβουλος του κ. Παπανδρέου, αν δεν κάνω λάθος. Κορυφαία περιοδικά, όπως η «MONDE», το «SPIEGEL», η «FINANCIAL TIMES», λένε ότι αυτή η πολιτική πηγαίνει την Ελλάδα προς το χάος.

Ο κ. Γκουρία Γενικός Γραμματέας του ΟΟΣΑ και απόψεων συντηρητικών, νεοφιλελεύθερος πρώην Υπουργός Οικονομικών του Μεξικού, ξέρετε τι είπε προχθές; Το κούρεμα έρχεται με δύο χρόνια καθυστέρηση. Τι είναι κι αυτός; Μίσθαρνο όργανο του ΣΥΡΙΖΑ;

Ο κ. Μινχάου κορυφαίος αρθρογράφος των «FINANCIAL TIMES» λέει: «Με το οικονομικό πακέτο η Ελλάδα γίνεται η πρώτη αποικία της Ευρωζώνης». Η γερμανική «DEUTSCHE ZEITUNG» λέει: «Με το πακέτο η Ελλάδα χάνει την κυριαρχία της».

Εμείς θέλουμε μία Ελλάδα παραγωγική, αξιοπρεπή, δίκαιη, σε μία Ευρώπη που να δουλεύει για τους λαούς, δημοκρατική, κοινωνική, ενωμένη, με συνοχή, με αλληλεγγύη και να μην δουλεύει μόνο για τις πλούσιες επιχειρήσεις του Βορρά και για τους τραπεζίτες.

Έρχομαι εν συντομία σε μερικά θέματα που παραμένουν αναπάντητα.

Πόσα θα πάρουν οι τράπεζες από το περίφημο νέο δάνειο των 130 δισεκατομμυρίων; Στην αρχή λέγατε για 10, μετά τα κάνατε 30, μετά τα κάνατε 40 και τώρα διαβάζω για 50. Και γιατί θα δώσετε τόσα λεφτά και παράλληλα τα κλειδιά θα συνεχίσουν να τα έχουν οι ιδιώτες μεγαλομέτοχοι των τραπεζών που δεν βάζουν το χέρι στην τσέπη; Γιατί οι τράπεζες αποζημιώνονται πλουσιοπάροχα και τα ταμεία καθόλου; Τι λέτε για τα ταμεία των οποίων τα αποθεματικά θα αποθεματούν άγρια και τα οποία δεν τα διαχειρίζονται αυτά, αλλά η Τράπεζα της Ελλάδος με νόμο που

έχετε ψηφίσει; Αοριστίες και γενικότητες, όπως «θα δούμε».

Τι λέτε για το μικροαποταμιευτή, ο οποίος έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης στην Ελλάδα και την ελληνική οικονομία και αγόρασε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου στην πρωτογενή αγορά μέσω μιας τράπεζας στην οποία έχει τις καταθέσεις του; «Κουρεύονται» και αυτοί. Και «θα δούμε»! Στις τράπεζες γαλαντομία και δέσμευση και στα ταμεία άγριο κούρεμα. Και τι σημαίνει άγριο κούρεμα στα ταμεία; Σημαίνει ότι θα φέρετε νέο ασφαλιστικό με το οποίο θα πάτε σε νέες περικοπές συντάξεων, πέρα από τις ήδη ψηφισμένες, φορτώνοντας στις πλάτες των ασφαλισμένων τη δική σας ασωτία και τη δική σας αδυναμία να εξασφαλίσετε για τα ταμεία μια δίκαιη αποζημίωση.

Τι λέτε στο μικρό αποταμιευτή; Προσέξτε να δείτε. Το πολιτικό σύστημα δεν μπορεί ακόμα να απαντήσει ποιος είναι ο ή η Βουλευτής που έβγαλε τον περασμένο Μάιο, 1 εκατομμύριο ευρώ στο εξωτερικό.

Ο κ. Βενιζέλος λέει «φέρτε πάλι τα λεφτά σας στις τράπεζες». Και σ' αυτόν που ψήφισε «Ελλάδα» και αγόρασε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου στην πρωτογενή αγορά και δεν είναι σπεκουλαδόρος, του λέτε «σε κουρεύουμε και θα δούμε». Ζήσε Μήμου, να φας τριφύλλι!

Και την ίδια ώρα, κύριε Σαχινίδη, πριν από τέσσερις μήνες ο κ. Βενιζέλος μου έλεγε «σε λίγες μέρες έρχεται η συμφωνία με την Ελβετία και θα εξασφαλίσουμε και ονόματα και λεφτά». Πού είναι; Έχει παραπεμφθεί και αυτή στις ελληνικές καλένδες.

Γιατί μας κρύβετε, κύριοι της Κυβέρνησης, την απόρρητη έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου για τη διαχειριστικότητα του χρέους, η οποία δημοσιεύθηκε στους «FINANCIAL TIMES»; Δεν ήταν υποχρέωσή σας, κύριοι του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, να την καταθέσετε στο ελληνικό Κοινοβούλιο, για να δούμε τι λέει; Ε, λοιπόν, αυτή η έκθεση λέει ότι και μετά το δεύτερο μνημόνιο και το κούρεμα, όπως και όταν το κάνατε, υπάρχει ένα σενάριο με το οποίο το χρέος το 2020 θα είναι στο 160%, όταν πριν μπούμε στο μνημόνιο ήταν κάτω από το 130%.

Γιατί δεν λέτε την αλήθεια για το Αγγλικό Δίκαιο, το οποίο το εμφανίζετε περίπου ως ουδέτερο ή και θετικό; Αν είναι έτσι, γιατί το απαίτησαν οι δανειστές μας και τους το δώσατε; Διότι με την υπαγωγή στο Αγγλικό Δίκαιο, το κουρεμένο ιδιωτικό χρέος που θα είναι σε ευρώ -ό,τι και να γίνει με την ελληνική νομισματική υπόσταση, συμμετοχή στο ευρώ ή αδυναμία συμμετοχής στο ευρώ- ακόμα και αν μας τραβήξουν τα σωληνάκια αύριο -το χρέος παραμένοντας σε ευρώ- θα αυξηθεί κατά το ποσοστό της υποτίμησης.

Δεύτερον, απαγορεύεται κάθε περαιτέρω αναδιάρθρωση, ενώ κλείνετε σε διάφορους το μάτι και τους λέτε «να, μπορεί μετά να κάνουμε και άλλο κούρεμα».

Τρίτον, μπορεί το δίκαιο της εκτέλεσης να είναι το ελληνικό, αλλά θα είναι σε εφαρμογή αποφάσεων του Δικαστηρίου του Λουξεμβούργου που ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Υποχρεωτικά θα το...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: ...υποχρεωτικά τα ελληνικά δικαστήρια θα εκτελούν και θα εφαρμόζουν. Και βεβαίως, έτσι δεν θα πουληθεί η Ακρόπολη, αλλά δημόσια έσοδα και δημόσια περιουσία η οποία μπορεί να πουληθεί ή να δεσμευθεί, θα μπορούν να κρατηθούν. Παλιά έστελναν τα κανονιοφόρα τους έξω από το Φάληρο, πάρκαραν -αρόδο, όπως λένε οι ναυτικοί- και δέσμευαν τα φορολογικά έσοδα, τα έσοδα από το μονοπώλιο των σπέρτων, των αλυκών κ.λπ.. Εκεί μας ξαναγουρίζετε!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ε, όχι, κύριε Παπαδημούλη!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Και επειδή αυτό δεν σας φτάνει, θα σας πω τι λέει η Κριστίν Λαγκάρντ που είναι δική σας, του κόμματός σας, του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος και νυν επικεφαλής του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, κύριε Παυλόπουλε!

Η Κριστίν Λαγκάρντ, λοιπόν, λέει ότι η ελληνική οικονομία πρέπει να γίνει πιο ανταγωνιστική με ευρείες μειώσεις μισθών, ώστε να αυξηθούν οι εξαγωγές και να ανακάμψει.

Η ανάπτυξη όμως μέσω εξαγωγών, λέει η κ. Λαγκάρντ, μπορεί να υλοποιηθεί σε αρκετά χρόνια. Εν τω μεταξύ οι μειώσεις των μισθών θα βαθύνουν την ύφεση, καθιστώντας το βάρος των

χρεών ακόμα πιο δύσκολο. Αυτό ακριβώς γίνεται. Όταν έχετε μία οικονομία, που εσείς την φτιάξατε εδώ και τριάντα πέντε χρόνια, με σαθρή παραγωγική βάση, χωρίς εξαγωγικό προσανατολισμό, στηριγμένη κυρίως στην εσωτερική ζήτηση, οι μειώσεις μισθών δεν θα φέρουν αυτόματα αύξηση των εξαγωγών. Το σύψιμο του εργαζόμενου δεν θα φέρει θετικά αποτελέσματα για την ελληνική οικονομία, αλλά θα κλείσει ακόμα περισσότερες επιχειρήσεις, μικρές μεσαίες ακόμα και μεγάλες, οι οποίες στηρίζονται στο μισθό, στη σύνταξη και στην κατανάλωση που προκαλεί. Επίσης, όταν έχετε ένα σχέδιο –γιατί το μνημόνιο είναι σχέδιο- που οδηγεί σε δημόσιες δαπάνες της τάξης του 30% -ποσοστά που υπάρχουν σε αφρικανικές χώρες- τότε οδηγείτε σε περαιτέρω ύφεση, σε περαιτέρω φτώχεια.

Επειδή θα μου πείτε πάλι τη γνωστή καραμέλα «μεταρρυθμίσεις», να σας πω το εξής: Πρώτα απ' όλα έχετε δυσφημίσει αυτήν τη λέξη, γιατί τη χρησιμοποιείτε για το οριζόντιο άγριο κόψιμο μισθών, συντάξεων, κοινωνικών δικαιωμάτων και κοινωνικού κράτους.

Ναι, αυτή η χώρα χρειάζεται αλλαγές. Εμείς δεν υπερασπιζόμαστε τα χάλια που εσείς δημιουργήσατε και που μας έφεραν το μνημόνιο. Αλλά τι κάνετε και τι κάνετε για τον περιορισμό της φοροδιαφυγής, τη βελτίωση της διοίκησης και της αποτελεσματικότητάς της, τον περιορισμό της σπατάλης του πελατειακού κράτους, τον περιορισμό της ατιμωρησίας, της διαφθοράς και της γραφειοκρατίας –η οποία έχει τεράστιο, όχι μόνο ηθικό, πολιτικό, αλλά και οικονομικό κόστος- την αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων; Πόσες επενδύσεις έχουν γίνει στην Ελλάδα στα χρόνια σας και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ και του διδύμου ΠΑΣΟΚ-Νέας Δημοκρατίας που ζούμε τώρα;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όλες οι ευθύνες είναι ίδιες;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Οι ευθύνες επιμερίζονται κατ' αναλογία το χρόνο που έχετε κυβερνήσει και τώρα αποφασίσατε να τις συμμεριστείτε, κυβερνώντας μαζί.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Των πράξεων, όχι των χρόνων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Καταλήγοντας, καταψηφίζουμε αυτό το πακέτο και το κομμάτι που πακέτου που έρχεται σήμερα. Και λέμε στο ΠΑΣΟΚ και στη Νέα Δημοκρατία: Κυβερνώντας εναλλάξ για τριάντα πέντε χρόνια φέρατε τη χώρα στα βράχια, στην αναξιοπρέπεια, στην ταπείνωση και την κοινωνία στην απελπισία. Τώρα μαζί πάτε να την αποτελειώσετε.

Μόνο μια νέα Βουλή, με εκλογές που πρέπει να γίνουν το ταχύτερο δυνατόν και στην οποία θα είναι μειοψηφία το άθροισμα του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας και πλειοψηφία οι δυνάμεις της Αριστεράς και οι προοδευτικές αντιμνημονιακές δυνάμεις, μπορεί να δώσει ελπίδα και προοπτική σε αυτόν τον τόπο και σ' αυτόν το λαό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η διαδικασία αγορεύσεων των εισηγητών και των ειδικών αγορητών. Εισερχόμεθα στις αγορεύσεις των Βουλευτών επί της αρχής και επί των άρθρων.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας του ΠΑΣΟΚ, κ. Ανδρέας Μακρυπιδης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προηγουμένως γίναμε μάρτυρες όλοι σε αυτήν την Αίθουσα -και από το κανάλι της Βουλής και ο ελληνικός λαός- ενός καβγά μεταξύ των ενοίκων της «δεξιάς πολυκατοικίας» -και μάλιστα με εκφράσεις και με έντονο ύφος που δεν τιμούν την Αίθουσα- για το ποιος έκανε και πιο γρήγορα την μεγαλύτερη «κωλοτούμπα».

Επιτέλους ας καταλάβουμε ότι σήμερα συζητάμε ένα σοβαρότατο νομοσχέδιο που ενδιαφέρει την κοινωνία και όχι τη «δεξιά πολυκατοικία».

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Λεφτά υπάρχουν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Και αυτό γιατί θέλουν προφανώς να αποφύγουν να τοποθετηθούν επί της ουσίας ενός σημαντικού νομοσχεδίου, όπως είναι το σημερινό, που έχει να κάνει με την υλοποίηση μιας ιστορικής απόφασης. Η φράση «ιστορική απόφαση» είναι χλιοειπωμένη. Όμως, σήμερα μιλάμε για πραγματικά ιστορική απόφαση. Για πρώτη φορά στην νεότερη ελλη-

νική ιστορία μειώνεται το δημόσιο χρέος της χώρας μας σε ένα ποσό της τάξεως των 110 δισεκατομμυρίων ευρώ. Και αυτό είναι αποτέλεσμα μιας σταθερής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ σε όποιο κυβερνητικό σχήμα και αν ήταν μέχρι σήμερα, στη λογική να κάνουμε το δημόσιο χρέος βιώσιμο, διαχειρίσιμο.

Σήμερα γίνεται πράξη ένας μεγάλος εθνικός στόχος. Γιατί τι γινόταν με πολλά νομοσχέδια μέχρι σήμερα; Τις περισσότερες φορές με τις πολιτικές που προέκυπταν από τα νομοσχέδια αυξανόταν το δημόσιο χρέος. Για πρώτη φορά μειώνεται σε ένα ποσό της τάξεως των 110 δισεκατομμυρίων ευρώ και έρχεται να υλοποιηθεί η ρήση ότι «ή το έθνος και η χώρα θα δαμάσει το δημόσιο χρέος ή το δημόσιο χρέος θα αφανίσει τη χώρα». Σήμερα μπορούμε να πούμε ότι με το νομοσχέδιο αυτό και υλοποιώντας την ιστορική απόφαση, όντως μπορούμε να μιλάμε ότι το δημόσιο χρέος γίνεται βιώσιμο και διαχειρίσιμο. Είναι μεγάλη επιτυχία και θα πρέπει όλοι σε αυτήν τη λογική όχι απλώς να το ψηφίσουμε σήμερα, αλλά να το στηρίξουμε και στην υλοποίησή του το επόμενο χρονικό διάστημα.

Ειπώθηκε από τον εισηγητή –δεν θα κάνω εγώ χρήση του χρόνου μου σε αυτό- το τι επιτυγχάνεται με το νομοσχέδιο. Όμως, θα ήθελα να απαντήσω σε ένα ερώτημα που τέθηκε και από τους συναδέλφους της άλλης αριστεράς ότι βλέπουμε το τυρί και δεν βλέπουμε τη φάκα, ή κατά περίπτωση βλέπουμε το καρότο και δεν βλέπουμε το μαστίγιο. Εγώ θα σας έλεγα ότι βλέπουμε και το καρότο και το μαστίγιο, βλέπουμε και τη μείωση κατά 110 δισεκατομμύρια του δημοσίου χρέους, βλέπουμε και τα σκληρά μέτρα που προβλέπονται στη νέα δανειακή σύμβαση, στο νέο χρηματοδοτικό πρόγραμμα, προκειμένου να πετύχουμε αυτό που θέλουμε. Και είμαστε ειλικρινείς και ξεκάθαροι: Ναι, θα αναλάβουμε το κόστος προκειμένου να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις επιτέλους, για την επίτευξη του στόχου που θέλουμε: ανάκαμψης και ανάπτυξης της οικονομίας.

Κι αυτό θα γίνει μέσα απ' αυτά που προβλέπονται με μια σειρά νομοθετικών πρωτοβουλιών που θα ακολουθήσουν, στην κατεύθυνση να προχωρήσουμε σε toλμηρές διαρθρωτικές αλλαγές, σε σοβαρές μεταρρυθμίσεις και σε γρήγορες αποκρατικοποιήσεις. Γιατί πιστεύουμε ότι μέσα από αυτήν την προοπτική και μέσα από την υλοποίηση ενός, θα έλεγα, αναπτυξιακού μνημονίου, όντως μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα αξιοποιήσουμε το χρόνο που πήραμε και την παράταση αυτή, για να βγάλουμε τη χώρα μας από την κρίση.

Ξέχασε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, που μιλούσε πλέον των είκοσι λεπτών στην Αίθουσα αυτή, να αναφέρει τα συγκεκριμένα στοιχεία του νομοσχεδίου. Δεν τοποθετήθηκε καν στο νομοσχέδιο. Γιατί δεν μπορεί να αναγνωρίσει ότι τα 110 δισεκατομμύρια που γλιτώνουμε είναι μία πραγματικότητα, ότι επιτύχαμε χαμηλό επιτόκιο που δίνει τη δυνατότητα να απαλλαγεί από 3 μέχρι 4 δισεκατομμύρια το χρέος των δαπανών του προϋπολογισμού από τη μείωση των επιτοκίων και που μπορούν αυτά όντως να αξιοποιηθούν στην οικονομία ή σε άσκηση μιας καλύτερης στο μέλλον κοινωνικής πολιτικής.

Δεν μπορούσαν να πουν με τη μικροκομματική τους αντίληψη με την οποία αντιμετωπίζουν το νομοσχέδιο αυτό, ότι επιτυγχάνουμε και 130 δισεκατομμύρια ευρώ νέο δανειακό πρόγραμμα, το οποίο θα μας απαλλάξει από το άγχος που έχουμε σήμερα για άμεση ανάγκη δανεισμού όχι μόνο μέχρι το 2014, αλλά τουλάχιστον για έναν ορίζοντα οκτώ ακόμα χρόνων, που θα μας δώσει ακριβώς τον απαιτούμενο χρόνο για να μπορέσουμε να βρούμε ξανά στις αγορές.

Όμως, έκανε το λάθος για μια ακόμα φορά ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας και κατ' επέκταση το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας. Παρ' όλο που εγώ θέλω να ομολογήσω από το βήμα αυτό –ότι δηλαδή, η Νέα Δημοκρατία έκανε την υπέρβασή της και στάθηκε όχι μόνο στο νομοσχέδιο αυτό, αλλά τελευταία και σε άλλα νομοσχέδια με μία υπευθυνότητα και σοβαρότητα, χρειάστηκε όμως δύο χρόνια για να το καταλάβει. Κάλιο αργά, παρά ποτέ. Και οφείλω να πω ότι, ναι, στέκεται σήμερα υπεύθυνα και σοβαρά όσον αφορά την κρίση και τον τρόπο που πρέπει να την ξεπεράσουμε. Δεν μπορείτε όμως, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, να ξεπεράσετε τα στενά κομματικά σας χαρακτηριστικά και να αρθείτε στο ύψος των περιστάσεων, γιατί έκανε το λάθος ο ειση-

γητής να παρελθοντολογήσει πάλι.

Εγώ κατανοώ τις αντιπολιτευτικές κριτικές που πρέπει να κάνει στο ΠΑΣΟΚ για το χθες. Όμως, θεωρώ ότι πρέπει να δούμε το σήμερα και το αύριο. Αναφέρθηκε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας ότι το Μάιο του 2011 ο τότε Υπουργός Οικονομικών είχε πει ότι δεν μπορούμε να πάμε σε διαγραφή του δημοσίου χρέους.

Φυσικά, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν μπορούμε να πάμε μονομερώς. Έπρεπε αυτό να είναι θέμα συνεννόησης και συνεργασίας και με τους εταίρους και με τους δανειστές μας αλλά και με τους κατόχους των ομολόγων. Μπορούσαμε μονομερώς να πάμε; Θα οδηγούμασταν νομοτελειακά στον γκρεμό, στην ανεξέλεγκτη χρεοκοπία. Γι' αυτό σήμερα δημιουργήσαμε τις προϋποθέσεις για να μπορούμε να πάμε σ' αυτήν τη συνεννόηση και τη μεγάλη διαγραφή του δημοσίου χρέους.

Δυστυχώς έκανε και άλλο λάθος ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, αμετανόητος παρελθοντολόγος. Είπε ότι θα μπορούσαμε να δανειστούμε τον Οκτώβριο, Νοέμβριο και Δεκέμβριο του 2009 τα απαιτούμενα ποσά, να καλύψουμε τις δανειακές ανάγκες για το 2010. Όμως ξέχασε να πει γιατί φτάσαμε σ' αυτήν τη δυσκολία. Γιατί οδηγηθήκαμε σ' αυτόν το δημοσιονομικό εκτροχιασμό, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Γιατί όταν παρουσιάστηκε η κρίση τον Αύγουστο του 2008 με τη «LEHMAN BROTHERS» που κατέρρεε, η Νέα Δημοκρατία τότε περί άλλα ετύρβαζε. Εγώ καταλαβαίνω την πολιτική φιλία του κ. Παυλόπουλου και του κ. Καραμανλή και γιατί θέλει να τον υπερασπιστεί, αλλά εδώ είμαστε για να υπηρετούμε την αλήθεια και όχι τις πολιτικές μας φιλίες.

Τότε ο Υπουργός Οικονομικών, ο κ. Αλογοσκούφης, είπε ότι θα πρέπει να ληφθούν μέτρα. Το Σεπτέμβριο του 2008, ένα μήνα μετά, ο κ. Καραμανλής στη Διεθνή Έκθεση της Θεσσαλονίκης ακύρωνε όλες αυτές τις εξαγγελίες, ακριβώς γιατί δεν είχε την τόλμη να δει το πρόβλημα, να δει την κρίση που ερχόταν και δυστυχώς συνέχισε αυτήν την αδράνεια και το 2009.

Δεν θα σας πω εγώ, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι στις 23 Δεκέμβρη σ' αυτή την Αίθουσα ψηφίζονταν ο προϋπολογισμός του 2009 και δέκα μέρες μετά ο κ. Καραμανλής αντικαθιστούσε τον Υπουργό που τον είχε εισηγηθεί. Προφανώς σαν αποτυχόντα;

Σίγουρα όμως μεσολάβησε ένα χρονικό διάστημα 10 μηνών το 2009, εν όψει δυο κρίσιμων εκλογικών αναμετρήσεων, που η Νέα Δημοκρατία σαν Κυβέρνηση ήταν σε πλήρη αδράνεια, σε «χειμαρία νάρκη». Και αυτό το πληρώσαμε γιατί είχαμε το δημοσιονομικό εκτροχιασμό με το έλλειμμα να εκτινάσσεται στο 15,5% ή στο 13,4% κ.ο.κ., σε σχέση με το ποια ήταν η πορεία του.

Αυτό αποφασίσαμε χθες εδώ στη Βουλή να έρθει στην επιφάνεια. Διαφάνεια, φως παντού, φως σε όλα. Ακριβώς για να αναλάβει ο καθένας τις ευθύνες του. Για να μην έρθει αύριο ο κ. Καραμανλής ως ήρωας, όπως κάποιοι τον ετοιμάζουν, από την πλευρά της δεξιάς πολυκατοικίας. Δεν ενδιαφέρει την κοινωνία αυτό. Ενδιαφέρει ότι σήμερα θα πρέπει να απαντήσουμε σ' αυτά τα μεγάλα προβλήματα που έχουμε μπροστά μας και, δυστυχώς, η Νέα Δημοκρατία περιορίζεται στο χθες.

Θα ήθελα τελειώνοντας, κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ σε δύο θέματα που απασχολούν την κοινωνία και στα οποία, κατά τη γνώμη μου, θα πρέπει η Κυβέρνηση και ο αρμόδιος αναπληρωτής Υπουργός, που είναι παρών, να μας απαντήσει. Αφορούν τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με τους μικροεπενδυτές, κύριε Υπουργέ. Το θέσαμε στην επιτροπή, θέλω να το θέσω και εδώ: για τους μικροομολογιούχους.

Γνωρίζουμε όλοι ότι υπάρχει νομοθετική κατοχύρωση, όσον αφορά στους μικροαποταμιευτές. Από την τράπεζα είναι καλυμμένες οι καταθέσεις 100.000 ευρώ. Δεν θα πρέπει να έχουν τουλάχιστον τον ίδιο τρόπο αντιμετώπισης αυτοί που αντί να τα βάλουν σε προθεσμιακές καταθέσεις στην τράπεζα, στήριξαν την προσπάθεια που έκανε η χώρα μας αγοράζοντας ομόλογα του δημοσίου; Εκτιμώ πως στο πλαίσιο και της αξιοπιστίας και της σοβαρότητας και της υπευθυνότητας θα πρέπει τουλάχιστον να αντιμετωπιστούν με τον ίδιο τρόπο.

Γι' αυτό θα πρέπει για τα φυσικά πρόσωπα που έχουν ομόλογα του ελληνικού δημοσίου από την πρωτογενή αγορά, που τα αγόρασαν στην αξία του ομολόγου και όχι από τη δευτερογενή, που

μπορεί να είχαν εκμεταλλευθεί τη συγκυρία, να υπάρξει πρόβλεψη ούτως ώστε και αυτοί να τύχουν της ίδιας αντιμετώπισης με αυτούς που έχουν τις καταθέσεις στην τράπεζα. Ένας πρόσθετος λόγος που επιβάλλεται αυτό σήμερα είναι γιατί ο ίδιος ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών, κ. Βενιζέλος καλεί –και καλά κάνει– αυτούς που έχουν λεφτά στο εξωτερικό να τα μεταφέρουν στη χώρα μας εφόσον με το νομοσχέδιο αυτό και την υλοποίηση της ιστορικής απόφασης δημιουργείται μια σταθερότητα στο τραπεζικό μας σύστημα και γενικότερα στην οικονομία μας.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να δείτε και το θέμα που έχει να κάνει με το κούρεμα των ομολόγων σε εταιρείες –φαρμακευτικές και άλλες– στις οποίες δόθηκαν ομόλογα του δημοσίου για χρέη που είχαν τα νοσοκομεία, στην κατεύθυνση της αξιοπιστίας και της σοβαρότητας, διότι αντί να δώσει –το δημόσιο– τα ποσά που όφειλε, έδωσε ομόλογα του δημοσίου.

Είναι, νομίζω, δύο θέματα που μπορείτε να τα δείτε στην κατεύθυνση όχι μόνο της δικαίωσης των πολιτών ή κάποιων που είχαν ομόλογα του Δημοσίου, αλλά πάνω απ' όλα της αξιοπιστίας του κράτους, της πολιτείας και της κυβέρνησης στους Έλληνες πολίτες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Ανδρέα Μακρυπίδη.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Χρήστος Σταϊκούρας, Βουλευτής Φθιώτιδας της Νέας Δημοκρατίας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητέ κύριε Μακρυπίδη, η σημερινή συζήτηση προφανώς οφείλεται στο έργο της Κυβέρνησης, την οποία και στηρίζουμε αλλά και στη στάση και την ψήφο της Νέας Δημοκρατίας. Χωρίς αυτήν την ψήφο δεν θα συζητούσαμε σήμερα.

Η Νέα Δημοκρατία έχει επιλέξει να μην κάθεται στην εξέδρα, ούτε επιδιώκει να κερδοσκοπήσει πολιτικά. Εμείς δεν θα χορέψουμε στα αποκαϊδία που δημιουργήσατε. Εμείς ήμασταν και είμαστε δύναμη ευθύνης.

Και επειδή δεν αποφύγατε τη βουτιά στο παρελθόν, συγγνώμη, αλλά πρέπει να δείτε τον εαυτό σας στον καθρέφτη όταν στο πρόσφατο παρελθόν, κάποιοι από εσάς ήταν στο λιμάνι του Πειραιά, ήταν στην πλατεία Συντάγματος, προκειμένου να αποτρέψουν τις σημαντικές, διαρθρωτικές αλλαγές που προσπάθησε να προωθήσει η κυβέρνηση του κ. Καραμανλή.

Αυτά για την αποκατάσταση της πραγματικότητας, όπως εγώ την αντιλαμβάνομαι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γενικώς αποδεκτό πλέον ότι η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας έχει επιδεινωθεί τα δύο τελευταία χρόνια. Η επιδείνωση των δεικτών οφείλεται, τόσο στη μη ρεαλιστική αγωγή για τη θεραπεία, πράγματι, των υποκείμενων νοσημάτων της ελληνικής οικονομίας όσο και στη διαχειριστική ανεπάρκεια της προηγούμενης κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ.

Αυτή η επιδείνωση κατέστησε αναπόφευκτη την απόφαση της 26ης, 27ης Οκτωβρίου και αναγκαία την αποτελεσματική εφαρμογή της, εφαρμογή που περιλαμβάνει την οικειοθελή συμμετοχή των ιδιωτών στην αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους και, μάλιστα, μεγαλύτερη από αυτή που προβλεπόταν στις αποφάσεις, τόσο του Ιουλίου όσο και του Οκτωβρίου. Γιατί; Διότι οι εκτιμήσεις για το ύψος και τη δυναμική του χρέους διαρκώς επιδεινώνονται, χρέος το οποίο από 129% του ΑΕΠ το 2009 έχει εκτοξευθεί στο 169% το 2011.

Αυτό συμβαίνει, σύμφωνα, με τις εκθέσεις βιωσιμότητας του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, για μια σειρά από λόγους:

Πρώτος λόγος: Η ύφεση είναι βαθιά και χρονικά μακρά. Υπερβαίνει το 6% το 2011 και αναμένεται να διαμορφωθεί σε επίπεδα άνω του 4% το 2012. Η χώρα βρίσκεται για πέμπτη συνεχόμενη χρονιά σε ύφεση.

Δεύτερος λόγος: Οι διαρθρωτικές αλλαγές στο κράτος και στη λειτουργία των αγορών δεν υλοποιήθηκαν.

Τρίτος λόγος: Αποκρατικοποιήσεις δεν πραγματοποιήθηκαν τα δύο τελευταία χρόνια.

Κι εδώ ανοίγω μία παρένθεση. Τον Ιανουάριο του 2010 η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είχε δεσμευτεί για να υλοποι-

ήσει 2,5 δισεκατομμύρια αποκρατικοποιήσεις μέσα στο έτος, το 2010 και τελικά δεν έκανε ούτε μία. Ούτε μία!

Οι στόχοι, συνεπώς, διαρκώς αναθεωρούνται προς τα κάτω και τα προσδοκώμενα οφέλη μειώνονται αισθητά.

Τέταρτος λόγος: Οι δημοσιονομικοί στόχοι δεν επιτυγχάνονται. Το έλλειμμα, δυστυχώς, θα υπερβεί το 9% το 2011, όταν η πρόβλεψη πριν από λίγους μήνες, στο μεσοπρόθεσμο, ήταν για έλλειμμα 7,3%.

Η πρόβλεψη για πρωτογενές πλεόνασμα εφέτος, πλέον, μετατίθεται για του χρόνου και αυτό παρά τη λήψη νέων, επώδυνων μέτρων για να καλυφθεί η τρύπα του υψηλότερου ελλείμματος του 2011 και της βαθύτερης ύφεσης και για το 2011 και για το 2012.

Και πέμπτος λόγος: Η έξοδος στις αγορές διαρκώς απομακρύνεται, έξοδος που σας θυμίζω ότι προβλεπόταν για εφέτος και σήμερα εκτιμάται ότι οι διαφορές επιτοκίων, τα spreads, θα φτάσουν στα επίπεδα του 2009 μετά το 2020.

Αυτές οι πέντε διαπιστώσεις κατέστησαν αναγκαία την αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους με τη σημαντική υψηλότερη συμμετοχή των ιδιωτών επενδυτών, όπως αυτή συμφωνήθηκε κατά την τελευταία σύνοδο του Eurogroup και αποτυπώνεται στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου. Σ' αυτό το σχέδιο νόμου ρυθμίζονται οι κανόνες του κουρέματος των επιλέξιμων τίτλων του ελληνικού δημοσίου και θεσμοθετούνται οι κανόνες συλλογικής δράσης με την ελπίδα όλων μας ότι θα υλοποιηθεί η απόφαση για το κούρεμα του χρέους και δεν θα ενεργοποιηθούν οι ρήτρες ή τουλάχιστον θα ενεργοποιηθούν για μικρό ποσοστό, κανόνες με τους οποίους οι ομολογιούχοι μπορούν να αποφασίσουν την αναπροσαρμογή του δημοσίου χρέους μέσα από συλλογικές διαδικασίες δεσμευτικά, με έρισμα στην αρχή της πλειοψηφίας, συμφωνώντας στην τροποποίηση τίτλων που κατέχουν.

Υπάρχουν, όμως, τέσσερα θέματα που θα πρέπει να αξιολογηθούν, να συνεκτιμηθούν και να αντιμετωπιστούν από την Κυβέρνηση και τα οποία έχουν καταγραφεί και από άλλους συναδέλφους και από τον κ. Μακρυπίδη, που ήταν στο Βήμα πριν από εμένα.

Πρώτον: Το ζήτημα της συμμετοχής στο κούρεμα του χρέους των φυσικών προσώπων, των αποταμιευτών. Θεωρούμε πως πρέπει να εξαντληθούν όλες οι δυνατότητες για τη δίκαιη αντιμετώπισή τους. Είναι φυσικά πρόσωπα που έκαναν ουσιαστικά μια αποταμίευση των κόπων τους στηρίζοντας ταυτόχρονα το ελληνικό δημόσιο. Άλλωστε, η προστασία τους θα δημιουργήσει ασφάλεια για ανάλογες επενδύσεις στο μέλλον και θα συντελέσει από την πλευρά της στην προσπάθεια για την επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας. Οι όποιες τεχνικές δυσκολίες πρέπει να αντιμετωπιστούν και οι αποταμιευτές, σύμφωνα με τη δέσμευση της Κυβέρνησης και της πολιτικής ηγεσίας που είναι παρούσα, να προστατευτούν με ειδικούς μηχανισμούς.

Δεύτερον: Το ζήτημα της συμμετοχής στο κούρεμα του χρέους των φαρμακευτικών εταιρειών που πληρώθηκαν για τα χρέη των δημόσιων νοσοκομείων που εκκρεμούσαν, με ομόλογα. Τα ομόλογα αυτά είχαν μηδενικό επιτόκιο και δεν παραλήφθηκαν από τις εταιρείες για επενδυτικό σκοπό αλλά για εξόφληση οφειλής στο δημόσιο. Πολλές ελληνικές φαρμακευτικές επιχειρήσεις αναγκάστηκαν να εκχωρήσουν τα ομόλογα αυτά στις τράπεζες σαν εγγύηση για τα δάνεια που έχουν συνάψει για κεφάλαιο κίνησης. Η εισαγωγή των ομολόγων αυτών στην αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους δημιουργεί τεράστιο πρόβλημα σε ελληνικές βιομηχανίες φαρμάκων, το οποίο θα πρέπει να αντιμετωπίσει η ελληνική Κυβέρνηση.

Τρίτον: Το ζήτημα της επανακεφαλαιοποίησης των ελληνικών τραπεζών θα πρέπει να αντιμετωπιστεί -και εκτιμώ ότι θα το πράξει η Κυβέρνηση- συνεκτιμώντας τις επιπτώσεις από το βαθύτερο κούρεμα και το αποτέλεσμα της έκθεσης «BLACKROCK» για την ποιότητα του δανειακού της χαρτοφυλακίου. Ο στόχος πρέπει να είναι διττός: η ενίσχυση της κεφαλαιακής επάρκειας των πιστωτικών ιδρυμάτων και η τόνωση της ρευστότητας στην πραγματική οικονομία.

Και, τέταρτον: Το ζήτημα της βιωσιμότητας των ασφαλιστικών φορέων. Αυτό θα πρέπει να διασφαλιστεί λόγω της μείωσης της περιουσίας τους. Η μείωση, σύμφωνα και με την ειδική έκθεση

που υπάρχει στο νομοσχέδιο και τις σχετικές δεσμεύσεις των συναρμόδιων Υπουργών, αναμένεται -και προσδοκώ- να αναπληρωθεί από την αξιοποίηση περιουσιακών στοιχείων του δημοσίου και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να καταστεί σαφές σ' όλους μας, αλλά και σ' όλους τους πολίτες ότι δεν αρκεί το κούρεμα του χρέους για να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητά του. Εδώ διαφωνώ με τον κ. Μακρυπίδη. Άλλωστε, το δημόσιο χρέος αναμένεται να ανέλθει μετά και την αναδιάρθρωση του χρέους στο 120,5% του ΑΕΠ του 2020, δηλαδή, στο επίπεδο περίπου που ήταν το 2009. Και αν κάποιος βιαστεί να μου απαντήσει ότι το 2009 δεν είχαμε πρόγραμμα προσαρμογής, θα σας πω ότι πάλι 120% προέβλεπε το αρχικό μνημόνιο για το 2020.

Και να σκεφθείτε ότι από το πρώτο μνημόνιο μέχρι το δεύτερο που ο στόχος είναι πάλι το 120% έχουν προστεθεί δημοσιονομικά μέτρα του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, οι αποκρατικοποιήσεις και αξιοποιήσεις περιουσίας του δημοσίου, που δεν ήταν στο πρώτο και το κούρεμα των ομολόγων, κούρεμα το οποίο αποτελεί πλέον αναγκαία, αλλά όχι ικανή συνθήκη για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Και αυτό γιατί, κατά την εκτίμησή μου, για τη μεσομακροχρόνια αντιμετώπισή του απαιτούνται δυο πράγματα:

Πρώτον, η επίτευξη ετησίων υψηλών και διατηρήσιμων πρωτογενών πλεονασμάτων μέσα από την αναγκαία δημοσιονομική προσαρμογή, αφού πρώτα όμως επαναξιολογηθούν και τροποποιηθούν συγκεκριμένες πολιτικές, οι οποίες έχουν αποδειχθεί οικονομικά αναποτελεσματικές ή κοινωνικά άδικες. Δεύτερον, η συμπλήρωση των πολιτικών με μέτρα για την ανάσχεση της ύφεσης, την αναθέρμανση της πραγματικής οικονομίας, τον περιορισμό της ανεργίας και την ενίσχυση της κοινής συνοχής.

Είναι πλέον κοινή -και όχι μόνο της Νέας Δημοκρατίας- η πεποίθηση ότι χωρίς ανάκαμψη και ανάπτυξη της οικονομίας ούτε οι άμεσοι δημοσιονομικοί στόχοι θα επιτευχθούν ούτε το χρέος θα καταστεί μακροχρόνια βιώσιμο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 4ο Δημοτικό Σχολείο Μελισσίων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Σερρών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλίας Πολατίδης για δώδεκα λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οφείλω μια απάντηση στον αξιότιμο κ. Μακρυπίδη για τα περί κωλοτούμπας κ.λπ.. Μεγαλύτερη κωλοτούμπα από το «λεφτά υπάρχουν» και την καταβάρθρωση μισθών και συντάξεων δεν νομίζω να έχει γίνει ποτέ στην ελληνική -αν όχι και στην παγκόσμια- ιστορία. Άρα νομίζω ότι λίγη σεμνότητα επί του θέματος δεν θα έβλαπτε.

Το πρόβλημα του δημοσίου χρέους είναι μεγάλο και γνωστό και το είχαμε και οι εμείς ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός το 2007 μόλις είχαμε εισέλθει στη Βουλή τότε. Το είχα καταδείξει τότε ομιλών ως ειδικός αγορητής επί του προϋπολογισμού τότε, επιστρέφοντας τα ειρωνικά χαμόγελα από τον κ. Αλογοσκούφη, τον καθηγητή του London School of Economics. Απεδείχθη ότι ο απλός μηχανικός του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης είχε περισσότερες οικονομικές γνώσεις από τον καθηγητή του London School of Economics. Αυτά τα απέδειξε η ιστορία. Τέλος πάντων.

Το 2009 με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ είπαμε ξανά τι πρέπει να γίνει με το δημόσιο χρέος. Κάναμε τις προτάσεις. Είπαμε να εμπλακούν οι ομογενείς με τις προτάσεις που έκανε το Συμβούλιο Απόδημου Ελληνισμού. Δεν προέκυψε κανένα θέμα. Εμείς είχαμε εμπιστοσύνη στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Αυτοί θα μας έβγαζαν από την κρίση. Αυτοί ήξεραν.

Ερχόμαστε σήμερα να γίνει το περιβόητο κούρεμα που ακούμε

εδώ και καιρό, για το οποίο οικονομικό επιτελείο της κυβερνήσεως του ΠΑΣΟΚ και οι σύμβουλοι του κ. Παπανδρέου έλεγαν ότι η συζήτηση μόνο για κούρεμα είναι επιζήμια για τα οικονομικά θέματα της χώρας. Τώρα ερχόμαστε να κάνουμε αυτό που ήταν τότε επιζήμιο.

Το ερώτημα είναι: Εγγυάται κανείς ότι θα μπορέσουμε να φύγουμε από τον κύκλο της ύφεσης; Λέγεται από τους υποστηρικτές του νομοσχεδίου και της όλης πράξεως του κουρέματος ότι γλιτώνει η Ελλάδα 110 δισεκατομμύρια ευρώ από χρέος. Αρκούν αυτά για να τη βγάλουν από την ύφεση ή θα συνεχίσει να υπάρχει ύφεση. Γιατί αν θα συνεχίσει να υπάρχει ύφεση και αν μονίμως θα πρέπει να παίρνουμε νέα μέτρα, συνεχείς μειώσεις, με καταστροφή του ψυχολογικού κλίματος στην αγορά δεν κερδίζουμε τίποτα.

Ένας δημόσιος υπάλληλος έπαιρνε 1.500 ευρώ προ κρίσεως. Εγώ να δεχθώ ότι ήταν πολλά ή ήταν λίγα. Αυτή είναι μια άλλη συζήτηση. Τον πήγαμε στα 1.000 ευρώ. Τώρα με τα νέα μέτρα του μνημονίου, κύριε Μαρκάκη, θα πάει στα 800 ευρώ. Όμως, είναι πεπεισμένος ότι το Σεπτέμβριο θα πάει στα 600 ευρώ. Όσα χρήματα και αν έχει αυτός στην άκρη, είναι δυνατόν ποτέ να τα επενδύσει; Ούτε αυτοκίνητο δεν πρόκειται να αγοράσει, αφού βλέπει ότι μπροστά του υπάρχει ένα ζοφερό μέλλον. Αυτό το πρόβλημα το λύνει το PSI;

Η γραμμή του κόμματός μου, που σας την εξέθεσε πριν από λίγο ο ειδικός αγορητής μας, είναι να ψηφίσουμε «όχι». Ας υποθέσουμε ότι εγώ προσωπικά είμαι διατεθειμένος να ψηφίσω «ναι». Θα μου εγγυηθεί κανείς ότι θα βγούμε ποτέ με αυτά τα μέτρα από την κρίση; Όχι. Θα μου εγγυηθεί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ότι, εάν και αυτό το μνημόνιο πέσει έξω όπως έπεσε το προηγούμενο, θα δανείσει την Ελλάδα με 1% επιτόκιο, όσο δανείζει και τις τράπεζες που έρχονται και τοκοχρεολύβων μετά δανείζοντας την Ελλάδα με αυτά τα χρήματα; Το εγγυάται κανείς αυτό; Το εγγυάστε εσείς, κύριε Υπουργέ; Εάν το εγγυάστε, να ψηφίσω και να προσπαθήσω να επηρεάσω και το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό να ψηφίσει και αυτός «ναι». Όμως, θα βγούμε από την κρίση; Θα βάλει ποτέ κανείς την υπογραφή του τέλους πάντων; Θα έχει κανείς επιπτώσεις, όταν για άλλη μια φορά αυτοί οι δήθεν ειδικοί θα πέσουν έξω ή στου κασιδιή το κεφάλι θα μαθαίνουν κομμωτική; Αυτό είναι ένα βασικό ερώτημα.

Πάμε τώρα στους φίλους μας –εντός ή εκτός εισαγωγικών– Γερμανούς. Έρχονται εδώ και μας κουνούν το δάκτυλο. Εγκληματικά σφάλματα έχετε κάνει ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία, αλλά και άλλοι που τα ανέχθηκαν αυτά τα πράγματα, ενώ είχαν τη δύναμη να τα σταματήσουν. Εννοώ και την Αριστερά, που ανέχθηκε πάρα πολλά πράγματα. Μπήκαμε σε ένα πελατειακό κράτος. Από εκεί και πέρα, όμως, είμαστε σε μια δύσκολη κατάσταση.

Εξίσου ίδιες ευθύνες είχε και η Γερμανία για τα γεγονότα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Το 1954 χρεοκόπησε. Τι έκανε τότε η Γερμανία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Πήγε και είπε στους πιστωτές της –Αμερικανούς τότε και άλλους– ότι, εάν θέλετε αποπληρωμή των δανείων σας, θα μου αναπτύξετε τη βιομηχανία και θα ανοίξετε και τις αγορές σας στα δικά μου βιομηχανικά προϊόντα. Θα παίρνετε ως αποπληρωμή των δανείων σας και των υποχρεώσεων εν γένει –γιατί δεν ήταν μόνο δάνεια– ποσοστό των εξαγωγών που θα με αφήντε να κάνω στις χώρες σας. Αφήστε με να δουλέψω, να αναπτυχθώ και από εκεί και πέρα, θα πληρώσω τα χρέη μου.

Το ίδιο απλό πράγμα ζητά ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός στη συγκεκριμένη περίπτωση. Θέλετε, κύριοι, να αποπληρωθούν τα χρέη; Βεβαίως. Δανείστε με ένα λογικό επιτόκιο, δώστε μου μια περίοδο προσαρμογής και από εκεί και πέρα, τα διοικητικά και τα οικονομικά μέτρα, που πραγματικά μπορούν να βγάλουν τη χώρα από την κρίση, ελάτε να τα συζητήσουμε. Δώστε μου τεχνική βοήθεια, για να μπορέσω να τα κάνω. Αυτή είναι η πραγματικότητα που έχουμε μπροστά μας. Τόσο δύσκολο είναι να το καταλάβουν αυτό το πράγμα, αυτό που είπε ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού;

Επιτέλους, πρέπει να δανειστούμε και εμείς με τους ίδιους όρους με τους οποίους δανείστηκαν οι τράπεζες. Όταν πρότινος οι εμπορικές τράπεζες στην Ευρώπη ήταν σε δύσκολη κατάσταση, έκανε μια τεράστια ένεση ρευστότητας για να τις στηρίξει

η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Γι' αυτό είχαμε τραγελαφικά φαινόμενα, όπως τα αρνητικά επιτόκια της Γερμανίας. Εάν δούμε ότι το χρήμα το οποίο πήραν, πρακτικώς ήταν δωρεάν, τότε εξηγούνται πολύ εύκολα τα αρνητικά επιτόκια. Νομίζω ότι εσείς, κύριε Υπουργέ, δεν πρέπει να έχετε απορία επ' αυτού, στο πώς δηλαδή εξηγούνται αυτά τα αρνητικά επιτόκια.

Ερχόμαστε τώρα εδώ και λέμε όχι, η Ελλάδα θα τιμωρηθεί, η Ελλάδα θα κάνει διαγωνισμό ταχύτητας με το ένα πόδι και αυτό μάλιστα δεμένο. Ε, δεν γίνεται αυτό το πράγμα. Γιατί αυτό είναι που δημιουργούν σήμερα στην ελληνική οικονομία αυτά τα μέτρα.

Θα πάρουν οι τράπεζες 30 ή 40 ή 50 δισεκατομμύρια. Όταν είναι για τις τράπεζες, τα δισεκατομμύρια είναι πολύ εύκολα. Όπως είναι τα ευρώ ή τα πεντάευρα για εμάς, έτσι είναι τα δισεκατομμύρια για τις τράπεζες. Υπάρχει, όμως, ένα συγκεκριμένο πρόβλημα. Η ΔΕΗ έχει δώσει τη μονάδα «Πτολεμαΐδα 5». Ήταν χθες στη Βουλή ο Πρόεδρος της ΔΕΗ για μια ενημέρωση και του έκανα την εξής ερώτηση: Έχει δώσει τη μονάδα «Πτολεμαΐδα 5». Μας πιέζουν για λόγους περιβαλλοντικούς να κατασκευάσουμε τη συγκεκριμένη μονάδα, η οποία έχει κόστος συνολικά 1,4 δισεκατομμυρίων ευρώ και χρειάζεται, απ' ό,τι μας είπε ο Πρόεδρος της ΔΕΗ, ένα δάνειο 700 εκατομμυρίων ευρώ, το οποίο οι ελληνικές τράπεζες μέχρι στιγμής αδυνατούν να το δώσουν και οι ξένες τράπεζες δεν θέλουν να το δώσουν.

Θα λυθούν τέτοιοι είδους προβλήματα; Με ένα τεράστιο αναπτυξιακό έργο, για παράδειγμα με την κατασκευή του συγκεκριμένου σύγχρονου λιγνιτικού σταθμού, κάποιοι παλιοί, ρυπογόνοι και αντισοικονομικοί θα βγουν από τη λειτουργία. Θα λυθούν αυτά τα προβλήματα; Ποιος μπορεί να μας βάλει μια υπογραφή και γι' αυτό; Μπορεί να μας βάλει κάποιος;

Το ζήτημα είναι το εξής: Μετά το PSI ποιος θα ξαναδανείσει την Ελλάδα; Αν υπάρχει αυτό το ενδεχόμενο ότι πίσω κάποιοι έχασαν λεφτά –«αν έχασαν», αυτό είναι ένα ερώτημα, ας υποθέσουμε ότι είναι πραγματικά όλα αυτά που ακούμε από τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης, ότι πράγματι κάποιοι δανειστές υπέστησαν σημαντικές ζημιές– οι ίδιοι λοιπόν θα ξαναδανείσουν ποτέ την Ελλάδα; Υπάρχει αυτή η περίπτωση;

Το βασικότερο ερώτημα, το οποίο έχω θέσει πολλές φορές σε αυτήν την Αίθουσα, χωρίς να λάβω απάντηση, είναι το εξής: Αρκεί η υιοθέτηση των νεοφιλελευθέρων δομάτων; Αρκεί η μείωση των μισθών για να πάμε σε ανάπτυξη;

Αν ίσχυε αυτό, θα έπρεπε τη μεγαλύτερη ανάπτυξη στον κόσμο να την έχει η Ρωσία επί Γέλτσιν. Δεν υπήρξε πιο άγριος νεοφιλελευθερισμός από εκείνη την εποχή του Γέλτσιν. Γιατί, λοιπόν, δεν έκανε το θαύμα στην ανάπτυξη εκείνη την εποχή, αλλά –αντιθέτως– η Ρωσία χρεοκόπησε; Θα μας δώσετε απαντήσεις σε αυτά; Φυσικά οι αγορές έκαναν πάρτι. Έβγαλαν πάρα πολλά χρήματα σε εκείνη την περίπτωση, αλλά όφελος για τη Ρωσία δεν υπήρχε.

Επειδή ακούγεται συνεχώς ο μπαμπούλας της δραχμής, θέλω να ξεκαθαρίσω ότι ακόμα και αν υιοθετηθεί η δραχμή ως εθνικό νόμισμα, στο '50 δεν πρόκειται να γυρίσουμε, γιατί οι δρόμοι, τα κτήρια, ο εξοπλισμός που υπάρχει, όλα αυτά δεν θα σταματήσουν να δουλεύουν ούτε θα καταστραφούν. Τότε υπήρχαν πολύ λιγότερες υποδομές. Όμως, ούτως ή άλλως, δεν κάνει το νόμισμα την οικονομία. Η οικονομία κάνει το νόμισμα.

Εδώ εμείς θεωρούμε και έχουμε αναγάγει σε εθνικό στόχο το να είμαστε στο ευρώ. Εθνικός στόχος είναι το να έχουμε μία σωστά λειτουργούσα οικονομία. Εάν θα λειτουργεί με ευρώ, με δραχμές ή με χρυσές λίρες, αυτό είναι ένα δευτερεύον θέμα. Δεν μπορεί να έχουμε κάνει εθνικό στόχο το ευρώ και την υποτιθέμενη ανάπτυξη που αυτό προσφέρει, γιατί μέχρι τώρα δεν την είδαμε να την φέρνει. Θα την φέρει από εδώ και εμπρός; Χωρίς μέτρα αναπτυξιακά, φυσικά και όχι.

Και επειδή εδώ ακούσαμε από τον κ. Πάγκαλο ότι ανέκαθεν ήταν εναντίον της εθνικής κυριαρχίας, θα ήθελα να παρατηρήσω τα εξής: Τώρα πώς είναι δυνατόν, αυτός ο οποίος εξελέγη το 1981 με το σύνθημα «η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες» με τον αείμνηστο Ανδρέα Παπανδρέου, ξαφνικά να λέει ότι ανέκαθεν ήταν υπέρ της εθνικής συγκυριαρχίας;

Βέβαια συνήθως το «ανέκαθεν» το ακούμε από κάποιους όπως

εκείνους το 2002 που έκαναν σεμινάρια και ημερίδες εναντίον του ευρώ και ξαφνικά έγιναν τόσο ευρωλιγούρηδες, που δεν μπορούν να αντέξουν κάποια άλλη σκέψη. Όμως, αυτό είναι άλλο θέμα. Ίσως προσχώρησαν στο νεοφιλελευθερισμό εσχάτως.

Ο κ. Πάγκαλος, λοιπόν, μας λέει ότι τώρα είναι κατά της εθνικής κυριαρχίας. Στο Σύνταγμα στο οποίο ορκίστηκε ο κ. Πάγκαλος και όλοι οι ομοϊδεάτες του την πρώτη μέρα που έγιναν Βουλευτές, δεν λέει κάτι περί παραχωρήσεως εθνικής κυριαρχίας! Αντιθέτως, ορκίζονται στο όνομα της Αγίας Τριάδος ότι θα τηρούν τα συμφέροντα του ελληνικού λαού και του ελληνικού έθνους.

Αν δεν τα πιστεύουν αυτά, να πάνε στο σπίτι τους. Ελεύθεροι είναι. Είναι της μόδας κιόλας τώρα τελευταία στη Βουλή. Να πάει επιτέλους κάποιος στο σπίτι του και να πει «εγώ θέλω να γίνω Ευρωβουλευτής, θέλω να γίνω κοσμοπολίτης, θέλω να γίνω ιθαγενής». Ό,τι θέλει να γίνει! Δεν μπορεί όμως να μείνει σε αυτή τη θέση έχοντας αυτές τις απόψεις. Βέβαια, τις απόψεις αυτές δεν τις είχε πριν. Τις απέκτησε εσχάτως που έγιναν της μόδας.

Και επειδή αναφέρθηκε ο κ. Παπαδημούλης –δεν είναι παρών αυτή τη στιγμή– για το αν συμφωνούμε με το να κοπεί το ένα δισεκατομμύριο ευρώ που είναι για το υποβρύχιο, θα ήθελα να πω το εξής: Αν το Γενικό Επιτελείο Εθνικής Αμύνης πει ότι το υποβρύχιο δεν χρειάζεται για την άμυνα, να κοπεί. Το λέει; Και δεν είναι αμυντικός αναλυτής ο κ. Παπαδημούλης, όπως δεν είμαι και εγώ.

Ας μας το πει κάποιος, ο οποίος θα αναλάβει και την ευθύνη των πράξεών του και της υπογραφής του, αυτό δηλαδή που ζήτησε ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός από την Τράπεζα της Ελλάδος, από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους και από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Ας τολμήσει επιτέλους κάποιος από όλους να βάλει την υπογραφή του κάτω από αυτά που λέει.

Προτείνει το ίδιο ο κ. Παπαδημούλης και για την Τουρκία; Προτείνει να σταματήσουν οι αγορές των γεφυροφόρων οχημάτων στον Έβρο; Γιατί ούτως ή άλλως ακόμα και τώρα που ανθεί η τουρκική οικονομία, οι Τούρκοι πεινάνε. Παρ' όλα αυτά, χρήματα για εξοπλισμούς κατά της Ελλάδας έχουν και τα γεφυροφόρα στον Έβρο δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν κατά του Ιράκ ούτε κατά του Ιράν. Εναντίον της Ελλάδας θα χρησιμοποιηθούν, όπως και τα αποβατικά και όλα αυτά.

Επειδή, λοιπόν, γίνεται πολύς λόγος για το Αγγλικό και το Γερμανικό Δίκαιο, να κάνω μόνο μια παρατήρηση για τους ιδιώτες ομολογιούχους, που πραγματικά πλήττονται. Συμφωνούμε με όλα αυτά που έχουν πει οι προλαλήσαντες. Γιατί οι Γερμανοί, εφόσον αυτή τη στιγμή είναι οι άρχοντες της Ευρώπης, δεν προτείνουν τα δάνεια να διέπονται από το Γερμανικό Δίκαιο; Γιατί, λοιπόν, να είναι στο Αγγλικό Δίκαιο και όχι στο Γερμανικό; Διότι το Αγγλικό Δίκαιο, προφανώς, είναι για τις αποικίες. Είναι για τη Ζιμπάμπουε, για την Ουγκάντα και για την Ελλάδα. Το Γερμανικό είναι για τους ανωτέρους.

Επειδή, λοιπόν, υπάρχει εδώ ένα θέμα που και από τους δημοσιογράφους –που είναι κοσμοπολίτες, είναι διεθνιστές, είναι ό,τι θέλετε, είναι ευρωλιγούρηδες– αλλά και από πολιτικούς –που είναι νεοφιλελεύθεροι και όλα αυτά– βγαίνει πολλή χολή κατά του ελληνικού λαού, θα ήθελα να πω ότι από το 1950 έως το 1977 ο ελληνικός λαός είχε κατορθώσει να είναι, με μια ηγεσία διαφόρων πολιτικών τάσεων, δεύτερος στις χώρες του ΟΟΣΑ σε ανάπτυξη μετά την Ιαπωνία.

Κάτι άλλαξε. Σίγουρα δεν άλλαξε το 1977 το DNA του ελληνικού λαού. Εσχάτως, ενδεχομένως με την είσοδο των λαθρομεταναστών, έχει αλλάξει. Αλλά προφανώς εσείς θεωρείτε ότι είναι βελτίωση η είσοδος των λαθρομεταναστών. Άρα, για να πάει μπροστά ο ελληνικός λαός, χρειάζεται και η οικονομία, χρειάζεται να βγάλουμε μπροστά τις δημιουργικές δυνάμεις του ελληνικού λαού, οι οποίες υπάρχουν, οι οποίες είναι αστείρευτες και να μη νομίζουν ότι με λογιστικού τύπου μέτρα θα μπορέσουμε να βγούμε από την κρίση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Πολατίδη, δεν θέλω να γίνω συνηγορός του κ. Πάγκαλου, αλλά επειδή άκουσα τη συνέντευξή του, πρέπει να τα λέμε όλα.

Ο άνθρωπος τοποθετήθηκε σε σχέση με ένα υποθετικό ερώτημα, αν του αρέσει, αν το θέλει, αν οραματίζεται μια πολιτική ομοσπονδιακή ένωση Ευρώπης. «Είμαι» –λέει– «φεντεραλιστής». Τα υπόλοιπα είναι στην κρίση σας. Αν κάποτε έχουμε τις «Ηνωμένες Πολιτείες Ευρώπης»...

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Είπε ότι είναι εναντίον της εθνικής κυριαρχίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Είπε αν κάποτε έχουμε τις «Ηνωμένες Πολιτείες Ευρώπης». Είναι υποθετικό...

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Το Σύνταγμα τι λέει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Άρα, λοιπόν, δεν είναι τόσο καλό να λέτε ότι κάποιος τάσσεται κατά της ελληνικής κυριαρχίας κ.λπ..

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Εγώ είμαι εναντίον αυτών! Είναι σύμφωνα με το Σύνταγμα αυτά που λέει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ας μην ταλαιπωρούμε και εμείς τον ελληνικό λαό δίκην ορισμένων μέσων ενημερώσεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Είπε ότι είναι κατά της ελληνικής κυριαρχίας; Το είπε; Λοιπόν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Είπε ότι είναι φεντεραλιστής. Σταματώ εδώ τη συζήτηση! Ας απευθυνθείτε στον κ. Πάγκαλο με μια ερώτηση!

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Για τις προσωπικές του απόψεις θα καταθέσουμε ερώτηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Πολατίδη, μιλήσατε. Κοινοβουλευτικά το σωστό τώρα είναι να κατατεθεί μια ερώτηση στον Αντιπρόεδρο της Κυβερνήσεως, για να έλθει εδώ να απαντήσει. Αν πραγματικά πιστεύετε ότι έχει αυτήν την άποψη ο Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως που ερμηνεύει ο κ. Πολατίδης, είναι μεϊζον θέμα. Καλέστε τον να απαντήσει.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ας το διαψεύσει! Τι να πει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Εγώ πάντως ακούω περί φεντεραλισμού, το συνδέω εκεί και θεωρώ επομένως ότι η συζήτηση είναι υποθετική. Άλλο οι «Ηνωμένες Πολιτείες Ευρώπης» κ.λπ.. Όμως, σε κάθε περίπτωση, συμφωνώ και εγώ. Καλό είναι αυτά να διευκρινιστούν. Φροντίστε το.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Δρίτσας, Βουλευτής Α' Πειραιώς του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχω συνείδηση ότι όταν κανείς θέσει το ερώτημα «μα όταν οι υποστηρικτές της μνημονιακής πολιτικής μιλούν για σωτηρία της χώρας, συμπεριλαμβάνουν την κοινωνία;», δεν λέει τίποτα καινούριο.

Όμως, δυστυχώς, τουλάχιστον τα τελευταία δυόμισι χρόνια αυτής της σύγχρονης ελληνικής τραγωδίας, αυτός είναι ο πυρήνας της πολιτικής φιλολογίας και του πολιτικού λόγου των μνημονιακών δυνάμεων: η σωτηρία της χώρας, το μέλλον της χώρας, οι επιδιώξεις της χώρας, τα συμφέροντα της χώρας.

Αναρωτιέμαι αν είναι μοιραίοι οι άνθρωποι αυτοί που χρησιμοποιούν αυτό τον πολιτικό λόγο, χωρίς να εντάσσουν σε αυτήν την κεντρικής σημασίας έννοια τους ανθρώπους και την ελληνική κοινωνία.

Είναι φιλοσοφικό το ερώτημά μου; Νομίζω ότι δεν είναι καθόλου φιλοσοφικό. Είναι ακριβώς η πεμπτουσία, ο πυρήνας των κεντρικών πολιτικών επιλογών και των στρατηγικών δύο διαφορετικών κόσμων θα έλεγα.

Η ταξική πολιτική του μνημονίου είναι προφανής. Τεράστια αναδιανομή πλούτου και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Γιατί η πολιτική του μνημονίου χωρίς μνημόνιο εφαρμόζεται ήδη σε πάρα πολλές χώρες της Ευρώπης. Τεράστια αναδιανομή πλούτου. Τεράστιες νέες δυνατότητες προοπτικά για τη δημιουργία εύκολης, γρήγορης κερδοφορίας για τα λιμνάζοντα κεφάλαια, που έχουν φθάσει σε σημείο να μην μπορούν να αναπαραχθούν, να μην μπορούν μέσα από τη φούσκα του τραπεζικού συστήματος να βρουν τις διεξόδους που έβρισκαν μέχρι πριν από λίγα χρόνια, να μην μπορούν να κάνουν τίποτα παραγωγικό και τελικά να αναζητούν νέους όρους συντριβής μια και δεν μπορούν να προχωρήσουν σε πολέμους, που είναι η πιο γρήγορη και πιο μαζική καταστροφή πλουτοπαραγωγικής δυνατότητας κάθε χώρας και ολόκληρων περιοχών και μέσα από εκεί ξαναξεκινά η περί-

φημη μηχανή της οικονομίας, της κερδοσκοπίας. Αφού δεν μπορούν να το κάνουν αυτό, προς το παρόν τουλάχιστον –και εύχομαι να μην μπορέσουν και ποτέ στο μέλλον– τι κάνουν; Ισοπεδώνουν την κοινωνία.

Δεν είναι το πρόβλημα αυτό καθ' αυτό το χρέος. Γιατί κάθε λογικός άνθρωπος μπορεί να το κατανοήσει. Το κατανοούν πάρα πολλοί επιστήμονες που δεν είναι στην υπηρεσία αυτών των συμφερόντων και ήδη στην Ευρώπη και στην Αμερική και στο χώρο της ακαδημαϊκής σκέψης, πέρα από τα κοινωνικά κινήματα και τα ρεύματα συμπαράστασης στις ευρωπαϊκές κοινωνίες προς τον ελληνικό λαό, αναπτύσσεται και μια νέα σκέψη οικονομική, που θέτει σε αμφισβήτηση όλα αυτά, ενώ λίγα χρόνια πριν δεν τα έθετε. Οι φωνές αμφισβήτησης και στον ακαδημαϊκό χώρο, στο χώρο της επιστήμης, είχαν πάρα πολύ ατονήσει και είχαν γίνει σχεδόν παράνομες. Τώρα, όμως, βλέπουμε αυτό το φαινόμενο πάρα πολλών επιστημόνων –και όχι κατ' ανάγκη αριστερών– που θέτουν αυτό το ζήτημα.

Είναι το χρέος το πρόβλημα ή η κερδοφορία των κεφαλαίων και η περιφέρεια ανταγωνιστικότητα άνευ όρων και χωρίς προϋποθέσεις; Νομίζω ότι είναι το δεύτερο και ακριβώς ο καθένας καταλαβαίνει –επανερχομαι σε αυτά τα νέα ρεύματα σκέψης που αναπτύσσονται και στα πανεπιστήμια και παντού– ότι θα μπορούσε το χρέος να ενταχθεί σε άλλου είδους διαδικασίες όπως συνέβη στο παρελθόν. Ανεξάρτητα από το τι προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ και τι προτείνει το κάθε κόμμα, πράγματι η ανθρωπότητα και προπολεμικά, αλλά κυρίως μετά από τη μεγάλη παγκόσμια τραγωδία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου είχε μία από τις πολλές κατακτήσεις αποτυπωμένες και σε αποφάσεις του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και άλλων διεθνών οργανισμών ότι η εξυπηρέτηση του χρέους δεν μπορεί ποτέ να φθάνει στα όρια ισοπέδωσης των λαών.

Δηλαδή, η επιβίωση των κοινωνιών των ανθρώπων αποτελεί πρώτη προτεραιότητα ζήτημα που σ' αυτό υποτάσσεται το ζήτημα της εξυπηρέτησης του χρέους και όχι το αντίθετο.

Αυτά κατακτήθηκαν ακόμα και με αποφάσεις του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και αποτυπώθηκαν και απετέλεσαν και πρακτική μέσα από την οποία επιλύθηκαν παρόμοια ζητήματα πολλών χωρών και πολλών λαών με πρώτη απ' όλες τη Γερμανία, τη μεταπολεμική Γερμανία. Η βαρβαρότητα του σύγχρονου νεοφιλελευθερισμού, της οικονομίας των αγορών, αυτά τα θεωρεί παρωχημένα, τα θεωρεί εκτός πλαισίου και εμείς μπορούμε να καταλάβουμε πάρα πολύ καλά τι σημαίνει να τα θεωρεί η αγορά όλα αυτά παρωχημένα ή καλύτερα οι αγορές, αλλά δεν μπορούμε να καταλάβουμε τι σόι πολιτική ηγεσία καμώνεται τούτη εδώ η Κυβέρνηση ότι εκπροσωπεί για τον ελληνικό λαό όταν όλα αυτά τα αποδέχεται, όλα αυτά τα συνυπογράφει, όλα αυτά τα ενισχύει και γίνεται ο πρώτος κήρυκας της ιδεολογίας και του πολιτικού λόγου των αγορών.

Μήπως έχει μικρή σημασία η απλή διατύπωση σε δύο μόνο λέξεις που από την αρχή από το 2010 τουλάχιστον όχι μόνο από εμάς, όχι μόνο από το ΣΥΡΙΖΑ, από πολλές πλευρές είχε διατυπωθεί η κριτική απέναντι στη χάραξη αυτής της πολιτικής; Δύο λέξεις ήταν: «Δεν βγαίνει». «Αυτή η πολιτική, αυτό το μνημόνιο, αυτός ο τρόπος δεν βγαίνει». Δηλαδή το χρέος δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί όσες και όσες θυσίες και αν γίνουν. Και δεν μπορεί ούτε καν να μπει σε ένα ορθολογισμό μιας διαχείρισης με προοπτική όχι μακρόχρονη, αλλά ούτε καν εξαμήνου. Ήμασταν τόσο σοφοί εμείς όταν αυτά τα πράγματα με έναν πολύ επίμονο τρόπο τα υπερασπιζόμασταν και φωνάζαμε; Γιατί μετά από τόσο εμπειρία του ελληνικού λαού της ελληνικής πολιτικής ζωής και της ελληνικής κοινωνίας τόσο βαριά και επώδυνη εμπειρία επιμένουν σήμερα αυτοί που κυβερνούν να μην τα λαμβάνουν υπ' όψιν; Γιατί αυτό το ταξικό όργανο αναδιανομής με βεβαία προοπτική τη χρεοκοπία την κοινωνική αλλά πιθανότατα και την χρεοκοπία την κρατική δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί ως μια λάθος πορεία που πρέπει με πολλούς και διάφορους τρόπους να οργανωθεί η ανατροπή της, ο επανακαθορισμός της;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι βέβαιο ότι ακόμα και οι συγκρατημένες πια θριαμβολογίες για την πρόσφατη συμφωνία της 21ης Φεβρουαρίου δεν έχουν καμμία βάση. Είναι το ίδιο αναξιόπιστες όπως ήταν την άνοιξη του 2010, τον Ιούνιο και τον

Οκτώβριο του 2010 και πάει λέγοντας. Είναι μια ιστορία διαρκούς αποτυχίας αλλά προαναγγελθείσης αποτυχίας.

Αυτό είναι το κεντρικό ζήτημα, ότι αυτή η αποτυχία έχει προαναγγελθεί όχι από μας, αλλά από τα ίδια τα πράγματα και από τα ίδια τα δεδομένα που και η τρόικα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα και το Eurogroup έθεταν.

Και όμως υπάρχουν δύο στόχοι που υπηρετούνται διαρκώς και αδιαλείπτως. Με κάθε τρόπο να εξασφαλίσουν τη δυνατότητα κάπως να πάρουν πίσω τα δανεικά –που δεν ήταν δανεικά, αλλά επενδυτικό ρίσκο– και από την άλλη να διαμορφώσουν –κυρίως αυτό το δεύτερο– τους όρους μιας νέας άλωσης του όποιου παραγωγικού πλούτου μπορεί να διαθέτει η Ελλάδα, όπως και κάθε άλλη χώρα.

Είναι αδιανόητο να φτάνουμε αυτήν τη στιγμή στην υπογραφή –και μάλιστα με τη διαδικασία του επείγοντος– αποφάσεων και σχεδίων καταστροφής. Δεν είναι μόνο ότι το κατεπείγον είναι απαράδεκτο για τη δημοκρατία και τη λειτουργία του Κοινοβουλίου, αλλά δεν είναι δυνατόν να συναινέσει κανένα πολιτικό κόμμα, που νοιάζεται για την κοινωνία, στην κατεπείγουσα καταστροφή. «Άρον-άρων σταύρωσον αυτόν!» Ε, όχι δεν γίνεται.

Τελειώνω, γιατί έχει να πει κανείς πολλά, με κάτι επίσης πολύ διδακτικό που προέκυψε μόλις χτες, με τη νέα αναθεώρηση του προϋπολογισμού του 2012. Εκεί βλέπουμε πια ότι αντί για πλεόνασμα θα έχουμε έλλειμμα και το έλλειμμα αντί για το προϋπολογισθέν 2% θα φτάσει στο 5% και όλα αυτά όχι τόσο γιατί οι δαπάνες έπεσαν έξω. Πολύ μικρή είναι η διαφορά των προϋπολογισθεισών και τελικά των αναθεωρούμενων δαπανών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Εκεί φυσικά έχουμε να πούμε πολλά και για τους εξοπλισμούς και για άλλα διάφορα πράγματα και ας αφήσουμε τις πατριωτικές κορώνες και τους κινδύνους της εθνικής άμυνας. Αλλού παίζονται αυτά τα παιχνίδια και το ξέρουμε πια όλοι. Έχουμε μελετήσει όλα τα δεδομένα και απλώς δεν έχουμε φτάσει στο να αποδοθούν οι ευθύνες, όπως οργανώνονται οι περιφημες εξοπλιστικές δαπάνες και η διπλωματία των εξοπλισμών.

Όμως, εκείνο που έπεσε έξω για μία ακόμη φορά, όπως επί εισκοσασετία οι ελληνικοί προϋπολογισμοί, είναι τα έσοδα. Εκεί είναι η διαφορά απ' όπου προκύπτει η ανάγκη αναθεώρησης του νέου ελλειμματος. Φυσικά τα έσοδα είναι η κύρια αιτία δημιουργίας των ελλειμμάτων, το ότι το ελληνικό κράτος δεν κατορθώνει ή δεν θέλει να συγκεντρώσει έσοδα. Αν πριν ήταν ολοφάνερο ότι προηγείτο ως αιτία η φοροδιαφυγή, η φοροαποφυγή και πάρα πολλές άλλες τέτοιες κατηγορίας αιτίες, τώρα πια είναι και η ύφεση.

Πώς είναι δυνατόν; Μέσα σε τρεις μήνες αναθεωρείται ο προϋπολογισμός. Εκρηκτικό το ζήτημα. Νέα ελλείμματα. Τι άλλη απόδειξη μπορεί να είναι μεγαλύτερη και ποιο άλλο μεγαλύτερο καμπανάκι ότι όλη αυτή η σύλληψη για τις νέες συμβάσεις και το PSI οδηγούν στο πλήρες αδιέξοδο, το αναπαράγουν και διαμορφώνουν όρους κοινωνικής καταστροφής.

Δεν είναι δυνατόν να συνεχίσετε να κυβερνάτε. Δώστε τη δυνατότητα στον ελληνικό λαό. Ο ελληνικός λαός θα την κατακτήσει αυτήν τη δυνατότητα, αλλά αν έχετε μία ευθύνη αυτήν τη στιγμή είναι να παραδεχθείτε ότι την ευθύνη για να κρίνει την έχει η ελληνική κοινωνία και όχι εσείς και άλλα κέντρα, φανερά ή μυστικά, που οργανώνουν όλες αυτές τις πολιτικές. Εκτός λαϊκού και δημοσίου ελέγχου δεν έχετε δικαίωμα όχι PSI να ψηφίσετε, αλλά ούτε ένα νόμο για το πιο μικρό ζήτημα. Παραιτηθείτε και προχωρήστε στη λαϊκή ετυμηγορία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Δρίτσα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 24 Φεβρουαρίου 2012.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 129 παράγραφοι 2 και 3, 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 549/31/21-2-2012 επίκαιρη ερώτηση του Προ-

έδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεωργίου Καρατζαφέρη προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τον κίνδυνο ενεργειακής ανεπάρκειας για τη χώρα μας.

2. Η με αριθμό 548/30/21-2-2012 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξη Τσίπρα προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τις περικοπές σε κύριες και επικουρικές συντάξεις.

3. Η με αριθμό 554/21-2-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Οδυσσέα Κωνσταντινόπουλου προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με την επαναφορά του μέτρου του 10% για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΑΤΕΙ της χώρας.

4. Η με αριθμό 550/21-2-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γρηγορίου Αποστολάκου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη χορήγηση εισοδηματικής ενίσχυσης σε φτωχά νοικοκυριά ορεινών και μειονεκτικών περιοχών της χώρας.

5. Η με αριθμό 559/21-2-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντωνίου Σκυλλάκου προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τη δημιουργία ενιαίου φορέα δασοπροστασίας με μόνιμο προσωπικό.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 553/21-2-2012 επίκαιρη ερώτηση της Βουλαιτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Όλγας Ρενταρή-Τέντε προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την κατάργηση των δημοσίων ΚΤΕΟ.

2. Η με αριθμό 551/21-2-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Καραγκούνη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων ασφάλειας στην υπηρεσία εξωτερικής φρουράς του Καταστήματος Φρούρησης Κορυδαλλού και των λοιπών Καταστημάτων.

3. Η με αριθμό 560/21-2-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Παπακωνσταντίνου προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με την ανάγκη άμεσης παραλαβής των σχολικών βιβλίων από τους μαθητές της χώρας.

4. Η με αριθμό 557/21-2-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Παύλου Μαρκάκη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την οριοθέτηση των ρεμάτων της Σκιάθου.

5. Η με αριθμό 552/21-2-2012 επίκαιρη ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή κ. Ζήσης Τζηκαλάγια προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την έλλειψη οφθαλμιάτρου στο Δημόσιο Σύστημα Υγείας και Ασφάλισης στο Νομό Κατοριάς.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Λευκάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Σπυροπάνοσ Μαργέλης.

ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι ο κόσμος που ζούμε δεν μας αρέσει. Τουλάχιστον δεν μου αρέσει. Πρέπει να αλλάξει. Κι εγώ χαίρομαι όλους όσοι παλεύουν, όσοι αγωνίζονται για να αλλάξει αυτός ο κόσμος. Χαίρομαι τους ακτιβιστές, χαίρομαι τους νέους ανθρώπους, χαίρομαι τους επαναστάτες, τους «τρελούς», που θέλουν να αλλάξουν τον κόσμο.

Όμως, κυρίες και κύριοι, υπάρχει ένας κόσμος πραγματικός όπου ζούμε σήμερα. Υπάρχει δηλαδή μία πραγματικότητα και μέσα σ' αυτήν την πραγματικότητα, μέσα σ' αυτόν τον υπαρκτό κόσμο, σήμερα οφείλουμε να πάρουμε μέτρα, πολιτικές και αποφάσεις που θα διευκολύνουν την πορεία της χώρας μας για το μέλλον. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Δεν αρκεί, δηλαδή, ο καθένας να ζει τη δική του ιδιωτική πραγματικότητα. Υπάρχει η αντικειμενική πραγματικότητα και θεωρώ ότι μ' αυτό το νομοσχέδιο που κουβεντιάζουμε σήμερα βοηθάμε πραγματικά να χτιστεί μία βάση και καλύτερες συνθήκες, όπου θα μπορέσουμε να παλέψουμε και να κερδίσουμε το μέλλον της χώρας μας.

Με το νομοσχέδιο που κουβεντιάζουμε σήμερα τι κάνουμε; Δημιουργούμε το πλαίσιο, τις νομικές προϋποθέσεις, τις διαδικα-

σίες μέσα από τις οποίες θα γίνει η ανταλλαγή των ομολόγων, δηλαδή το «κούρεμα» του δημόσιου χρέους. Αυτό ουσιαστικά κάνουμε. Είναι καλό που πάμε να κάνουμε «κούρεμα» στο δημόσιο χρέος, δηλαδή να μικρύνουμε το δημόσιο χρέος, να αφαιρέσουμε ένα μεγάλο κομμάτι από το δημόσιο χρέος; Εγώ θεωρώ ότι είναι πολύ καλό, ότι είναι χρήσιμο τελικά. Και ας μην μπορούμε τώρα στη διαδικασία του αν έπρεπε να το κάνουμε νωρίτερα ή αργότερα κι αν το «κούρεμα» έπρεπε να είναι μεγαλύτερο ή μικρότερο. Ο καθένας έχει τη δική του άποψη. Όμως ξέρετε ότι δεν αρκεί η άποψή σου. Αρκεί αν στις δεδομένες κάθε φορά συνθήκες και στο περιβάλλον που διαμορφώνεται κάθε φορά μπορείς να επιβάλεις την άποψή σου.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε τώρα δεν είναι μια μονομερής αναδιάρθρωση, μία μονομερής αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους που έχει τις γνωστές συνέπειες που ξέρουμε όλοι. Διότι, αν μονομερώς, με βίαιο τρόπο πας εσύ να μειώσεις και να διαγράψεις το χρέος σου, ξέρουμε ποια θα είναι τα αποτελέσματα. Ξέρουμε δηλαδή ότι οι αγορές, η παγκόσμια κοινότητα, όλοι θα κλείσουν τα σύνορα απέναντί σου και θα αναγκαστείς μόνος σου, με πολύ δύσκολες συνθήκες, να τα βγάλεις πέρα. Όμως κανένας λαός δεν επιλέγει αυτόν το δρόμο εάν δεν βρεθεί στην ανάγκη. Αν έχει άλλες επιλογές κι άλλες δυνατότητες, αξιοποιεί τις άλλες δυνατότητες.

Εμείς τώρα προχωράμε σε αναδιάρθρωση του χρέους, δηλαδή σε μείωση του δημόσιου χρέους κατά 107 δισεκατομμύρια ευρώ. Τριακόσια εβδομήντα δισεκατομμύρια ευρώ περίπου είναι το συνολικό δημόσιο χρέος και τώρα μειώνουμε αυτό το δημόσιο χρέος κατά 107 δισεκατομμύρια ευρώ, όχι με μονομερή, δική μας απόφαση αλλά με συμφωνία με τους δανειστές και τους εταίρους μας, δηλαδή μ' έναν συντεταγμένο τρόπο, μ' έναν τρόπο που στη μείωση αυτού του δημόσιου χρέους μετέχει ο ιδιωτικός τομέας, συγχρόνως όμως έχουμε εξασφαλίσει τη βοήθεια των εταίρων μας. Και, προφανώς, για να πετύχουμε, χρειάζεται κι η συμμετοχή των Ελλήνων πολιτών. Δεν το συζητάμε.

Λένε πολλοί φίλοι μας: «Μα, αυτή η μείωση του δημόσιου χρέους, αυτό το κούρεμα συνοδεύεται από σκληρά μέτρα». Προφανώς συμβαίνει αυτό. Υπάρχει, δηλαδή, κανένας άλλος τρόπος να μας μειώνουν και να μας χαρίζουν το δημόσιο χρέος, χωρίς να παίρνουμε μέτρα; Μακάρι να υπήρχε τέτοιος τρόπος. Και, προφανώς, δεν θα ήταν κανείς ανόητος ή τρελός να μην τον επιλέξει αυτόν τον τρόπο. Όμως δεν είναι έτσι.

Το ζήτημα είναι το εξής. Αν δεν μας μείωναν το χρέος κατά 107 δισεκατομμύρια, τότε θα μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα και να εξοφλήσουμε το σύνολο του δημόσιου χρέους με λιγότερο σκληρά μέτρα ή, αντίθετα, με πιο επώδυνα και πιο σκληρά μέτρα και σε πολύ μεγαλύτερο βάθος χρόνου; Αυτή είναι η αλήθεια.

Λέμε ότι στόχος μας μ' αυτή την προσπάθεια είναι το 2020 το χρέος να έχει περιοριστεί περίπου στο 120%.

Βεβαίως, αυτό είναι στόχος, είναι σχέδιο και για να το πετύχουμε χρειάζονται κάποιες προϋποθέσεις. Προφανώς χρειάζεται πρώτα απ' όλα η δική μας προσπάθεια. Προφανώς χρειάζεται εμείς, οι Έλληνες πολίτες, όλοι να προσπαθήσουμε να δουλέψουμε σε αυτήν την κατεύθυνση. Χρειάζεται να συνεχίσουν οι εταίροι μας να στηρίζουν την προσπάθειά μας.

Και ο Υπουργός Οικονομικών χθες είπε ότι υπάρχει δέσμευση κατηγορηματική των εταίρων μας ότι και μετά το 2014-2015 θα συνεχίσουν να στηρίζουν την προσπάθεια της χώρας. Και, βεβαίως, χρειάζεται να υπάρχει ένα διεθνές, ένα ευρωπαϊκό, ένα παγκόσμιο περιβάλλον, το οποίο θα είναι καλό και θα γίνεται καλύτερο. Γιατί δεν μπορεί αν το περιβάλλον γίνεται δυσμενέστερο, αν υπάρχει μια μεγαλύτερη οικονομική κρίση σε επίπεδο Ευρώπης ή και σε παγκόσμιο επίπεδο, εμείς να αντιμετωπίσουμε το δικό μας πρόβλημα μόνοι μας.

Τι θα πετύχουμε με το κούρεμα του χρέους μας περίπου κατά 107 δισεκατομμύρια ευρώ; Βεβαίως να πούμε -να το θυμηθούμε- ότι αυτό το κούρεμα συνοδεύεται και με μια ανταλλαγή ομολόγων για το υπόλοιπο χρέος σ' ένα βάθος χρόνου έως τριάντα χρόνια καθώς και με μικρότερη επιτόκεια σε αυτό το χρέος, το οποίο μετατοπίζουμε για τα πολύ επόμενα χρόνια.

Όμως, με αυτόν τον τρόπο, με αυτήν την αναδιάρθρωση, την

αναδιάταξη του χρέους που θα πετύχουμε τώρα και με τα χρήματα που θα δώσουμε για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, πιστεύω ότι θα δημιουργηθεί ένα κλίμα μεγαλύτερης ασφάλειας, μεγαλύτερης σταθερότητας και βεβαιότητας. Πιστεύω ακόμα ότι θα ενισχυθεί η ρευστότητα στην αγορά, στην πραγματική οικονομία, που είναι προαπαιτούμενο για οτιδήποτε στο μέλλον. Πιστεύω ότι θα δημιουργηθεί ένα καλύτερο κλίμα για να γίνουν επενδύσεις στη χώρα, για να ενισχυθεί και να στηριχθεί τελικά η δημιουργική πρωτοβουλία του κάθε Έλληνα πολίτη. Και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Τώρα, αρκεί αυτό; Δηλαδή, κουρέψαμε το δημόσιο χρέος, το περιορίσαμε κατά 107 δισεκατομμύρια και λύσαμε το πρόβλημά μας; Η δανειακή συμφωνία, που ψηφίσαμε την προηγούμενη εβδομάδα, μας λύνει το πρόβλημα; Προφανώς όχι, να το ξεκαθαρίσουμε. Αλλά είναι ένα αναγκαίο εργαλείο για να μπορέσουμε να δούμε το μέλλον με καλύτερους όρους και υπό καλύτερες προϋποθέσεις. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Πρέπει, δηλαδή, να κάνουμε τη μείωση του χρέους –και καλά κάναμε για τη δανειακή σύμβαση– αλλά δεν φτάνει αυτό.

Αυτό, όμως, μας δημιουργεί καλύτερες προϋποθέσεις, όπως είπα. Μας δημιουργεί ένα πλατύσκαλο. Μας δημιουργεί μια ανάσα μεγάλη. Μας δίνει ελπίδα και προοπτική για το μέλλον. Μας δημιουργεί τη δυνατότητα να σκεφτούμε καλύτερα, να σκεφτούμε με καθαρό μυαλό αλλά και ζεστή καρδιά απέναντι στους Έλληνες πολίτες, να αναδιατάξουμε τις δυνάμεις μας, να ανασυγκροτήσουμε τις δυνάμεις μας, να καταρτίσουμε ένα εθνικό σχέδιο συμπληρωματικό και παράλληλο στο μνημόνιο, στη δανειακή σύμβαση, στο κούρεμα του χρέους σε όλα όσα κάνουμε μέχρι σήμερα. Αλλιώς δεν γίνεται.

Και με αυτό το εθνικό σχέδιο, το οποίο θα πρέπει να συγκροτήσουμε, να καταρτίσουμε με τη συμμετοχή των παραγωγικών φορέων, των επιστημονικών φορέων, των πολιτών, της αυτοδιοίκησης, όλων των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας, θα πρέπει να αξιοποιήσουμε τον πλούτο που έχει η χώρα μας, θα πρέπει να αξιοποιήσουμε το ανθρώπινο δυναμικό που υπάρχει σε αυτό τον τόπο και θα πρέπει να αξιοποιήσουμε τα μεγάλα συγκριτικά πλεονεκτήματα που έχει η ελληνική περιφέρεια.

Για να πετύχει όμως, αυτό το σχέδιο χρειάζονται μερικές βασικές προϋποθέσεις, διαφορετικό κανένα σχέδιο δεν μπορεί να πετύχει. Και μας δίνονται αυτές οι δυνατότητες τώρα να χτίσουμε αυτές τις καλύτερες προϋποθέσεις.

Πρώτη προϋπόθεση: Πρέπει, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να φτιάξουμε το κράτος, την ελληνική Δημόσια Διοίκηση. Δεν είναι δυνατόν κανένα μνημόνιο, καμμία σύμβαση, κανένα κούρεμα του χρέους, κανένα καινούργιο εθνικό σχέδιο, κανένα καινούργιο όραμα για τον τόπο μας να πετύχει με αυτό το κράτος και με αυτή τη δημόσια διοίκηση που έχουμε σήμερα.

Κύριε Υπουργέ, επιτρέψτε μου να σας πω ότι νομίζω ότι δίνουμε πολύ μεγαλύτερο βάρος να μειώσουμε το κράτος, να πάμε σε εφεδρεία κόσμο, να απολύσουμε υπάλληλους και δεν δίνουμε το βάρος και τη σημασία που θα πρέπει, να κάνουμε καλύτερο αυτό το κράτος, να το κάνουμε αποτελεσματικότερο, να το κάνουμε πιο παραγωγικό, πιο φιλικό στον πολίτη, να το κάνουμε πιο φιλικό σε κάθε άνθρωπο, Έλληνα ή ξένο, που έρχεται εδώ και προπαθεί να επενδύσει. Πώς δηλαδή, θα κάνουμε τις υπηρεσίες που προσφέρει το κράτος να έχουν περισσότερη ποιότητα και να έχουν και λιγότερο κόστος βεβαίως και να παράγονται και σε πολύ λιγότερο χρόνο.

Η δεύτερη προϋπόθεση είναι να έχουμε σε αυτήν την προσπάθεια τη συμμετοχή της κοινωνίας ή έστω την ανοχή της κοινωνίας. Κανένα σχέδιο, το καλύτερο σχέδιο του κόσμου που θα συντάξουν οι πιο εμπνευσμένοι οικονομολόγοι, δεν μπορεί να πετύχει ερήμην της κοινωνίας και μάλιστα με την κοινωνία απέναντι. Θα πρέπει, λοιπόν, να βρούμε μία ή πολλές αντένες επικοινωνίας με την κοινωνία, ώστε να την κάνουμε συμμετόχη ή έστω, όπως είπα, να κερδίσουμε την ανοχή της.

Και για να το πετύχουμε αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει –και τελειώνω με αυτό– να κάνουμε δύο, τρία πράγματα. Πρώτον, θα πρέπει η κατανομή των βαρών να είναι πιο δίκαιη. Δεν μπορεί να υπάρχει αίσθηση στους Έλληνες πολίτες ότι πληρώνουν οι αδύναμοι, οι μη έχοντες, οι ασθενέστεροι. Αυτό

είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Το δεύτερο που πρέπει να κάνουμε είναι να δημιουργήσουμε μία ελπίδα και μία προοπτική σε αυτό τον κόσμο. Πώς θα τη δημιουργήσουμε; Είναι γεγονός ότι στην προσπάθεια να βγούμε από την κρίση, σε αυτήν την πορεία εξόδου από αυτήν τη μεγάλη κρίση της χώρας μας, γίνεται ξανά –σε άλλες συνθήκες τώρα και με άλλους όρους– μία βίαιη αναδιανομή του εισοδήματος, του πλούτου.

Να το θεωρήσω αναγκαίο; Θα πρέπει, όμως, να πάρουμε μέτρα, να εφαρμόσουμε πολιτικές και να φτιάξουμε ένα άλλο σχέδιο που σε αυτούς τους ανθρώπους, που τώρα πληρώνουν και συμμετέχουν υπέρμετρα, πολύ περισσότερο απ' ό,τι επιτρέπουν τα εισοδήματά τους, όταν πετύχουμε την ανόρθωση της οικονομίας να δώσουμε ένα μερίδιο, να τους δώσουμε μία συναλλαγματική, μία επιταγή δηλαδή, να τους δώσουμε αυτό που τους χρωστάμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Για να γίνει αυτό βεβαίως, θα πρέπει να προχωρήσουμε σε αναδιάρθρωση της παραγωγικής βάσης της χώρας με ό,τι σημαίνει αυτό. Να επιλέξουμε τους τομείς που έχουν ενδιαφέρον, που είναι ο πρωτογενής τομέας, που είναι τα αγροτικά μας προϊόντα, που είναι ο τουρισμός, που είναι η ναυτιλία, που είναι οι καινοτομίες, που είναι η τεχνολογία.

Συγχρόνως, κυρίες και κύριοι, μαζί με αυτήν την προσπάθεια θα πρέπει σε αυτούς τους ανθρώπους που όλο αυτό το διάστημα θα έχουν συνεισφέρει τα μέγιστα, εμείς να δεσμευτούμε απέναντί τους ότι θα τους ανταποδώσουμε τουλάχιστον το ελάχιστο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, τον κ. Μαργέλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής κ. Σπύρος Κουβέλης ζητάει να εγκριθεί από το Σώμα της Βουλής άδεια απουσίας του στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί από το 3ο Γυμνάσιο Ηγουμενίστας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η Βουλευτής Α' Αθήνας και Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμμαχίας κ. Ντόρα Μπακογιάννη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δύσκολη προσπάθεια και οι θυσίες δύο ετών του ελληνικού λαού εξασφάλισαν την ευρωπαϊκή αλληλεγγύη στο Eurogroup την περασμένη Δευτέρα. Η Ευρώπη έστω και μέσα από εντάσεις, από πολλές παλινωδίες την ύστατη ώρα κινήθηκε προς τη σωστή κατεύθυνση.

Η απόφαση είναι κρίσιμη και για την Ελλάδα και για την Ευρώπη. Δεν πρέπει, όμως, να παραγνωρίσουμε ότι οι όροι που έχουν τεθεί για την υλοποίηση του προγράμματος είναι δύσκολοι, δημιουργούν απαισιοδοξία και αυτό ουσιαστικά οφείλεται στο έλλειμμα αξιοπιστίας της χώρας.

Εάν κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή τη διαπραγμάτευση δεν είχε το αποτέλεσμα το οποίο εμείς θα επιθυμούσαμε, οφείλεται στο ότι η χώρα έχει παντελώς χάσει την αξιοπιστία της. Η λέξη συνέπεια για το πολιτικό σύστημα έχει καταστεί ζητούμενο.

Φέρνω για παράδειγμα την εικόνα την οποία είχε η Βουλή στην τελευταία ψηφοφορία για το περίφημο μνημόνιο ΙΙ. Ξεκινώ από το χώρο του ΠΑΣΟΚ. Είκοσι τρεις Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ καταψήφισαν την πρόταση του Αρχηγού τους. Ο Αρχηγός τους διέγραψε αυτούς τους Βουλευτές από την Κοινοβουλευτική Ομάδα,

κατά τα λοιπά όμως παραμένουν μέσα στο ΠΑΣΟΚ και μάλιστα ορισμένοι από αυτούς θέλουν να υποβάλουν υποψηφιότητα για αρχηγοί του κόμματος αυτού.

Από μεριάς της Νέας Δημοκρατίας, ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, έχοντας κάνει στροφή εκατόν ογδόντα μοιρών από την αρχική του θέση και από το αντιμνημονιακό του λάβαρο, υπερψηφίζει το μνημόνιο II, το οποίο περιέχει και το μνημόνιο 1, διαγράφει περίπου είκοσι ένα Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας με το επιχείρημα ότι δεν θα αποδεχθεί τη λογική του «τζάμπα μάγκα» και μετά, τους καλεί να επιστρέψουν στη Νέα Δημοκρατία, υπό την προϋπόθεση ότι θα ψηφίσουν τους εφαρμοστικούς νόμους του νόμου τον οποίο καταψήφισαν.

Με αυτή τη λογική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμβάλλουμε στην αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος της χώρας και των πολιτικών.

Ελάτε τώρα, όμως, που κινδυνεύει το Κομμουνιστικό Κόμμα να μην κάνει τη χάρη και να μην καταθέσει αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας και ίντα θα γενούμε, που λένε στο χωριό μου, τότε; Διότι, εάν δεν καταθέσει αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας, δεν θα μπορέσουμε να ξεχωρίσουμε ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι ειλικρινώς είναι μεταμεληθέντες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Καλομελέτα και έρχεται!

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι θλιβερή η εικόνα ενός Κοινοβουλίου και πολιτικών οι οποίοι δεν έχουν συνέπεια, δεν έχουν σταθερότητα στον πολιτικό τους λόγο. Ο κ. Καρατζαφέρης δεν κινδυνεύει να τους πάρει πίσω, απλούστατα διότι έφυγαν εγκαίρως και εντάχθηκαν σε άλλο κόμμα, οπότε δεν μπορεί να τους καλέσει πίσω πλέον για να πάρει και εκείνος το δικό του μερίδιο από τους πολιτικούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα είναι ότι μέσα στην Ελλάδα ο Βουλευτής πλέον έχει χάσει κάθε αξιοπιστία, αλλά το κακό της υποθέσεως είναι ότι και έξω από την Ελλάδα οι εταίροι μας τα βλέπουν αυτά και αμφισβητούν τη σοβαρότητά μας και την αποφασιστικότητά μας. Αμφισβητούν, δηλαδή, ότι στην Ελλάδα υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις οι οποίες είναι αποφασισμένες, κόντρα στο ρεύμα, κόντρα στην πίεση, να κάνουν αυτό το οποίο πιστεύουν σωστό. Και το αμφισβητούν, διότι πράγματι επί δυόμισι χρόνια δεν έγινε ούτε μία διαρθρωτική αλλαγή, η οποία να απελευθερώσει δυνάμεις της οικονομίας και να κρατήσει επιτέλους της υφιστάμενες τάξεις οι οποίες πλήγωσαν τη χώρα και δημιουργούν σήμερα ένα εκατομμύριο ανέργους.

Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εάν εμείς δεν κερδίσουμε πρωτίστως πίσω την αξιοπιστία μας, εάν δεν υπηρετήσουμε με συνέπεια επιτέλους αυτά τα οποία λέμε, εάν δεν δώσουμε μάχη για αυτά τα οποία πιστεύουμε, δεν έχει μέλλον αυτή η χώρα, δεν έχει ελπίδα αυτή η χώρα.

Σας καλώ όλους, ασχέτως εάν συμφωνούμε ή διαφωνούμε, αλλά επιτέλους να υποστηρίζουμε τις θέσεις μας με μία σταθερότητα, με μία σαφήνεια, για να μην μπερδέψουμε όλα αυτά τα παιδιά από την Ηγουμενίτσα τελείως και να μην ξέρουν πού βρισκόμαστε και πού πατάμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι τώρα στη συμφωνία. Η συμφωνία του PSI αναμφισβήτητη είναι ένα θετικό γεγονός. Κόβονται 107 δισεκατομμύρια από το χρέος της χώρας και κατά προέκταση, κόβονται και από τους τόκους τους οποίους η χώρα θα πρέπει να πληρώνει.

Είναι η μοναδική λύση για το πρόβλημα της χώρας. Αναμφισβήτητη όχι. Είναι ένα καλό βήμα στο οποίο μπορούμε να στηριχτούμε; Αναμφισβήτητα ναι.

Πρέπει, όμως, τώρα που ανοίγει η συζήτηση για το PSI να τονίσω δύο πράγματα που νομίζω ότι είναι και η άποψη ευρύτερα όλης της Βουλής. Το πρώτο θέμα αφορά τους ομολογιούχους του ελληνικού κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ώρα που ο καθένας από εμάς σήμερα εδώ πέρα παρακαλεί, προκαλεί τον Πρόεδρο της Βουλής να βγει και να πει το όνομα του Βουλευτή ο οποίος, νομίμως μεν, αλλά κατά τρόπο πολιτικώς ανορθόδοξο, έστειλε ένα εκατομμύριο ευρώ στο εξωτερικό, εκείνη την ώρα η Βουλή των Ελλήνων κινδυνεύει να κόψει από τους ανθρώπους, οι οποίοι εμπιστεύτηκαν το ελληνικό κράτος, εμπιστεύτηκαν το ελληνικό

Υπουργείο Οικονομικών και την Τράπεζα της Ελλάδος και έδωσαν τις οικονομίες τους στο ελληνικό κράτος προς φύλαξη και αγόρασαν ομόλογα του ελληνικού δημόσιου. Και δεν μιλώ για τα ομόλογα τα οποία αγόρασαν κάποιοι στη δευτερογενή αγορά. Δεν μιλώ για τα περίφημα hedge funds, αλλά μιλώ γι' αυτούς που έβαλαν τις αποταμιεύσεις τους και εμπιστεύτηκαν το ελληνικό κράτος.

Αυτοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να χάσουν το 53% των αποταμιεύσεων τους. Δεν μπορεί και δεν πρέπει, διότι άλλως πως –είχα την ευκαιρία να το πω και χθες στη Βουλή– ουδείς Έλληνας ποτέ θα εμπιστευθεί ξανά το ελληνικό κράτος. Θα σου λέει ότι ο έξυπνος είναι ο κύριος Βουλευτής, που έβγαλε το εκατομμύριό του στο εξωτερικό και το κορόιδο είμαι εγώ, που αγόρασα ελληνικά ομόλογα.

Άρα, πάση θυσία πρέπει να βρεθεί τρόπος οι άνθρωποι αυτοί να πάρουν το 100% της ονομαστικής αξίας των ομολόγων, τα οποία πλήρωσαν.

Πάση θυσία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Είναι θέμα τιμής της χώρας. Είναι θέμα τιμής της χώρας προς το εσωτερικό της, προς τους ανθρώπους από τους οποίους και αύριο θα ζητήσουμε να εμπιστευθούν ξανά την Ελλάδα, το ελληνικό Υπουργείο Οικονομικών ή την Ελληνική Τράπεζα της Ελλάδος.

Το δεύτερο θέμα, το οποίο θέλω να θέσω, έχει σχέση με την επανακεφαλοποίηση των τραπεζών. Χαίρομαι που είναι ο Υπουργός Οικονομίας εδώ πέρα για να μπορέσουμε να κάνουμε τη συζήτηση.

Ακούω πολύ μεγάλα ποσά. Ακούω ότι μπορεί να φθάσει η επανακεφαλοποίηση των τραπεζών στα 50 δισεκατομμύρια. Εγώ δεν ξέρω πόσα θα φθάσει τελικώς η επανακεφαλοποίηση των τραπεζών, ούτε ανήκω στην κατηγορία των λαϊκιστών, οι οποίοι λένε ότι μπορούμε να καταστρέψουμε τις τράπεζες και να ζήσουμε μια χαρά. Αντιλαμβάνομαι πλήρως το ρόλο των τραπεζών στη ελληνική οικονομία.

Θέλω, όμως, να θέσω το ζήτημα, κύριε Υπουργέ, των στεγαστικών δανείων. Αυτήν τη στιγμή κινδυνεύουμε με μία κοινωνική έκρηξη. Και κινδυνεύουμε με μία κοινωνική έκρηξη για άλλη μια φορά των εντίμων, των νοικοκυριών Ελλήνων, των ανθρώπων εκείνων, οι οποίοι είχαν ένα μισθό, παραδείγματος χάριν, 1.400 ευρώ. Εγώ φέρνω πάντα σαν παράδειγμα τους ανθρώπους της καθαριότητας του Δήμου Αθηναίων, τους οποίους ξέρω καλά.

Είχαν, λοιπόν, ένα μισθό 1.400 ευρώ και σήμερα έχουν μισθό 900 ευρώ. Πήραν ένα στεγαστικό δάνειο πρώτης κατοικίας 100.000 ευρώ και πλήρωναν δόση 600 ευρώ. Όσο είχαν 1.400 ευρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ποσό των 600 ευρώ με μία καλή διαχείριση θα μπορούσαν, ενδεχομένως, να το αντέξουν. Με 900 ευρώ μισθό δεν μπορούν να αντέξουν τα 600 ευρώ.

Σήμερα, υπάρχουν τράπεζες που κάνουν επιμέρους ρυθμίσεις. Η άποψη η δική μας είναι ότι εδώ χρειάζεται μία νομοθετική ρύθμιση με τη σφραγίδα της Τραπεζής της Ελλάδος. Πρέπει να υπάρξει οπωσδήποτε επιμήκυνση των δανείων και ανάλογα με ό,τι συμφωνήσει η Βουλή ή μια παύση για ένα χρονικό διάστημα ή μία σημαντικότερη μείωση της δόσης του δανείου.

Είναι ανάγκη να γίνει τώρα αυτό γιατί κάπως πρέπει να απαντήσουμε και σ' αυτόν τον κόσμο. Κάτι πρέπει να του πούμε. Εγώ σας είπα ότι απεχθάνομαι κάποια πράγματα και νομίζω ότι με ξέρετε μετά από αρκετά χρόνια στη Βουλή. Αν μη τι άλλο, μπορώ να υπερηφανεύομαι για τη συνέπεια λόγων και έργων. Όμως, δεν μπορώ να απαντήσω σ' έναν άνθρωπο, ο οποίος σου λέει ότι οι μεν τράπεζες επανακεφαλαιοποιούνται, αλλά και εγώ χάνομαι αυτήν τη στιγμή.

Πρέπει να υπάρξει μία τέτοια ρύθμιση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και καλώ τον κύριο Υπουργό, ο οποίος είναι παρών σήμερα, να το εξετάσει και να το εξετάσει σοβαρά.

Το τρίτο και τελευταίο που θέλω να πω, κύριε Υπουργέ, αφορά την ιστορία των ρυθμίσεων 60-40.

Κύριε Υπουργέ, ακούστε με, σας παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Σας παρακολουθώ. Επειδή δεν σας κοιτάζω;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Βεβαίως.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης)

και Υπουργός Οικονομικών): Αποσπάται η προσοχή μου όταν σας κοιτάζω.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Καλά. Θα σας δικαιολογήσω γι' αυτόν το σοβαρό λόγο.

Η ρύθμιση, την οποία ψηφίσαμε –εμείς την ψηφίσαμε εδώ στη Βουλή– ήταν σωτήρια για τις επιχειρήσεις και επέτρεπε και στις επιχειρήσεις να επιβιώσουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Σας διαβεβαιώ ότι υπάρχουν σήμερα επιχειρήσεις με την αλλαγή που έγινε, οι οποίες θα κλείσουν και θα προσθέσουν άλλη μία στρατιά ανέργων. Νομίζω ότι μπορούμε αξιόπιστα να πούμε ότι η πρώτη ρύθμιση που ψήφισε η Βουλή των Ελλήνων, είναι και αυτή στην οποία θα επιμεινουμε σήμερα.

Σας κάνω έκκληση, κύριε Υπουργέ. Είναι πολύ λεπτό το θέμα αυτήν τη στιγμή και αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι μέσα στο γενικότερο κυκλώνα ορισμένες επιμέρους ρυθμίσεις μπορεί να είναι πολύ σημαντικές, ώστε να κρατηθούν θέσεις εργασίας.

Αν και οι τριακόσιοι συμφωνούμε ότι η μεγαλύτερη απειλή σήμερα είναι η ανεργία, αν και οι τριακόσιοι συμφωνούμε ότι έστω και μία θέση εργασίας είναι σημαντική, ας κάνουμε κάποιες ρυθμίσεις που θα επιτρέψουν στις επιχειρήσεις να συνεχίσουν να υπάρχουν και αύριο.

Όπως αντιλαμβάνεστε, η Δημοκρατική Συμμαχία υπερψηφίζει το νόμο για το PSI.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Μπακογιάννη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Υπουργέ, έχει ζητήσει το λόγο ο Αρχηγός του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Καρατζαφέρης.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Εντάξει, εντάξει, κυρία Πρόεδρε. Ας μιλήσει ο κ. Καρατζαφέρης και θα απαντήσω ενιαία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Εντάξει, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, κύριε Καρατζαφέρη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Όπως πολύ καλά γνωρίζετε, δεν είμαι ούτε παριστάνω τον έγκριτο νομικό ούτε το διαπρεπή οικονομολόγο. Δεν υπήρξα ποτέ κολληγιόπαιδο ούτε τρόφιμος πανεπιστημιακών ιδρυμάτων της Βοστώνης. Δεν υπήρξα, βέβαια, ούτε εκλεκτός του διεφθαρμένου κατεστημένου. Το αντίθετο! Απέναντι ήμουν σ' όλη την πολιτική πορεία μου.

Τουναντίον, όπως αρκετοί μέσα στην Αίθουσα, δουλεύω από παιδί. Στο δημοτικό μοίραζα γάλα και πουλούσα σανό. Αυτό με έμαθε να ακούω τον ψίθυρο, την αγωνία, την κραυγή των απλών πολιτών που δεν ακούγεται μέσα στα κολλέγια, που δεν ακούγεται στα καλά σαλόνια. Αυτό ακριβώς ήταν και ο προστάτης μου. Αν θέλετε, ήταν και ο σηματοδότης της ζωής μου. Εκεί στέκομαι, εκεί στεκόμουν και εκεί θα σταθώ.

Λίγους μήνες μετά την ορκωμοσία της Κυβέρνησεως του 2009 και ενώ είχε λεχθεί σε πολλούς τόνους ότι λεφτά υπάρχουν, ξαφνικά ομολογεί ο Πρωθυπουργός από το ακριτικό Καστελόριζο «δεν υπάρχει μία στα ταμεία», ότι θα κλείσουν νοσοκομεία, θα κλείσουν τα σχολεία, δεν θα υπάρχουν φάρμακα και ότι έπρεπε κάτι να γίνει. Αυτό ελέγχθη. Μάλιστα, ξαφνιαστήκαμε σχεδόν όλοι μέσα στην Αίθουσα, όπως και εσείς και εμείς και έπρεπε να πάρουμε μία θέση σ' αυτό που βρήκε πρόχειρο η Κυβέρνηση τότε. Δεν ξέρω αν είχε το χρόνο να ψάξει να βρει κάτι καλύτερο, δεν μας έδειξε τουλάχιστον ότι το έψαξε. Συμφώνησε και η Τράπεζα της Ελλάδος ότι αυτή είναι η καλύτερη λύση και απευθυνθήκαμε στην Ευρώπη.

Ήταν, όμως, μία Ευρώπη απροετοίμαστη, μία Ευρώπη ερασιτέχνης, η οποία, ενώ έτρεχε με μεγάλες ταχύτητες για την ενοποίηση της –ακόμα και συνταγμα πρότεινε που δεν ψηφίστηκε και ήταν έτοιμη για το υποκατάστατο του Συντάγματος, αυτή τη

Συνθήκη της Λισαβώνας– ενώ ήταν έτοιμη σ' όλα αυτά, δεν είχε προετοιμαστεί για το τι θα συνέβαινε, αν μία χώρα απ' αυτές που ήταν στο ευρώ έδειχνε σημεία κόπωσης, που ήταν εξαιρετικά εμφανή για την Ελλάδα από την πρώτη μέρα. Σας θυμίζω τη διετή καθυστέρηση και όλα αυτά τα οποία έγιναν εκεί κοντά στο 2000.

Ήταν, λοιπόν, μία Ευρώπη η οποία δεν ήξερε πώς να αντιμετωπίσει την κρίση και απευθύνθηκε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, το οποίο είχε μία συγκεκριμένη εμπειρία σε μία συγκεκριμένη περπατησιά. Μπαίνω σε μία χώρα; Αυστηρή λιτότητα και γενναία υποτίμηση! Αυτή ήταν η συνταγή της! Όταν, λοιπόν, προέκυψε το θέμα να έρθει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο να προσφέρει τη βοήθειά του στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ήξερε αυτή τη συνταγή που εφάρμοσε σε όλες τις χώρες, από την Αργεντινή μέχρι την Τουρκία.

Σε εμάς όμως δεν μπορούσε να κάνει υποτίμηση στο νόμισμα γιατί ανήκαμε σε μία οικογένεια ενός κοινού νομίσματος και άρχισαν οι ερασιτεχνισμοί. Είμαστε πειραματόζωα. Δεν υπήρχε προηγούμενο στον πλανήτη. Οι μεν το είχαν αντιμετωπίσει σαν σκέψη, οι δε άλλοι δεν το ήξεραν. Στου κασίδι το κεφάλι, δηλαδή...

Μας έδωσαν λοιπόν μία συνταγή. Υπήρχε η πρεμούρα, δεν μπορούσαν να κάνουν διαφορετικά. Εμείς είμαστε ένα κατ' εξοχήν πατριωτικό κόμμα. Έπρεπε να λειτουργήσουμε υπεύθυνα, πατριωτικά. Και το κάναμε. Ψηφίσαμε το άρθρο 1, μόνο το άρθρο 1. Τα άλλα δεν τα ψηφίσαμε. Υπάρχουν τα Πρακτικά της Βουλής, υπάρχουν και οι μαγνητοσκοπημένες ομιλίες μέσα στην Αίθουσα για κάθε καλοπροαίρετο, αλλά ιδιαίτερα για κάθε κακοπροαίρετο και δεν είναι λίγοι.

Από εκεί και πέρα είχαμε μία συνεπή πολιτική ευθύνης. Διαπιστώσαμε ότι το χειρισμό αυτού του μνημονίου δεν μπορούσε να τον κάνει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Ήταν αντιφατική, αναμικτή, με μία σειρά λαθών. Προβάλαμε από τότε το αίτημα να γίνει μία εθνική κυβέρνηση. Φωνάζαμε. Ήταν τότε που είχαμε απέναντί μας ένα στείρο «όχι» του κ. Σαμαρά, «όχι» σε όλα.

Τώρα βέβαια αυτό το «όχι» σε όλα, το κατηγορηματικό, το οποίο ξεσήκωσε τις νοητικές διαδρομές των πολιτών σε μία αντίδραση και αντίσταση του μνημονίου έγινε «ναί» σε όλα, ανεξαρτήτως τι περιέχει το μνημόνιο, αφήνοντας όμως τον κόσμο σε μία διαδρομή προς την αριστερά.

Αυτό είναι τα πραγματικά συνοδά περιστατικά. Εμείς όταν διαπιστώσαμε ότι το πράγμα δεν τραβάει, είπαμε για κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας. Ήμασταν οι μόνοι. Κάποιοι μας λοιδορούσαν, φώναζαν. Αντιστεκόταν η Νέα Δημοκρατία. Θυμάστε τις προσωπικές επιθέσεις που δεχόμουν, ότι για την πρότασή μου αυτή ήμουν «λαγός» του ΠΑΣΟΚ, αδιάντροπα. Δεν απαντώ με το ίδιο νόμισμα εγώ σήμερα, γιατί είναι διαφορετικό το ήθος μου.

Κάποια στιγμή λοιπόν κι αφού το ΠΑΣΟΚ δεν μπόρεσε να διεκπεραιώσει το πρώτο μνημόνιο, που μας έλεγαν ότι θα σώσει την Ελλάδα, που μας έλεγαν ότι τέτοια εποχή το 2011 θα είμαστε στις αγορές, αφού φτάσαμε στο μεσοπρόθεσμο, αφού μας κορόιδεψε η Ευρώπη στις 25 Μαρτίου πέρσι, λέγοντας μας αυτή είναι η πρόταση -που την ψήφισαν- για να μας πει τον Ιούλιο ότι δεν είναι αυτή η πρόταση, είναι η νέα πρόταση που έβαλε η Ευρώπη όλα τα κοινοβούλια της Ευρώπης να το ψηφίσουν και το δικό μας -όπου υπήρχε και κάτι θετικό, αυτό το οποίο ζητούσαμε εμείς και μόνο εμείς απ' όλο τον πολιτικό κόσμο, ένα σχέδιο Μάρσαλ- έρχεται η Ευρώπη, ύστερα από τρεις μήνες πάλι κι αλλάζει απόφαση στις 26 Οκτωβρίου.

Είναι ψέματα όλα αυτά που σας λέω; Τότε ο κ. Παπανδρέου είδε και απέιπε ότι το πράγμα δίπλα του φουντώνει και είπε εκείνη την πολιτική κουτουράδα, όπως απεδείχθη εκ των πραγμάτων, «δημοψήφισμα» κι άνοιξε ο ασκός του Αϊόλου.

Τότε λοιπόν επανέφερα εγώ την πρότασή μου εντονότατα. Ενθυμίζετε πόσες παραστάσεις έκανα στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Συνεφωνήθη λοιπόν να γίνει μία κυβέρνηση. Την Παρασκευή ξεκίνησαν οι διαδικασίες, όταν άλλαξε ο κ. Σαμαράς την πολιτική του στάση μέχρι εκείνη τη στιγμή -δεν θα πω «κωλοτούμπα», δεν μου αρέσουν αυτές οι έννοιες, τις αφήνω για τους άλλους- και άρχισε η συζήτηση μέσω του Προέδρου της Δημοκρατίας και του κ. Παπανδρέου για το νέο σχήμα.

Προσπάθησαν την Παρασκευή, το Σάββατο, την Κυριακή, τη

Δευτέρα και δεν κολλούσε το πράγμα. Οπότε με φώναξε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και μου είπε «έλα εδώ». Απήντησα, «θα έρθω εδώ, αλλά βγαίνοντας έξω θα κάνω τη δέσμευση με την οποία θα έρθω». Κι έκανα τη δέσμευση. Είπα: «Θα στηρίξω αυτήν την Κυβέρνηση με κάποιες προϋποθέσεις». Ξεκάθαρα και ανοιχτά προς όλους. «Όχι μείωση μισθών και συντάξεων. Όχι μείωση εθνικής κυριαρχίας».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Και επιτέλους, να δώσουμε μια λύση στους λαθρομετανάστες που έφταναν σχεδόν τα δύο εκατομμύρια και καθιστούσαν ατελέσφορη κάθε προσπάθεια, γιατί μόνο και μόνο ότι έβγαζαν περίπου 12 δισεκατομμύρια το χρόνο στις χώρες τους, ό,τι και να κάναμε, δεν μπορούσαμε να ελέγξουμε πλέον το ταμειακό έλλειμμα. Αυτή ήταν η συμφωνία.

Είπα τότε στο συμβούλιο των πολιτικών Αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ότι θα στηρίξω, αλλά δεν θέλω να είμαι μέσα. Και έγινε έκκληση, παρόντος του Προέδρου της Δημοκρατίας, από τους δύο Αρχηγούς, αλλά και από τον ίδιο τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, να μπω, γιατί πίστευαν ότι θα ήμουν συγκολλητική ουσία. Έτσι μπήκα.

Βέβαια, υπήρχε, αν θέλετε και εκείνη η ηθική ικανοποίηση ότι όλοι αυτοί που με έλεγαν «ακράιο» και έλεγαν ότι δεν μπορούμε να συνεργαστούμε με «τα άκρα», με παρακαλούσαν να είναι μαζί μου στην κυβέρνηση. Και γι' αυτό δεν πρέπει κανείς να λείει ακρότητες μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα και θα πρέπει να είναι λίγο προσεκτικός, γιατί ο χρόνος έχει γυρισμό. Θα γυρίσει ο τροχός και κάποιες πράξεις οι οποίες είναι συνοδές στην πολιτική ζωή ενός εκάστου, έρχεται κάποια μέρα που εξαργυρώνονται. Και η μέρα της εξαργύρωσης όλων των πράξεων όλων των κομμάτων θα είναι την Κυριακή το βράδυ των εκλογών, όπου αμελίκτο προβάλλει πλέον το θέμα μπροστά μας, η παράσταση ότι πάμε για μια νέα κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-Νέας Δημοκρατίας. Αυτό είναι! Και το λένε και το σιγοφιθυρίζουν και το έχουν στο μυαλό τους και είναι στις στρατηγικές και των δύο κομμάτων. Δηλαδή, με άλλα λόγια, μέσα από μια εκλογική διαδικασία, η Νέα Δημοκρατία θα δώσει άσυλο, θα δώσει απαλλακτικό βούλευμα στο ΠΑΣΟΚ για όλα αυτά τα οποία έκανε όλα αυτά τα χρόνια. Εκεί οδηγούνται τα πράγματα. Και γι' αυτό πρέπει να είμαστε εξαιρετικά υπεύθυνοι.

Όταν, λοιπόν, άρχισε η συζήτηση ανάμεσα στους πολιτικούς Αρχηγούς -κάποιες στιγμές κρίσιμες ήταν μέσα και ο Αντιπρόεδρος- εγώ έθεσα μια σειρά πραγμάτων με τα οποία δεν μπορούσα να προχωρήσω. Και επειδή, αν θέλετε, ίσως η δημοσιογραφική μου εμπειρία μου έχει επιβάλει κάποιους κανόνες, κάθε φορά που πήγαινα εκεί, έδινα εγγράφως τις θέσεις μου, όπου τους έλεγα ότι ορισμένα πράγματα δεν λειτουργούν σωστά και δεν μπορούν να λειτουργήσουν σωστά από τη σύνθεση της Κυβέρνησης, για την οποία τώρα συζητούν να είναι «τύπου Μόντι» -αυτό το έχω δώσει εδώ και τρεις μήνες στον Πρωθυπουργό- καθώς και κάποια άλλα σοβαρά θέματα. Εγγράφως!

Φτάσαμε, λοιπόν, στην τελευταία μέρα και είχα καταθέσει μια σειρά εγγράφων ενστάσεων, οι οποίες βεβαίως έχουν δοθεί ήδη στη δημοσιότητα.

Το πρωί, λοιπόν, στις 8.00' ετοιμάστηκε ένα κείμενο εξακοσίων σελίδων στα αγγλικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα, σας παρακαλώ, την επιείκειά σας. Τους είπα ότι δεν είναι ανάγκη όλοι να ξέρουμε αγγλικά Οξφόρδης, δηλαδή όλοι οι συνεργάτες οι οποίοι πρέπει να συνεκτιμήσουν τα πράγματα και ότι, εν πάση περιπτώσει, εδώ είναι Ελλάδα. Δεν μπορεί να είναι η αγγλική γλώσσα η επίσημη γλώσσα του κράτους, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες που είχε κάνει η Υπουργός Παιδείας εκείνη την εποχή. Η επίσημη γλώσσα είναι τα ελληνικά!

Όμως, υπάρχουν και υπηρεσίες του ελληνικού δημοσίου που η συζήτηση και τα Πρακτικά είναι στα αγγλικά! Εδώ, μέσα στην Ελλάδα! Στο Ταμείο Αξιοποίησης Περιουσίας η συζήτηση γίνεται στα αγγλικά και τα Πρακτικά είναι στα αγγλικά. Και το έχω πει πεντακόσιες φορές ότι εδώ είναι Ελλάδα και ότι πρέπει να είναι στα ελληνικά.

Εν πάση περιπτώσει, έρχομαι στην ουσία. Όταν, λοιπόν, τους είπα ότι θέλω το κείμενο στα ελληνικά, πήγαν στη Μεταφραστική Υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών, η οποία δήλωσε αδυναμία να το μεταφράσει, γιατί δεν ήξεραν τους οικονομικούς όρους. Και επιστράτευσαν ανθρώπους από το Υπουργείο Οικονομικών και μου έδωσαν το μνημόνιο στις 16.40' η ώρα, για να πάω εγώ στις 17.00' η ώρα, με τον εκβιασμό σε μια ώρα να έχω πει το «ναι» ή το «όχι».

Αφήστε δε που έγινε και μια παράλειψη -ελπίζω όχι εσκεμμένη, κύριε Αντιπρόεδρε- το ότι δηλαδή δεν ήταν στην ελληνική έκδοση η δέσμευση των πολιτικών Αρχηγών, όσο πολιτεύονται, να μην άλλη από αυτή του μνημονίου. Ήταν μόνο στα αγγλικά. Και εν πάση περιπτώσει, εγείρονται κάποια πράγματα, όσον αφορά το πως από όλο το κείμενο υπήρχε αυτή η παράλειψη.

Εν πάση περιπτώσει, έχω στείλει εις τον Πρωθυπουργό της χώρας πριν ακριβώς από τη συνάντησή μας, την προηγούμενη μέρα, μία σειρά θεμάτων. Του λέω πρώτον, για μία σύμβαση 130 δισεκατομμύρια δεν μπορεί να πάμε μόνοι μας. Να μας πει το ελεγκτικό συνέδριο. Εδώ έχουμε νομοθετήσει -εσείς έχετε ψηφίσει- ότι για κάθε σύμβαση του ελληνικού δημοσίου πάνω από το 1 εκατομμύριο, ακόμα και της εκκλησίας της Ελλάδος, χρειάζεται σύμφωνη γνώμη του ελεγκτικού συνεδρίου. Δεν χρειάζονται 130 δισεκατομμύρια; Αρνήθηκαν.

Είπα να έχω τη σύμφωνη γνώμη, τη ρητή διαβεβαίωση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ότι δεν σκοντάφτει στο Σύνταγμα. Αρνήθηκαν.

Ζήτησα ρητή διαβεβαίωση από την Τράπεζα της Ελλάδος ότι αυτό το οικονομικό σχήμα μας βγάζει πέρα. Αρνήθηκαν.

Και αρνήθηκαν, λοιπόν, όλοι οι θεσμικοί. Έπρεπε εγώ να πω το «ναι» μέσα σε μία ώρα. Αυτό ήταν αδύνατον. Έγιναν διάφορα, τα οποία εν πάση περιπτώσει κάποια στιγμή ο χρόνος θα αποκαλύψει, που είχαν και ευτράπελη αλλά και τραγική εικόνα. Τα αντιπαρέρχομαι σήμερα.

Η ουσία είναι ότι τώρα, με αυτό το PSI εξυπηρετούνται οι εταιρείες μας, οι δανειστές. Είχαν μέχρι τώρα στα χέρια τους «κουρελόχαρτα», όπως κατήχησαν από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας και παίρνουν τώρα ομόλογα AAA, λόγω της εγγυήσεως του ταμείου.

Δεύτερον, οι τράπεζες -κι εκεί ήταν η διαφωνία μου με τον κ. Παπαδόημο, τον κ. Σαμαρά και τον κ. Παπανδρέου- παίρνουν 30 ίσως και 40 δισεκατομμύρια. Έχουν πάρει άλλα 140 μέχρι σήμερα από τη Νέα Δημοκρατία, από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, από το Ταμείο συν 40 που θα πάρουν τώρα 180, δηλαδή όσο είναι οι καταθέσεις. Όσες είναι οι καταθέσεις όλων των Ελλήνων, τα έχουν πάρει δάνεια. Είπα, λοιπόν, πώς θα τα δώσουμε τα λεφτά; Με μετοχές. Ακόμα δεν είχαν καταλήξει αν θα είναι κοινές, προνομιούχες ή cocos ή μισές-μισές, κύριε Υπουργέ. Θα μας τα πείτε, αν θα καταλήξετε ποτέ. Είπα, λοιπόν, αυτά τα τριάντα δισεκατομμύρια σε μετοχές να τα δώσουμε στα ασφαλιστικά ταμεία. Τα αδειάσαμε τα ασφαλιστικά ταμεία, αδειάσαμε τους ασφαλισμένους, αδειάσαμε την τρίτη ηλικία. Εφόσον θα πάρουμε μετοχές από τις τράπεζες, να τις δώσουμε στα ταμεία, να αντέξουν τα ταμεία, να έχουν μία υποδομή, ένα ταμείο, για να εξασφαλίσουμε τουλάχιστον την ευζωία και των συνταξιούχων αλλά και των ταμείων για κάποια έτη. Όχι, μου λένε.

Ε, κατόπιν όλων αυτών των «όχι» εγώ δεν μπορούσα να πω «ναι». Και γι' αυτό είπα «όχι». Πιστεύω ότι ο τρίτος δρόμος τον οποίο είχα προτείνει κατ' επανάληψη, είναι ο πιο σωστός.

Κλείνω με αυτό. Εγώ επιμένω ότι ο σωστός δρόμος ήταν η Ελλάδα να ζητήσει από τους δανειστές μία περίοδο πέντε ετών χάριτος και εν συνεχεία κεφαλαιοποίηση του χρέους σε 350 δισεκατομμύρια με επιτόκιο που δίνει η Ευρωπαϊκή Τράπεζα στις τράπεζες 1% και να δίνουμε 10 δισεκατομμύρια το χρόνο. Στα πέντε χρόνια θα μπορούσαμε να φτιάξουμε ανάπτυξη που τώρα δεν υπάρχει ανάπτυξη, δεν πρόκειται να υπάρχει ανάπτυξη, να ξεφλίσουμε και να είμαστε υγιείς και σοβαροί στον κόσμο. Τώρα είμαστε οι παγκόσμιοι μπαταξήδες και επαίτες, χωρίς να υπάρχει σιγουριά για το αύριο.

Χάρηκε πολύ ο κύριος Αντιπρόεδρος. Χάρηκε και ο Πρωθυπουργός. Ευφράνθηκε η καρδιά των δύο πολιτικών Αρχηγών. Όλα τα μέσα παγκοσμίως έχουν την εντελώς αντίθετη άποψη -

όλα!- εκτός από κάποια στρατευμένα εδώ εις τη χώρα. Όλα! Ο οίκος FITCH αντί να μας αναβαθμίσει που επετεύχθη η συμφωνία μας, μας κατέβασε μία κατηγορία κάτω. Όλα τα χρηματιστήρια έπεσαν προς τα κάτω, κανένα δεν ανέβηκε. Αυτοί, λοιπόν, οι οποίοι ξέρουν καλύτερα απ' όλους πρόσωπα, πράγματα, καταστάσεις και αριθμούς είπαν όχι, δεν τραβάει αυτό το πράγμα. Μόνο τρεις-τέσσερις εδώ οι οποίοι ασχολήθηκαν με το θέμα μας είπαν ότι είναι ό,τι το καλύτερο.

Κλείνω. Δεν μπορεί να θιγούν εκείνοι οι οποίοι εμπιστεύτηκαν την Ελλάδα με τα ομόλογα. Δεν μπορεί εκείνος ο οποίος έβαλε το υστέρημά του ή εμπιστεύτηκε την Ελλάδα για μία επένδυση, να χάσει τα λεφτά του. Δεν θα χάσουν τα λεφτά τους εκείνοι οι οποίοι δέχτηκαν, για να διευκολύνουν την Ελλάδα, να πάρουν ομόλογα πριν δύο-τρία χρόνια για τα χρέη που είχε η ελληνική πολιτεία.

Πρέπει, λοιπόν, να βρείτε έναν τρόπο. Ξέρω ότι είναι δύσκολο, ξέρω ότι η οποιαδήποτε συμφωνία με τον κ. Νταλάρα δεν μπορεί να αναιρεθεί από το εσωτερικό. Έπρεπε να το σκεφτείτε αυτό, πριν αναλάβετε να γίνεται οι παγκόσμιοι μπαταξήδες!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Γεώργιο Καρατζαφέρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ενημερώσω ότι από τα άνω βόρεια θεωρεία παρακολουθούν την συνεδρίαση, αφού πρώτα ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου, είκοσι Ευρωβουλευτές προερχόμενοι από την Συνομοσπονδία της Ενωμένης Ευρωπαϊκής Αριστεράς και της Ενωμένης Βόρειας Πράσινης Αριστεράς, οι οποίοι πραγματοποιούν επίσκεψη στη χώρα μας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξης Τσίπρας.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα με τη σειρά μου να χαιρετήσω την παρουσία αντιπροσωπείας της ομάδας του Ευρωκοινοβουλίου της Αριστεράς και να ευχαριστήσω κυρίως για την έμπρακτη αλληλεγγύη τους στο δοκιμαζόμενο από τις αποφάσεις των κυβερνήσεων της χώρας δυστυχώς, ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αποδείχτηκε αυτές τις μέρες ότι δεν είμαστε μόνοι μας σε αυτόν τον αγώνα και ότι δεν ισχύει αυτό που ήθελαν να περάσουν στην κοινή γνώμη ότι ο ελληνικός λαός και η Ελλάδα είναι απομονωμένοι στην Ευρώπη. Δεν υπήρξε ποτέ άλλοτε μεγαλύτερη αλληλεγγύη και υποστήριξη από τους εργαζόμενους στην Ευρώπη προς την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό, ίσως με εξαίρεση την επιτάχυνση δικτατορίας. Και τότε γινόντουσαν εκδηλώσεις συμπαραστάσης και αλληλεγγύης σε όλες τις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα το λόγο διότι θέλω να καταθέσω μία πτυχή της πραγματικότητας που με έντεχνο, επικοινωνιακό χαρακτήρα τρόπο προσπαθεί να αποκρύψει η Κυβέρνηση, ο Υπουργός των Οικονομικών και τα κυρίαρχα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης στη χώρα.

Ξέρετε, υπάρχει μια παροιμία με το λύκο και τα πρόβατα και ο κόσμος δεν πιστεύει πια, ακόμη κι αν οδηγηθούμε σε αποφάσεις ευνοϊκές, που ενδεχομένως να πανηγυρίσετε. Έχετε πανηγυρίσει πολλές φορές. Έχω χάσει το νούμερο. Είναι ή η πέμπτη ή η έκτη φορά που μας σώζετε.

Η πραγματικότητα, όμως, είναι ότι για άλλη μια φορά δεν σώζετε τη χώρα αλλά οδηγείτε ολοένα και πιο βαθιά την προοπτική της χρεοκοπίας στον ελληνικό λαό.

Έχω ξαναπεί από αυτό το Βήμα ότι είναι οξύμωρο να μιλάμε για σωτηρία της πατρίδας όταν σε αυτή την πατρίδα δεν θα μπορεί πια να επιβιώνει κανένας πολίτης ή πολύ λίγοι που έχουν καταφέρει από πριν να βγάλουν τις αποταμιεύσεις τους στο εξωτερικό ή έχουν καταφέρει να βρισκονται, εν πάση περιπτώσει, σε αυτήν τη μειοψηφία, η οποία επιχαιρεί με αυτές τις αποφάσεις

που παίρνετε γιατί δημιουργούνται προϋποθέσεις μεγάλης κερδοφορίας.

Το μόνο πράγμα που θα συμφωνήσουμε είναι ότι πρόκειται για μια ιστορική συμφωνία. Αλλά για ποιους ιστορική συμφωνία; Ιστορική για τις τράπεζες, τις αγορές και τους δανειστές μας. Για τον ελληνικό λαό είναι ένα ακόμη βήμα προς το ολοκαύτωμα.

Επειδή για άλλη μια φορά έχετε δημιουργήσει αυτό το τεχνητό κλίμα ευφορίας και πανηγυρισμών, εγώ θα ήθελα να σας προσγειώσω, όχι με τις δικές μου εκτιμήσεις ή με τη δική μας ανάλυση, αλλά με αυτά που καταγράφει χθες και σήμερα ο ευρωπαϊκός Τύπος, κύριε Υπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης. Και αναφέρομαι στον ευρωπαϊκό Τύπο και σε αναλύσεις οικονομολόγων ή αναλυτών πολιτικών που κάθε άλλο παρά σχέση έχουν με την Αριστερά. Είναι αναλύσεις στις οποίες συμφωνούν ότι η χώρα έχασε την κυριαρχία της ως ανεξάρτητο κράτος. Μιλούν για μια χώρα καταδικασμένη από δω και στο εξής να ζει από τους χορηγούς της. Μιλούν ακόμη και για την πρώτη αποικία της Ευρώπης. Και βεβαίως καταγράφουν ότι η σωτηρία της Ελλάδας κοστίζει δέκα φορές φθηνότερα στην κ. Μέρκελ και στις χώρες με πιστοληπτική δυνατότητα AAA απ' ότι η χρεοκοπία της.

Επιτρέψτε μου μια μικρή σταχυολόγηση.

Γαλλική εφημερίδα «LE MONDE»: Αμφισβητεί σε χθεσινό άρθρο της την αξιοπιστία της συμφωνίας και τη δυνατότητα να είναι βιώσιμο το χρέος το 2020.

Το αμερικανικό πρακτορείο ειδήσεων «BLOOMBERG» μεταδίδει ότι η διάσωση της Ελλάδας αφήνει υπαρκτό τον κίνδυνο χρεοκοπίας, όχι μόνο της Ελλάδας, αλλά ολόκληρης της Ευρώπης, καθώς βαθαίνει η ύφεση.

Η αμερικανική εφημερίδα «NEW YORK TIMES» επισημαίνει ότι οι αμφιβολίες για την ικανότητα της Ελλάδας να εξυπηρετήσει σε βάθος χρόνου το χρέος της παραμένουν σε σημείο που αναρωτιέται κανείς αν θα απαιτηθεί σύντομα και νέο πακέτο διάσωσης. Το είχε πει άλλωστε και ο κ. Μπεγλίτης, αν δεν κάνω λάθος, σε μια συνέντευξή του, πριν την ψηφοφορία του μηνυνίου.

Η αμερικανική εφημερίδα «WALL STREET JOURNAL» εκτιμά ότι η συμφωνία διάσωσης της Ελλάδας και απομείωσης του χρέους της θα αφήσουν τη χώρα με τεράστιες δανειακές υποχρεώσεις και ότι τα νέα μέτρα θα εκτροχιάσουν το πρόγραμμα και θα εμποδίσουν την επάνοδο της ελληνικής οικονομίας στο δρόμο της ανάπτυξης.

Το βρετανικό περιοδικό «ECONOMIST» λέει ότι, βάσει του μη αισιόδοξου σεναρίου, ο λόγος χρέους θα παραμείνει στο 160% του ΑΕΠ το 2020 και η πολιτική της επιβολής ενός νέου προτεκτοράτου στην Ελλάδα μπορεί να γίνει ακόμα πιο επικίνδυνη.

Δεν τα λέει ο ΣΥΡΙΖΑ αυτά. Προσέξτε!

Ο Υπουργός Οικονομικών της Σουηδίας στους «FINANCIAL TIMES» δηλώνει «οι Έλληνες παραμένουν κολλημένοι στην τραγωδία τους. Αυτή είναι μια νέα πράξη σε ένα μεγάλο δράμα». Και λέει «δε νομίζω πως θα πρέπει να πιστέψουμε πως τελείωσαν με τα προβλήματα τους, αλλά πιστεύω» ακούστε «πως περιορίσαμε το ελληνικό πρόβλημα απλώς και μόνο σε ελληνικό πρόβλημα». Παραδέχονται, δηλαδή, την κριτική που σας κάνουμε τόσο καιρό ότι με τις αποφάσεις της 21ης Ιουλίου και της 26ης Οκτωβρίου προχωράτε σε ένα έγκλημα, διότι απομονώνετε το πρόβλημα στην Ελλάδα δίνοντας τη δυνατότητα να οργανώσουν την χρεοκοπία μας με το μικρότερο δυνατό κόστος γι' αυτούς.

Ο πρώην αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών της Πολωνίας πάλι στους «FINANCIAL TIMES»: τα πράγματα οδηγούνται στην καταστροφή η οποία ήδη εκτυλίσσεται αν και σε αργό ρυθμό. Και λέει «το να εξαπατάς το κοινό, να υπολογίζεις λάθος και να παραπλανάς την αγορά δε συνιστά ούτε στρατηγική, ούτε πολιτική. Είναι καθαρή βλακεία».

Επίσης «FINANCIAL TIMES»: η συμφωνία αυτή θα ενεργοποιήσει τα CDS. Θυμάστε πώς περιγράφατε στα διαγγέλματά σας την ενεργοποίηση των CDS; Με σκηνές της Αποκάλυψης του Ιωάννη.

Όμως, το δυστύχημα για σας είναι πως με δικές σας αποφάσεις θα μας οδηγήσετε σε καταστάσεις Αποκάλυψης του Ιωάννη και όχι με τις προτάσεις της Αριστεράς που σας αρέσει να διαστρεβλώνετε. Διότι ήδη ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού βρίσκεται στο περιθώριο. Διότι ήδη ένα μεγάλο μέρος του

πληθυσμού στερείται πρόσβαση σε βασικά αγαθά.

Και αφήνω τελευταίο το δημοσίευμα της «FRANKFURTER ALL-GEMEINE ZEITUNG». «Στην Ελλάδα οι μισθοί και οι τιμές πρέπει να πέσουν στο μισό», λέει. «Αυτό είναι πάρα πολύ. Δεν είναι εύκολο να συμβεί. Συνεπώς ή ένα τρίτο πακέτο διάσωσης έρχεται, ή ο αποχαιρετισμός του ευρώ».

Ποιος είναι αυτός, κύριε Υπουργέ, που μας οδηγεί στην έξοδο της χώρας από την Ευρωζώνη και το ευρώ; Η κακιά Αριστερά που σας προτείνει εναλλακτικές λύσεις δυο χρόνια τώρα; Που όταν σας λέγαμε εμείς για διαγραφή του χρέους και αναδιάρθρωση μας λέγατε ότι είμαστε προδότες και ότι θέλουμε την καταστροφή; Και τώρα συνεχίζετε με την ίδια κινδυνολογία στις ρεαλιστικές προτάσεις που σας καταθέτουμε;

Μπορεί να είναι μια χώρα, χώρα της Ευρωζώνης όταν θα έχει μισθούς 400 ευρώ, όταν δε θα έχει κοινωνικό κράτος, κοινωνική προστασία ελάχιστη; Υπάρχει άλλη ευρωπαϊκή χώρα της Ευρωζώνης χωρίς Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας, χωρίς Εργατική Εστία;

Δεν είναι χώρα της ευρωζώνης αυτή που ετοιμάζετε. Είναι μια χώρα που απομακρύνεται από την Ευρώπη και πηγαίνει προς την Αφρική, όχι με τις αποφάσεις της Αριστεράς, αλλά με τις δικές σας αποφάσεις. Και εν πάση περιπτώσει εκτός του να κινδυνολογείτε και να διαστρέφετε τις θέσεις της Αριστεράς, μήπως μπορείτε επί της ουσίας να μιλήσετε με επιχειρήματα;

Σας άκουσα χθες, με μεγάλη προσοχή, να μιλάτε σε έναν τηλεοπτικό σταθμό και –ελπίζω να σας ξεφυγε αυτό– όταν σας ρώτησαν για τη διαπραγμάτευση που κάνατε με τους εταίρους και σας ρώτησαν «γιατί δεν ζητούσατε περισσότερα δυο χρόνια πριν;», είπατε ότι ζητούσαμε αυτό που ήταν έτοιμοι να ακούσουν και να αποδεχθούν οι άλλοι.

Μα, αυτό είναι διαπραγμάτευση; «Ζητούσαμε αυτό που ήταν έτοιμοι να αποδεχθούν και να ακούσουν.» Αυτό είναι μια απροκάλυπτη παραδοχή που εξηγεί και τη λογική που είχαμε ακούσει –όχι από εσάς, από τον άλλο Αντιπρόεδρο– ότι τις κόκκινες γραμμές τις βάζουν οι πιστωτές, ή την παραδοχή του Πρωθυπουργού από αυτό εδώ το Βήμα ότι κόκκινη γραμμή είναι η σωτηρία της χώρας. Σπεύσατε να λοιδορήσετε τις προτάσεις μας, καταφεύγοντας στη χρεοκοπημένη κινδυνολογία, ότι αν ζητούσαμε κάτι διαφορετικό, θα μας έδιωχναν από το ευρώ.

Κύριε Υπουργέ, πρόκειται για ένα επιχείρημα, το οποίο δεν μπορεί να σταθεί όχι στη βάση της δικής μας κριτικής, αλλά στη βάση της πραγματικότητας που δημιουργούν οι αποφάσεις σας. Κάθε φορά που παίρνετε ένα νέο πακέτο μέτρων στο όνομα της σωτηρίας της χώρας, το οποίο όμως αυξάνει την ύφεση, μας οδηγείτε ολοένα και περισσότερο πιο μακριά από το ευρώ.

Και το αποκορύφωμα της χθεσινής σας τοποθέτησης ήταν η ελεεινολογία απέναντι στην ίδια τη δημοκρατία, το οποίο από εσάς, ως έγκριτος συνταγματολόγος, περίμενα να μην το κάνετε. Δεν μπορεί να λέτε ότι είναι μειονέκτημα της δημοκρατίας η εξουθενωτική πολυφωνία. Διαφωνήστε εμπράκτως και με επιχειρήματα με τις προτάσεις μας –έχετε κάθε δικαίωμα– αλλά δεν μπορεί να απαιτείτε την ομοφωνία στις αποφάσεις σας, που μάλιστα ερήμην του ελληνικού λαού λαμβάνετε, για κρίσιμα ζητήματα και να ενοχλήστε με την πολυφωνία που πια σας εξουθενώνει.

Θέλω να κλείσω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής: Το μεγαλύτερο έλλειμμα –το έχω ξαναπεί από αυτό εδώ το Βήμα– της χώρας δεν είναι τόσο το δημοσιονομικό, προφανώς, αλλά είναι και το έλλειμμα πολιτικής αξιοπιστίας.

Ποιον μπορείτε να πείσετε, κύριε Υπουργέ, όταν εσείς ήσασταν αυτός που δεσμευόσασταν από αυτό εδώ το Βήμα ότι δεν πρόκειται να κουρευτούν τα ομόλογα των μικροομολογιούχων; Όταν προχωράτε σε μια διαδικασία που κουρεύετε τα ομόλογα των ασφαλιστικών ταμείων, αφήνετε όμως ακέραια αυτά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, αφήνετε τους σπεκουλαδόρους να κερδοσκοπούν, αφήνετε –όχι εσείς βέβαια, συνολικά οι κυβερνήσεις– τους ποντικούς να βγάζουν δισεκατομμύρια έξω από τη χώρα!

Όμως, τους μικροομολογιούχους, δηλαδή αυτούς που είχαν κάποια λίγα χρήματα και θέλησαν να τα επενδύσουν σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου –όχι να τα βγάλουν στο εξωτερικό!– αυ-

τούς στην πυρά, παρά το γεγονός ότι δεσμευθήκατε ότι δεν θα συμβεί! Ποιος θα σας πιστέψει τώρα που ζητάτε να φέρει ο κόσμος πίσω τα λεφτά στις ελληνικές τράπεζες; Αυτό είναι μέγα έλλειμμα αξιοπιστίας.

Από την κρίση, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, δεν βγαίνει κανείς ούτε με κινδυνολογία ούτε προσπαθώντας να ωραιοποιήσει την πραγματική κατάσταση, στην οποία βρισκόμαστε. Από την κρίση βγαίνει κανείς με δημοκρατία, όχι με σιωπητήρια, όχι με εκβιασμούς, όχι με τρομοκρατία και διάλυση της κοινωνίας.

Από την κρίση κανείς βγαίνει με κοινωνική δικαιοσύνη –όχι με αγγλικό δίκαιο–, βγαίνει με λαϊκή κυριαρχία και ανεξαρτησία –όχι με τη μεταφορά του ταμείου του κράτους στο εξωτερικό–, μια χώρα βγαίνει από την κρίση με την κοινωνία όρθια, δίνοντας προτεραιότητα στους εργαζόμενους, στους συνταξιούχους, στο κοινωνικό κράτος και όχι δίνοντας προτεραιότητα στη διαρκή δυνατότητα να αποπληρώνονται οι τοκογλύφοι και να βυθίζεται στο χάος η ελληνική κοινωνία.

Κι εν πάση περιπτώσει, το ζήτημα της Δημοκρατίας είναι το τελευταίο που πρέπει όλοι μας να υπερασπιστούμε σε αυτή τη χώρα. Η χώρα, στην οποία γεννήθηκε η Δημοκρατία, σήμερα γίνεται το πεδίο συρρίκνωσής της, σε ευρωπαϊκό πλαίσιο θα έλεγα εγώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τσίπρα.

Παρακαλείται ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών κ. Ευάγγελος Βενιζέλος να λάβει το λόγο.

Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα προηγουμένως τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Καρτζαφέρη να μας εξηγεί την προσωπική του διαδρομή πριν μας εξηγήσει τη διαδρομή του κόμματός του τους τελευταίους μήνες, την κ. Μπακογιάννη να μου θέτει ερωτήματα στο όνομα των απλών πολιτών και των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων και τον κ. Τσίπρα να παρουσιάζει τη δική του αντίληψη για το μέλλον της χώρας, αλλά και των ανθρώπων που συγκροτούν τη χώρα αυτή.

Θα αρχίσω, λοιπόν, ακολουθώντας την ίδια μέθοδο.

Είπα χθες σ' αυτό το δελτίο ειδήσεων του «MEGA» που παρακολούθησε ο κ. Τσίπρας, ότι δεν έχω γεννηθεί ούτε Βουλευτής, ούτε Υπουργός, ούτε Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης. Έχω γεννηθεί στους Αμπελοκήπους Θεσσαλονίκης, δυτικές συνοικίες, πίσω από το σιδηροδρομικό σταθμό κι έχω μεγαλώσει υπό πολύ δύσκολες οικονομικές συνθήκες. Ξέρω τι πάει να πει μεροκάματο, τι πάει να πει να τα βγάζεις πέρα με πολύ μεγάλες δυσκολίες. Και δεν αναγνωρίζω σε κανέναν μέσα στην Αίθουσα αυτή μεγαλύτερη ευαισθησία για τον απλό άνθρωπο, για τον άνεργο, το φτωχό, το συνταξιούχο, το μεροκαματιάρη.

Μπορεί να έχουμε διαφορετικές πολιτικές αντιλήψεις, αισθητικές, ιδεολογικές –στο μέτρο που ισχύουν οι ιδεολογικές διαφορές– αλλά σε προσωπικό, πρακτικό επίπεδο δεν αναγνωρίζω σε κανέναν και σε καμιά το δικαίωμα να εμφανίζεται πιο ευαίσθητος και περισσότερο προστατευτικός για τον απλό άνθρωπο που αγωνίζεται και αγωνιά λόγω της κρίσης απ' ό,τι εμείς στην Κυβέρνηση, απ' ό,τι εμείς στο ΠΑΣΟΚ, απ' ό,τι εγώ προσωπικά.

Το να παραβιάζεις ανοιχτές θύρες και να κάνεις τον έξυπνο εκ του ασφαλούς, όταν άλλοι διαχειρίζονται την κρίση και άλλοι λαμβάνουν τις δύσκολες αποφάσεις, είναι πάρα πολύ εύκολο.

Γιατί με ρωτάτε και με ξαναρωτάτε για τα ομόλογα των φυσικών προσώπων, δηλαδή των συμπολιτών μας που έχουν καταθέσει σε τίτλους του ελληνικού δημοσίου τις οικονομίες τους;

Έχω πει κατ' επανάληψη –το είπα τελευταία φορά χθες, προτελευταία φορά προχθές– ότι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες πολίτες που έχουν αποταμιεύσει μέσω τίτλων του ελληνικού δημοσίου, θα βρεθεί τρόπος να καλυφθούν απολύτως. Δεν πρέπει να πούμε τον τρόπο αυτό τώρα, δεν πρέπει να διαχωρίσουμε τους ομολογιούχους και τα ομόλογα, για λόγους που αφορούν τη διενή οικονομική ευθύνη του κράτους και τη συμφωνία που έχει επιτευχθεί με τον επίσημο και τον ιδιωτικό τομέα.

Εσείς λέτε μία κουβέντα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που

θέτετε το θέμα αυτό. Εμείς νύχτα και μέρα ψάχνουμε να βρούμε λύσεις, πρακτικές λύσεις, ώστε να καλυφθούν απολύτως οι Έλληνες αποταμιευτές και να μην δημιουργηθούν δυσεπίλυτα νομικά και οικονομικά προβλήματα για την ελληνική δημοκρατία. Και θα μας πιστέψουν οι Έλληνες πολίτες, οι έντεκα χιλιάδες αποταμιευτές μέσω τίτλων του ελληνικού δημοσίου, γιατί ξέρουν ότι μπορούμε να βρούμε τη λύση αυτή.

Λίγη υπομονή χρειάζεται, να ολοκληρώσουμε αυτή την πολύ δύσκολη διαδικασία να φτάσουμε στην ανταλλαγή των ομολόγων, να φτάσουμε στην έγκριση της δανειακής σύμβασης, να βρούμε σε μία άλλη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική κατάσταση.

Χρειάζεται πειθαρχία, σύνεση, συναίνεση, ενότητα, επαγγελματισμός, σοβαρότητα έως ότου ολοκληρώσουμε την ανταλλαγή των ομολόγων στις 12 Μαρτίου, για τα ομόλογα ελληνικού δικαίου που είναι η συντριπτική πλειονότητα και την ανταλλαγή των ομολόγων που έχει εκδώσει στο παρελθόν η χώρα μας σε αγγλικό ή ιαπωνικό δίκαιο μέχρι, περίπου, τις 5 ή τις 6 Απριλίου.

Στο μεταξύ ελπίζω να πάνε όλα καλά και μέχρι το τέλος του Μαρτίου να έχουμε υπογράψει και να έχουμε κυρώσει τη νέα δανειακή σύμβαση, το ουσιαστικό περιεχόμενο της οποίας είναι το νέο πρόγραμμα που έχει ήδη συμφωνηθεί και έχει ήδη εγκριθεί από τη Βουλή των Ελλήνων με πλειοψηφία 2/3.

Από τότε έχω ενημερώσει τη Βουλή και τον ελληνικό λαό ότι θα περάσουμε μια περίοδο που οι κερδοσκοπικές αγορές θα κάνουν τα πάντα να κλονίσουν την απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωζώνης, των θεσμικών μας εταίρων και ημών των ιδίων να αλλάξουμε κατάσταση, να απαλλαγούμε από 110 περίπου δισεκατομμύρια δημοσίου χρέους, από πενήντα ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ;

Η Ελλάδα ξελαφρώνει από πλευράς δημοσίου χρέους. Το χρέος καθίσταται βιώσιμο. Η Ελλάδα μετά την ανταλλαγή των ομολόγων θα είναι μια άλλη Ελλάδα δημοσιονομικά και για τις αγορές.

Όσο περνάμε αυτό, όμως, το μεταβατικό διάστημα των λίγων εβδομάδων τώρα όλοι θέλουν να ξανακλονίσουν την εμπιστοσύνη των αγορών προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και ειδικότερα προς την Ευρωζώνη, να την πιέσουν, να την εκθέσουν, να την ταλαιπωρήσουν, κερδοσκοπούν σε βάρος του ευρώ.

Τι είναι όλες οι δημοσιογραφικές πηγές που επικαλείται ο κ. Τσίπρας; Είναι αυτοί που δεν αντιλαμβάνονται ή δεν θέλουν το φαινόμενο της Ευρωζώνης και του ευρώ. Είναι αυτοί που αμφισβητούν κάθε απόφαση της Ευρωζώνης, όχι μόνο για την Ελλάδα, για την Πορτογαλία, για την Ιρλανδία, για την Ιταλία, για την Ισπανία, για τη Γαλλία. Δεν θέλουν το EFSF. Δεν θέλουν το ESM. Δεν θέλουν να υπάρχει το κοινό νόμισμα. Αν αυτές είναι οι πηγές που διαβάξει ο κ. Τσίπρας, τότε πρέπει να τις τοποθετεί στα συμφραζόμενα τους, στην ιστορία τους την κάθε πηγή, στο στρατηγικό πλαίσιο στο οποίο αναφέρεται κάθε πηγή. Χαίρομαι που έχει, όμως, αυτή τη βιβλιογραφία και αρθρογραφία υπόψη του και θα επανέλθω σ' αυτό για να δούμε τι εκφράζει ο καθένας εδώ μέσα είτε εν συνειδήσει -που δεν είναι η περίπτωση του κ. Τσίπρα- είτε εξ αντικειμένου, που είναι η περίπτωση του κ. Τσίπρα.

Άρα, λοιπόν, τα φυσικά πρόσωπα, αποταμιευτές, πολίτες μας, συμπολίτες μας που έχουν επενδύσει ελπίδες, ιδρώτα, δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα. Θα ολοκληρωθεί η διαδικασία για τα ομόλογα. Είναι άλλο πράγμα, όμως, τα χαρτιά και άλλο πράγμα οι άνθρωποι και ιδίως οι πολίτες.

Δεύτερο ζήτημα: Στεγαστικά δάνεια. Μα, έχουμε ψηφίσει διάταξη που προβλέπει ότι μειώνονται οι δόσεις γι' όλους τους δημοσίου υπαλλήλους και τους άλλους δανειολήπτες του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων και επίκειται η έκδοση της απόφασής μου, με την οποία θα μειωθεί δραστικά η παρακράτηση από το μηνιαίο μισθό, ο οποίος μειώθηκε λόγω του ενιαίου μισθολογίου και η παρακράτηση θα μειωθεί στο μισό. Αντί η παρακράτηση να είναι 6/10 του μισθού θα είναι 3/10 του μισθού. Και αν υπάρχουν δύο μισθωτοί στην οικογένεια ή άλλα έσοδα στο μηνιαίο οικογενειακό εισόδημα πέραν του ενός μισθού από το δημόσιο, τότε η δόση συνολικά, πέρα από την παρακράτηση, δεν θα υπερβαίνει τα 4/10 του οικογενειακού μηνιαίου εισοδήματος.

Έχω πει κατ' επανάληψη για όσους με παρακολουθούν ότι για όλους τους άλλους Έλληνες πολίτες που οφείλουν δόσεις στεγαστικών δανείων σε συνεργασία με την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών και όλα τα ελληνικά τραπεζικά ιδρύματα έχουμε συμφωνήσει ένα σύστημα διευθετήσεων και επαναδιευθετήσεων ώστε όλα τα δάνεια να είναι ενήμερα.

Γιατί και οι τράπεζες θέλουν να έχουν τα δάνειά τους ενήμερα και γι' αυτό τα διακανονίζουν και τα επαναδιακανονίζουν, ώστε τα δάνεια να μη θεωρούνται μη εξυπηρετούμενα, να μην έρχονται στο κόκκινο, γιατί αυτό υποβαθμίζει το χαρτοφυλάκιο της ίδιας της τράπεζας. Και η ίδια η τράπεζα έχει συμφέρον να μην υποβαθμίζεται το χαρτοφυλάκιο της.

Έχουν διευθετηθεί επτακόσιες πενήντα χιλιάδες δάνεια, στεγαστικά και καταναλωτικά. Παρακολουθούμε στο Υπουργείο Οικονομικών, σε συνεργασία με την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών, κάθε βδομάδα την πορεία των διακανονισμών, ώστε να εξυπηρετούνται στην πράξη οι περισσότεροι απ' αυτούς που έχουν πρόβλημα. Εάν κάποιος έχει πρόβλημα, αυτό, εφόσον το πληροφορούμεθα επεμβαίνουμε ώστε να μην αφήσουμε καμμία κατηγορία αρρύθμιστη. Οι τράπεζες έχουν -επαναλαμβάνω- κάθε λόγο να ακολουθούν αυτήν την πρακτική.

Έχω πει, επίσης, πολλές φορές μέσα σε αυτήν την Αίθουσα ότι τη ρύθμιση για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία την εισηγηθήκαμε και την ψηφίσαμε επειδή την πιστεύουμε. Δυστυχώς, όμως η τρόικα που παρακολουθεί δεν μας πιστεύει. Θεωρεί ότι διευκολύνουμε τη φοροδιαφυγή και την εισφοροδιαφυγή, ότι δεν ενθαρρύνουμε τους συνεπείς φορολογούμενους και τους συνεπείς εργοδότες να καταβάλουν τις εισφορές τους. Γι' αυτό ζήτησαν επιτακτικά να αλλάξει η διάταξη, ώστε να περιοριστεί ο διακανονισμός σε αυτούς που έχουν μικρές οφειλές και σε αυτούς, οι οποίοι έχουν πραγματική ανάγκη. Γι' αυτό τροποποιήθηκε η ρύθμιση προκειμένου να είμαστε αξιόπιστοι. Αυτοί που έχουν όμως μικρές οφειλές, δεν είναι δηλαδή, επαγγελματίες οφειλέτες και αυτοί που έχουν πραγματική ανάγκη καλύπτονται απολύτως.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Άκουσα, επίσης, να γίνεται και πάλι λόγος για την περιβόητη επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Έχω εξηγήσει πως το νέο πρόγραμμα που ψηφίσαμε προβλέπει ρητά ότι η επανακεφαλαιοποίηση γίνεται με κοινές μετοχές σε συντριπτική πλειονότητα, στο 90% του κεφαλαίου που πρέπει να επενδυθεί. Ένα μικρό ποσοστό θα έχει τη μορφή μετατρέψιμου ομολογιακού δανείου.

Οι τράπεζες επανακεφαλαιοποιούνται σε μεγάλο βαθμό λόγω του PSI, δηλαδή, λόγω του δημοσιονομικού προβλήματος της χώρας, κατά ένα μέρος λόγω της ποιότητας των χαρτοφυλακίων τους μετά τον έλεγχο που έκανε η «BLACKROCK» και συνεχίζει η «BAIN» δηλαδή ουσιαστικά η Τράπεζα της Ελλάδος και οι θεσμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το δημόσιο θα αποκτήσει ένα πανίσχυρο χαρτοφυλάκιο, θα έχει ως περιουσιακό στοιχείο τις κοινές μετοχές του ελληνικού τραπεζικού συστήματος. Θέλουμε, όμως, να βάλουν λεφτά και οι ιδιώτες. Και οι ιδιώτες θέλουμε να βάλουν πολύ περισσότερα λεφτά. Θέλουμε μέσα σε πέντε χρόνια να επενδύσουν όλα τα λεφτά που θα έχει βάλει το ελληνικό δημόσιο για να μειωθεί και πάλι το ελληνικό δημόσιο χρέος. Εμείς δεν θέλουμε το χαρτοφυλάκιο των τραπεζών ως μόνιμο απόκτημα, αλλά ως περιουσιακό στοιχείο προκειμένου να μπορέσουμε όπως θα ανεβαίνει η οικονομία και η χρηματιστηριακή αξία των τραπεζών μέσα στα επόμενα πέντε χρόνια να ανακτήσουμε τα ποσά αυτά προς όφελος του ελληνικού λαού.

Βέβαια, τα δικαιώματα ψήφου των κοινών μετοχών θα ασκούνται από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας στα στρατηγικά θέματα, όπως είναι η ανασυγκρότηση, η συγχώνευση, η αύξηση μετοχικού κεφαλαίου, όχι στην καθημερινή διοίκηση. Αλίμονο αν μετατρέπαμε τις τράπεζες σε ΔΕΚΟ της δεκαετίας του '80 ή του '90. Το ελληνικό δημόσιο, όμως, έχει λόγο, έχει παρουσία, συγκροτεί τη γενική συνέλευση των προνομιούχων μετόχων ήδη από το 2008 με τις παλιές προνομιούχες μετοχές του 2008. Θέλουμε το τραπεζικό σύστημα να αποκτήσει δυναμισμό, να πείσει τις αγορές, να ανεβάσει τη χρηματιστηριακή του αξία, η

οποία έφτασε σε πάρα πολύ χαμηλό επίπεδο.

Άρα, η ρύθμιση είναι αυτή που διασφαλίζει πλήρως το γενικό συμφέρον, την ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας και βεβαίως, τα δημοσιονομικά του συμφέροντα ελληνικού δημοσίου.

Επανήλθε το θέμα των ασφαλιστικών ταμείων. Δεν θυμάστε ότι ψηφίσαμε διάταξη νόμου που προβλέπει το μηχανισμό για την αναπλήρωση των απωλειών στην περιουσία των ταμείων λόγω του PSI; Δεν θυμάστε ότι το ελληνικό δημόσιο κάθε χρόνο με 13 δισεκατομμύρια επιχορήγηση στα ταμεία καταβάλλει το μισό της ονομαστικής αξίας του χαρτοφυλακίου των ταμείων, που είναι 27 δισεκατομμύρια;

Κάθε δυο χρόνια ο κρατικός προϋπολογισμός, δηλαδή οι Έλληνες φορολογούμενοι, αναπληρώνουν το 50% του χαρτοφυλακίου στο άρτιο, στο ακέραιο. Εάν δεν συνέβαινε το PSI, πού θα ήταν η αξία των ομολόγων; Στα Τάρταρα, γιατί η χώρα θα οδηγείτο στην κατάρρευση και τα ομόλογα των ταμείων στον εκμηδενισμό. Τώρα θα πάρουν νέα ομόλογα και ρευστό, όπως ακριβώς συμβαίνει με τις τράπεζες, και θα πάρουν και περιουσία του δημοσίου σε αναπλήρωση και θα παίρνουν και την επιχορήγηση από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Άρα, θα παρακαλούσα να θυμηθούμε πού βρισκόμαστε σήμερα. Βρισκόμαστε μια ημέρα πριν από την επίσημη αναγγελία της έναρξης της διαδικασίας ανταλλαγής ομολόγων, μια ημέρα πριν την έναρξη της διαδικασίας του PSI και μας έχουν προειδοποιήσει από τον Ιούλιο, όταν πήραμε στο Eurogroup και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο την πρώτη απόφαση για το μικρό PSI, ότι μόλις ξεκινήσει αυτή η διαδικασία, οι οίκοι αξιολόγησης θα υποβαθμίσουν την Ελλάδα μέχρι της κατηγορίας του SD, του selective default, που είναι μια αξιολόγηση, δεν είναι μια κατάταξη.

Αυτή, λοιπόν, η αξιολόγηση υπάρχει. Μας υποβάθμισε η «FITCH», θα το κάνει και η «STANDARD & POOR'S», γιατί το έχει ανακοινώσει. Τι νόημα έχει αυτό; Άλλαξε τίποτα στη ζωή των Ελλήνων; Συμβαίνει κάτι διαφορετικό; Όχι. Τι θα ήταν το διαφορετικό; Η διακοπή της χρηματοδότησης των ελληνικών τραπεζών από το ευρωσύστημα, η διακοπή της χρηματοδότησης των ελληνικών τραπεζών από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Προβλέπουν ρητά η απόφαση του Οκτωβρίου και ακόμη πιο αναλυτικά η απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου ότι το ευρωσύστημα, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και οι κεντρικές τράπεζες του ευρωσυστήματος, εν προκειμένω η Τράπεζα της Ελλάδος, καλύπτουν πλήρως τη ρευστότητα του ελληνικού τραπεζικού συστήματος στην ενδιάμεση αυτή περίοδο και έχουμε και στη διάθεσή μας 35 δισεκατομμύρια εγγυήσεων του EFSF προς το ευρωσύστημα, εάν χρειαστεί. Η πρόβλεψη της Τράπεζας της Ελλάδος είναι ότι δεν θα χρειαστεί ούτε καν πρόσθετη εγγύηση του ελληνικού δημοσίου προς την Τράπεζα της Ελλάδος. Αρκούν, όπως με διαβεβαιώνει ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, οι υπάρχουσες νομοθετικές προβλέψεις για εγγυήσεις. Και είναι πολύ καλό το να μην χρησιμοποιήσουμε έστω για λίγες εβδομάδες αυτά τα 35 δισεκατομμύρια, γιατί δεν θα πληρώσουμε τον τόκο, το κόστος εξυπηρέτησης αυτού του προσωρινού δανείου προς εγγύηση.

Είπε ο κ. Τσίπρας το μνημειώδες, ότι είπα εγώ κάποτε ότι εάν ενεργοποιηθούν τα CDS, θα γίνει ο Αρμαγεδδών. Τα CDS που αφορούν την Ελλάδα υπολογίζονται σε 6 δισεκατομμύρια. Τα CDS και μάλιστα τα γυμνά CDS, τα ασφάλιστρα κινδύνου που δεν αντικρίζονται με ομόλογα, είναι ένα παιχνίδι που γίνεται πάνω στις πλάτες μιας χώρας. Είναι ένα προκαθορισμένο στοίχημα. Ουδείς δίνει σημασία στην ενεργοποίηση των CDS. Ναι, όταν ενεργοποιηθούν οι ρήτρες συλλογικής δράσης που ψηφίσαμε σήμερα η Βουλή των Ελλήνων και η μειοψηφία των ομολογιούχων υποταχθεί στη βούληση της αυξημένης πλειοψηφίας, μπορεί η πλατφόρμα των ασφαλισμένων κινδύνων, που είναι ιδιωτική και αποτελείται από διακόσιες μεγάλες τράπεζες ή άλλους επενδυτικούς φορείς, να κρίνει ότι πρέπει να ενεργοποιηθούν και τα ασφάλιστρα κινδύνου των ομολόγων. Δεν μας ενδιαφέρει το θέμα αυτό, δεν μας απασχολεί. Δεν ασκεί καμμία επιρροή στην ελληνική οικονομία. Η δε Ευρωζώνη, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, το EFSF παραμένουν απολύτως αδιάφοροι. Γι' αυτό και ενέκριναν την εισδοχή των ρητρών συλλογικής δράσης και μας πιέζουν να θεσπίσουμε και να ενεργοποιήσουμε τις ρήτρες συλ-

λογικής δράσης.

Η χώρα, λέει, γίνεται αποικία. Αποικία τίνος γίνεται; Των εταίρων, γιατί εδώ έχουμε μια ανασύνθεση του χρέους. Το χρέος μας γίνεται κατά τη συντριπτική του πλειονότητα χρέος προς τον επίσημο τομέα, γιατί παίρνουμε μέχρι το τέλος του 2014 συνολικά δάνειο 240 δισεκατομμυρίων και τα νέα ομόλογα που θα έχουν οι ιδιώτες στα χέρια τους είναι 70 δισεκατομμύρια μέχρι το 2042.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Αυτή θα είναι η νέα σύνθεση του χρέους: 240 δισεκατομμύρια δάνεια από τον επίσημο τομέα, τους θεσμικούς μας εταίρους και 70 δισεκατομμύρια τα νέα ομόλογα στη θέση των 200 από τα οποία τα 110 διαγράφονται και τα υπόλοιπα 28 μετατρέπονται σε δάνειο του επίσημου τομέα, είναι δηλαδή μέσα στα 240. Από αυτά ένα τμήμα διατίθεται για την επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και στόχος είναι αυτό να ανακτηθεί και να μειωθεί το χρέος. Και αυτό το σχήμα προβαλλόμενο με τους χειρότερους δυνατούς όρους το 2020 μας δίνει ένα δημόσιο χρέος προς ΑΕΠ της τάξεως του 120% που θεωρείται βιώσιμο με πάρα πολύ αυστηρά κριτήρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένως το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Αν θέλει να διαβάξει ο κ. Τσίπρας...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένως το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ σταματήστε το.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Και εγώ σας θυμίζω ότι σας περιμένει μία επιτροπή επάνω.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Αν θέλει να διαβάξει ο κ. Τσίπρας τις μελέτες του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, να τις διαβάξει ολόκληρες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένως το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, διακόψτε το κουδούνι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Και εγώ σας παρακαλώ πολύ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Εδώ πρόκειται για μία ιστορική συνεδρίαση και η Βουλή πρέπει να ξέρει τι ακριβώς συμβαίνει στη χώρα. Να αρθείτε και εσείς στο ύψος των περιστάσεων.

Αυτό είναι το φαινόμενο το οποίο αντιμετωπίζουμε. Αυτός είναι ο δρόμος.

Υπάρχει τώρα η άλλη πρόταση, η πρόταση να μη δεχθούμε το νέο πρόγραμμα, να μην πάρουμε το νέο δάνειο των 130 δισεκατομμυρίων, να μην οργανώσουμε και ολοκληρώσουμε το PSI, να μην αφαιρέσουμε από τις πλάτες του ελληνικού λαού 110 δισεκατομμύρια, πενήντα ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ δημοσίου χρέους. Να οδηγηθούμε πού;

Σας είπα ότι η πρώτη λύση, είναι αυτό: το νέο πρόγραμμα PSI. Η δεύτερη λύση, είναι η περιβόητη συντεταγμένη χρεοκοπία δήθεν εντός ευρώ. Αυτό θέλει ακόμη περισσότερη βοήθεια από τους εταίρους, ακόμη μεγαλύτερο έλεγχο, ακόμη μεγαλύτερη χρηματοδότηση της ρευστότητας από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Είναι δε το προίμιο της εξόδου από το ευρώ. Η τρίτη λύση, όπως και αν την προσεγγίσει κανείς, όπως και αν την εξωραΐσει, όπως και αν την επενδύσει λεκτικά, ρητορικά, ιδεολογικά, είναι η ασύνταχτη χρεοκοπία. Ασύνταχτη χρεοκοπία σημαίνει έξοδο από το ευρώ, άλλες συναλλαγματικές ισοτιμίες, απώλεια των εισοδημάτων, κλείσιμο επιχειρήσεων, αδυναμία διεξαγωγής εισαγωγικού και εξαγωγικού εμπορίου, άδεια ράφια, αδυναμία προμήθειας τροφίμων, υγρών καυσίμων και φαρμάκων.

Δεν μπορούμε να διανοηθούμε τι σημαίνει αυτό. Η Ελλάδα θα γυρίσει στη δεκαετία του '50 επειδή κάποιοι στήνουν ένα χορό εκλογικών και πολιτικών συμφερόντων. Η σκέψη είναι ότι εάν οι Έλληνες οδηγηθούν στη συντριβή και τη φτώχεια, θα ριζοσπαστικοποιηθούν πολιτικά τόσο πολύ, ώστε θα έχουμε μία τελείως διαφορετική πολιτική κατάσταση, έναν άλλο συσχετισμό δυνάμεων, με την Ελλάδα να έχει γυρίσει στα επίπεδα μιας χώρας όπως, για παράδειγμα, η Αλβανία ή η Μολδαβία προκειμένου κά-

ποιοι να επιβεβαιώσουν την πολιτική τους στρατηγική. Αυτή είναι η πολιτική στρατηγική του Κομμουνιστικού Κόμματος και του ΣΥΡΙΖΑ αλλά στα ίδια αποτελέσματα οδηγεί και η πιο ευγενικά διατυπωμένη στρατηγική της Δημοκρατικής Αριστεράς του κ. Κουβέλη που λέει ότι ναι, είμαστε με το ευρώ, αλλά δεν θέλουμε ούτε πρόγραμμα, ούτε δεσμεύσεις, ούτε θυσίες.

Το πραγματικό δίλημμα είναι: Ή θυσίες με προοπτική ή απόλυτη καταστροφή χωρίς καμμία προοπτική. Ή περικοπές οι οποίες είναι σκληρές και οι οποίες, πραγματικά, μας συνθλίβουν συναισθηματικά ή αδυναμία καταβολής μισθών και συντάξεων.

Ή μείωση των περιουσιών ή εκμηδένιση των περιουσιών. Ή μεγάλη ανεργία ή γενικευμένη ανεργία.

Τώρα η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αποκτά ένα παράθυρο ευκαιρίας. Πρέπει να το αξιοποιήσουμε. Δεν τελειώσαμε. Αρχίζουμε ξανά με καλύτερους όρους. Δεν πρέπει να επαναλάβουμε λάθη, δεν πρέπει να έχουμε καθυστερήσεις, δεν πρέπει να έχουμε αμφιθυμίες. Πρέπει να ολοκληρώσουμε την εφαρμογή του προγράμματος και να μετατρέψουμε το πρόγραμμα με τις δικές μας εθνικές προσθήκες σε ένα ολοκληρωμένο εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης, γιατί μόνο έτσι θα κερδίσουμε το μέλλον, θα ανακτήσουμε το χαμένο έδαφος, θα αποκαταστήσουμε απώλειες, θα θεραπεύσουμε αδικίες, θα προστατεύσουμε τους πολίτες που έχουν ανάγκη. Μόνο έτσι θα δώσουμε επενδυτικές ευκαιρίες, μόνο έτσι θα δώσουμε προοπτική και ελπίδα στα παιδιά μας.

Τα διλήμματα είναι σκληρά. Και ναι, υπάρχουν διαχωρισμοί. Ο Έλληνας πολίτης, αυτός που έχει ταπεινωθεί, που έχει πιεστεί, αυτός που αγωνίζεται, που βλέπει να μειώνεται το εισόδημά του, που τα βγάζει δύσκολα πέρα, αυτός που είναι στην ανεργία και ψάχνει να βρει δουλειά, αυτός ο Έλληνας πολίτης πρέπει να διαλέξει. Αλλά σταμάτησε η περίοδος εκείνη που υπήρχε η βεβαιότητα ότι κάποιοι θα παίρνουν τις δύσκολες αποφάσεις και κάποιοι άλλοι θα κάνουν πολιτικό συνδικαλισμό στις πλάτες αυτών που είναι υπεύθυνοι. Τελείωσε αυτό. Τώρα ο καθένας πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του.

Σήμερα, πραγματικά, η Βουλή, ψηφίζοντας αυτόν τον νόμο, μας δίνει την ευκαιρία να οργανώσουμε την τελική φάση της εξόδου από αυτήν την περιδίνηση. Αλλά για να πετύχουμε, θέλει συνέπεια, συνέχεια, συναίνεση, συνοχή νου και καρδιάς, σοβαρότητα και δουλειά, δουλειά, δουλειά. Γιατί μόνο με τα χέρια και το μυαλό των Ελλήνων και των Ελληνίδων, με την παραγωγή μας και την παραγωγικότητά μας, θα ξανακερδίσουμε την αξιοπρέπεια και την περηφάνια που αξίζουν στο έθνος μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ζητήσει η κ. Μπακογιάννη επί προσωπικού για ένα λεπτό.

Σας ακούμε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, σέβομαι την πίεση που κυρίως Υπουργού, δεν αντιλαμβάνομαι όμως το οργίλο ύφος του. Και δεν αντιλαμβάνομαι πώς είναι δυνατόν ο κύριος Υπουργός να ζητά από όλους να σέβονται τη δική του κοινωνική ευαισθησία και ο ίδιος ειρωνικά να αναφέρεται στη δική μας κοινωνική ευαισθησία.

Να το ξεκαθαρίσουμε, κύριε Υπουργέ. Εάν υπάρχει κοινωνική ευαισθησία, υπάρχει σε όλους. Και είναι δυνατόν, όσο και αν σας κοινοποιείται, ιδιαίτερα από κόμματα που σηκώνουν μερίδιο της ευθύνης χωρίς να τους ανήκει, να μπαίνετε στον κόπο και να απαντάτε στις ερωτήσεις τους χωρίς ειρωνικά σχόλια.

Θέλω, λοιπόν, να κάνω μια δήλωση. Πρώτον, για τη μεν κάλυψη των ομολογιούχων, το είπε ο κύριος Υπουργός, δέχομαι την απάντησή του.

Δεύτερον, για τις τράπεζες. Άλλα λόγια είπα εγώ, άλλα καταλάβατε εσείς. Εγώ είπα ότι χρειάζεται νομοθετική ρύθμιση. Και χρειάζεται νομοθετική ρύθμιση με την Τράπεζα της Ελλάδος να συμφωνεί...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πού είναι το προσωπικό θέμα, κύριε Πρόεδρε;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: ...διότι αυτό που γίνεται σήμερα δεν είναι ελεύθερη διαπραγμάτευση.

Και θέλω να το ξανατονίσω, κύριε Πρόεδρε, και θέλω επιτέ-

λους να ξεκαθαρίσω ότι αυτή η Βουλή είναι Βουλή διαλόγου, δεν είναι Βουλή στην οποία καθόμαστε για να μας κάνει μάθημα ο κ. Βενιζέλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Κυρία Μπακογιάννη, δεν διαφαίνεται το προσωπικό εδώ.

Σας ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μουσούρουλης για δώδεκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε τον κ. Καρατζαφέρη, τον κ. Τσίπρα και τον κ. Βενιζέλο, που μόλις αποχώρησε. Θα του τα μεταφέρουν οι συνεργάτες του τα όσα θα πω. Θα ήμουν ευτυχής αν παρέμενε να τα ακούσει.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το κακό είναι ότι δεν του τα μεταφέρουν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Πάει στην επιτροπή, κύριε Μουσούρουλη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ο κ. Καρατζαφέρης δήλωσε ότι ξαφνιάστηκε από το πρώτο μνημόνιο, αλλά το ψήφισε, ψήφισε το άρθρο 1 πατριωτικά.

Έχω δύο ερωτήσεις: Πρώτον, γιατί ο κ. Καρατζαφέρης δεν σκέφτηκε με τον ίδιο τρόπο και στο δεύτερο μνημόνιο, όταν ο ίδιος αναγνώρισε ότι αποτελούσε μια αναπόφευκτη κατάληξη πολιτικών σφαλμάτων και λανθασμένων αποφάσεων της κυβέρνησης Παπανδρέου.

Δεύτερη ερώτηση: Γιατί όταν ψήφισε το άρθρο 1 του πρώτου μνημονίου, δεν ζήτησε και τότε γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Τράπεζας της Ελλάδος και του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Γιατί δεν τα ζήτησε και τότε; Η πρώτη δανειακή ήταν 110 δισεκατομμύρια και η δεύτερη 130. Θα ήθελα παρακαλώ μια πειστική απάντηση.

Έρχομαι τώρα στον κ. Βενιζέλο. Ο κ. Βενιζέλος μας είπε να προσέχουμε και να είμαστε σοβαροί, πολύ ωραία! Εγώ θα του υπενθυμίσω ότι χτες έκανε δύο λάθη. Το πρώτο έγινε από απροσεξία. Το δεύτερο -και θα σας πείσω γι' αυτό- ήταν ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Είναι στην επιτροπή, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό μας έλειπε! Να μην απαντάμε στον Υπουργό όταν...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Εγώ απαντώ στον Υπουργό. Δεν μπορώ να τον περιμένω. Ο Υπουργός έρχεται μιλάει τριάντα πέντε με σαράντα λεπτά και εξαφανίζεται. Για όνομα του Θεού. Προχωρώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: (δεν ακούστηκε)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Δήλωσε ότι έγινε ακραία παρερμηνεία των λεγομένων του για τους επενδυτές και σήμερα έδωσε διαβεβαιώσεις. Τις χαϊρετίζω.

Μίλησε επίσης για στροφή εκατόν ογδόντα μοιρών του Αντώνη Σαμαρά. Αυτό κατά τη γνώμη μου, δείχνει έλλειψη σεβασμού. Η Νέα Δημοκρατία έβαλε πλάτη σ' αυτήν την κατάσταση. Θα μπορούσα να πω και εγώ ότι το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Υπουργός έκαναν μια περιστροφή της χώρας τριακοσίων εξήντα μοιρών για να επανέλθουμε το 2020 στο ίδιο σημείο που βρισκόμασταν το 2009, με μία διαφορά, ότι αφήνουν πίσω ανθρώπινα θύματα, για τα οποία σήμερα, ο βασικός υπαίτιος κλαίει και οδύρεται.

Ύστερα απ' όλα, αυτά, δεν πιστεύω ότι τη σημερινή κατάσταση της χώρας, είναι ένα φαινόμενο, όπως είπε ο Υπουργός. Δεν είναι φαινόμενο. Δεν ήταν κάτι μοιραίο, όπως μια φυσική καταστροφή. Είναι το αποτέλεσμα σωρείας λαθών.

Θα ήθελα τώρα να απευθυνθώ στους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ. Ο κ. Τσίπρας εγγυάται ότι θα αυξήσει τους μισθούς, θα αποκαταστήσει τις συντάξεις, θα βρει δουλειά στους νέους, θα φέρει την πολυπόθητη ανάπτυξη για να επανέλθουμε στην Ευρώπη, γιατί μας είδε κάπου στην Αφρική, όπως είπε. Πολύ ωραία! Δηλώνει δε βέβαιος ότι αυτό θα μπορούσε να είχε ήδη γίνει αν η Ελλάδα είχε προχωρήσει μονομερώς στη διαγραφή του χρέους.

Θα σας ρωτήσω λοιπόν το εξής: Όπως έχουν εξελιχθεί τα πράγματα, ποιες είναι οι εγγυήσεις που δίνει σήμερα ο αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ; Δεύτερον, με ποια πολιτική του θα αποκατασταθούν οι συντάξεις, οι μισθοί, θα βρεθεί δουλειά στους νέους, θα επι-

στρέψουμε στην Ευρώπη; Και ένα τελευταίο, με ποιο τρόπο μια μονομερής διαγραφή του χρέους σε μια συντεταγμένη Ευρωπαϊκή Ένωση θα μας εξασφάλιζε παραμονή στο Ευρώ; Νομίζω ότι τα ερωτήματα αυτά θα πρέπει κάποια στιγμή να τα απαντήσετε εδώ μέσα.

Δύο λέξεις τώρα, για την υπόθεση του Βουλευτή που έβγαλε χρήματα στο εξωτερικό το 2011. Ένας τα έβγαλε, όμως διακόσιοι ενενήντα εννέα δεν έβγαλαν τίποτε, είτε γιατί είχαν και δεν το θέλησαν, είτε γιατί δεν είχαν. Πέντε Βουλευτές ζητούν αναδρομικά, διακόσιοι ενενήντα πέντε όμως δεν τα ζητούν. Συνταχθείτε λοιπόν με αυτήν την σκέψη: δεν είμαστε όλοι ίδιοι σ' αυτήν την Αίθουσα και πρέπει να πείσουμε το λαό για αυτό.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Οι ρήτρες συλλογικής δράσης, κύριοι συνάδελφοι, εμπεριέχονται σε κάθε έκδοση ομολόγων που κάνει ένα κράτος- μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξαρτήτως δικαίου. Επιτρέπουν τις συντεταγμένες συνεννοήσεις με τους επενδυτές, ώστε η χώρα έκδοσης να μη συνδιαλέγεται με τον καθένα ξεχωριστά.

Από πότε ισχύει αυτό; Από το 2003, όταν ο κ. Χριστοδουλάκης –τότε Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών και προεδρεύων του ECOFIN- παρουσίασε την ιδέα αυτή σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, καλώντας μάλιστα τις αναπτυσσόμενες τότε χώρες να σπεύσουν και αυτές να την υιοθετήσουν, προκειμένου να μην αναστατώνονται οι αγορές από ενδεχόμενη χρεοκοπία τους.

Τι τραγική ειρωνεία: Η Ελλάδα έρχεται μετά από τόσα χρόνια και θεσπίζει αυτές τις ρήτρες με σκοπό να τις χρησιμοποιήσει πρώτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πρώτη στην Ευρωζώνη. Δεν μπορεί κανένας μας να είναι περήφανος γι' αυτήν την πρωτιά.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι εμείς προειδοποιήσαμε νωρίς και προτεινάμε τρόπους για να αποφευχθεί η εξέλιξη αυτή. Η Ελλάδα όμως έπεσε θύμα μίας μετωπικής σύγκρουσης της πολιτικής ανευθυνότητας με τις αγορές. Τα είπαμε και χθες, με αφορμή τη συζήτηση για την Στατιστική Υπηρεσία. Θα τα πούμε όμως και στο μέλλον, γιατί αυτή η συζήτηση δεν έχει τελειώσει.

Με όλους σχεδόν τους οικονομικούς και πολιτικούς δρόμους κλειστούς, αναλάβαμε από την πλευρά της Αντιπολίτευσης να σταματήσουμε την κατρακύλα της χώρας. Κι εδώ απαιτείται σεβασμός από τον κ. Βενιζέλο.

Δεν υπάρχει κανείς που να αμφιβάλλει ότι η βιωσιμότητα του χρέους θα ήταν αδύνατη χωρίς την αναδιάρθρωση αυτή.

Θα ήθελα να απευθύνω ένα ακόμη ερώτημα στους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ. Εάν η Ελλάδα, με συντετριμμένη αξιοπιστία, πήγαινε μόνη της σε συνδιαλλαγή με τους επενδυτές και όχι συντεταγμένα, στο πλαίσιο της Ευρωζώνης, τι ακριβώς θα είχε γίνει; Το μείζον ερώτημα, τώρα, είναι το εξής: Με αυτήν την αναδιάρθρωση καθίσταται το χρέος βιώσιμο; Απάντηση: Όχι χωρίς ανάπτυξη, όχι χωρίς μια παραγωγική οικονομία επενδύσεων και εξαγωγών.

Και κάτι ακόμα. Σήμερα η παραγωγή μας –εντάσσω σ' αυτήν και τον πρωτογενή τομέα- αντιστοιχεί στο 20% περίπου του ΑΕΠ. Είναι δυνατόν να πορευθούμε μ' αυτό το ποσοστό, ενώ όλο σχεδόν το υπόλοιπο προέρχεται από την κατανάλωση, η οποία πλήττεται από την ύφεση; Η απάντηση είναι όχι.

Οι δανειστές πιστεύουν ότι με την αναδιάρθρωση αυτή το χρέος θα γίνει βιώσιμο. Αν δεν το πίστευαν, δεν θα υπήρχε η συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου, δεν θα δάνειζαν, δεν θα έμπαιναν σε διαπραγμάτευση με τους επενδυτές για να μειώσουν τα επιτόκια και δεν θα τους πίεζαν να δεχθούν μείωση των προσδοκώμενων κερδών τους.

Πίσω απ' όλη αυτήν τη συμφωνία κρύβεται η αξιοπιστία της Ευρωζώνης. Κι εδώ ακριβώς βρίσκεται η αξία της συμμετοχής μας σε αυτήν. Έστω και με δανειακή αξιοπιστία, ως κράτος-μέλος της Ευρωζώνης, συνομιλούμε με τους επενδυτές, με τους ομολογιούχους. Γι' αυτό κι εμείς δεν πανηγυρίζουμε αυτήν τη συμφωνία. Σας θυμίζω, επίσης, ότι η συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου κινδύνεψε να τιναχθεί στον αέρα, όταν ελάχιστα εικοσιπεντάρωρα αφού την υπέγραψε ο τότε Πρωθυπουργός κ. Παπανδρέου, έσπευσε ο ίδιος να την αμφισβητήσει, με αποτέλεσμα να αποσταθεροποιηθεί το νόμισμα και οι εταίροι μας να μας αντιμετωπίσουν με τη γνωστή αδιαλλαξία που εισέπραξαν όλοι όσοι συμμετείχαν στις διαπραγματεύσεις τις τελευταίες εβδομάδες.

Κύριοι συνάδελφοι, όσο και να μας συγχύζουν δηλώσεις όπως αυτές που έκανε ο κ. Σόιμπλε, η «πλάτη» της Ευρώπης μήπε. Και γι' αυτό βάλαμε κι εμείς τη δική μας, για να ξανασταθούμε ευρωπαϊκά. Αυτός είναι κι ο λόγος που στηρίζαμε την Κυβέρνηση Παπαδήμου και ψηφίσαμε τη δανειακή σύμβαση. Διότι βρεθήκαμε με το ένα πόδι έξω από την Ευρώπη.

Και οι αγορές όμως έλαβαν ένα μήνυμα. Ότι δεν είμαστε απομονωμένοι ακόμη κι αν είμαστε «ειδική περίπτωση», κάτι για το οποίο όλοι θλιβόμαστε. Εάν, όμως, το «κούρεμα» ήταν μονομερές ή είχαμε προχωρήσει σε στάση πληρωμών οι ομολογιούχοι, δεν θα έκαναν τη διάκριση μιας συντεταγμένης αναδιάρθρωσης. Η ουσία είναι ότι οι Έλληνες στη μεγάλη τους πλειοψηφία –κι αυτό αποτυπώνεται στις έρευνες της κοινής γνώμης- θέλουν να παραμείνουν στην Ευρώπη και στο ευρώ. Και αυτό όχι επειδή δεν μπορούν να αποχωριστούν τα κινητά τους τηλέφωνα, όπως υποτιμητικά έχει ακουστεί, αλλά επειδή δεν έχουν καμμία διάθεση να κολεκτιβοποιηθούν ή να γίνουν διεθνής χρεοκοπημένος περίγελως. Κάνουν θυσίες για να γίνει η Ελλάδα ξανά περήφανη, για έναν όμορφο τόπο όπου αξίζει να ζεις και να εργάζεσαι. Και θέλουν να παλέψουν γι' αυτό.

Θέλουν επίσης, εκτός από την ελπίδα, να τιμωρηθούν και οι ένοχοι. Κι αυτό θα γίνει, πέρα απ' όλα όσα έχουν συζητηθεί σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα. Θα γίνει. Και γι' αυτό μπορούμε να τους διαβεβαιώσουμε.

Είναι βάρβαρο που μειώνονται τα εισοδήματα. Είναι απάνθρωπο που μένουν εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι στο δρόμο. Όμως αυτό, κύριοι συνάδελφοι, έγινε γιατί κάποιος, πέρα από την απόφαση να μας κρεμάσει στη θηλιά του ΔΝΤ, δεν αντιστάθηκε να αναπτυξιακά μέτρα που είχαμε προτείνει εμείς ως βασικό μοχλό ανάσχεσης της ύφεσης.

Θέλω επίσης να πω και μπορείτε να το συμμεριστείτε, ότι ο δρόμος για να ανακτήσουμε το χαμένο βιοτικό επίπεδο, είναι πρώτα απ' όλα η ορθή εφαρμογή αυτής της συμφωνίας με συγκεκριμένο αποτέλεσμα όταν θα λήξει το πολύ αυστηρό χρονοδιάγραμμα του PSI. Και αμέσως μετά η ανάκαμψη για την ανάπτυξη. «Ανάπτυξη» μία λέξη με την οποία έχει τσακωθεί η Αριστερά τουλάχιστον, η μισή Αριστερά.

Ανάπτυξη ή δανεικά; Είχαμε ακούσει τον πρώην Πρωθυπουργό από αυτό το Βήμα να επιφέρει να εξασφάλισε δανεικά δισεκατομμύρια στη χώρα. Μάλιστα, είχε αποτολμήσει να τα συγκρίνει, κύριοι συνάδελφοι, με τα 20 δις του ΕΣΠΑ, δηλαδή τις δωρεάν επιχορηγήσεις με τα δανεικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Η αλήθεια είναι ότι η αλληλεγγύη που επέδειξαν οι εταίροι μας δεν είναι άτοκη. Χωρίς πραγματική οικονομία και παραγωγή και με τα ολέθρια λάθη που έγιναν, δυστυχώς, φορτωθήκαμε δυστυχώς στην πλάτη του Εσθονού, του Πολωνού, δεν λέω του Γερμανού, γιατί θα κάνουμε πολλούς συνειρμούς. Είναι βέβαιο όμως, ότι και ο Εσθονός και ο Πολωνός αναγνωρίζουν ότι υπάρχουν πραγματικά, αυτός ο Έλληνας, που «δεν τα έφαγε με κανέναν» θέλει να αποκαταστήσει την αξιοπρέπειά του. Είναι βέβαιο ότι θα καταφέρουμε. Μπορούμε να τους διαβεβαιώσουμε, ότι θα ανακτήσουμε το βιοτικό μας επίπεδο, χωρίς να πλήξουμε το δικό τους.

Το γιατί η Ελλάδα έφτασε εδώ που έφτασε, ας αναζητηθεί στη νοοτροπία του κόμματος της «Αλλαγής», που υποσχέθηκε στους Έλληνες τη γη της επαγγελίας με δανεικά. Το γιατί η Ελλάδα χάνει την αξιοπιστία της, ας αναζητηθεί και σε εκείνους που προπαγανδίζουν ότι τα δανεικά αυτά πρέπει να είναι και αγύριστα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Μουσουρούλη.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα να λάβω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο, για ένα λεπτό.

Ορίστε, έχετε το λόγο. Σας ακούμε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το σκέφτηκα να τον ζητήσω, κύριε Πρόεδρε, γιατί δεν ξέρω πόσο νόημα έχει, αλλά έστω και για τα Πρακτικά.

Είναι επί της διαδικασίας, κύριε Πρόεδρε. Συζητάμε ένα κορυφαίο νομοσχέδιο, ένα δίκαιο έκτακτης ανάγκης σε οικονομικό επίπεδο, υπό συνθήκες κατεπείγοντος και βλέπετε ποια είναι η κυβερνητική παρουσία του αρμόδιου οικονομικού επιτελείου. Δεν υποτιμώ κανέναν συνάδελφο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ποιο είναι το θέμα επί του Κανονισμού;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχουμε διαδικασία προϋπολογισμού, ούτε διαδικασία ψήφου εμπιστοσύνης. Είναι διαδικασία ενός κορυφαίου νομοσχεδίου, το τονίζω.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ποιο είναι το θέμα επί του Κανονισμού;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και είναι δυνατόν ο αρμόδιος Υπουργός να έρχεται και να απέρχεται; Να παραβιάζουμε χθές τον Κανονισμό της Βουλής, γιατί είχαμε κοινοβουλευτική διαδικασία και παρήλασε όλη η Κυβέρνηση και πρώτο το οικονομικό επιτελείο. Και σήμερα το οικονομικό επιτελείο είναι απόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Γνωρίζετε ότι ο αρμόδιος Υπουργός βρίσκεται σε επιτροπή. Ο άλλος Υπουργός είναι εδώ και ο Υφυπουργός, ο οποίος πρόκειται στο δικό σας σχηματισμό, ο κ. Μουρμούρας είναι εδώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ποιο άρθρο του Κανονισμού παραβιάζει; Αυτό το θέμα είναι πολιτικό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τι συζητάμε στη Βουλή αυτήν τη στιγμή, ποιους ακούει ο κύριος Υπουργός; Από πού τους ακούει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Δεν υπάρχει κανένα θέμα, κύριε Παυλόπουλε.

Δεχόμαστε το κατεπείγον. Δεχόμαστε όλα όσα γίνονται για το καλό της χώρας. Αλλά το κατεπείγον φαίνεται ισχύει μόνο για τους Βουλευτές, οι οποίοι εν τω μεταξύ, δεν μπορούν να πάρουν το λόγο. Ας μείνει έστω και σαν καταγγελία.

Κύριε Παυλόπουλε, σας ευχαριστώ.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Χρήστος Πρωτόπαπας, έχει το λόγο από του Βήματος για δώδεκα λεπτά. Ορίστε, κύριε Πρωτόπαπα, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω όμως να παρατηρήσω ότι ο κ. Παυλόπουλος δεν πήρε το λόγο επί του Κανονισμού. Βεβαίως δεν φταίτε εσείς, φταίει ο κ. Παυλόπουλος που επικαλέστηκε τον Κανονισμό. Εάν θέλουμε να κάνουμε μία δήλωση υπάρχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του κόμματος, ο κ. Μουσουρούλης, που είναι παρών. Το να παίρνουμε το λόγο με τερτίπια νομίζω δεν μας αρμόζει και ιδιαίτερα για έμπειρους συναδέλφους με χρόνια παρουσίας στα κοινοβουλευτικά έδρανα.

Τώρα ας έρθουμε στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο.

Θέλω κατ' αρχάς να σημειώσω με ιδιαίτερη ικανοποίηση την αναφορά του Αντιπροέδρου και Υπουργού Οικονομικών στο θέμα των φυσικών προσώπων πολιτών, οι οποίοι έχουν επενδύσει κάποιες οικονομίες τους σε κρατικά ομόλογα και ούτε κουκουλοφόροι είναι οι άνθρωποι ούτε να κερδοσκοπήσουν πήγαν.

Μάλλον, συντηρητικά λειτούργησαν –με την καλή έννοια– λέγοντας ότι κάνουν μία ασφαλή επένδυση, εμπιστεύομαι το κράτος, την πολιτεία μου, για να βάλω το εφάπαξ μου, τις οικονομίες μου, πιθανά τον κόπο μιας ζωής.

Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, αυτοί οι άνθρωποι, ιδιαίτερα πολίτες οι οποίοι έχουν επενδύσει και περιορισμένα χρήματα, να υποστούν τις συνέπειες ενός, βεβαίως αναγκαστικού, κουρέματος που είναι πολύ θετικό για τη χώρα.

Χαίρομαι γιατί υπάρχει αναφορά του Υπουργού Οικονομικών και Αντιπροέδρου, ότι θα ληφθεί ειδική μέριμνα για τους ανθρώπους, τους πολίτες, οι οποίοι είναι κάτοχοι ομολόγων του ελληνικού δημοσίου. Το σημειώνω. Αυτό πρέπει να γίνει και πρέπει να γίνει γρήγορα. Πρέπει να αποκατασταθεί αυτή η ανησυχία που υπάρχει, διότι είναι μία ανησυχία που έχει να κάνει με ένα μείζον ζήτημα που μας έχει απασχολήσει πολλές φορές. Είναι η σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ κράτους και πολίτη. Μία σχέση που έχει τραυματιστεί και πληγωθεί. Και νομίζω ότι δεν προσφέρεται αυτό το θέμα ιδιαίτερα σε τέτοιους δύσκολους καιρούς, για να υποστεί ένα ακόμη πλήγμα. Υπό αυτήν την έννοια, σημειώνουμε με ικανοποίηση την αναφορά και, βεβαίως, ζητάμε να γίνει το τα-

χύτερο δυνατό.

Έγιναν μία σειρά αναφορές για το χθεσινό θέμα. Έχω αναφερθεί ήδη, βεβαίως, για τον ή την, άγνωστο ακόμη, συνάδελφο, ο οποίος μετέφερε τα χρήματά του έξω σε καιρούς δύσκολους, σε καιρούς που έπρεπε να δίνουμε το καλό παράδειγμα, κάνοντας μία πράξη η οποία δεν είναι πατριωτική. Θα έλεγα, ότι αντιστρατεύεται κάθε έννοια πατριωτισμού και καλού παραδείγματος, ανεξάρτητα εάν λειτούργησε νομίμως, δεν λειτούργησε ηθικά.

Σημειώνω ότι για δεύτερη μέρα δεν έχει ο ίδιος το θάρρος να αναλάβει τις ευθύνες του. Ο πολιτικός πρέπει να αναλαμβάνει τις ευθύνες του. Δεν μπορεί να υφίσταται το σύνολο των τριακοσίων Βουλευτών, που τίποτα δεν έχουν να κρύψουν και τίποτα δεν έχουν να φοβηθούν, τις συνέπειες από μια κακή πράξη του ενός. Ας βγει, λοιπόν, ο ίδιος να πάρει την ευθύνη των πράξεών του και να εξηγήσει στον ελληνικό λαό τι και γιατί έπραξε.

Σε αντίθετη περίπτωση, σημειώνω με ικανοποίηση τις προσπάθειες του Γ' Αντιπροέδρου της Βουλής και αρμοδίου κ. Ευάγγελου Αργύρη, για την αποκάλυψη του ονόματός του. Πιστεύω, όμως, ότι πρέπει να πιέσουμε σκληρά και σε κάθε κατεύθυνση, προκειμένου να ξεκαθαρίσει μια και καλή αυτό το ζήτημα.

Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι εάν δεν ξεκαθαρίσει, θα χρησιμοποιηθεί εναντίον του πολιτικού κόσμου, θα δοθεί σε κάποιους η εικόνα ότι δήθεν επιχειρούμε να κρύψουμε κάτι. Ποιοι; Εμείς που πρώτοι το θέσαμε εδώ χθες και ζητήσαμε κατά τον πιο απόλυτο τρόπο να αποκαλυφθεί εδώ και τώρα –και το ζητάμε και σήμερα– είτε από τον ίδιο είτε από τις αρμόδιες υπηρεσίες είτε από τον πάντα αρμόδιο, το όνομα αυτού του ανθρώπου που έκανε αυτήν τη μη ηθική πράξη, τη μη πατριωτική πράξη.

Έρχομαι τώρα στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο, που είναι ιδιαίτερα θετικό. Είναι ενδεικτικό κλίματος ότι η συζήτηση στη Βουλή επεκτάθηκε σε άλλα θέματα. Βεβαίως, είναι πολύ σημαντικό να γίνει μείωση του δημοσίου χρέους κατά 100 δισεκατομμύρια. Απαλλάσσεται η Ελλάδα από ένα βραχνά. Καθίσταται διαχειρίσιμο, βιώσιμο το δημόσιο χρέος της χώρας. Μπορούμε πια ελπίζουμε, μπορούμε να μη χρεοκοπήσουμε.

Αυτό, όμως, είναι αποτέλεσμα της πολιτικής κάποιων. Δεν μπορώ να ακούω και μάλιστα πολιτικούς αρχηγούς, να έρχονται εδώ και να μας λένε ότι υπάρχουν προβλήματα. Βεβαίως υπάρχουν προβλήματα. Τεράστια προβλήματα υπάρχουν. Σήμερα, όμως, συζητάμε το θέμα της μείωσης του δημόσιου χρέους. Είναι θετικό ή δεν είναι; Γιατί δεν το ψηφίζουν; Ποιοι είναι οι λόγοι;

Μπορούν να διατηρήσουν τις όποιες επιφυλάξεις τους για τη συμφωνία. Τις δεχόμαστε, δεν μας ενοχλεί. Αναλάβαμε τις ευθύνες μας. Δεν μπορούμε, όμως, να λες ότι εγώ προσδοκώ μόνο να τζιράρω στο πρόβλημα και να αποκομίσω κάποια οφέλη και δεν σε ενδιαφέρει η χώρα σου που αγωνιά, που προσδοκά, που ελπίζει, που αγωνίζεται να μη χρεοκοπήσει, που μπορεί να έχει μία θετική ένδειξη. Δεν είναι ένα θετικό μήνυμα, γεγονός αυτή η ιστορία της μείωσης του χρέους που το καθιστά βιώσιμο και βεβαίως η μείωση του κόστους τοκοχρεολυσίων 3 με 4 δισεκατομμυρίων κατ' έτος από τα οποία απαλλάσσεται ο ελληνικός λαός; Πρέπει και σ' αυτό να διαφωνήσουμε;

Σε τελική ανάλυση, γίνεται μία μεγάλη συζήτηση περί εθνικής κυριαρχίας. Ακούστε, όλοι θέλουμε την Ελλάδα κυρίαρχη και ανεξάρτητη. Αυτό πιστεύουμε, αυτό προσδοκούμε, αυτός είναι ο στόχος μας, αυτό είναι από τα βασικά στοιχεία της πολιτικής δράσης του καθενός μας. Δεν αμφισβητώ τον πατριωτισμό κανενός κόμματος. Προς Θεού.

Να πούμε, όμως, κάτι; Μια Ελλάδα που επιβιώνει με δάνεια, που επιβιώνει με τη βοήθεια τρίτων, είναι η Ελλάδα που θέλουμε; Ο κ. Τσίπρας και άλλοι πολιτικοί Αρχηγοί, δεν δέχονται ότι πρέπει να χρεοκοπήσουμε.

Λένε ότι με κάποιο μαγικό τρόπο, τον οποίο εγώ δεν καταλαβαίνω, θα σωθούμε.

Ποιος είναι ο μαγικός τρόπος; Ο τζόγος; Να παίξουμε, δηλαδή, πόκερ και να πούμε αν θα μας χρεοκοπήσουν ή όχι; Δεν νομίζω να υπάρχει υπεύθυνος πολιτικός που να το λέει αυτό. Μην ξεχνάμε, λοιπόν, ότι η Ελλάδα σήμερα επιβιώνει με δάνεια και με τη βοήθεια τρίτων. Εάν θέλουμε –και θέλουμε– μια Ελλάδα ισχυρή, εάν θέλουμε μια Ελλάδα πλήρως ανεξάρτητη, εάν θέ-

λουμε μια Ελλάδα περήφανη, αυτό σημαίνει ότι πρέπει να έχουμε μια Ελλάδα ισχυρή, οικονομικά ανεξάρτητη, μια Ελλάδα ανεπτυγμένη. Η οικονομική εξυγίανση, η οικονομική ανόρθωση και η ανάπτυξη είναι οι απαραίτητοι όροι, είναι οι προϋποθέσεις προκειμένου να μιλάμε για μια Ελλάδα ισχυρή, πλήρως ανεξάρτητη και περήφανη. Διότι κάποιος ο οποίος κινδυνεύει ανά πάσα στιγμή να χρεοκοπήσει δεν έχει αυτήν την πολυτέλεια.

Τι επενδύσεις προσδοκά κάποιος, για τον οποίο γράφονται κάθε μέρα στις εφημερίδες ότι μπορεί να χρεοκοπήσει; Τι είδους πατριωτική πολιτική, είναι να ερχόμαστε εδώ και να λέμε ότι ο πρώην Αναπληρωτής Υπουργός της Πολωνίας έγραψε σε κάποια διεθνή εφημερίδα και να επικαλούμαστε τι είπε και όχι να επικαλούμαστε αυτό που είπε η επίσημη πολωνική κυβέρνηση, που προχθές ψήφισε ή συμφώνησε ή θα συμφωνήσει στη Σύνοδο Κορυφής, στις αποφάσεις οι οποίες πάρθηκαν;

Τι κάνουμε, λοιπόν, με αυτά; Παίρνουμε, δηλαδή, οτιδήποτε γράφεται στο διεθνή Τύπο που δεν βολεύει τη χώρα μας, το οποίο αποτελεί πιθανώς πικρόχολο σχόλιο του άλφα ή του βήτα -πιθανώς δε και μερικών εξηρημένων από διεθνή συμφέροντα και από κάποιους κύκλους που ήθελαν τη χρεοκοπία- και τα παρουσιάζουμε στη Βουλή, προκειμένου να τεκμηριώσουμε τα επιχειρήματά μας. Ε, δεν είναι σωστό. Δεν καταλαβαίνω τι εξυπηρετεί αυτή η πρακτική.

Εγώ θα περίμενα από όλα τα κόμματα να πουν το εξής: Εμείς δεν θέλουμε μια Ελλάδα στο περιθώριο των εξελίξεων. Δεν θέλουμε μια Ελλάδα χρεοκοπημένη, δεν θέλουμε μια Ελλάδα στην οποία να κυριαρχεί η φτώχεια, η εγκατάλειψη και η περιθωριοποίηση. Αυτή είναι η λογική.

Σε τελική ανάλυση, ακόμα και τη συμφωνία που πετύχαμε προσέξατε ότι την υποδεχτήκαμε με χαμηλούς τόνους. Δεν έσωσε την Ελλάδα εξ ορισμού. Της δίνει δυνατότητες, όμως, της δημιουργεί ελλπίδες, της δημιουργεί προοπτικές. Βεβαίως, για να πετύχουμε σε αυτές τις προοπτικές είναι ώρα ευθύνης. Είναι η ώρα των αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων. Αν περιμένουμε ότι, κόβοντας δεξιά-αριστερά μισθούς, συντάξεις λύθηκαν τα προβλήματα, απατόμεθα και απατόμεθα όλοι. Είναι η ώρα των μεγάλων μεταρρυθμίσεων, των δύσκολων μεταρρυθμίσεων.

Είναι η ώρα, κύριοι Υπουργοί, να οικοδομήσουμε ένα φορολογικό σύστημα σταθερό, που να δίνει βάρος στην ανάπτυξη. Είναι η ώρα να οικοδομήσουμε ένα δημόσιο τομέα υγιή και ανεπτυγμένο, με πλήρη αξιοκρατία και αξιολόγηση των πάντων. Είναι ώρα, σε τελική ανάλυση, να δούμε ποιο είναι εκείνο το νέο οικονομικό μοντέλο που επαγγελλόμαστε. Είναι η ώρα να συμπίεσουμε τις τιμές, που θέλει ρίσκο, θέλει αγώνα για να μπορέσεις να το πετύχεις, για να μη συμπίεζονται μόνο οι μισθοί. Και είναι η ώρα, να βάλουμε τις βάσεις μιας νέας επιχειρηματικότητας, που θα δημιουργήσει θέσεις εργασίας και αύξηση του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος.

Δεν τα έχουμε καταφέρει αυτά τα χρόνια όπως πρέπει όλα αυτά και πρέπει να δούμε κατάφρατα την πραγματικότητα, όχι χτυπώντας ο ένας τον άλλο, λες και ο άλλος κατείχε την απόλυτη αλήθεια αλλά βοηθώντας ο ένας τον άλλο, ώστε να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε εκείνο το ισχυρό μέτωπο που θα κάμψει αντιστάσεις, θα μας βοηθά να ξεπεράσουμε τον εαυτό μας, για να μπορέσουμε να κάνουμε αυτές τις αλλαγές.

Πιστεύετε, κύριε Μουσουρούλη, ότι η Νέα Δημοκρατία κατέχει -με τη συγκεκριμένη προϊστορία της και ιδιαίτερα της περασμένης πενταετίας- και εγγυάται ότι όλα αυτά θα γίνουν ως εκ θαύματος εν μία νυκτί;

Ας σοβαρευτούμε, επιτέλους! Αν ήταν να τα έχετε κάνει, θα τα είχατε κάνει. Θα είχατε κάνει την επανίδρυση του κράτους. Το αντίθετο πετύχατε. Με το να γυρίζουμε πίσω, όμως, δεν κερδίζουμε τίποτα. Πρέπει να κοιτάμε μπροστά. Είναι ώρα σε αυτά να καταθέτουμε όλοι τη συμβολή μας και να κάνουμε και τα δύσκολα. Διότι, όντως, αν δεν κάνουμε τα δύσκολα, τον Ιούνιο θα έχουμε προβλήματα, οποιαδήποτε κυβέρνηση και αν είναι τότε. Τον Ιούνιο θα έχουμε προβλήματα. Αυτό τον κώδωνα πρέπει να τον κρούσουμε από τώρα.

Είναι η ώρα, λοιπόν, των αλλαγών και η ώρα της ευθύνης. Έτσι βγαίνει κανείς από την κρίση. Τα μεγάλα λόγια τελείωσαν. Είναι ώρα για μεγάλες πράξεις.

Και επειδή και η Κυβέρνηση εξήγγειλε ότι θα γίνουν εκλογές αμέσως μόλις η χώρα αισθανθεί ασφαλής, θα επαναλάβω και θα κλείσω με αυτό: Οι εκλογές αυτές δεν μπορεί να είναι σας τις άλλες. Δικαίωμα της Αριστεράς είναι να προβάλλει το δικό της εναλλακτικό πρότυπο. Δικαίωμα, όμως και όλων όσων προσβέουν την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας, είναι να καταλάβουν ότι πρέπει να κόψουν τις μεγάλες κουβέντες, τα ταξίματα, τις υποσχέσεις χωρίς περιεχόμενο -που από όλους μας έγιναν τα περασμένα διαστήματα- και να προχωρήσουμε με συνέπεια και ευθύνη στο τι έχουμε να πούμε για να πάει η χώρα μπροστά, για να φέρουμε σε πέρας αυτά που δεσμευθήκαμε, για να κάνουμε και τα άλλα για τη σχέση ιδιαίτερα με το μοντέλο ανάπτυξης που δεν περιέχονται στο μνημόνιο και να ανακτήσουμε την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος, που έχει βίαια τραυματιστεί και τραυματίστηκε και με το θέμα του ή της συναδέλφου, τον οποίο ακόμη δεν γνωρίζουμε, όλο το προηγούμενο διάστημα.

Όσον αφορά τη σημερινή απόφαση, πιστεύω ότι η Βουλή, όπως και οι εισηγητές μας είπαν, θα ψηφίσει την πρόταση, την οποία έχουμε κάνει, την πρόταση που έφερε η Κυβέρνηση. Πιστεύω ότι η εφαρμογή του PSI, που θα προκηρυχθεί αύριο, δίδει ελλπίδες, δίδει δυνατότητες. Όμως, είναι μόνο η αρχή. Στο χέρι μας είναι να το φέρουμε σε πέρας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Χρήστο Πρωτόπαπα, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ.

Ακολουθεί από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του, ο κ. Αθανάσιος Παφίλης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Γίνεται πολύ συζήτηση και, μάλιστα, προβάλλεται και με ιδιαίτερα έντονο τρόπο το θέμα που έχει προκύψει με το ένα εκατομμύριο, που κάποιος Βουλευτής -ή δεν ξέρω τι ακριβώς είναι- έχει βγάλει με νόμιμο -εντός ή εκτός εισαγωγικών- τρόπο στο εξωτερικό. Βεβαίως, είναι ένα υπαρκτό πρόβλημα και πρέπει να αποκαλυφθεί. Όμως, όλη αυτή η ιστορία συνοδεύεται και με μια απίστευτη υποκρισία.

Σας ρωτάμε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ και όλους του κυρίου που έχουν βγει στα κανάλια: τα υπόλοιπα 599.999.000.000, όπως λένε, που είναι στις ελβετικές τράπεζες ποιος τα έχει; Τα 600 δισεκατομμύρια, που λέγεται ότι είναι στις ελβετικές τράπεζες, ποιος τα έχει βγάλει όλα αυτά τα χρόνια και από πού τα έβγαλε; Από τον κλεμμένο ιδρώτα και το αίμα κυριολεκτικά του ελληνικού λαού. Τα 500 δισεκατομμύρια περίπου που γυρνάνε στις offshore ποιος τα έχει; Γιατί δεν τα λένε και αυτά;

Μάλιστα, η υποκρισία είναι μεγάλη, γιατί όταν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, χωρίς να πιστεύει ότι μπορεί να υπάρξουν συνθήκες διαφάνειας ούτε και θα αλλάξει με επιμέρους διαφάνεια το σύστημα, προτείνει να υπάρχει ουσιαστικό «πόθεν έσχες», που θα είναι «πού τα βρήκες», όταν προτείνει συγκεκριμένα μέτρα, παραδείγματος χάριν, ονομαστικοποίησης των μετοχών μέχρι φυσικού προσώπου, όταν λέει να ανοίξουν οι offshore εταιρείες, τότε όλοι που κόπτονται -τα κόμματα εδώ- και που φωνάζουν για το ένα εκατομμύριο λένε «όχι, δεν γίνεται να πάρουμε τέτοια μέτρα, γιατί αντιβαίνουν στη λειτουργία του ίδιου του συστήματος». Γι' αυτό λέμε ότι υπάρχει μια τεράστια υποκρισία.

Το δεύτερο που θέλω να αναφέρω, είναι ότι αυτές τις μέρες ζούμε μια απίστευτη πλύση εγκεφάλου, η οποία κλιμακώνεται. Είναι συντονισμένη από τα κόμματα που στηρίζουν το καπιταλιστικό σύστημα, από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, γραπτά και ηλεκτρονικά, από διάφορους επιστρατευμένους, οι οποίοι αναλύουν τη μεγάλη επιτυχία, τη σωτηρία για πέμπτη-έκτη φορά και οι οποίοι παράλληλα εκβιάζουν, τρομοκρατούν με χυδαίο, απαράδεκτο τρόπο τον ελληνικό λαό.

Μάλιστα, ο κ. Βενιζέλος έθεσε πάλι το νέο δίλημμα: «ή θυσίες ή απόλυτη καταστροφή», δηλαδή «ή θα καταστραφείτε και θα γυρίσετε στο 1950...» -αυτό που απειλεί ότι θα γινόταν διαφορετικά- «...ή θα έχουμε την απόλυτη καταστροφή». Και έκλεισε εδώ. Μα, δεν είναι έτσι. Το δίλημμα είναι: «ή ανατροπή αυτού του συστήματος ή κόλαση, βαρβαρότητα, την οποία καλούνται να ζη-

σουν οι εργαζόμενοι», εκτός και αν η ιστορία σταμάτησε εδώ.

Υπάρχει –λέω– ένας απίστευτος προπαγανδιστικός μηχανισμός και πραγματοποιείται μία λυσσαλέα επίθεση στους ανθρώπους του μόχθου, στους εργαζόμενους. Ενοχοποιούν το λαό. Του λένε: «Ζείτε με δανεικά».

Μα σοβαρολογούμε; Ακόμα και τα δανεικά που παίρνουν τρεις φορές πάνω τα πληρώνουν. Ποιος ζει με δανεικά, αλήθεια; Εκείνος που ξυπνάει το πρωί και γυρνάει το βράδυ στο σπίτι του, που δεν έχει να αφήσει τα παιδιά του, εκείνοι που προσπαθούσαν με δεύτερη και τρίτη δουλειά, δουλεύοντας δεκαπέντε και δεκαοκτώ ώρες και σε συνθήκες απαράδεκτες όλα αυτά τα χρόνια, να μπορέσουν να επιβιώσουν και να κάνουν τι; Να πάρουν ένα σπίτι και να σπουδάσουν τα παιδιά τους;

Όλους αυτούς τους κατηγορείτε. Είναι οι άνθρωποι, που παράγουν τον πλούτο στη χώρα. Θέλετε να τους ενοχοποιήσετε. Πραγματοποιείται λυσσαλέα επίθεση σε ό,τι κοινωνικό υπήρχε, που το κατέκτησαν με μεγάλους αγώνες και που είναι τίποτα μπροστά στις δυνατότητες που έχει η κοινωνία σήμερα.

Έβλεπα σήμερα τον Κυβερνητικό Εκπρόσωπο στην τηλεόραση. Άθλια προπαγάνδα, με μελιστάλαχτο ύφος! Ένοχοι όλοι οι Έλληνες! Ξέρετε, λέει, στη Σουηδία δεν υπάρχουν κατώτατοι μισθοί! Προετοιμάζετε το έδαφος να τους καταργήσετε τελείως; Και λειτουργεί μια χαρά η οικονομία! Εδώ, γιατί να έχουμε;

Τολμάτε να μιλάτε για τα ασφαλιστικά ταμεία! Καλά, δεν υπάρχει ίχνος ευαισθησίας τουλάχιστον να σιωπάτε, όταν έχετε φάει από το ΙΚΑ, σύμφωνα με μέτριους υπολογισμούς, πάνω από 50 δισεκατομμύρια ευρώ; Αυτά τα πλήρωσαν οι εργαζόμενοι όλα αυτά τα χρόνια, όταν τους στείλατε στον τζόγο του χρηματιστηρίου και έχασαν τόσα λεφτά! Και ποιους τολμάτε σήμερα και κατηγορείτε; Αυτούς που παράγουν τον πλούτο στην Ελλάδα, αυτούς που την έχτισαν! Αυτούς που φτιάχνουν τα πάντα, τους θεωρείτε ένοχους! Είναι αυτοί που ζουν με δανεικά! Μεγάλο ψέμα! Υποκρισία!

Απευθυνόμαστε στο λαό και του λέμε πάλι: «Ψηλά το κεφάλι!» Δεν χρωστά τίποτα όλα αυτά τα χρόνια! Του χρωστούν! Τον έχουν κατακλέψει! Τον έχουν εκμεταλλευθεί όλα αυτά τα χρόνια!

Για ποιον δεν λέτε κουβέντα; Ένας να βγει και να πει γι' αυτόν τον αμύθητο πλούτο που συγκεντρώθηκε σε λίγα χέρια, σε ντόπια και ξένα μονοπώλια, σε επιχειρηματικούς ομίλους. Γι' αυτούς δεν λέτε κουβέντα ότι φταίνει! Κανένας δεν βγαίνει να πει μία κουβέντα! Πού να πείτε; Αφού αυτούς εξυπηρετείτε ανοιχτά και ξετσιπωτά, θα έλεγα, μερικές φορές! Και από την άλλη κάνει ο καθένας την προσωπική του διαδρομή και παρουσιάζει τις ευαισθησίες του.

Θα ήταν πιο τίμιο και πιο ειλικρινές να πείτε το εξής: Ναι, ο καπιταλισμός είναι το καλύτερο σύστημα, έστω και αν είναι βάρβαρο και αυτόν υπηρετούμε. Και αφού τον υπηρετούμε, γι' αυτό τα παίρνουν οι πλούσιοι από τους εργαζόμενους, όταν αναπτύσσεται η οικονομία, έρχεται η κρίση, τα παίρνουμε ξανά και τα δίνουμε ξανά στα μεγάλα μονοπώλια, για να πάει μπροστά η κοινωνία! Θα ήταν πιο τίμιο, για να καταλάβει και ο ελληνικός λαός το τι ακριβώς γίνεται!

Αλήθεια, φταίνει οι εργαζόμενοι για το χρέος; Βάζετε κάποιες εξαιρέσεις για κάποια προνόμια που εσείς τα δώσατε –και οι δύο οι κυβερνήσεις– για να τους εξαγοράσετε και κάνετε γενίκευση! Δεν φταίνει όλοι αυτοί που πήραν όλα αυτά τα χρόνια για το χρέος 60%, 70% επιδότηση με υπερτιμολογήσεις, υποτιμολογήσεις; Επιτέλους, το χρέος υπάρχει σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες! Σταματήστε πλέον να συνδέετε τα μέτρα με το χρέος! Το λέτε και οι ίδιοι! Θα τα παίρνατε έτσι ή αλλιώς!

Λέτε ότι δημιουργούνται προϋποθέσεις για να σωθεί η χώρα με το PSI και τη δανειακή σύμβαση. Εμείς λέμε ότι είναι ελεγχόμενη χρεωκοπία και ανεξέλεγκτη χρεωκοπία του λαού!

Θα μιλήσουμε, λοιπόν, πιο πρακτικά! Λέτε ότι μια «χάριση» –εντός εισαγωγικών– 107 δισεκατομμύρια ευρώ και φεύγουν από την πλάτη του ελληνικού λαού. Πρώτα-πρώτα, αυτά που φαίνεται ότι μας χάρισαν, τα έχουν βγάλει τρεις και τέσσερις φορές όλα τα προηγούμενα χρόνια! Δεύτερον, «χαρίζουν» –εντός εισαγωγικών– τα 107 δισεκατομμύρια ευρώ και φορτώνετε στον ελληνικό λαό 130 δισεκατομμύρια ευρώ! Ποιος θα τα ξεπληρώσει τα 130

δισεκατομμύρια ευρώ; Ποιος θα τα ξεπληρώσει; Οι τράπεζες; Τα μονοπώλια; Οι μεγάλες επιχειρήσεις;

Ποιος τα παίρνει εδώ, λοιπόν, αφού σώζεται η Ελλάδα; Πού θα πάνε τα 130 δισεκατομμύρια ευρώ; Θα πάνε στα μεροκάματα; Θα πάνε σε μισθούς; Πού θα πάνε; Θα πάνε στις τράπεζες –μέχρι πενήντα, λέτε– και τα υπόλοιπα στους πιστωτές, δηλαδή σ' αυτούς που τα δίνουν! Και ο ελληνικός λαός, με απλό λογαριασμό –όχι που του λέτε εκείνα τα περίεργα, για να τον μπερδέψετε– θα τα πληρώσει διπλά τα 130 δισεκατομμύρια ευρώ μαζί με τα επιτόκια! Θα τα πληρώσει μέσα από τα ασφαλιστικά ταμεία, τα οποία θα επιβαρυνθούν με 24 δισεκατομμύρια ευρώ και με το σεληνιακό τοπίο που ετοιμάζετε!

Άρα, δεν σώζετε την Ελλάδα! Σώζετε το κεφάλαιο, το ελληνικό και το ξένο! Μάλλον, προσπαθείτε να το διασώσετε με όσο το δυνατόν λιγότερες ζημιές, γιατί ορισμένες ζημιές θα τις έχει, για τις οποίες λέω ξανά ότι τις έχει βγάλει διπλές και τριπλές!

Άρα, σοβαρολογείτε, όταν λέτε στον ελληνικό λαό σήμερα ότι φεύγει ένα βάρος από πάνω του; Και θέλετε να το πιστέψει; Δεν σας πιστεύουν! Λέτε ότι φεύγουν 107 δισεκατομμύρια ευρώ και του φορτώνετε 130 δισεκατομμύρια ευρώ! Και με χειρότερους όρους στην πορεία, οι οποίοι δεν ξέρουμε πώς θα καταλήξουν!

Λέτε ότι θα πάμε καλά –μπαίνω στη δική σας τη λογική– και θα φθάσουμε από το 2009, στο 2020, με το ίδιο χρέος στο ποσοστό του ΑΕΠ.

Αν πάτε στα καφενεία –όσοι τολμάνε ακόμα να βγουν ή μπορούν να βγουν γιατί υπάρχει μεγάλη αγανάκτηση γι' αυτά τα κόμματα που στηρίζουν αυτήν την πολιτική– και μιλήσετε γι' αυτό, θα σας το πει ο ίδιος ο κόσμος. Δεν σας πιστεύει. Το καταλαβαίνει.

Άρα και με το PSI γίνεται χρεοκοπία μεγαλύτερη και ανεξέλεγκτη του ελληνικού λαού. Γιατί το PSI συνδέεται και με το νέο μνημόνιο. Τι φτιάχνετε, τι στήνετε και με το ίδιο το PSI;

Εξασφαλίζετε πρώτον, να χάσουν λιγότερα αυτοί που κέρδιζαν όλα αυτά τα χρόνια. Αυτό το εξασφαλίζετε. Κι εδώ είναι ο μεγάλος ο καυγάς, γι' αυτό δεν προχωρούσε το προηγούμενο διάστημα, για το ποιος θα χάσει και τι θα χάσει.

Δεύτερον, εξασφαλίζετε ότι θα τους δώσετε 130 δισεκατομμύρια που θα πάρете. Θα τους τα δώσετε από το πλάι. Και αφήστε ότι θα τα πάρουμε πίσω από την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, που έλεγε ο κ. Βενιζέλος.

Τρίτον, δίνετε τέτοια προνόμια με φοροαπαλλαγές κ.λπ., που πάλι στο μεγάλο κεφάλαιο θα πάνε.

Τέταρτον, δημιουργείτε ένα σεληνιακό τοπίο εργασιακών σχέσεων –που είναι και βασικό αυτό– με 400-300 ευρώ –κι άκουγα χθες τον Υπουργό που έλεγε για τη Σλοβενία, τη Λατονία και τη Βουλγαρία με 180 και 200 ευρώ– ώστε να απαξιωθεί τελείως η εργατική δύναμη για να μπορούν να επενδύσουν ξανά, για να βγάλουν μεγάλα κέρδη. Και μιλάτε για ανάπτυξη; Ποια ανάπτυξη άραγε. Τι σόι ανάπτυξη θα είναι αυτή, με ανθρώπους που θα παίρνουν 400, 300 και 200 ευρώ, με ενάμιση και δύο εκατομμύρια ανέργους; Γιατί και ανάκαμψη να υπάρχει, αναμικτή θα είναι και θα συνοδεύεται με υψηλά ποσοστά ανεργίας, γιατί το σύστημα είναι σε αδιέξοδο.

Άρα, από αυτόν το λογαριασμό που πρέπει να κάνει ο κάθε εργαζόμενος –αν υπάρχουν κάποιοι που μας βλέπουν– βγαίνει με έναν απόλυτο τρόπο το τι κάνετε. Σώζετε τα μονοπώλια, τους επιχειρηματικούς ομίλους, το μεγάλο κεφάλαιο και καταστρέφετε κυριολεκτικά τον ελληνικό λαό.

Όσο για τη σταθερότητα και την ασφάλεια απορούμε μερικές φορές με το θράσος. Ποια σταθερότητα θα έχει ένας που θα είναι άνεργος; Ποιά σταθερότητα; Μιλάτε για το 2020 που θα βρει δουλειά; Έτσι μου είπε κάποιος προχθές «Μα, εγώ θα είμαι σαράντα χρονών. Μέχρι τότε τι θα κάνω;». Και δεν ήταν ούτε κομμουνιστής, ούτε τίποτα. Ένας απλός άνθρωπος ήταν που έχασε τη δουλειά του. Για ποια ασφάλεια λέτε, όταν καλείται σήμερα ο συνταξιούχος να ζήσει με 300 και 200 ευρώ; Θα πεθάνει πριν την ώρα του.

Εμείς έχουμε πει και το ξαναλέμε –και δεν είναι επειδή το έχουμε εφεύρει εμείς– ότι δεν μπορεί να συνεχίσει ο καπιταλισμός, τελείως. Έχει σαπίσει. Δεν μπορεί να πάει μπροστά την ανθρωπότητα, εμποδίζει την πρόοδο της κοινωνίας, την πάει

στην βαρβαρότητα. Αυτό διαπιστώνεται παγκόσμια, γιατί δεν μπορεί να απαντήσει στο ερώτημα, πώς είναι δυνατόν να εξελίσσεται η τεχνολογία, η επιστήμη, η παραγωγικότητα της εργασίας, ο κοινωνικός πλούτος να αυξάνεται και αυτοί που τον παράγουν, να καλούνται να ζήσουν πενήντα-εξήντα και εκατό χρόνια πίσω;

Μπορεί να απαντήσετε αυτό το ερώτημα; Δεν μπορείτε να το απαντήσετε. Ότι εφευρήματα κι αν βρείτε κι όσες προσπάθειες κι αν κάνει ο κ. Βενιζέλος και οποιοδήποτε άλλοι, δεν μπορείτε οι απολογητές του συστήματος να το υπερασπιστείτε πια όπως παλιότερα. Φαίνεται ότι έχει φάει τα ψωμιά του και η ανατροπή του, δεν είναι επειδή τη θέλει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Είναι πλέον ζητούμενο. Αντικειμενικά μπαίνει το ερώτημα της ανατροπής και της οικοδόμησης άλλου συστήματος.

Μας λένε αν έχουμε βρει μαγικό τρόπο. Έχουμε ολοκληρωμένη πολιτική πρόταση. Κάντε κριτική. Εμείς λέμε: Λαϊκή εξουσία, λαϊκή οικονομία, αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, μονομερής διαγραφή του χρέους, κοινωνικοποίηση των βασικών μέσων παραγωγής, εθνικός σχεδιασμός και άλλα στοιχεία της λαϊκής εξουσίας, που μπορεί να βγάλει την Ελλάδα από αυτό το αδιέξοδο και που μπορεί να αναπτυχθεί η οικονομία σε όφελος των εργαζομένων και του λαού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό το θέμα αυτής της εξουσίας των παραγωγών του πλούτου της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, είναι πλέον αντικειμενικά στην ημερήσια διάταξη. Ευθύνη έχει και ο λαός να το επιλέξει, γιατί όσο πιο γρήγορα τόσο καλύτερα θα είναι.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Αθανάσιο Παφίλη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Ο κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος, Βουλευτής Αχαΐας και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνταγμένου, έχει το λόγο για έξι λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η αντιμετώπιση της χρηματοπιστωτικής κρίσης που δεν ξεκίνησε από την Ελλάδα, αλλά ξέσπασε και σε μας παράλληλα με άλλες χώρες -σε μας, όμως, καταστροφικά γιατί δεν έχουμε παραγωγική δομή- εξελίσσεται καταστροφικά για όλη τη νότια Ευρώπη. Το 2011 είχαμε 135 δισεκατομμύρια στα στεγαστικά δάνεια στην Ισπανία τα οποία δεν ικανοποιούνται. Άρα, πολύ σύντομα η κρίση θα πάρει ένα γενικευμένο χαρακτήρα.

Η κρίση αυτή είναι κρίση τραπεζών. Όταν εμείς πριν από τρία χρόνια με τον κ. Καρατζαφέρη ζητούσαμε να γίνουν όσο το δυνατόν συντομότερα ενοποιήσεις ελληνικών τραπεζών, κάποιοι είχαν μαγαζιά και δεν τα άφηναν, κάποιοι ανακεφαλαίωναν επισφαλή δάνεια των 500 και 700 εκατομμυρίων ευρώ και φρόντιζαν μόνο γι' αυτό. Το σύστημα στην Ελλάδα είναι ένα σύστημα σαθρό, όπου δυστυχώς ο επιχειρηματικός κόσμος δεν στέκεται στα δικά του πόδια αλλά είχε μάθει να παίρνει εύκολο χρήμα από το κράτος και θαλασσοδάνεια από τις τράπεζες.

Μπήκαμε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και έγινε η λεγόμενη «τρόικα» και δεν πήγαμε κατ' ευθείαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί ο κ. Παπανδρέου αυτό το είχε αποφασίσει από πριν, πιστεύοντας ο ίδιος στην «παγκόσμια κυβέρνηση», όπως έλεγε, και διατρανώνοντας ότι χρειάζεται να ενισχυθεί ο ρόλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Και αυτό γινόταν σε όλες τις συνόδους της Σοσιαλιστικής Διεθνούς. Τον αποκάλυψε ο Στρος Καν με τη συνομιλία τους το Νοέμβριο του 2009. Γι' αυτό και αρνήθηκε τις εναγωνίες προσπάθειες τις οποίες καταβάλαμε όλοι για να βρεθούν εναλλακτικές μορφές χρηματοδότησης, όταν ομολογήθηκε η κρίση. Τότε, απορρίφθηκε εσκεμμένα κάθε εναλλακτική πρόταση, διότι επελέγη το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Και μάλιστα, στο παρά πέντε, όταν η Ελλάδα δεν θα ήταν σε θέση να αποπληρώσει δανειά της, ήρθε η πρώτη δανειακή σύμβαση.

Δυστυχώς, τα πράγματα δεν βαίνουν σωστά ακόμα και τώρα. Φέτος, ο προϋπολογισμός εσόδων είναι 59 δισεκατομμύρια -δεν θα το πετύχουν- και ο προϋπολογισμός εξόδων 70 δισεκατομμύρια και, δυστυχώς, αυτές οι δαπάνες θα πραγματοποιηθούν. Το

αποτέλεσμα είναι, να μας μιλάνε από τώρα για μέτρα 5 δισεκατομμυρίων -μπορεί να είναι και 10 δισεκατομμυρίων- τον Ιούνιο.

Άρα, αφού το πρόβλεψαν και οι δανειστές μας και οι διαπραγματευτές, γιατί δεν ενέταξαν τα δέκα ή έστω τα πέντε δισεκατομμύρια στο πρόγραμμα τώρα; Διότι δεν άντεχαν να πουν στον ελληνικό λαό κατάματα «Κοίταξε, ως εδώ ήταν, γιατί από εδώ και εμπρός, κόβονται όλες οι κοινωνικές παροχές σε όλα τα επίπεδα και πάμε σε ακόμα περαιτέρω δραματικές μειώσεις συντάξεων και μισθών».

Άραγε, υπάρχει εναλλακτική λύση; Υπάρχει και την είπε ο κ. Καρατζαφέρης και κάποιοι τον κοίταγαν με στραβό μάτι, όταν μίλησε για πέντε χρόνια άτοκα και μετά για ισομερείς δόσεις των 10 δισεκατομμυρίων το χρόνο με επιτόκιο 1%. Δεν θέλουν να πάρουν τα λεφτά τους; Θέλουν. Όμως, θέλουν και να κερδοσκοπήσουν ταυτόχρονα, γιατί φέτος στις 21 Δεκεμβρίου, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έδωσε 489 δισεκατομμύρια σε τράπεζες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με επιτόκιο 1%. Και στις 29 του Φεβρουαρίου, θα δώσει 1 τρισεκατομμύριο ευρώ -και μπορεί να φτάσει μέχρι και 1,5 τρισεκατομμύριο ευρώ- πρόσθετα δάνεια με επιτόκιο 1%.

Άρα, παίζεται ένα παιχνίδι κερδοσκοπίας. Γι' αυτό όσες από αυτές τις τράπεζες που παίρνουν αυτά τα χρήματα έχουν πλεόνασμα, θα τρέξουν να αγοράσουν ομόλογα Ιταλίας με επιτόκιο 6% όσο είναι καιρός, γιατί αυτή είναι ευκαιρία. Πρόκειται για κερδοσκοπική τάση κάλυψης της ρευστότητάς τους, ενώ ακόμα δεν έχουν βγάλει από τους προϋπολογισμούς τους 292 δισεκατομμύρια σε όλη την Ευρώπη «τοξικά ομόλογα» από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, τη «Lehman Brothers» κλπ..

Εμείς, έχοντας πλήρη γνώση για όλα αυτά τα δεδομένα, είχαμε κάνει από την πρώτη μέρα μια δεύτερη σημαντική πρόταση. Αυτή ήταν η αποπαινωποίηση των κεφαλαίων, προκειμένου να έρθουν στην Ελλάδα κεφάλαια από το εξωτερικό που ανήκουν σε Έλληνες, καταργώντας για ένα διάστημα το «πόθεν έσχες» ειδικά για την οικοδομή.

Δεν μας άκουσαν. Αντί να έχουμε 80 δισεκατομμύρια εισροές -ο Μπερλουσκόνι είχε πετύχει 90 δισεκατομμύρια πριν από δύο-τρία χρόνια- έχουμε 80 δισεκατομμύρια εκροές από τις καταθέσεις και από αυτά τα 20 δισεκατομμύρια στο εξωτερικό, τα 60 δισεκατομμύρια στο εσωτερικό που πήγαν για φόρους, κάλυψη αναγκών ανεργίας και πολλά στο σεντόνικι.

Έτσι, λοιπόν, οι τράπεζες έχοντας πάρει 74 δισεκατομμύρια από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και 43 από μηχανισμό εκτάκτου ρευστότητας, τον ELA, έχουν πάρει 117 δισεκατομμύρια. Τώρα θα πάρουν άλλα 30, που μπορεί να χρειαστεί να πάρουν και περισσότερα, δηλαδή, όπως είπε και ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ, σύνολο 180 περίπου δισεκατομμύρια, όσες οι καταθέσεις σήμερα στις ελληνικές τράπεζες. Αυτή είναι δυστυχώς η κατάσταση. Άρα, τι μένει να περιμένουμε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μπήκαμε και στο Αγγλικό Δίκαιο. Είναι μεγάλη προπαγάνδα -ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε με αυτό- ότι δήθεν το Αγγλικό Δίκαιο είναι το σύνηθες και ότι είναι απλό από εδώ και μπρος. Δεν είναι έτσι. Αυτοί πήραν 78 δισεκατομμύρια τα οποία ήταν να εισπράξουν σε λήγοντα ομόλογα στο επόμενο χρονικό διάστημα, τα ανακεφαλαίωσαν και έβαλαν εγγύηση το ελληνικό δημόσιο: την ιδιωτική περιουσία του ελληνικού δημοσίου. Και τώρα οι κουβέντες που γίνονται στο εξωτερικό είναι για το τι φιλέτα θα αρπάξουν από το Ταμείο Αποκρατικοποιήσεων, το οποίο είναι ιδιωτικού δικαίου και τι θα γίνει με τις συμβάσεις που θα υπογράψει η Ανώνυμος Εταιρεία Αξιοποίησης Υδρογονανθράκων που ιδρύθηκε ως γνωστόν, από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, για να βάλουν χέρι στο 1 τρισεκατομμύριο, που είναι η αξία του φυσικού αερίου της χώρας.

Είμαστε σαφείς και συγκεκριμένοι, με ολοκληρωμένες αντιπροτάσεις. Δίχως σχέδιο Μάρσαλ, δίχως επενδυτικό πρόγραμμα για την Ελλάδα που θα έχουμε ρευστό στην αγορά και στην πραγματική οικονομία, δεν βγαίνουμε από το αδιέξοδο. Όλα τα άλλα είναι ένα παιχνίδι των δανειστών μας, να μας γονατίσουν και να μας κατακλέψουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον

κ. Αλέξανδρο Χρυσανθακόπουλο από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης έχει το λόγο, για έξι λεπτά επίσης, από του Βήματος.

Σας ακούμε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το PSI, το οποίο έρχεται με κατεπείγουσες διαδικασίες, συνιστά μια πραγματική «τρύπα στο νερό» όσον αφορά την αντιμετώπιση του χρέους της χώρας μας. Δεν δίνει καμμία απολύτως απάντηση στο χρέος ούτε βεβαίως το καθιστά βιώσιμο.

Αυτό που είναι το πρόβλημα της χώρας, δεν είναι το χρέος ούτε το έλλειμμα. Αυτό ακόμα δεν το έχει αντιληφθεί αυτή η Κυβέρνηση, δεν το έχει αντιληφθεί ένα ολόκληρο πολιτικό κατεστημένο. Δεν συζητάω για την τρόικα, η οποία ασφαλώς είναι εκτός τόπου και χρόνου και χρησιμοποεί τη χώρα ως πειραματόζωο.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Όσο επιχειρεί η Κυβέρνηση, συνολικά το πολιτικό κατεστημένο, να αντιμετωπίσει χρέος και έλλειμμα, αυτά καθ' εαυτά, με δημοσιονομικές πολιτικές λιτότητας, δεν υπάρχει καμμία απολύτως διέξοδος. Η παγίδα του χρέους θα είναι ασταμάτητη, αγίατρευτη και χωρίς καμμία ελπίδα και προοπτική. Το μόνο τέλος είναι η εξαφάνιση της χώρας.

Ήταν Δεκέμβριος του 2007 που για τον προϋπολογισμό του 2008 είχα μιλήσει για την κρίση κ.λπ., όταν δεν μιλάγε κανένας εδώ, σε αυτήν την Αίθουσα. Τι σας έλεγα τότε για ορισμένα πράγματα, τα οποία δεν τα λέω τώρα, αλλά τα έλεγα τότε:

Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ παλιότερα και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σήμερα επιτίθενται για τους ρυθμούς ανάπτυξης της χώρας, οι οποίοι κινούνται γύρω στο 4% την τελευταία δεκαετία. Η ανάπτυξη, όμως, αυτή δεν είναι διατηρήσιμη -έλεγα τότε στον προϋπολογισμό- διότι κυρίως στηρίζεται στην κατανάλωση με την υπερχρέωση του δημοσίου, των νοικοκυριών και σε εξωγενείς παράγοντες.

Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι για το 2006, που είναι ολοκληρωμένα τα στοιχεία, είχαμε ονομαστική αύξηση του ΑΕΠ κατά 14 δισεκατομμύρια ευρώ. Το ίδιο ισχύει για όλα τα χρόνια. Την ίδια χρονιά το χρέος της κεντρικής κυβέρνησης αυξήθηκε κατά 11 δισεκατομμύρια ευρώ. Τα δάνεια των νοικοκυριών αυξήθηκαν στα 16,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Τα δάνεια των επιχειρήσεων αυξήθηκαν κατά 23 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι καθαρές κοινοτικές εισροές ήταν της τάξεως των 4,5 δισεκατομμυρίων ευρώ και οι εισπράξεις από τις ιδιωτικοποιήσεις έφτασαν το 1,6 δισεκατομμύριο ευρώ. Το σύνολο αυτών μας κάνει 52,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό σημαίνει ότι για ένα ευρώ αύξηση του ΑΕΠ χρειάστηκαν 4 ευρώ δανειακοί και εισρέοντες πόροι. Αυτό δείχνει ότι η ανάπτυξη της χώρας δεν έχει καμμία απολύτως ενδογενή δυναμική, ενώ δεν μπορεί να διατηρηθεί, γιατί δεν μπορούν να διατηρηθούν τα στοιχεία που την τροφοδοτούν. Δεν μπορεί να συνεχιστεί για πολύ ο υπέρμετρος δανεισμός του δημοσίου και των νοικοκυριών, που είναι υπερχρεωμένα με ληστρικά επιτόκια. Όπως δεν μπορούν να συνεχιστούν σ' αυτό το ύψος οι κοινοτικές εισροές, οι οποίες άλλωστε τελειώνουν το 2013.»

Αυτά τα έλεγα κάθε χρόνο στον προϋπολογισμό και ουδείς τα άκουγε. Να ποιο είναι το πρόβλημα της χώρας: δεν έχει ενδογενή αναπτυξιακή δυναμική. Αναφερόμουν και στα ισοζύγια πληρωμών και έλεγα ότι αν δεν ήμασταν στο ευρώ, θα είχαν γίνει αλληπάλληλες υποτιμήσεις. Τώρα που είμαστε στο ευρώ νομίζετε ότι δεν συμβαίνει τίποτα και εφησυχάζετε. Θα έρθει γρήγορα η καταστροφή. Αυτά είναι γραμμένα. Βεβαίως τα γράφατε εσείς «στα παλαιά σας τα παπούτσια».

Και πάτε τώρα να λύσετε ένα πρόβλημα, χωρίς να αντιμετωπίσετε την αιτία του. Και η αιτία του είναι η αναπτυξιακή δυναμική της χώρας, η οποία δεν τροφοδοτείται. Και για να στραφείτε προς τα εκεί, πρέπει να γίνουν δύο πράγματα, τα οποία όσο και να είναι σκληρά, πρέπει να γίνουν:

Πρώτον, η διαγραφή του χρέους. Το χρέος αυτό πια τελείωσε. Δεν μπορεί η ελληνική οικονομία να ξαναρχίσει να βάζει μπρος τις μηχανές της, αποπληρώνοντας ένα τέτοιο χρέος.

Δεύτερον, να δοθούν ανάσες προστασίας στην ελληνική οικονομία, ώστε να γίνουν κατάλληλες πολιτικές που θα τροφοδοτήσουν αναπτυξιακές και παραγωγικές διαδικασίες.

Χωρίς αυτά τα δύο στοιχεία δεν υπάρχει προοπτική στον αιώνα τον άπαντα με τις πολιτικές λιτότητας που ακολουθείτε, να έχετε διέξοδο. Και το περιορισμένο κούρεμα δεν είναι 107 δισεκατομμύρια ευρώ, γιατί θα δώσετε 50 δισεκατομμύρια ευρώ στις τράπεζες. Για να κρατήσετε τις τράπεζες εν ζωή, όχι για να δίνουν ρευστότητα στην οικονομία -δεν δίνουν ρευστότητα στην οικονομία, τελείωσε και αυτό το παραμύθι- αλλά για να μην χρεοκοπήσουν, πρέπει σαν έναν άλλο Μινώταυρο να κάνετε χρηματοδοτικές ενέσεις. Δεν μπορεί και αυτό να συνεχιστεί. Είναι ατελείωτο και αυτό το παιχνίδι.

Αυτές τις προτάσεις πρέπει να τις υποβάλετε σε ένα δημόσιο διάλογο, σε μία δημόσια αντιπαράθεση και δεν αναφέρομαι σε τρομοκρατικού τύπου. Διότι πολύ φοβούμαι ότι μόνο στο εξωτερικό γίνεται συζήτηση για την Ελλάδα. Και ορισμένες φορές που γίνεται εδώ τέτοια συζήτηση, γίνεται από φορείς του εξωτερικού στη χώρα μας. Δεν τις υποβάλλετε σε κανένα διάλογο. Τις απορρίπτετε και ασκείτε μία τρομοκρατία του τύπου σαν και αυτή που είπε ο Υπουργός Οικονομικών και Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης: «Θα γίνετε Μολδαβία, εάν δεν ακολουθηθούν οι συνταγές της τρόικας και του μνημονίου».

Θα γίνουμε Μολδαβία. Μα, ήδη γινόμαστε. Ήδη η Ελλάδα έχει διολισθήσει σε επίπεδα Βουλγαρίας από την άποψη τουλάχιστον των εργασιακών και κοινωνικών της σχέσεων. Σε λίγο θα φύγει και από αυτά τα επίπεδα, θα κατακυληθεί στη Μολδαβία και πολύ φοβάμαι ότι θα οδηγηθούμε, με το δρόμο που ακολουθείτε, στην Κίνα.

Βεβαίως όμως κάτι θα γίνει για να ανακοπεί αυτή η καταστροφή.

Και ξέρετε τι θα γίνει. Ένας γενικός λαϊκός ξεσηκωμός. Ήδη το βουητό του ακούγεται. Δεν το συγκρατείτε; Βαρηκοΐα έχετε; Δε βλέπετε ότι τα πνεύματα στην κοινωνία είναι άκρως ανήσυχα; Αγωνιά. Δε δέχεται ένα τέτοιο μέλλον σαν κι αυτό που της επιφυλάσσετε. Θα το ανατρέψει αυτό το κατεστημένο, το οποίο οδηγεί τη χώρα σ' αυτούς τους δρόμους, που είναι απολύτως καταστροφικοί και αδιέξοδοι.

Η χώρα έχει ελπίδα. Λαοί με το φόβο ότι «αν δεν πάθετε, δεμ θα έχετε φάρμακα, δεν θα έχετε παιδεία, δεν θα έχετε οικογένειες, θα σας πάρουν και τις γυναίκες» δεν γίνεται να κυβερνώνται, γιατί όλα αυτά που καταμαρτυρείτε ότι θα συμβούν, αν υπάρξει εναλλακτική απάντηση απέναντι στην τρόικα και το μνημόνιο, ήδη επισυμβαίνουν και μάλιστα, κλιμακώνονται με ταχύτητα, από μέρα σε μέρα. Αυτό συμβαίνει σήμερα.

Επομένως, αυτό που χρειάζεται είναι να πάρете πίσω όλα αυτά που μας φέρατε και τα δεύτερα μνημόνια, γιατί είναι χειρότερα από τα πρώτα. Να πάρете πίσω όλες αυτές τις δανειακές συμβάσεις, οι οποίες είναι επαίσχυντες. Δεν είχα το χρόνο να απαντήσω στον κ. Προκόπη Παυλόπουλο. Να φύγει αυτή η Κυβέρνηση, να πάμε σε εκλογές για να αναδειχθεί ένα καινούργιο πολιτικό τοπίο.

Γιατί αυτό πρέπει να κάνει ο λαός σήμερα. Με τους αγώνες του και την ψήφο του να αναδείξει ένα καινούργιο πολιτικό τοπίο με πρωταγωνιστικό ρόλο στις δυνάμεις της Αριστεράς.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Λαφαζάνη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Επιστροφή στον κατάλογο των αγορητών επί της αρχής, με το συνάδελφο βουλευτή Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας τον κ. Μιχάλη Μπεκίρη.

Κύριε Μπεκίρη, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κύριοι Βουλευτές, απόλυτα συνεπείς στις θέσεις μας, ως προς τη συμμετοχή της Νέας Δημοκρατίας στη μεταβατική Κυβέρνηση Παπαδήμου, προσερχόμαστε στη σημερινή συζήτηση για τον προσδιορισμό της διαδικασίας και το κούρεμα των ομολόγων, προκειμένου να εκπληρωθούν τα συμφωνημένα: PSI, δανειακή σύμβαση και άμεσα προσφυγή σε εκλογές, για να αποκατασταθεί η ομαλότητα στην κοινωνία και το πολιτικό μας σύστημα, να εκφραστεί ο ελληνικός λαός και να επιλέξει το μέλλον του.

Παρά την απόλυτη αντίρρησή μας στο πρώτο μνημόνιο, για την οποία δυστυχώς επιβεβαιωθήκαμε πλήρως και αδιάσειστη

απόδειξη δεν είναι άλλη από τη σημερινή συζήτηση, από την ολέθρια κατάληξη των σφαλμάτων της Κυβέρνησης Παπανδρέου, συμφωνήσαμε στους δημοσιονομικούς στόχους που έθεσαν ευθύς εξ αρχής οι εταίροι μας. Στόχοι που δεν υλοποιήθηκαν γιατί το οικονομικό μείγμα στο οποίο συμφώνησε χωρίς καμμία απολύτως διαπραγμάτευση η Κυβέρνηση Παπανδρέου, ήταν λανθασμένο, ήταν ανεφάρμοστο, ήταν πρόχειρο και απέδειξε την πολιτική και διοικητική ανεπάρκεια και ανικανότητα εκείνων που οδήγησαν στον εγκλωβισμό της χώρας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο το Μάιο του 2010.

Υπάρχουν τρεις σοβαρές κατ' εμάς παραδοχές, τις οποίες δεν μπορούμε σε καμμία περίπτωση να παραβλέψουμε. Πρώτον, ότι φτάσαμε στο σημερινό σημείο, όχι από δική μας επιλογή, αλλά από ανάγκη για να μην οδηγηθούμε σε άτακτη χρεοκοπία. Δεύτερον, ότι το κούρεμα του χρέους είναι εκ των ων ουκ άνευ για να προχωρήσουμε. Τρίτον, ότι η συμμετοχή μας και η συμφωνία μας δεν αποτελεί και δεν πρόκειται να αποτελέσει κολυμβήθρα του Σιλβάμ για πράξεις, για ευθύνες και παραλείψεις εκείνων που μας οδήγησαν σε επικίνδυνα και οριακά για τη χώρα και τους πολίτες μονοπάτια. Με απλά λόγια, δεν δίνουμε συγχωροχάρτι σε κανέναν.

Σε κάθε περίπτωση, δεν είναι ώρα ούτε για θριαμβολογίες ούτε για πανηγυρισμούς.

Κύριοι Βουλευτές, ως Νέα Δημοκρατία απαντούμε στα εκβιαστικά ή παραπλανητικά διλήμματα με πολιτική ωριμότητα και υπευθυνότητα, με απόλυτη σοβαρότητα και συνέπεια στις οικονομικές μας διαπιστώσεις και προτάσεις, αλλά και με ξεκάθαρες θέσεις στις όποιες νομικές παρατηρήσεις.

Η παράταξή μας, υπηρετώντας και υπακούοντας το εθνικό συμφέρον, έδειξε μέγιστη υπευθυνότητα, αγνοώντας το οποιοδήποτε πολιτικό κόστος. Και όλα αυτά, όταν το μεν ΠΑΣΟΚ έχει τελειώς καταρρεύσει με την ανακολουθία του, τα ψεύδη του και την επιτόλαιη και εγκληματική πολιτική του και όταν οι μεν άλλες πολιτικές δυνάμεις προσπαθούν να διαστρεβλώσουν ή και να δυσαμιπτίσουν την ήδη δύσκολη πραγματικότητα, λαϊκίζοντας και δημαγωγώντας, τη στιγμή που δοκιμάζεται η κοινωνική συνοχή, όταν η χώρα, τώρα παρά ποτέ, χρειάζεται συστράτευση δυνάμεων, χρειάζεται ενότητα για να ξεφύγουμε από την κρίση.

Η άμεση υλοποίηση της Συμφωνίας του Οκτωβρίου του 2011 καθίσταται αναπόφευκτη. Μην αυταπατάστε, όμως. Δεν πρόκειται για οριστική τακτοποίηση της βιωσιμότητας του χρέους μέσω του PSI, καθώς οι εσφαλμένες πολιτικές και οικονομικές επιλογές και εκτιμήσεις της Κυβέρνησης Παπανδρέου μας οδήγησαν στη σημερινή αναγκαστική διαδρομή, λόγω της βαθιάς ύφεσης, της ανυπαρξίας πολιτικής βούλησης και υλοποίησης των διαρθρωτικών αλλαγών, της ανικανότητας αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας και καμμίας απολύτως προόδου στις αποκρατικοποιήσεις, της διαρκούς απομάκρυνσης από τους δημοσιονομικούς στόχους και της εξόδου της χώρας από τις αγορές.

Επιλογή, λύση, προοπτική είναι μια άλλη πολιτική, η πολιτική που έχει προταθεί από μοναδική ισχυρή αξιόπιστη πολιτική δύναμη του τόπου, τη Νέα Δημοκρατία, που επιβεβαιώθηκε και στις εκτιμήσεις, αλλά και στην αναγκαιότητα υιοθέτησης από την Ευρωπαϊκή Ένωση μιας συνολικής αναπτυξιακής πολιτικής ως αντίδοτο στην ύφεση και την ορατή απειλή διάλυσης της κοινωνικής συνοχής.

Οι όποιες δε προσπάθειες είτε λόγω σκοπιμότητας είτε λόγω προχειρότητας στην προσέγγιση σχετικά με το ποιο δίκαιο εφαρμόζεται σε ό,τι αφορά το δάνειο, το κούρεμα και τους τίτλους που θα εκδοθούν, στοχεύουν προφανώς στη δημιουργία πανικού και εκπέμπουν λάθος μηνύματα στους πολίτες, που αγωνιούν για το μέλλον του τόπου μας, το δικό μας και των παιδιών μας.

Τρεις σύντομες παρατηρήσεις γι' αυτό. Πρώτον, το αγγλικό δίκαιο, η εφαρμογή του οποίου ασφαλώς και δεν μας κάνει ευτυχείς, έχει να κάνει αποκλειστικά και μόνο με τον υπολογισμό του επιτοκίου και άλλων τέτοιων παραγόντων.

Δεύτερον, το αγγλικό δίκαιο έχει ήδη επιβληθεί από το προηγούμενο μνημόνιο, το πρώτο μνημόνιο. Τρίτον, η αναγκαστική εκτέλεση, όταν δηλαδή παραβιάζονται οι όροι της συμφωνίας, προσδιορίζεται αποκλειστικά από το ελληνικό δίκαιο. Όλα τα άλλα είναι εκ του πονηρού.

Υπάρχουν τέσσερα σημεία που αφορούν το κούρεμα των ομολόγων, τα οποία πρέπει να μας απασχολήσουν. Πρώτον, το ζήτημα της συμμετοχής στο κούρεμα του χρέους των φυσικών προσώπων. Δεύτερον, το ζήτημα της συμμετοχής στο κούρεμα του χρέους των φαρμακευτικών εταιρειών που πληρώθηκαν για τα χρέη των δημοσίων νοσοκομείων που εκκρεμούσαν με ομόλογα. Τρίτον, το ζήτημα της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών. Τέταρτον, το ζήτημα της βιωσιμότητας των ασφαλιστικών φορέων.

Θα ήθελα να επιμείνω στο ζήτημα της συμμετοχής στο κούρεμα του χρέους των φυσικών προσώπων. Οφείλουμε, με κάθε δυνατό τρόπο, να ξεπεράσουμε τις όποιες τεχνικές δυσκολίες και να προστατεύσουμε τους ιδιώτες επενδυτές που έχουν αγοράσει ελληνικά ομόλογα. Και γι' αυτό υπήρξε, βέβαια, δημόσια δέσμευση του Υπουργού Οικονομικών, του κ. Βενιζέλου.

Ο λόγος είναι διπλός. Από τη μια πλευρά να στηρίξουμε όλους εκείνους, που τους κόπους μιας ζωής τους επένδυσαν σε ελληνικά ομόλογα και από την άλλη πλευρά πρέπει να εκπέμψουμε ένα σαφές, ξεκάθαρο μήνυμα ασφάλειας, εγγύησης, προστασίας σε ανάλογες επενδύσεις για το άμεσο μέλλον.

Γιατί το μέλλον εξαρτάται από την προσπάθεια επανεκκίνησης της οικονομίας, γιατί η Ελλάδα πρέπει να αλλάξει πορεία, με σταθερότητα, ανταγωνιστικότητα και εξωστρέφεια, γιατί η Ελλάδα μπορεί και πρέπει να εξυγιάνει τα δημόσια οικονομικά της, να ανεβάσει την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, να μπει στο δρόμο της ανάπτυξης. Όλα αυτά θα γίνουν με αλήθειες, με ειλικρίνεια, με συνέπεια, με αποφασιστικότητα και κυρίως με σταθερότητα.

Κύριοι Βουλευτές, υπερψηφίζουμε το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου, καθιστώντας όμως σαφές και ξεκάθαρο, με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο, ότι αυτή τη διαδικασία δεν την αντιλαμβανόμαστε ως την ολοκλήρωση μιας συμφωνίας που λύνει άπαξ δια παντός το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας, αλλά ως μια ευκαιρία στην ελπίδα, στην προοπτική, στο αύριο, με πιστή εφαρμογή των δεσμεύσεών μας αμέσως μετά τις εκλογές, για να αναστρέψουμε το αρνητικό κλίμα, να προστατέψουμε την κοινωνική συνοχή, να ανακτήσουμε τη χαμένη αξιοπιστία της χώρας και ασφαλώς να καταστήσουμε την εθνική υπερηφάνεια και την εθνική αξιοπρέπεια όχι οραματικές διακηρύξεις, αλλά χειροπιαστές αποδείξεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Μπεκίρη από τη Νέα Δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα επτά μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το 2ο Γενικό Λύκειο Αμαλιάδας, από την Ηλεία.

Η Βουλή σας καλωσορίζει παιδιά.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι σήμερα, στις 23-2-2012, ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρος Καλογιάννης κατέθεσε πρόταση νόμου με τίτλο: «Για την προστασία και αειφόρο χρήση του εδάφους».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Ο επόμενος αγορητής επί της αρχής και επί των άρθρων, ο κ. Νικόλαος Τσοούκαλης από το Νομό Αχαΐας, προσκείμενος στη Δημοκρατική Αριστερά, έχει το λόγο για δώδεκα λεπτά.

Σας ακούμε, κύριε Τσοούκαλη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Δημοκρατική Αριστερά τοποθετήθηκε με σαφήνεια την προηγούμενη Κυριακή σε σχέση με το συνολικό σχεδιασμό της Κυβέρνησης για το PSI, τη δανειακή σύμβαση και όλους τους εφαρμοστικούς νόμους. Και καταψηφίσαμε το σχέδιο που η τρόικα και η Κυβέρνηση μας παρουσίασαν.

Είχαμε, όμως, εγκαίρως επισημάνει ότι η γενική διατύπωση της απόφασης του Οκτωβρίου μένει να εξειδικευτεί, προκειμένου να αξιολογήσουμε ολοκληρωμένα την αποτελεσματικότητά της.

Οι αποφάσεις, λοιπόν, του τελευταίου Eurogroup αποτέλεσαν δρομολογημένες εξελίξεις στη βάση των αποφάσεων της 26ης Οκτωβρίου, παρ' όλο που ακραίοι, συντηρητικοί κύκλοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιδίωξαν την επιδείνωση των όρων για το δανεισμό και το PSI.

Όπως είχαμε πει τότε, θα εξαρτούσαμε την τελική μας θέση από συγκεκριμένα ζητήματα που λίγο – πολύ είναι τα εξής:

Πρώτον, από την πιθανή πρόβλεψη για την ανακεφαλαιοποίηση του ποσού των 12,5 δισεκατομμυρίων που περικόπτονταν από τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων.

Δεύτερον, τη συνάρτηση της ανακεφαλαιοποίησης με τη ρευστότητα στην αγορά.

Τρίτον, το επιτόκιο και το βάθος της αποπληρωμής του χρέους.

Τέταρτον –τελευταίο, αλλά όχι έσχατο, θα μπορούσαμε να το θέσουμε πολύ ψηλότερα στην ιεράρχηση- τη μέριμνα και προστασία των φυσικών προσώπων, κατόχων ελληνικών ομολόγων, των μικροομολογιούχων, όπως αναφέρθηκε πολλές φορές σε αυτήν την Αίθουσα.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα περισσότερα από αυτά η πρόνοια είναι από ανεπαρκής έως και ανύπαρκτη στο παρόν σχέδιο νόμου. Θα αναφέρω δύο παραδείγματα: Την προστασία των ομολογιούχων, φυσικών προσώπων, και την ανακεφαλαιοποίηση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων. Έχει εξαγγελθεί από την Κυβέρνηση, από τον κ. Βενιζέλο, ότι θα υπάρξει τέτοια μέριμνα. Τον ακούσαμε και σήμερα, απαντώντας σε αιτιάσεις Βουλευτών, να λέει: Έχετε υπομονή. Βρισκόμαστε σε μία πολύ δύσκολη διαδικασία. Απαιτείται εργατικότητα, συνέπεια, μεθοδικότητα. Και όταν θα ολοκληρωθεί με το καλό αυτή η συγκεκριμένη διαδικασία, εμείς θα φροντίσουμε για την προστασία αυτών των ομολογιούχων.

Κάνει ένα λάθος, όμως, ο κύριος Αντιπρόεδρος. Οι εξαγγελίες, πλέον, σε αυτήν εδώ την Αίθουσα δεν μπορούν να πείσουν κανέναν, ιδίως όταν αναφέρονται στους μικροομολογιούχους και όταν αυτή η συγκεκριμένη ρύθμιση έχει σχέση, όχι απλώς και μόνο με την προστασία τους, αλλά και με τη φερεγγυότητα του κράτους.

Πρέπει, λοιπόν, να υπάρξει μέριμνα στο παρόν σχέδιο νόμου, με χρονοδιάγραμμα συγκεκριμένο και με όρους συγκεκριμένους, όταν, μάλιστα, αναφερόμαστε σε ομολογιούχους οι οποίοι με καλή πίστη επένδυσαν τα χρήματά τους στα ελληνικά ομόλογα, στην ονομαστική τους αξία, δείχνοντας εμπιστοσύνη στο ελληνικό δημόσιο, χρηματοδοτώντας, ουσιαστικά, το ελληνικό δημόσιο. Και υπάρχουν απλώς και μόνο οι εξαγγελίες!

Δυστυχώς, δεν αναφέρετε τίποτα στον παρόν νομοσχέδιο. Πως θα γίνεται πιστευτό, λοιπόν, για τις προθέσεις σας όταν δεν θέλετε και δεν μπορείτε συγκεκριμένα να το εγγυηθείτε;

Η έλλειψη πρόνοιας για τους μικρούς ομολογιούχους είναι εκτός των άλλων ανήθικη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτό αποτυπώνεται και προς την Κυβέρνηση με όλα τα στοιχεία, τα οποία ανέφερα προηγουμένως. Δεν κερδοσκοπήσαν. Θέλησαν να βοηθήσουν το ελληνικό δημόσιο και αυτήν τη στιγμή φαίνεται ότι τιμωρούνται.

Δεύτερη αιτίαση όσον αφορά την ανακεφαλαιοποίηση των ταμείων. Ακούσαμε τον κύριο Αντιπρόεδρο, να αναφέρεται στο μηχανισμό αναπλήρωσης των αποθεματικών με μια ρύθμιση που ψηφίσαμε τελευταία. Αναφέρθηκε, βεβαίως, και στην κάλυψη των ελλειμμάτων των ταμείων με τη χρηματοδότηση εκ μέρους του δημοσίου κατά έτος, κατά δύο έτη. Δεν πρόκειται περί αυτού, γιατί γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι δυνατότητες χρηματοδότησης των ταμείων δεν μπορούν να γίνουν από εδώ και πέρα. Ξέρουμε τις συνθήκες, ξέρουμε τι πρόκειται να συμβεί. Η πρόνοια, λοιπόν, έπρεπε να είναι σαφής, παρούσα εδώ και τώρα πέραν των γενικών ρυθμίσεων, κάτι το οποίο δεν προβλέπεται. Και αυτό είναι κεφαλαιώδης ζήτημα, γιατί τα ταμεία αυτήν τη στιγμή πεθαίνουν, είναι νεκρά.

Το τρίτο θέμα αναφέρθηκε και από άλλους συναδέλφους εδώ, το έχω αναφέρει και ως Βουλευτής της Δημοκρατικής Αριστεράς και παλαιότερα. Υπάρχει ένα σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, ένα αίτημα και μια απορία, την οποία κανένας, μα κανένας από την Κυβέρνηση δεν μπόρεσε μέχρι τώρα να τη διασκεδάσει

στοιχειωδώς. Υπάρχει η απορία στον πολίτη: Πως είναι δυνατόν να κουρεύονται τα ομόλογα που αφορούν τράπεζες, που αφορούν τους χρηματοδοτικούς οίκους, όλα τα head funds και να μην κουρεύονται, να μην υπάρχει στοιχειώδης πρόνοια για τα δάνεια που έχουν ιδιώτες από τράπεζες;

Άκουσα με πολλή μεγάλη προσοχή τον κύριο Αντιπρόεδρο, να αναφέρεται στην πρόνοια την οποία γνωρίζουμε, για επιμήκυνση της αποπληρωμής των στεγαστικών δανείων, που έχουν ληφθεί από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και επιβαρύνουν – και το γνωρίζουμε πόσο επιβαρύνουν μέχρι σήμερα- το μισθό των δημοσίων υπαλλήλων. Πάλι έγινε παρανόηση. Δεν μιλάμε για παράταση απλώς, τέτοιου είδους αναδιάρθρωσης. Και κυρίως δεν αναφερόμαστε στα δάνεια που έχουν λάβει μόνο οι δημόσιοι υπάλληλοι. Το μεγάλο δράμα είναι στα δάνεια που έχουν λάβει οι απλοί ιδιώτες. Επ' αυτού, κουβέντα. Να θυμίσω ότι κοινωνίες έχουν σταθεί όρθιες διαχρονικά από αρχαιότατων χρόνων, όταν κάποιος τολμηρός νομοθέτης αποφάσισε να θεσπίσει εισοδήματα, να απαλλάξει από το άχθος του δανεισμού και των υπέρμετρων βαρών τις κοινωνίες. Εάν δεν γίνει κάτι αντίστοιχο στην ελληνική κοινωνία, δυστυχώς, σε καμία περίπτωση δεν θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε την κρίση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συνδυασμός όλων των παραμέτρων του νέου μνημονίου δεν είναι βέβαιο ότι θα οδηγήσει σε μη βιώσιμο χρέος το 2020. Η μείωση του ελληνικού χρέους με την ανταλλαγή των ομολόγων, το ύψος της νέας δανειακής σύμβασης, οι όροι και οι τομείς διάθεσης της χρηματοδότησης σε συνδυασμό με τα ανηλεή μέτρα, μέρος των οποίων θα κληθούμε να ψηφίσουμε την ερχόμενη Τρίτη, μας οδηγούν με ασφάλεια στο πιο πάνω συμπέρασμα.

Άκουσα την απόλυτη βεβαιότητα που εξέφρασε ο κύριος Αντιπρόεδρος, ο κ. Βενιζέλος, καταγράφοντας βήμα-βήμα το χρονοδιάγραμμα, το οδοιπορικό, τον οδικό χάρτη μέχρι το 2020 και ουσιαστικά, βεβαίωσε ότι το 2020 το χρέος θα είναι στο 120% του ΑΕΠ. Αλήθεια, το βεβαιώνει αυτό με κάποιο πιο κατηγορηματικό τρόπο, γιατί ξέρετε τρέχουν ραγδαίες, κατακλυσμιαίες οι εξελίξεις και σε δυό – τρεις μήνες θα γνωρίζουμε ποια είναι η πορεία της ελληνικής οικονομίας αυτό το χρόνο.

Θα ξέρουμε λίγο-πολύ τα ποσοστά ύφεσης, θα γνωρίζουμε ποσοστά ανεργίας, θα γνωρίζουμε αν θα επαληθευτεί η χθεσινή πρόβλεψη της ΓΣΕΕ ότι εξήντα χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις αυτό το έτος θα κλείσουν. Όλα αυτά θα τα γνωρίζουμε. Δεν φοβάται μήπως δεν επιβεβαιωθούν αυτές οι κατηγορηματικές προβλέψεις;

Και να μην παραβλέψουμε τη σχετική έκθεση της τρόικας όπου γίνεται σαφής αναφορά ότι το μείγμα της βαθείας ύφεσης, που προκάλεσαν τα μέτρα του μνημονίου, θα απαιτήσει επιπλέον 50 δισεκατομμύρια έως 100 δισεκατομμύρια για να μπει η χώρα σε τροχιά ανάπτυξης. Και αυτό πέραν του ποσού των 130 δισεκατομμυρίων ευρώ, που προβλέπεται ότι θα διατεθεί με τη δανειακή σύμβαση. Σε αυτό το σημείο κατατίθενται πραγματικά και ειλικρινά η μεγάλη απορία και το άγχος όλων: Τι προβλέπεται συνδυαστικά για την ανάπτυξη;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι δώδεκα ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυτήν τη στιγμή εκπέμπουν sos για στροφή στην αναπτυξιακή διαδικασία και προτείνουν οκτώ συγκεκριμένα μέτρα. Είναι γεγονός ότι εδώ που έχουμε φτάσει κατανοούμε τη δυσκολία της Κυβέρνησης να συνταχθεί με αυτούς τους δώδεκα ηγέτες και να συνοψογράψει την έκκλησή τους. Δεν κατανοούμε, όμως, γιατί δεν εκμεταλλεύεται η Κυβέρνηση το νέο αυτό κλίμα και να διαπραγματευτεί, να απαιτήσει μια ξεχωριστή χρηματοδότηση για την αντιμετώπιση της ύφεσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Δημοκρατική Αριστερά έχει καταθέσει από το Μάιο μήνα συγκεκριμένο αναπτυξιακό πρόγραμμα πενταετούς διάρκειας με συγκεκριμένη χρηματοδότηση και με πόρους και από πού θα προέρχονται, προκειμένου να τεθεί σε αναπτυξιακή τροχιά η χώρα. Τίποτα δεν έγινε εκ μέρους της Κυβέρνησης προς αυτή την κατεύθυνση.

Μάλιστα, πληροφορούμαστε –και αυτό είναι προς τη σωστή κατεύθυνση- ότι ο κ. Μόντι απαιτεί δεκαετές τέτοιο πρόγραμμα με χρηματοδότηση 30 δισεκατομμύρια έως 50 δισεκατομμύρια για την Ιταλία. Έχει, όμως, το σθένος και το ζήταει. Εμείς δεν το

έχουμε ζητήσει.

Σας είχαμε επισημάνει ότι δεν μπορούμε να ψηφίσουμε υπέρ της κατάληξης των διαπραγματεύσεών σας. Επειδή, λοιπόν, πριν λίγο, πριν κατέλθει από το Βήμα ο κ. Βενιζέλος φρόντισε να αναφερθεί στη Δημοκρατική Αριστερά με την αναφορά ότι η Δημοκρατική Αριστερά είναι και με το «χωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ», ότι έχει ως στρατηγικό στόχο και επιλογή την παραμονή της χώρας στην Ευρωζώνη και στο ευρώ, πλην όμως αυτό θέλει να γίνει χωρίς θυσίες, εγώ δεν ξέρω ο κ. Βενιζέλος ποιον ακριβώς επιλέγει. Επιλέγει τον χωροφύλακα ή τον αστυφύλακα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Προεδρε.

Πριν αναλάβει, όμως –δεν έχω χρόνο να αναφερθώ– το πόστο, την ηλεκτρική καρέκλα του Υπουργού των Οικονομικών, ο κ. Βενιζέλος, ποια ήταν η άποψή του για την πορεία υλοποίησης του πρώτου μνημονίου και σε σχέση με τις κυβερνητικές πολιτικές μέχρι εκείνη τη στιγμή; Αυτό θα ήταν πάρα πολύ αποκαλυπτικό.

Να του θυμίσω και κάτι άλλο: Η Δημοκρατική Αριστερά από τη διακήρυξη της πέρσει τον Ιούνιο μίλούσε για ανάγκη επώδυνων μέτρων και ριζοσπαστικών και ανατρεπτικών τομών στην ελληνική κοινωνία, με μια διαφορά: Αυτά τα μέτρα τα επώδυνα ήθελε να είναι δίκαια, να κατανέμονται δίκαια στους Έλληνες πολίτες. Βεβαίως, ήθελε και ένα πρόγραμμα συγκεκριμένο σε αυτό το δύσκολο τούνελ που θα μπει το ελληνικό κράτος, η ελληνική κοινωνία και η κοινωνία να μείνει όρθια. Αυτή είναι η επιλογή της Δημοκρατικής Αριστεράς.

Θέλω να πω κάτι συγκεκριμένο στον κ. Βενιζέλο: Αλήθεια, η θέση του κ. Βενιζέλου και της ελληνικής Κυβέρνησης απέναντι στο μαύρο άξονα Μέρκελ, Σαρκοζί, ο οποίος άξονας καταστρέφει την Ευρώπη και ό,τι πιο ελπιδοφόρο έχει γεννήσει αυτή η ήπειρος μετά τον πόλεμο, ποια είναι; Εμείς σαν Δημοκρατική Αριστερά έχουμε τοποθετηθεί. Έχουμε ταχθεί με το πλευρό του Ολάντ, με το πλευρό του Κοντεπτιέ και με όλους αυτούς, οι οποίοι κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου ότι αυτός ο άξονας καταρρέει την Ευρώπη και όχι κάποια παπαγαλάκια του εξωτερικού. Θέλουμε σαφή απάντηση, ποια είναι η θέση και των κομμάτων της συγκυβέρνησης και της ελληνικής Κυβέρνησης απέναντι στην πολιτική που ασκείται αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη.

Κλείνω με αυτήν την παρατήρηση. Δεν είναι λόγια της Δημοκρατικής Αριστεράς, είναι λόγια του Χέλμουτ Σμιτ: «Αυτήν τη στιγμή η Γερμανία εφαρμόζει στην Ευρώπη, για να μην πω παγκοσμίως, τον τσαμπουκαλδικό γερμανικό εθνικισμό». Περί αυτού πρόκειται, κύριοι συνάδελφοι, και επ' αυτού πρέπει να τοποθετούμε όλοι. Είναι χρέος όλων μας αυτήν την πολιτική να την πολεμάμε, όπου ακριβώς αυτή εκδηλώνεται. Και εκδηλώνεται στην Ελλάδα αυτήν την περίοδο που θεωρείται ως ο αδύναμος κρίκος της Ευρώπης. Δεν θέλουμε η Ελλάδα να γίνει «το καναρίνι στο ορυχείο», δεν θέλουμε να είμαστε το πειραματόζωο. Και αυτή είναι η ευθύνη της Δημοκρατικής Αριστεράς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Τσούκαλη.

Ύστατος ομιλητής, με τον οποίο ολοκληρώνεται ο κατάλογος των αγορητών επί της αρχής και των άρθρων, είναι ο εξαιρετός συνάδελφος και Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας, Ανεξάρτητος πλέον, ο κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής.

Κύριε Κουρουμπλή, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, φτωχαίνει η ελληνική κοινωνία, για να μην φτωχύνουν οι τοκογλύφοι δανειστές μας. Η ελληνική κοινωνία βρίσκεται σε μια καθοδική κοινωνική κινητικότητα. Ένα νέο μελαγχολικό περιβάλλον διαμορφώνεται, ένα περιβάλλον κοινωνικού κανιβαλισμού, αφού η κοινωνική ανασφάλεια, η αβεβαιότητα υποκαθιστούν παλαιές βεβαιότητες στη ζωή της ελληνικής κοινωνίας.

Τα νέα μέτρα για τις εργασιακές επιβαλλόμενες επιλογές διαμορφώνουν ένα καθεστώς γαλέρας, ιδιαίτερα για τους νέους ανθρώπους. Μια νέα μορφή, τολμώ να πω, γενοκτονίας συντελείται. Διότι γενοκτονία δεν είναι μόνο να δολοφονείς σωματικά

έναν άνθρωπο, αλλά και όταν νέους ανθρώπους, που αποτελούν τον πλούτο αυτού του τόπου, τους αναγκάζεις, χωρίς να το θέλουν, να αφήσουν την ψυχή τους και να φύγουν στην ξενιτιά. Έτσι, κύριε Πρόεδρε, η κοινωνία καταλαμβάνεται από μια θλίψη και η νεολαία μας καταλαμβάνεται από το φαινόμενο της κατάθλιψης.

Κύριε Πρόεδρε, ισχυρίζεται η Κυβέρνηση, με ένα λόγο καταστροφολογίας, ότι δεν υπάρχει άλλη επιλογή, παρά μόνο αυτός ο δρόμος. Αυτό είναι το μόνιμο ρεφρέν των εκβιαστών από την ημέρα που προέκυψε η κρίση και δεν τόλμησε ένας από τους δημόσιους άντρες που έχουν την ευθύνη τα τελευταία χρόνια να αντιλέξει απέναντι σ' αυτήν την επιχειρηματολογία, να πει, ότι εντάξει, θα υποστεί η Ελλάδα τις συνέπειες από μια ενδεχόμενη χρεοκοπία, αλλά εκεί θα περιοριστεί το ζήτημα. Δεν θα υποστεί κανένας άλλος συνέπειες από μια τέτοια εξέλιξη;

Κύριε Πρόεδρε, είναι βέβαιο ότι εάν δεν ελάμβαναν πολύ σοβαρά υπ' όψιν τις συνέπειες που θα υφίσταντο οι Ευρωπαίοι και ως Ευρωπαϊκή Ένωση και ως ευρωπαϊκό χρηματοπιστωτικό σύστημα, αλλά και το αμερικανικό χρηματοπιστωτικό σύστημα, θα ήταν εντελώς διαφορετική η στάση απέναντι στην Ελλάδα. Θύμιση, λοιπόν, με μια επιστολή μου προχθές στον Πρωθυπουργό και στους Αρχηγούς των δύο μεγάλων κομμάτων το διάγγελμα του Ελευθερίου Βενιζέλου δύο μήνες πριν οδηγηθεί η Ελλάδα του 1932 στην πτώχευση. Ήταν Φεβρουάριος του 1932, όταν ο τότε Εθνάρχης, απευθυνόμενος στον ελληνικό λαό, είπε: «Καταγγέλλω την ηττοπάθεια, θα γίνει η προσπάθεια να πάρουμε τα απαραίτητα δάνεια, αλλά εάν δεν τα πάρουμε, η χώρα δεν θα καταστραφεί. Η χώρα έχει παραγωγικές δυνατότητες, θα τις αξιοποιήσουμε, θα παλέψουμε και θα κερδίσουμε». Το αποτέλεσμα ήταν ότι μετά από ένα χρόνο η Ελλάδα είχε ρυθμό ανάπτυξης 6% και μετά από δύο χρόνια ο ρυθμός ανάπτυξης έφθασε στο 13%.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Κύριε Πρόεδρε, βιώσαμε και βιώνουμε αυτόν τον καιρό συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές που επιχειρεί η Κυβέρνηση μέσα από την εισαγωγή σωρείας νομοσχεδίων που αποσταθεροποιούν κοινωνικά την ελληνική κοινωνία, κατεδαφίζουν το κοινωνικό κράτος και διαμορφώνουν πραγματικά ένα περιβάλλον ομιχλώδες, επιβάλλοντας στα πρόσωπα των Ελλήνων το χαμόγελο της μοιρολατρίας.

Κύριε Πρόεδρε, αποφασίζετε να κλείσει ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας και ο Οργανισμός Εργατικής Εστίας, δύο φορείς που αποτελούν προπύργιο του κοινωνικού κράτους, δύο φορείς που αφορούν τις πιο λαϊκές τάξεις της ελληνικής κοινωνίας. Εκατόν είκοσι χιλιάδες άνθρωποι, κύριε Πρόεδρε, λαμβάνουν επίδομα ενόικιου. Ογδόντα χιλιάδες δάνεια θα πάνε στο άπληστο, ασύδοτο και ασυγκράτητο στη βουλιμία να κατασπαράξει τον αδύνατο, τραπεζικό σύστημα. Στην Εργατική Εστία χιλιάδες θέσεις εργασίας σε μικρές μονάδες σε ολόκληρη τη χώρα που λειτουργούσαν με την παρουσία και τη δραστηριότητα των Προγραμμάτων Κοινωνικού Τουρισμού, εξυπηρετούσαν πάρα πολλούς φτωχούς ανθρώπους.

Κύριε Πρόεδρε, έχουμε μπροστά μας ένα άλλο ζήτημα που αφορά τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης. Βεβαίως, ακούμε δηλώσεις. Έχουμε χορτάσει από δηλώσεις που δεν έχουν κανένα περιεχόμενο και αυτό το πράγμα δημιουργεί ιδιαίτερη ανησυχία στον κόσμο της κοινωνικής ασφάλισης.

Υπάρχει όμως και ένα άλλο ζήτημα, κρίσιμο, εξαιρετικής σημασίας. Έχει να κάνει με 16 δισεκατομμύρια ευρώ που κατετέθησαν με βάση τους νόμους που ψήφισε η ελληνική Κυβέρνηση, λεφτά των ασφαλισμένων των ταμείων που έχουν κατατεθεί στην Τράπεζα της Ελλάδος. Κανένας νόμος δεν ορίζει τον τρόπο της αξιοποίησής τους. Η Τράπεζα της Ελλάδος καλείται να απαντήσει –διότι πλέον είναι δεδομένο ότι από τα 18 δισεκατομμύρια μετέτρεψε τα 16 σε ομόλογα– αν τα αγόρασε από την πρωτογενή ή δευτερογενή αγορά. Η πληροφορία είναι ότι τα αγόρασε από τη δευτερογενή. Γι' αυτό και δεν απαντά, σε ερώτηση που έχω καταθέσει με τον κ. Τσίπρα. Να μας πει, λοιπόν, αν τα αγόρασε σε ονομαστική ή σε τρέχουσα αξία και σε ποιες τράπεζες ξεφόρτωσε.

Υπάρχει όμως και ένα πιο κρίσιμο ζήτημα, κύριε Πρόεδρε.

Αυτή τη ζημία των 16 δισεκατομμυρίων ευρώ, χρημάτων των ταμείων, που μετέτρεψε ο κ. Προβόπουλος σε ομόλογα, ποιος θα την υποστεί, κύριε Πρόεδρε; Από την αξιοποίηση αυτών των χρημάτων είχε όφελος και η τράπεζα και οι μέτοχοί της. Γιατί δεν πρέπει να ξεκαθαριστεί ότι θα πρέπει να πληρώσουν οι μέτοχοι της Τραπεζής της Ελλάδος το κόστος αυτό και όχι οι ασφαλισμένο των ταμείων με κίνδυνο τις συντάξεις;

Κύριε Πρόεδρε, λέει η Κυβέρνηση ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος και ότι όσοι αντιλέγουν, ενοχοποιούνται, γιατί χρησιμοποιούν επιχειρήματα εκείνων που δεν θέλουν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κύριε Πρόεδρε, αν διαβάσει κανείς πρόσφατη δήλωση του κ. Λε Μπουσέ, ο οποίος είναι εκ των νομικών συμβούλων της Κυβέρνησης, σε συνέδριο στη Γαλλία λέει ότι η Ελλάδα, η ελληνική Κυβέρνηση, η σημερινή και η προηγούμενη, δεν ακολουθούν το σωστότερο δρόμο υπεράσπισης των συμφερόντων της χώρας.

Εάν η Ελλάδα, όταν είχε το δικαίωμα, πριν την κρίση του 2010, όταν ο κ. Παπανδρέου μίλησε για «το πιστόλι πάνω στο τραπέζι», προχωρούσε σε ένα κούρεμα που θα εξυπηρετούσε πραγματικά τα ελληνικά συμφέροντα, σήμερα η χώρα δεν θα αντιμετώπιζε αυτή την κρίση.

Αλλά, πριν παραχωρήσουμε ένα ισχυρότατο όπλο, που κάποιοι προσπαθούν να το διασκεδάσουν και να πουν ότι δεν είναι και τίποτα το ουσιαστικό, το Αγγλικό Δίκαιο, κάποιοι άλλοι όμως και πολύ σοβαρά επιστημονικά κέντρα θεωρούν ότι είναι πολύ μεγάλη παραχώρηση της Ελλάδος, θα μπορούσε η Ελλάδα ακόμη και τώρα να προχωρούσε σε μία τέτοια ρύθμιση που πραγματικά θα μετέτρεπε το δημόσιο χρέος σε βιώσιμο, γιατί ακούγονται πάρα πολλά, που έχουν να κάνουν με τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους.

Και υπάρχει άλλο ένα κρίσιμο ερώτημα. Ας δεχθούμε, λοιπόν, ότι αυτή είναι η λύση την οποία ισχυρίζεται η Κυβέρνηση επιχειρώντας με επιχειρηματολογία καταστροφολογίας και τρομοκρατίας της ελληνικής κοινωνίας να κάμψει την αντίσταση του ελληνικού λαού. Λέγω λοιπόν: Τόσο δύσκολο ήταν η ελληνική πλευρά να θέσει ως όρο τη σύνδεση του χρέους, που θα μείνει με ποσοστό της ανάπτυξης και το πάγωμα του χρέους την περίοδο της ύφεσης, ώστε να αναγκαστούν οι κύριοι αυτοί να στηρίξουν την ανάπτυξη της Ελλάδος για να πληρωθούν;

Και δεν θα το έκανε η Ελλάδα πρωτότυπα, κύριε Πρόεδρε. Δεν το λέμε επειδή το σοφιστήκαμε κάποιοι. Το έκανε πρώτη η Γερμανία το 1953. Και τότε η κατεστραμμένη, η φτωχή Ελλάδα ήταν μία από τις είκοσι τρεις χώρες, που το δέχθηκε για να στηριχθεί και να γίνει μετά το μεγάλο θαύμα, το γερμανικό. Αλλά σήμερα οι φίλοι μας οι Γερμανοί δεν θυμούνται εκείνες τις στιγμές. Δεν θυμούνται πως οφείλουν στην Ελλάδα τις γερμανικές αποζημιώσεις, το κατοχικό δάνειο: τις αποζημιώσεις και τις επανορθώσεις. Διότι, εάν η Ελλάδα, κύριε Πρόεδρε, αποφασίζοντας να πολεμήσει δίπλα στους συμμάχους για την ελευθερία και τη δημοκρατία, έκανε αυτό που έκαναν οι Ολλανδοί, οι Σουηδοί και οι Σκανδιναβοί, δεν θα είχε υποστεί εκείνες τις μεγάλες καταστροφές.

Θέλω να πω, ακόμα, κύριε Πρόεδρε, ότι πραγματικά δημιουργεί έκπληξη το ότι δεν βρέθηκε στην ελληνική πολιτική ηγεσία κάποιος να πει στους φίλους μας τους Γερμανούς ότι, έστω και από τις αδυναμίες που μπορεί να παρουσίασε το πολιτικό σύστημα στην Ελλάδα, βρέθηκαν κερδισμένοι. Γιατί είναι πρόσφατη η μελέτη ενός γερμανικού ινστιτούτου στο «Der Spiegel», κύριε Πρόεδρε, που λέει ότι από την κρίση στις νότιες χώρες της Ευρώπης η Γερμανία κέρδισε 45 εκατομμύρια ευρώ. Οι εταίροι επιχειρούν να γίνουν συνεταίροι στη δημόσια περιουσία της Ελλάδος, κύριε Πρόεδρε, διότι λαμβάνοντας δάνειο με επιτόκιο 1% από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, δάνεισαν τα πρώτα δάνεια στην Ελλάδα με 5% και 5,5%. Αυτή είναι η πραγματικότητα, την οποία καλείται ο ελληνικός λαός να αντιμετωπίσει.

Και κανένας πάλι, κύριε Πρόεδρε, δεν τους είπε -έστω στη βάση του να αντιλέξει κάτι- πως η Συνθήκη του Δουβλίνου 2 μετατρέπει την Ελλάδα σε μία αποθήκη μεταναστών, διότι η Ελλάδα δεν είναι δυνατόν να σηκώσει το βάρος εκατομμυρίων κατατρεγμένων ανθρώπων, με πολύ μεγάλες συνέπειες, κοινωνικές και οικονομικές. Αυτό ωφελεί τους Ευρωπαίους πρωτίστως και όχι την Ελλάδα.

Για να μην πούμε και το άλλο: ότι δεν όρισαν τα σύνορά μας

ως ευρωπαϊκά, με συνέπεια να είμαστε οι μεγαλύτεροι πελάτες της Γερμανίας και της Γαλλίας σε όπλα. Και μας δείχνουν με το δάχτυλο οι φίλοι μας οι Ολλανδοί, κύριε Πρόεδρε, οι οποίοι έχουν 1% επί του ΑΕΠ δαπάνες για την άμυνα, ενώ η Ελλάδα αναγκάζεται να έχει δαπάνες πάνω από 5% και 6%.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν έχετε την καλοσύνη, κύριε Κουρουμπλή, ολοκληρώστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Και δεν μας είπαν ποια ήταν τα οφέλη της Ελλάδας από την παραχώρηση της Σούδας στον πόλεμο της Λιβύης, για να καταγραφούν τέτοιου είδους επιλογές, για να δούμε αν είναι αναγκαία και γεωστρατηγικά η Ελλάδα στην Ευρώπη και για να καταγραφεί εάν θα μπορούσε το ελληνικό πολιτικό σύστημα να έχει ισχυρή επιχειρηματολογία για να αντιστρέψει ακριβώς αυτόν τον εκβιασμό.

Το μόνο που κάνουν, είναι να βάζουν όρους, τους οποίους δεν θα μπορεί να «πίσει» η ελληνική οικονομία, με συνέπεια να έρθουν κι άλλα μέτρα.

Σε άλλη Αίθουσα, κύριε Πρόεδρε, συζητούνται πολιτικές επιλογές που έχουν να κάνουν με το μεγάλο «πάρτι» του φαρμάκου. «Δολοφονούν» έναν από τους πιο κρίσιμους κλάδους της ελληνικής οικονομίας, που είναι ο κλάδος του ελληνικού φαρμάκου, ο οποίος θα μπορούσε πραγματικά να συμβάλει στην ανάπτυξη.

Και το ερώτημα είναι το εξής: Πώς θα γίνει αυτή η περίφημη ανάπτυξη; Θα πέσει ως μάννα από τον ουρανό; Μεταφυσικά θα γίνει, όταν συγκεκριμένοι κλάδοι της οικονομίας «δολοφονούνται» μ' αυτόν τον τρόπο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε, κύριε Κουρουμπλή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ολοκληρώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Το πολιτικό προσωπικό παρουσιάζει ένα φαινόμενο αρνησιδικίας, αρνούμενο να αναγνωρίσει τις ευθύνες του και προσπαθεί με πολιτικές πρακτικές να διαχέει την ευθύνη σε ολόκληρη την ελληνική κοινωνία. Αυτό το πολιτικό προσωπικό δεν μπορεί να συνεγείρει την κοινωνία. Κι έχει ανάγκη αυτή τη στιγμή η πατρίδα από μία τέτοια συνέγερση. Αυτό το πολιτικό προσωπικό που χρεώνεται για τις επιλογές που οδήγησαν τη χώρα εδώ, δεν μπορεί να σώσει την Ελλάδα. Το μόνο που μπορεί να σώσει είναι το τραπεζικό και το χρηματοπιστωτικό σύστημα!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Κουρουμπλή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Βουλευτές, κ.κ. Ντόρα Μπακογιάννη, Χρήστος Μαρκογιαννάκης, Γεώργιος Κοντογιάννης και Ελευθέριος Αυγενάκης κατέθεσαν πρόταση νόμου με τίτλο: «Μείωση του αριθμού των Βουλευτών σε 200».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Σαχινίδης, για οκτώ λεπτά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η προχθεσινή συμφωνία είναι σημαντική από κάθε άποψη και κλείνει έναν κύκλο που ξεκίνησε το 2008 και έφερε την Ελλάδα στο επίκεντρο μίας κρίσης που είχε την αφετηρία στον χρηματοοικονομικό τομέα χωρών έξω από τη ζώνη του ευρώ. Σύντομα όμως μετεξελίχθηκε σε μία κρίση οικονομικά κυρίαρχων κρατών, που είχαν ως κύριο χαρακτηριστικό τους γνώρισμα την πολύχρονη παρουσία των διδυμων ελλειμμάτων: διαχρονικού ελλείμματος στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, έμπρακτη επιβεβαίωση της αδυναμίας επιτυχούς ένταξής τους στον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας, αλλά κι ενός διαχρονικού δημοσιονομικού ελλείμματος, που χρόνο με το χρόνο συσσωρεύει χρέος, μέχρι που αυτό έφθασε σε επίπεδα που το κόστος εξυπηρέτησής του έγινε δυσβάσταχτο και οι αγορές το χαρακτήριζαν ως μη διατηρήσιμο. Γι' αυτό, λοιπόν, τονίζω ότι οι επόμενες εβδομάδες θα είναι καθοριστικής σημασίας για την επιτυχή ολοκλήρωση της απομείωσης του χρέους που βαραιίνει τη χώρα, ώστε οι πολίτες

να απαλλαγούν από ένα σημαντικό κόστος, που αφορά την εξυπηρέτηση του χρέους.

Παρακολουθώντας τη συζήτηση που έγινε σήμερα θεωρώ πως τελικά πρέπει να γίνει μία ειδική συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής για την πορεία που ακολούθησε το δημόσιο χρέος τα τελευταία σαράντα χρόνια. Πρέπει να συζητήσουμε ποιες ήταν εκείνες οι δυσλειτουργίες στους θεσμούς, στο πολιτικό σύστημα, στη δημοσιονομική διαχείριση, που επέτρεψαν τη συσσώρευση ενός τόσο μεγάλου χρέους, καθώς και το γιατί δεν δημιουργήθηκαν ασφαλιστικές δικλίδες, έτσι ώστε αν ξεφύγει το χρέος από ένα όριο, που θα προσδιοριζόταν ρητά, να ενεργοποιούνταν αυτόματα διαδικασίες παρέμβασης, ώστε όχι μόνο να πάψει η ανοδική πορεία του δημόσιου χρέους, αλλά να υπήρχαν και παρεμβάσεις που θα οδηγούσαν σε σταθεροποίηση και σε σταδιακή μείωση του σε χαμηλότερα επίπεδα.

Διότι αν αυτό το οποίο προτείνω σήμερα είχε συμβεί πριν από είκοσι ή έστω και πριν από δέκα χρόνια, κανείς από τους Έλληνες πολίτες σήμερα δεν θα ήξερε τις λέξεις «τρόικα» και «μνημόνιο». Κανείς δεν θα βρισκόταν αντιμέτωπος με τόσο μεγάλες απώλειες εισοδήματος. Και πρέπει να γίνει αυτή η συζήτηση για το χρέος, έτσι ώστε να αποκαλυφθεί ποιες ήταν εκείνες οι μαζιμαλιστικές και οικονομικά ανορθολογικές διεκδικήσεις που οδηγούσαν σε ετήσια ελλείμματα που με τη σειρά τους τροφοδοτούσαν το χρέος.

Άκουσα σήμερα Βουλευτές από την Αριστερά, που έχουν πολύ μεγαλύτερη κοινοβουλευτική παρουσία από πολλούς από εμάς που είμαστε νεότεροι Βουλευτές, να αποποιούνται την όποια ευθύνη για το πώς έφθασε εδώ η χώρα και το πώς έφθασε το χρέος σ' αυτό το επίπεδο και να επιδιώκουν να επιμερίσουν τις ευθύνες μεταξύ του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας.

Και ρωτώ, κύριοι συνάδελφοι της Αριστεράς, γιατί θέλετε να συσκοτίσετε μία άλλη πραγματικότητα ότι και με τη δική σας στάση, μέσα και έξω από τη Βουλή, στηρίζετε κάθε διεκδίκηση, ανεξάρτητα από το πόσο ρεαλιστική, από το πόσο λογική ήταν αυτή ή όχι. Και σας ερωτώ: γιατί ποτέ μέχρι σήμερα δεν αισθανθήκατε την αγωνία να αποκαλύψετε μία συζήτηση στη Βουλή, με το ερώτημα γιατί κάθε χρόνο αυξανόταν το χρέος; Προκαλώ και σας προσκαλώ να καταθέσετε εάν κάνατε έστω και μία φορά ερώτηση, με την προοπτική να γίνει ειδική συζήτηση στη Βουλή τα τελευταία είκοσι χρόνια με το πού βρίσκεται το χρέος, ποια ήταν η πορεία του και να ελέγχετε τις κυβερνήσεις που κυβέρνησαν -στις οποίες εσείς θέλετε να μεταθέσετε τις ευθύνες- για το τι θα κάνουν, για να σταθεροποιηθεί το χρέος ή ακόμα και να μειωθεί.

Δεν με εκπλήσσει, λοιπόν, η σημερινή ανέξοδη σας στάση, η αποφυγή στη διατύπωση ρεαλιστικών προτάσεων για το πώς η χώρα μπορεί να φύγει από την κρίση. Αυτά, για να απαντήσω σε όλους αυτούς, που προσπαθούν να επιμερίσουν τις ευθύνες μεταξύ ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας.

Αλλά να απαντήσω και σε ένα θέμα που τέθηκε από τη Νέα Δημοκρατία. Άκουσα ομιλητές από την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας να λένε: «Και σε τελική ανάλυση τι πετυχαίνουμε με την προσπάθεια αυτήν που γίνεται για απομείωση του χρέους; Το μόνο που πετυχαίνουμε είναι, μετά από αρκετά χρόνια το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ να επιστρέψει πίσω στο 120%».

Πολύ φοβάμαι ότι αυτή η λογική είναι μία διαστρεβλωτική λογική. Διότι η Νέα Δημοκρατία άφησε το έλλειμμα στο 15,8%. Και ξέρουμε ότι ο μόνος τρόπος για να σταματήσει να αυξάνεται το χρέος είναι να μηδενίζονται τα ελλείμματα. Και δεν γνωρίζω κανέναν, ο οποίος να διατύπωνε την πρόταση ότι θα μπορούσε το έλλειμμα να μηδενιστεί μόνο μέσα σε μία χρονιά.

Όσο, λοιπόν, η χώρα εξακολουθεί να έχει ελλείμματα, την ίδια περίοδο θα έχουμε και αύξηση του χρέους. Αυτήν την πραγματικότητα πρέπει να την αναγνωρίσει ο οποιοσδήποτε θέλει να λέει ότι τοποθετείται υπευθύνως και σοβαρά στη συζήτηση που κάνουμε στην Ολομέλεια.

Λέω, λοιπόν, ότι μετά το PSI μπορεί να ξεκινάει ένας νέος κύκλος για την Ελλάδα, να γίνει μία νέα προσπάθεια για την έξοδο της χώρας από την κρίση, με αφετηρία το γεγονός ότι θα έχουμε ένα μικρότερο χρέος. Να γίνει μία νέα προσπάθεια, καθώς θα αίρεται πλέον η αβεβαιότητα για τη μελλοντική πορεία της ελληνι-

κής οικονομίας, αλλά και της προοπτικής της στο εσωτερικό της ευρωζώνης. Να γίνει μία νέα προσπάθεια με την πρωτοβουλία για την ανακεφαλαιοποίηση του τραπεζικού συστήματος, μία πρωτοβουλία που θα διασφαλίζει ότι αυτό θα επανέλθει στον αναπτυξιακό του ρόλο, να χρηματοδοτεί επενδύσεις δηλαδή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα θα κάνει τις προσπάθειές της για να ξεφύγει από την παγίδα των διδύμων ελλειμμάτων, να μειώσει δηλαδή και τα δημοσιονομικά ελλείμματα, να αποκαταστήσει την ανταγωνιστικότητά της.

Όμως, στο σημείο αυτό πρέπει να τονίσω ότι αυτό δεν αρκεί, γιατί το πρόβλημα στην Ευρώπη δεν έχει την αφετηρία του στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ελληνικής οικονομίας. Το πρόβλημα εντοπίζεται στον τρόπο λειτουργίας της ίδιας της Ευρωζώνης. Όσο συνεχίζουμε να αγνοούμε το πρόβλημα αυτό, τόσο θα εμποδίζεται η επιστροφή σε ισορροπία.

Όσοι έχουν ασχοληθεί με τη διατύπωση ή με τη διερεύνηση κανόνων για μία επιτυχή λειτουργία μίας νομισματικής ένωσης, έχουν καταλήξει σε ορισμένα συμπεράσματα. Και θα κάνω τρεις επισημάνσεις, για το τι λένε αυτοί που έχουν ασχοληθεί, με το πώς μία νομισματική ένωση μπορεί να λειτουργήσει επιτυχώς.

Πρώτη επισημάνση. Για να είναι επιτυχής μία νομισματική ένωση θα πρέπει να έχει ένα δημοσιονομικό, αναδιανεμητικό μηχανισμό, που θα στηρίζει χώρες, που βρίσκονται σε ύφεση με πόρους που προέρχονται από χώρες, οι οποίες βρίσκονται σε ανάπτυξη. Με αυτόν τον τρόπο η προσαρμογή γίνεται πιο ήπια και, το οικονομικό και πολιτικό κόστος συμμετοχής στη νομισματική ένωση δεν καθίσταται δυσβάσταχτο. Διαφορετικά, η διαχρονική αποτίμηση κόστους-οφέλους από τη συμμετοχή επαναξιολογείται, θέτοντας σε κίνδυνο τη λειτουργία της νομισματικής ένωσης. Υπενθυμίζω ότι η βασική παραδοχή για μία επιτυχή λειτουργία ενός νομισματικού συστήματος είναι η μη αντιστρεψιμότητά του. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι αυτός ήταν ο λόγος για την μη εισαγωγή ρήτρας εξόδου στον καταστατικό χάρτη, που διέπει τη λειτουργία της ΟΝΕ.

Μία δεύτερη επισημάνση. Κάθε νομισματική ένωση που λειτουργήσει στο παρελθόν, κάθε νομισματικό σύστημα του παρελθόντος είχε στο επίκεντρό του μία οικονομία που αναλάμβανε ένα συντονιστικό ρόλο.

Αυτό διασφάλιζε την επιτυχή λειτουργία της νομισματικής ένωσης.

Για να κλείσω με την ιστορία θα ήθελα να κάνω μία τρίτη επισημάνση. Κάθε νομισματική ένωση του παρελθόντος που επέβαλε ασύμμετρη διόρθωση στις ανισορροπίες που υπήρχαν στον εξωτερικό τομέα οικονομιών χωρών-μελών της Ευρωζώνης δεν άντεξε στο χρόνο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Σας παρακαλώ δώστε μου λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Εάν, λοιπόν, οι χώρες που έχουν έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών καλούνται κάθε φορά να αναλάβουν το κόστος αποκατάστασης της ανισορροπίας, τότε αυτό αποδυναμώνει τη λειτουργία της Νομισματικής Ένωσης.

Τι σημαίνει αυτό πρακτικά, για να καταλαβαίνουν όλοι όσοι μας ακούνε; Χώρες όπως η Ελλάδα, αλλά και άλλες χώρες με ελλείμματα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών πρέπει, για να ξεφύγουν από την κρίση, όχι μόνο να αυξήσουν τις εξαγωγές τους, αλλά να τονώσουν και την εγχώρια παραγωγή για να υποκαταστήσουν τις εισαγωγές τους. Άρα, ουσιαστικά θα πρέπει να εκμηδενίσουν το έλλειμμα ή ακόμη να προχωρήσουν και σε πλεονάσματα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών.

Αυτό σημαίνει ότι χώρες με πλεονάσματα θα βρεθούν πλέον να χάνουν αυτά τα πλεονάσματα ή ξαφνικά να βρεθούν για πρώτη φορά στην ιστορία τους αντιμέτωπες με ελλείμματα.

Εκτός εάν κάποιος σκέφτονται ότι είναι δυνατόν να αποκατασταθούν αυτές οι ανισορροπίες στο εσωτερικό της Ευρωζώνης, δημιουργώντας πλεονάσματα σε βάρος χωρών έξω από την Ευρωζώνη ή έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση, πράγμα που θα έφερνε σε σύγκρουση τις σχέσεις των χωρών της Ευρωζώνης ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις τρίτες χώρες.

Με αυτές τις επισημάνσεις για το πώς λειτουργεί επιτυχώς μία νομισματική ένωση, σας καλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να

ψηφίσετε το σημερινό νομοσχέδιο το οποίο θα δώσει τη δυνατότητα στη χώρα να προχωρήσει στην ομαλή υλοποίηση της Συμφωνίας της 26ης Οκτωβρίου.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας στο χρόνο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών, κ. Φίλιππο Σαχινίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το 3ο Δημοτικό Σχολείο Λάρισας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Υπουργός κ. Σαχινίδης είναι από την Λάρισα, οπότε είχατε την ευκαιρία να παρακολουθήσετε την αγόρευσή του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κανόνες τροποποιήσεως τίτλων, εκδόσεως ή εγγυήσεως του Ελληνικού Δημοσίου με συμφωνία των Ομολογιούχων».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών: «Κανόνες τροποποιήσεως τίτλων, εκδόσεως ή εγγυήσεως του Ελληνικού Δημοσίου με συμφωνία των Ομολογιούχων» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο πρώτο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο πρώτο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο δεύτερο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς, το άρθρο δεύτερο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμεθα στην ψηφίση του ακροτελεύτιου άρθρου του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών: «Κανόνες τροποποιήσεως τίτλων, εκδόσεως ή εγγυήσεως του Ελληνικού Δημοσίου με συμφωνία των Ομολογιούχων», έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής και επί των άρθρων.

Δέχεται στο σημείο αυτό να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο και στο σύνολό του;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών: «Κανόνες τροποποιήσεως τίτλων, εκδόσεως ή εγγυήσεως του Ελληνικού Δημοσίου με συμφωνία των Ομολογιούχων» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κανόνες τροποποιήσεως τίτλων, εκδόσεως ή εγγυήσεως του Ελληνικού Δημοσίου με συμφωνία των Ομολογιούχων

Άρθρο πρώτο

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου η

έννοια των ακόλουθων όρων έχει ως εξής:

α) Ως «τίτλος» νοείται ομόλογο, ομολογιακό δάνειο ή άλλος τίτλος δανεισμού, σε φυσική ή άυλη μορφή, που διέπεται από το ελληνικό δίκαιο και του οποίου: αα) εκδότης ή εγγυητής είναι το Ελληνικό Δημόσιο, ββ) η αρχική διάρκεια κατά το χρόνο πρώτης εκδόσεως του υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες και γγ) η ημερομηνία εκδόσεως είναι προγενέστερη της 31ης Δεκεμβρίου 2011.

β) Ως «επιλέξιμος τίτλος» νοείται κάθε τίτλος που ορίζεται με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και σε πρόσκληση του Ελληνικού Δημοσίου, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 2.

γ) Ως «ανεξόφλητο κεφάλαιο» νοείται η κεφάλαιο επιλέξιμου τίτλου που δεν έχει εξοφληθεί προσδιοριζόμενο σύμφωνα με τους όρους του επιλέξιμου τίτλου κατά την ημερομηνία που ορίζεται στην πρόσκληση και ως «συνολικό ανεξόφλητο κεφάλαιο» νοείται το άθροισμα των ανεξόφλητων κεφαλαίων όλων των επιλέξιμων τίτλων, που ορίζονται στη σχετική απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και την αντίστοιχη πρόσκληση του Ελληνικού Δημοσίου, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 2, ανεξάρτητα από τη σειρά, διάρκεια, το επιτόκιο ή άλλα επί μέρους χαρακτηριστικά των συγκεκριμένων επιλέξιμων τίτλων.

δ) Ως «τροποποίηση» τίτλων νοείται η αλλαγή ή η προσθήκη όρων σε έναν ή περισσότερους επιλέξιμους τίτλους ή η ανταλλαγή ενός ή περισσότερων επιλέξιμων τίτλων με έναν ή περισσότερους νέους τίτλους.

ε) Ως «νέος τίτλος» νοείται ομόλογο, ομολογιακό δάνειο, άλλος τίτλος δανεισμού ή εγγύηση, ή χρηματοοικονομικό μέσο, σε φυσική ή άυλη μορφή, ή άλλο ισοδύναμο των ανωτέρω για τις ανάγκες εφαρμογής αλλοδαπών κανονισμών, ο οποίος ανταλλάσσεται με έναν ή περισσότερους επιλέξιμους τίτλους που τροποποιούνται. Αν ο νέος τίτλος είναι χρηματοοικονομικό μέσο επιτρέπεται η απόδοσή του να συνδέεται με το ΑΕΠ.

στ) Ως «Ομολογιούχος» νοείται ο φορέας του Συστήματος Λογιστικής Παρακολούθησης Συναλλαγών (το «Σύστημα») της παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 2198/1994 (Α' 43), στους λογαριασμούς του οποίου, στο Σύστημα, είναι καταχωρημένοι επιλέξιμοι τίτλοι, όπως ειδικότερα καθορίζεται στην πρόσκληση της παραγράφου 2.

Για τίτλους που δεν παρακολουθούνται από το Σύστημα, ως «Ομολογιούχος» νοείται: αα) για το ομολογιακό δάνειο με ενσώματες ανώνυμες ομολογίες κατά την παρ. 5 του άρθρου 1 του ν. 3156/2003, ο κομιστής του τίτλου κατά την ημερομηνία που ορίζεται στην πρόσκληση, ββ) για το ομολογιακό δάνειο με ενσώματες ονομαστικές ομολογίες κατά την παρ. 5 του άρθρου 1 του ν. 3156/2003, ο δικαιούχος που αναγράφεται στον τίτλο και γγ) για το ομολογιακό δάνειο με άυλες ομολογίες, αυτός υπέρ του οποίου έχει εκδοθεί ονομαστική βεβαίωση σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 3156/2003, κατά την ημερομηνία που ορίζεται στην πρόσκληση.

ζ) Ως «Διαχειριστής της Διαδικασίας» νοείται η Τράπεζα της Ελλάδος.

η) Ως «επενδυτής» νοείται: αα) για τίτλους που παρακολουθούνται από το Σύστημα, ο επενδυτής που έχει αξίωση επί ης εκ του τίτλου, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 4 του άρθρου 6 και των άρθρων 7 και 8 του ν. 2198/1994 και ββ) για τίτλους που δεν παρακολουθούνται από το Σύστημα, ο Ομολογιούχος.

θ) Ως «συμμετοχή» στη διαδικασία λήψεως αποφάσεως της παραγράφου 4 νοείται, αποκλειστικά, η θετική ή η αρνητική ψήφος Ομολογιούχου κατά τη διαδικασία αυτή με συγκεκριμένο ποσό ανεξόφλητου κεφαλαίου των επιλέξιμων τίτλων που κατέχει. Με την πρόσκληση της παραγράφου 2 προσδιορίζονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις και ο τρόπος συμμετοχής, που μπορεί να γίνεται και με αντιπροσώπευση.

2. Το Υπουργικό Συμβούλιο, μετά από εισήγηση του Υπουργού Οικονομικών, αποφασίζει την έναρξη της διαδικασίας τροποποίησης επιλέξιμων τίτλων από τους Ομολογιούχους, προσδιορίζει τους επιλέξιμους τίτλους και επί ανταλλαγής ορίζει το κεφάλαιο ή το ονομαστικό ποσό, το επιτόκιο ή την απόδοση, τη διάρκεια, το αγγλικό ή άλλο δίκαιο που θα διέπει τους νέους τίτλους που θα εκδοθούν από το Ελληνικό Δημόσιο και εξουσιοδοτεί τον ΟΔΔΗΧ να εκδώσει μία ή περισσότερες προσκλήσεις εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου.

Με την πρόσκληση καλούνται οι Ομολογιούχοι των επιλέξιμων τίτλων που ορίζονται σε αυτήν να αποφασίσουν, μέσα σε συγκεκριμένη προθεσμία, αν δέχονται την τροποποίηση των επιλέξιμων τίτλων, όπως προτείνεται από το Ελληνικό Δημόσιο και σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου.

Στην πρόσκληση μεταξύ άλλων, ορίζονται: α) οι επιλέξιμοι τίτλοι, β) οι όροι των οποίων προτείνεται η τροποποίηση, γ) το νέο περιεχόμενο των όρων, δ) τυχόν νέοι όροι, ε) επί ανταλλαγής των επιλέξιμων τίτλων, οι όροι των νέων τίτλων, όπως ορίστηκαν με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και επιπλέον όροι τους, όπως οι υποδιαίρεσεις του τίτλου, η περίοδος χάριτος, το νόμισμα, οι όροι και τρόποι πληρωμής, αποπληρωμής και επαναγοράς, οι λόγοι καταγγελίας, οι αρνητικές υποχρεώσεις του εκδότη (negative pledges), ο ορισμός, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις τυχόν εμπιστευματοδόχου των Ομολογιούχων (trustee), οι ρήτρες συλλογικής δράσης των νέων τίτλων κ.λπ., στ) η προθεσμία μέσα στην οποία καλούνται οι Ομολογιούχοι των επιλέξιμων τίτλων να αποφασίσουν, ζ) οι ειδικότεροι όροι και ο τρόπος συμμετοχής στη διαδικασία λήψης αποφάσεων.

3. Η πρόσκληση Ομολογιούχου στον Διαχειριστή της Διαδικασίας και δημοσιοποιείται στο διαδίκτυο, όπως ειδικότερα ορίζεται σε αυτήν. Η προθεσμία που ορίζεται για τη λήψη αποφάσεων δεν μπορεί να είναι μικρότερη των δέκα (10) ημερών από την ημερομηνία δημοσιοποίησης της πρόσκλησης.

4. Η συμμετοχή Ομολογιούχου στη διαδικασία διενεργείται με όλο ή μέρος του ανεξόφλητου κεφαλαίου των επιλέξιμων τίτλων που κατέχει, όπως ορίζεται στην πρόσκληση. Για την τροποποίηση των επιλέξιμων τίτλων απαιτείται συμμετοχή στη διαδικασία (απαρτία) τουλάχιστον του ενός δευτέρου (1/2) του συνολικού ανεξόφλητου κεφαλαίου όλων των επιλέξιμων τίτλων που ορίζονται στη σχετική πρόσκληση («συμμετέχον κεφάλαιο») και ενισχυμένη πλειοψηφία υπέρ της τροποποίησης τουλάχιστον των δύο τρίτων (2/3) του συμμετέχοντος κεφαλαίου.

5. Το μέρος του ανεξόφλητου κεφαλαίου των επιλέξιμων τίτλων του οποίου επενδυτής είναι το Ελληνικό Δημόσιο ή, προκειμένου για επιλέξιμους τίτλους με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, το μέρος του ανεξόφλητου κεφαλαίου των επιλέξιμων τίτλων του οποίου επενδυτής είναι ο εκδότης ή ο εγγυητής του τίτλου, δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του συνολικού ανεξόφλητου κεφαλαίου, ούτε για τον υπολογισμό της απαρτίας ή της ενισχυμένης πλειοψηφίας που ορίζονται στην παράγραφο 4.

6. Επιλέξιμοι τίτλοι που έχουν εκδοθεί σε νόμισμα διαφορετικό του ευρώ, μετατρέπονται σε ευρώ με βάση τη συναλλαγματική ισοτιμία που έχει ορίσει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κατά την ημερομηνία που ορίζεται στην πρόσκληση.

7. Η συμμετοχή Ομολογιούχου στη διαδικασία λήψης αποφάσεων του παρόντος άρθρου θεωρείται, όσον αφορά τον Διαχειριστή της Διαδικασίας, το Ελληνικό Δημόσιο, τον ΟΔΔΗΧ, τους εντολοδόχους τους, ότι διενεργείται σύμφωνα με τις οδηγίες και με τη συναίνεση του επενδυτή. Οι ανωτέρω δεν ευθύνονται έναντι του επενδυτή, του Ομολογιούχου και οποιουδήποτε τρίτου αν Ομολογιούχος συμμετείχε στη διαδικασία χωρίς τη συναίνεση του επενδυτή ή κατά παράβαση των οδηγιών του.

8. Η απόφαση των Ομολογιούχων βεβαιώνεται με Πράξη του Διαχειριστή της Διαδικασίας, η οποία δημοσιοποιείται όπως η πρόσκληση και εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

9. Από τη δημοσίευση της εγκριτικής αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, η απόφαση των Ομολογιούχων, όπως βεβαιώθηκε από τον Διαχειριστή της Διαδικασίας, ισχύει έναντι πάντων, δεσμεύει το σύνολο των Ομολογιούχων και των επενδυτών των επιλέξιμων τίτλων και υπερισχύει οποιασδήποτε τυχόν αντίθετης, γενικής ή ειδικής, διάταξης νόμου ή κανονιστικής πράξης ή συμφωνίας. Σε περίπτωση ανταλλαγής των επιλέξιμων τίτλων, με την καταχώριση στο Σύστημα των νέων τίτλων επέρχεται αυτοδικαίως ακύρωση των επιλέξιμων τίτλων που ανταλλάσσονται με νέους τίτλους και κάθε δικαίωμα ή υποχρέωση που απορρέει από αυτούς, συμπεριλαμβανομένων και όλων των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που οποιαδήποτε στιγμή αποτελούσαν μέρος αυτών, αποσβέννυνται.

10. Η έκδοση των νέων τίτλων διενεργείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μπορεί να ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο τεχνικό θέμα, αναγκαίο για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

11. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου αποσκοπούν στην προστασία υπέρτατου δημοσίου συμφέροντος, αποτελούν κανόνες αναγκαστικού δικαίου και άμεσης εφαρμογής, υπερισχύουν οποιασδήποτε τυχόν αντίθετης, γενικής ή ειδικής, διάταξης νόμου ή κανονιστικής πράξης ή συμφωνίας, συμπεριλαμβανομένων και των διατάξεων του ν. 3156/2003 (Α' 157) και η εφαρμογή τους δεν γεννά, ούτε ενεργοποιεί οποιοδήποτε συμβατικό ή εκ του νόμου δικαίωμα υπέρ Ομολογιούχου ή επενδυτή, ούτε οποιαδήποτε συμβατική ή εκ του νόμου υποχρέωση σε βάρος του εκδότη ή του εγγυητή των τίτλων, πλην των όρων ρητά προβλεπόμενων στις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο δεύτερο

1. Στο άρθρο 2 του ν. 3156/2003 (Α' 157) προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Όροι ομολογιακών δανείων, υπαγομένων στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου και εγγυημένων από το Ελληνικό Δημόσιο, οι οποίοι απαγορεύουν ή περιορίζουν την εκχώρηση ή τη μεταβίβαση του τίτλου, δεν ισχύουν προκειμένου για την εκχώρηση ή τη μεταβίβαση του τίτλου προς το Ελληνικό Δημόσιο, κατ'εφαρμογή προγράμματος για την αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους.»

2. Στο άρθρο 12 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος που κυρώθηκε με το ν. 2238/1994 (Α' 151), προστίθεται νέα παράγραφος 15, που έχει ως εξής:

«15. Όταν στα πλαίσια εφαρμογής του προγράμματος συμμετοχής στην αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους, οι κάτοχοι ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου ή εταιριών ομολόγων, για τα οποία υπάρχει εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, αποκτούν νέα ομόλογα του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας για το ποσό των δεδουλευμένων και μη καταβληθέντων τόκων που αναλογούν μέχρι του χρόνου ανταλλαγής των αρχικών ομολόγων, η παρακράτηση του φόρου που οφείλεται λόγω προεξόφλησης των τόκων με νέα ομόλογα διενεργείται κατά το χρόνο λήξης των νέων ομολόγων από τη μεσολαβούσα τράπεζα. Η απόδοση του φόρου ενεργείται μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του επόμενου από την παρακράτηση μήνα με δήλωση που υποβάλλεται στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. και σε περίπτωση που δικαιούχος των τόκων είναι η ίδια η τράπεζα, αυτή υποχρεούται να καταβάλει τον οφειλόμενο φόρο μέσα στην ίδια προθεσμία.

Οι διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 3 του ν. 4046/2012 (Α' 28) εφαρμόζονται ανάλογα και για τους τόκους της παραγράφου αυτής.»

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.35' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Παρασκευή 24 Φεβρουαρίου 2012 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση της υπ' αριθμόν 20/10/9-2-2912 επίκαιρης επερώτησης Ανεξαρ-

τήτων Βουλευτών κ.κ. Θεοδώρας (Ντόρας) Μπακογιάννη, Ελευθερίου Αυγενάκη, Χρήστου Μαρκογιαννάκη και Γεωργίου Κοντογιάννη, προς τους Υπουργούς Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και

Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με το άρθρο 99 του Πτωχευτικού Κώδικα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

